

ΗΓΥΝΑΙΚΑ

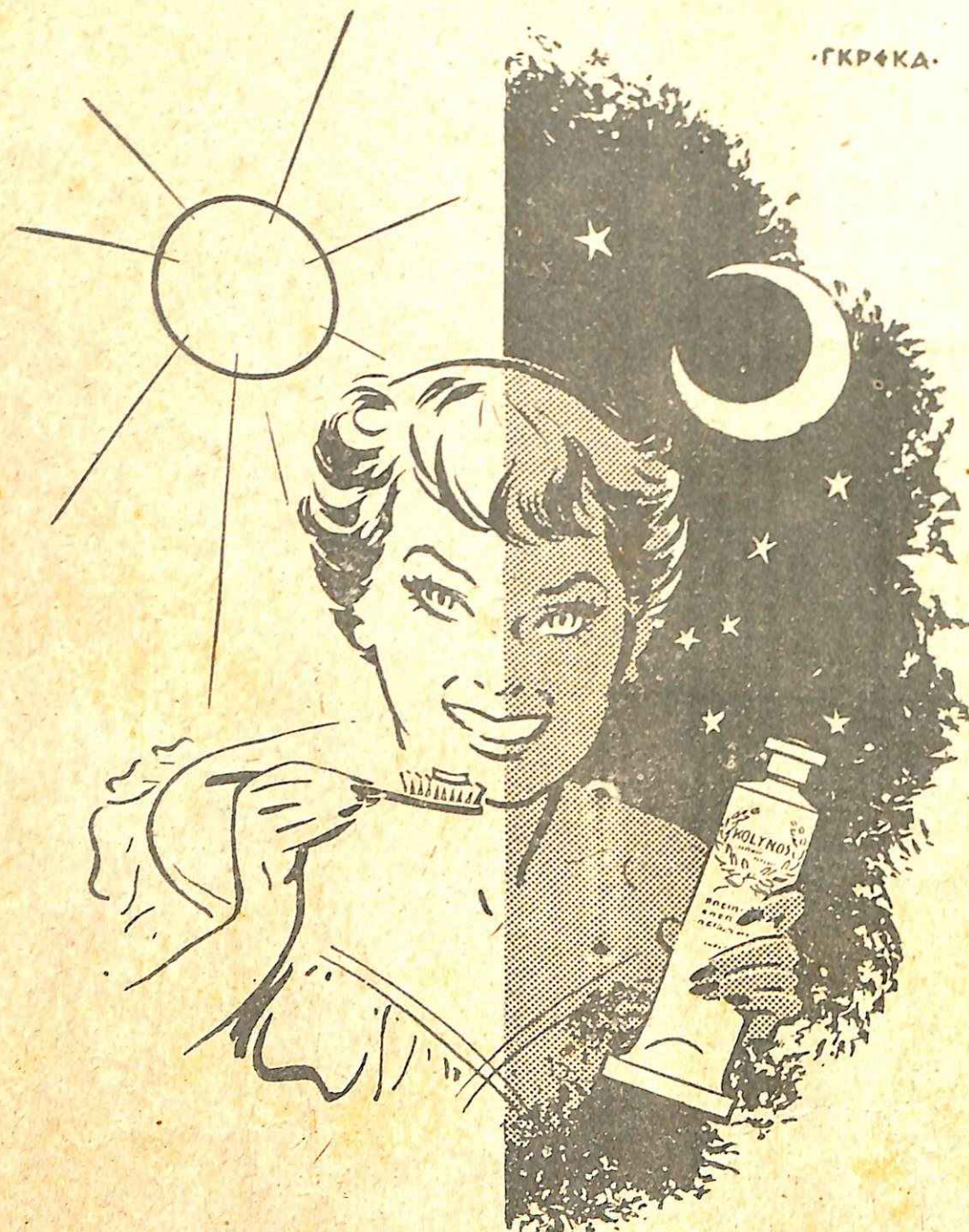
ΑΡ. 157

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

157
158
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69

★ Η ΠΡΩΤΗ ΦΡΟΝΤΙΣ ΤΟ ΠΡΩΪ

★ Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΤΟ ΒΡΑΔΥ

ΚΟΛΥΝΟΣ

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΣ ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΜΕΝΗ ΟΔΟΝΤΟΚΡΕΜΑ

ΓΚΡΦΚΑ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ

ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Έκδότης: «Ε. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ & ΣΙΑ»

Διευθυντής: Ε. Χ. ΤΕΡΖΟΠΟΥΛΟΣ | Αρχισυντάκτης: ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ: Πανεπιστημίου 34 και Ίπποκράτους. Τηλ. 614-047
Τηλέφ. τυπογραφείων 36-555 Τηλέφ. πρεσβηρίων 26-343
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ ΔΡΑΧΜΑΙ 6

ΕΝΩ ΔΙΑΒΑΙΝΕΙ ΤΟ ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ

ΔΡΑΜΑ... ΟΜΟΡΦΙΑΣ!

ΝΑ συναντήσης το «αίσθηματικό δράμα» σε ένα κορίτσι άσχημο, —είναι φυσικό. Να το συναντήσης σε μια γυναίκα, κάπως «περασμένη» στα χρόνια, —είναι επόμενο. Άλλα σε μια κοπέλλα νεώτατη και ωραιότατη, το πράγμα κατατάξει λίγο παράξενο. Άλλα από «παραξενιές», όσες θέλεις στη ζωή! Άν αμφιβάλλετε, δεν έχετε παρά να διαβάσετε το γράμμα, που στέλνει μια άγνωστη αυτής της στήλης. Γράφει, λοιπόν:

«Είμαι είκοσιδύο χρονών και —μην το πάρετε για έλλειψη μετριοφροσύνης! πολύ ωραία. Δεν έχω καμμιάν έπαισι για την ομορφιά μου. Στο κάτω-κάτω, έτσι έτυχε να βγώ από το καλούπι της Δημιουργίας. Φυσικά, με συνοδεύουν όλα τα «επακόλουθα» της ομορφιάς, — από το επίμονο φλέρτ του προσημένου μου, ως τα θαυμαστικά σφυρίγματα των ανδρών στο δρόμο. Τα συνήθισα, όμως, όλα, δεν μ' ένοχλούν πια και ξέρω να τ' αντιπαρέρχομαι με άνεση. Εκείνο, όμως, που μ' ενόχλησε για αρκετό καιρό ήταν η έλλειψη μιάς πραγματικής φίλης. Ίσως να φαίνομαι κάπως εγωίστρια, αλλά... σάς γράφω την αλήθεια. Όσες γυναίκες βρέθηκαν κοντά μου, με μίσησαν κατά βάθος, προσπάθησαν να δρουν ψευδία στο χαρακτήρα μου, στο ντύσιμό μου, στους τρόπους μου, και δεν ξέρω πού άλλο, μόνο και μόνο για να με ταπεινώσουν. Και, συστηματικά, απέφευγαν να με καλέσουν στις συναναστροφές τους, στα πάρτυ και στους χορούς που έδιναν».

Ός εδώ το παράπονο της άγνωστης και δικαιολογημένο φαίνεται και όχι απίστευτο. Δυσκόλο είναι να βρης μια καλή και γνήσια φίλη, όταν υπερέχεις συντριπτικά στην ομορφιά. Άλλα δεν αξίζει να το πάσης το πράγμα και κατάκαρδα. Τουλάχιστον, έτσι λέει κι η επιστολογράφος:

«Βέβαια, η έλλειψη μιάς πραγματικής φίλης μ' έκανε να νοιώθω μόνη στη ζωή. Άλλα... το πήρα απόφασι. Και μιά, και δεν μπορούσα να βρω την αληθινή φίλια ανάμεσα στις ομόφυλές μου, την αναζήτησα στο άλλο «φύλο». Γιατί όχι; Στόν είκοστο αιώνα ζούμε, έξι-λιγμένα ήθη έχουμε κι η γυ-

ναίκα βρέθηκε πολύ κοντά με τον άντρα, στο στίβο της ζωής. Τί θα εμπόδιζε έναν άρσενικό να μου γίνη άγνός φίλος, χωρίς κακίες ευνουίες και χωρίς πονηρές ύστεροβουλίες; Τις ομόφυλές μου τις εμπόδιζε η ομορφιά μου. Τους άντρες, όμως; Γρήγορα κατάλαβα την πλάνη μου. Η ομορφιά μου και πάλι, υπήρξε το εμπόδιο, από μίαν άλλη σκοπιά. Από τη σκοπιά της επιθυμίας. Οι ομόφυλές δεν μπορούσαν να γίνουν φίλες μου, γιατί με ζήλευαν. Οι έτερόφυλοι ήταν αδύνατον να παραμείνουν άγνοϊ φίλοι, γιατί επιθυμούσαν! Το σκεφτήκατε ποτέ, πόσο τραγικό είναι το περιστατικό μου».

Άλλα το δράμα της ωραίας έχει και την ενδιαφέρουσα συνέχεια του. Άκούστε την:

«Τελοσπάντων, κάποιαν εποχή, έδωσε ο Θεός κι' έγινε το θαύμα! Ναι, ναι, σάς τ' ορκίζομαι! Τράβηξα τον πρώτο αριθμό του λαχείου. Βρήκα τον άντρα, που μου έγινε ο πραγματικός, ο ειλκονής και άπονήρευτος φίλος. Δεν μπορείτε να φανταστή τη χαρά μου!

Επιτέλους. Μου μιλούσε και στα λόγια του δεν υπήρχε κανένα ύπονοούμενο. Με κούταζε και σε καμμιά πε πτωσι δεν έβλεπα να σπ... στο βάθος των ματιών του ο φασφορισμός της επιθυμίας. Μου εμπιστευόταν τα μυστικά του, άκουγε τα δικά μου, με βοηθούσε όπου χρειαζόταν, μου έ... τις γνώμες του, μου έγινε πραγματικός σύντροφος. Και μιά μέρα, ανακάλυψα με τρόπο μέσα στην καρδιά μου κάτι παράξενο: τον αγαπούσα! Και ήταν φυσικό να μου εμπνεύση την αγάπη, αυτός ο άντρας ο τόσο διαφορετικός, ο τόσο αλλοιώτικος από τους άλλους. Τον άφησα με τρόπο να μαντέψη τί γινόταν μέσα μου. Κι' αυτός, με πρόπο επίσης, μ' άφησε να καταλάβω, πως... αγαπούσε μίαν άλλη! Κι' ήταν ακριβώς αυτή η αγάπη του, που τού έδωσε τη δύναμη να γίνη άγνός φίλος δικός μου. Θέλετε τώρα συμπέρασμα; Νομίζω πως δεν χρειάζεται!»

Άληθινά, δεν χρειάζεται. Έχουν καμμιά φορά κι' οι ωραίες το δράμα τους!

Η ΠΕΡΑΣΤΙΚΗ

ΤΑ ΚΑΛΑ ΣΑΣ

1 Το φόρεμα αυτό έχει τον μπούστο όλο πλισαρισμένον έως τους γοφούς. Η ζώνη δένεται κατά τρόπο μεσαιωνικό. Φουντώνεται από μέσα με μισοφύδι.
2 Μπούστος μακρύς. Δύο βολών άν-φορμ, σηματούζουν κλόδε. Διπλές μισοτέλες.
3 Φόρεμα για δε-λούδο ή και άλλο ύ-φασμα. Πιέτες από φασμα. 2 κουμπιά.
4 Φόρεμα με ξεχει-λωτό ντεκολτέ και κοντό ζαпонέ μαν-ι. Η πλάτη ιδεί-ναι με κουμπάκια.

ΠΡΟΕΚΛΟΓΙΚΑ

ΚΑΙΓΕΤΑΙ το πελεκούδι με την προεκλογική κίνησι. Ζυμώσεις, συνδυασμοί, συνασπισμοί, νέα κόμματα, παλαιά κόμματα, υποψηφιότητες. Όργιαζουν οι... πολιτικοί άνδρες. Και οι γυναίκες; Τίποτα! Ακούγονται φωνές υπάσες, θαρύτσες, δρακοντοκόρες να υπόσχονται στους ψηφοφόρους λαγούς με πετραχήλια και μία γυναίκα φωνή (αριθμός 1) δεν έδωσε ακόμα την άποψή της, δεν ακούστηκε ούτε σαν προεκλογικό ψεύδισμα!

Τί γίνεται; Δεν έχουμε διβλιάρια; Έχουμε. Δικαίωμα του εκλέγειν; Έπιασε. Το εκλέγεσθαι; Όπωςδήποτε. Τότε γιατί όλο αυτό το διάστημα που διαμορφώθηκαν οι πολιτικές δυνάμεις, όσες θα διεκδικήσουν την εξουσία, έμεινε άμετοχο το «άσθενες» φύλον;

Είναι ανεξήγητο, φίλες μου, και όλιγον... ξερογιστικό. Φωνάζαμε, τοιριζαίμε, αγωνιστήκαμε για να μας αναγνωρισθούν πολιτικά δικαιώματα, καταφέραμε ν' αποταλούμε σχεδόν το ήμισυ των ψηφοδελτίων και την ώρα που έπικείται η μεγάλη εκλογική αναμέτρηση, ζούμε στο περιβόριο.

Κι' όμως το ξέρετε ότι σύμφωνα με το εκλογικό σύστημα, αν φτιάχναμε όλες οι γυναίκες ένα δικό μας κόμμα, έπαιρνε την... πλειοψηφία στις εκλογές και σχημάτιζε ισχυρόν Κυβέρνησιν (εκλόνητη!) που κατά τα φαινόμενα οι άνδρες, πολιτικοί και ψηφοφόροι, δεν πρόκειται να το πετύχουν;

Όριστε τί χάνουμε με την αδράνεια μας. Χάνουμε την εξουσία! Κι' όχι μόνον αυτό. Αφίνομε τους άνδρες να βγούν στα μπαλκόνια, να μας καλοπιάσουν με τα γνωστά προεκλογικά... ερωτολόγια τους κι' εμείς από κάτω (αιώνια θύματα!) να τους χειροκροτούμε.

—Μπαρλό, έσένα θέλουμε!
Πραγματικά όσο μας ξεχάσανε οι πολιτικοί άνδρες στις προεκλογικές τους ζυμώσεις, τόσο θα μας θυμηθούν όταν πλησιάζει η ώρα των εκλογών. Θα μετράνε τα εκατομμύρια ψήφους που αντιπροσωπεύουμε και θα τους πιάνει ήλιος. Θα ζαχαρώνουν. Θα λιγώνονται.

—Διά τίς Έλληνίδες, θα λένε, θα επιδείξωμεν άμέριστον το ενδιαφέρον μας!
Για τα «μάτια» θα βάλουν και μερικές υποψηφιότητες γυναικών και ναμιασε πολύ στα ίδια. Τ' είχα Γιάννη, τ' είχα πάντα! Ψήφους δίνουμε, αέρα κοπανιστό παίρνουμε.

—Ε, όχι. Πρέπει ν' ανασκουμπωθούμε. Καιρός υπάσκει. Από μας εξαρτάται να ζητήσουμε απ' όλα τα κόμματα ισότητα στις υποψηφιότητες. Όσοι βουλευτές, τάσες και βουλευτίνες. Έτσι θα δείξουν ότι πραγματικά υπολογίζουν τις γυναίκες σαν δύναμι πολιτική, έθνική. Από λόγια χορτάσαμε!

—Εμπρός λοιπόν. Και προπαντός αντιμετώπιστε θαρραλέα τις... ανδρικές προπαγάνδες. Πολλοί άνδρες δυσφημίζουν ότι θα ψηφίσουμε ό,τι μας πουν οι άνδρες μας, οι μηνητρες μας, οι αδελφοί μας κι' οι πατεράδες μας. Λένε μάλιστα ότι θα μας πωσάρουν το ψηφοδέλτιο που θα ρίξουμε, μπας και κάνουμε κάνα λάθος!

Αυτό είναι η χειρότερη μομφή που έφυθάνηκε ποτέ εναντίον του γυναικείου φύλου! Γιατί, κύριοι, δεν έχουμε κι' εμείς πολιτικό κοίτηριο; Έμεις δεν μάθαμε να κρίνουμε τα κόμματα στα... καφενεία. Βλέπουμε τα έργα τους στην πράξη! Πάμε στο μπακάλη και ψωνίζουμε, πάμε στο φούρναρη, κοιτάμε στα μαγαζιά, ζούμε τις ανησυχίες των παιδιών μας πιο κοντά από τους άνδρες.

—Αρα, ξέρουμε τί κοινό φουμάρι ο καθένας. Με τον τάδε πρωθυπουργό, αναγκάζομε να μοντάρω τις κάλτσες μου δέκα φορές, με τον τάδε πέντε, με τον τάδε είκοσι. Με τον τάδε έραμα δέκα φουστανάκια σε μία τετραετία, ενώ με τον δαίνα μόλις κατάφερα να...μεταποιησώ δυό!

Γι' αυτό, αν θέλουν την ψήφο μας οι πολιτικοί ηγέτες και ηγέτιδες, ας αφήσουν τις άοριστολογίες κι' ας μιλήσουν συγκεκριμένα στο πρόγραμμά που μας αφορά. Για τα τρόφιμα, για την υγεία των παιδιών μας και για την...υγειονομία μας. Πόσα καπέλα, πόσα φουστάνια...υγειονομία κύριε μου υπόσχονται το λιγώτερο νύια, πόσα παπούτσια σου; Γράφα, Πέστα. Και πήραμε μέσρα στην τετραετία σου; Όχι παίζουμε!

—Αλλά για να τα πετύχουμε όλα αυτά πρέπει να χειροαφτηθούμε πολιτικώς κι' εν ανάγκη να δημιουργήσουμε δικά μας «κόμματα». Κι' αν ο κύριος Καραμανδίκας μας «κάνει» κόμματα, του το φωτογραφία του, λες έχη για σήμα το κόμματος του; Έλλάς με θα βάλουμε κι' εμείς άρχηγό μια νέα στή...Έλλάς με θα βάλουμε της, στο ψηφοδέλτιο.

—Σας λέω, όμα θέλουμε μπορούμε να συναγωνισθούμε τους άνδρες σε όλα. Να τους κάνουμε να μας υπολογίζουν περισσότερο, απ' ό,τι μας υπολογίζουν σαν...σύζυγους!

Η ΠΕΡΙΕΡΓΗ

ΑΠ' Ο,ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ

ΤΟ «ΦΕΣΤΙΒΑΛ» ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ 1956

ΤΕΣΣΕΡΙΣ γοητευτικές κοπέλλες, ένα αληθινό μπουκέτο όμορφιάς και κομψότητας, φιλοξένησε την περασμένη εβδομάδα το ξενοδοχείο της «Μεγάλης Βρεταννίας» για να λάβουν μέρος στο «φεστιβάλ» της γυναίκας του 1956, που οργανώθη σ' όλοκληρο τον κόσμο το Γαλλικό Συμβούλιο Κομψότητας.

Οι τρεις Γαλλίδες του γκρουπ είναι η κάθε μία κι' από μία γλώσσα. Η Μονίκ Λαμπέρ «Μίς Γαλλία», η Λόρα Λιερμπέλ «Μίς Κομψότητας», η Μισελίν Μπελντόν «Μίς Κιανή Άκτιν» και η γοητευτικότερη από όλες, η ξανθή Δανέζα Άννές Στόιμπεργκ, η οποία δεν έχει κανένα τίτλο, και ούτε έχει λάβει ποτέ της μέρος σε διαγωνισμό κολλονής, αλλά είναι μία πραγματική καλλονή! Σε σχετική συνομιλία μου με τις μίς ή δ. Στόιμπεργκ μου είπε σχεδόν με άπορία:

— Δεν καταλαβαίνω γιατί με λένε «Μίς Δανία». Δεν έχω ποτέ ανακατεψτή σε διαγωνισμούς, κι' η τωρινή μου καριέρα είναι έντελως διαφορετική απ' αυτήν που είχα σκοπό ν' ακολουθήσω φεύγοντας απ' την πατρίδα μου.

— Και τί σκοπεύατε να κάνατε στη ζωή σας;

— Πήγα στο Λονδίνο με την προοπτική να μπω σ' ένα νοσοκομείο και να γίνω νοσο-

κόμα. Κι' έτσι έκανα, στην αρχή. Άργότερα όμως τ' άφησα — δεν το εύρισα άρετά ένδιαφέρον — κι' έγινα μοντέλο. Χάρη σε κάτι γνωριμίες που είχα στην Τηλέρασι με πήρα μία φορά και πήρα μέρος σε μία επίδειξη «βαλσασιού ακί». Κατόπι με προσέλαβε το Γαλλικό Συμβούλιο Κομψότητας, με το οποίο και γυρίζουμε τον κόσμο επιδεικνύοντας τις διάφορες κρεασιόν των γαλλικών οίκων.

— Έχετε προτάσεις για να παίξετε στον κινηματογράφο; ρώτησα κατόπι τις ξένες καλλονές.

— Αυτή τη φορά απάντησε η Μίς Γαλλία, αφού πρώτα συμβουλευτηκε και τις άλλες.

— Όχι, δεν έχουμε προτάσεις για τον κινηματογράφο, αλλά εγώ πήρα μέρος σ' ένα φίλμ που είχε και μία επίδειξη μόδας μέσα. Τίποτα σπουδαίο, απλώς ήμουν ένα από τα μανεκέν που παρήλασαν και ο φακός δεν άσχολήθηκε μαζί μου, παρά για μερικά δευτερόλεπτα.

Μου έκανε εντύπωση η απλότητα και η ειλικρίνεια με την οποία μιλούσαν οι κοπέλλες.

Η πρώτη επίσημη εμφάνισή στο αθηναϊκό κοινό έγινε την προπερασμένη Κυριακή το άπογευμα στο ξενοδοχείο της «Μεγάλης Βρεταννίας» με την επίδειξη φορεμάτων, ταγίερ και

ΣΤΟ 15ΘΗΜΕΡΟ

ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ ΤΗΣ «ΜΕΓΑΛΗΣ ΒΡΕΤΑΝΝΙΑΣ»

διαφόρων άλλων κομψών ανσάμπλ, βραδυών και άπογευματινών της Μάγγου Ρούφ, και καπέλα της Ρωλέτ, του Μπαρτέ και του Ροζέ Βαλουά.

Η επίδειξη καθ' αυτό δεν είχε μεγάλο ένδιαφέρον για τις κομψές Αθηναίες γιατί οι επίδειξεις των αθηναϊκών ραπτικών οίκων μας έχουν έντελως ενημερώσει σχετικά με τη γραμμή που ακολουθείται στο Παρίσι. Δεν υπήρχε τίποτα το καινούργιο στη συλλογή της Μάγγου Ρούφ, τίποτα που να μην είχαμε ξαναδεί, υπήρχε όμως κάτι καινούργιο, κάτι που άφορούσε τα μανεκέν! Υπήρχε ο παριζιάνικος αέρας, το γοργό γεμάτο προσωπικότητα βάδισμα των μανεκέν.

Τα καπέλα που επέδειξαν ήταν ωραϊότατα. Για το άπογευμα συνηθίζονται οι παστέλ φάβες, σε καπλίν, τόν και ταυπορέν και για το βράδυ επίσησης φάβες από τούλια, από μουσελίνας και από οργαντζα.

Έκανε ιδιαίτερη εντύπωση μίς τόν του Ροζέ Βαλουά από λευκή φάβα, με μπλε δελάκι που αντγίγει που ντραπάρε στο πίσω μέρος του καπέλου, καθώς κι' ένα πολύ πρωτότυπο καπέλακι από ψάβα σε φυσικό χρώμα κινέζικου στυλ που επέδειξε με πολύ χάρη η χαριτωμένη Δανέζα. Έπε:δη έχουμε άσχροληθή και άλλοτε με τα καπέλα είναι μάλλον περιττό να προ-

χωρήσω σε ιδιαίτερες περιγραφές.

Από τη συλλογή της Μάγγου Ρούφ, που ακολούθησε την επίδειξη των καπέλων, ξεχώρισαν τα κοκτέηλ και τα βραδυά ανσάμπλ που περιέγραψε ο κ. Φίλιπ Μπελντόν της Κομεντί Φρανσαίς. Έκανε εξαιρετική εντύπωση ένα θαυμάσιο ανσάμπλ, παλτό κίτρινο σατέν, με μεγάλο γιακά από διζόν, και από μέσα μουσελίνα στο ίδιο χρώμα, ντραπαρισμένη στο στήθος. Ένα άλλο ανσάμπλ επίσησης που η θέα του σε ζαλίζει, ήταν ένα παλτό από κόκκινο με χρυσό μπροσέ, και από μέσα κόκκινο τούλινο φόρεμα, πολύ φαρδεύα φούστα, ντραπέ ντεκολτέ στράπλες και ακριβώς κάτω από στήθος μία φάσα απ' το ύφασμα του παλτός. Ένα άλλο υπέροχο ανσάμπλ, που προκάλεσε πολλά χειροκροτήματα.

Η Μίς Γαλλία επίσης επέδειξε με ιδιαίτερη χάρη μία βραδυή τουαλέτα από γκιπούρ δαντέλα πολύ στενή γραμμή, με δυό ωραία βολάν που αρχίζουν ακριβώς στο τέλειωμα του στριφώματος. Νομίζω όμως ότι η συνέχεια της περιγραφής δεν παρουσιάζει εξαιρετικό ένδιαφέρον, γιατί θα είναι μία απλή επανάληψη όσων έχουμε πη σχετικά με τις επίδειξεις μόδας των αθηναϊκών

Τα τέσσερα γοητευμένα μανεκέν. Έξ άριστερών: Άνές Στόιμπεργκ, Μίς Γαλλία, Μισελίν Μπελντόν, Μίς Κιανή Άκτιν.

οίκων οι οποίοι ποέπει να παραδεχτούμε είναι πολύ καλά ενημερωμένοι.

Η επίδειξις «μαγιό» και «λενζερ» που είχε αναγγελθή ότι θα γινόταν την έπομένη Τρίτη, ανέδληθη και θα γίνη όταν επιστρέψουν από την Κωνσταντινούπολη, όπου πήγαν μετά την Αθήνα. Στην πρωτεύουσα μας θα μείνουν πάλι λίγες μέρες για να χαρούν τις χειμωνιάτικες λιακάδες της και το θαυμάσιο ούρανό της.

Μ. ΧΑΤΖΗΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Η δ. Μαρκέλλα Κόντου και ο κ. Νίκ. Γιάμαλης ένωηστεύθησαν εις Γκουέλο της Νοτίου Ρωδεσίας. Η «Γυναικά», της οποίας είναι συνδρομητορία η δ. Μαρκέλλα Κόντου, εύχεται στο άοιωνό κζυγος κάθε εύτυχία και γασά.

Από πάνω προς τα κάτω: Μισελίν, Μονίκ, Άνές, Λώρα.

Από τη σκηνή και τα παρασκήνια

• ΕΝΑ ΠΑΘΗΜΑ ΤΟΥ ΛΟΓΟΘΕΤΙΔΗ ΣΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

Στα 1932, όταν ο θίασος Κοτοπούλη θροισκόταν στις Ηνωμένες Πολιτείες, μία μέρα, στο Σί. Κάρο, ο Βασίλης Λογοθετίδης και ο Γιάννης Άποστολίδης βγήκαν από ένα θεατρικό όπου είδαν μερικές φωτογραφίες, άνωμασες στις οποίες κατι κορευτές και χορευτρίες.

— Μπαίνουμε μέσα να ξεσκασουμε; λέει ο Λογοθετίδης.

— Και δε μπαίνουμε; κάνει ο Άποστολίδης.

Μπαίνουν μέσα. Βρίσκουν δυό άδεια καθίσματα και κάθονται. Άπάνω στη σκηνή ήταν κάποιος που μιλούσε. Κάθε τόσο το κοινό τον διέκοπτε χειροκροτώντας ή γελάοντας.

— Κονφερανσιέ θα είναι, λέει ο Λογοθετίδης που δεν πολυκαταλάβαινε ένγληζικά.

— Έτσι φαίνεται, άπαντά ο ο Άποστολίδης που οι γνώσεις του της Άγγλικής ήταν ακόμη πιο περιωρισμένες.

Σε λίγο, τελειώνει ο «κονφερανσιέ», και άναγκάται υπό τα χειροκροτήματα του κοινού. Στη σκηνή εμφανίζονται τρεις χορευτρίες.

— Έπί τέλους!, κάνει ο Λογοθετίδης.

— Αλλά το νούμερο με τις τρεις χορευτρίες δεν κράτησε πολύ. Σε πέντε λεπτά, οι χαριτωμένες υποαδόνες άποσώθηκαν, για να δώσουν τη θέα τους σε έναν που άρχισε κι' αυτός σε έναν που άρχισε κι' αυτός σε έναν.

Αυτή τη φορά όμως, ο νέος «κονφερανσιέ» φαίνεται πως δεν

είχε χιούμορ, γιατί το κοινό δεν γελάσε, αλλά τον άκουε συναρπασμένα.

— Αυτός δεν έχει σουδέ, λέει ο Λογοθετίδης.

— Άπορώ, πως δεν κόβουν το νούμερό του, λέει ο Άποστολίδης.

Και το «νούμερο» του... «κονφερανσιέ» τραβούσε σε μάκρος.

— Ο Λογοθετίδης κι' ο Άποστολίδης είχαν υπαφίσσει.

— Πάμε να φύγουμε, λέει ο ένας.

— Κάτσε λιγάκι, άπαντά ο άλλος.

Και κάθισαν. Κάποτε, έδωσε ο Θεός και το «νούμερο» του «κονφερανσιέ» πήρε τέλος. Στη σκηνή βγήκε ένας χορευτής, έκανε ένα σύντομο νούμερο κι' άποσώθηκε, για να εμφανισθή τρίτος... κονφερανσιέ.

— Μα τί γίνεται εδώ μέσα; άπόρρησε ο Λογοθετίδης.

— Πάμε να φύγουμε, λέει ο Άποστολίδης.

Κι' έφυγαν.

Όταν βγήκαν έξω, ρώτησαν ένα Έλληνα του Σικάγου και... το μυστήριο λύθηκε. Δεν δινόνταν παράστασις, αλλά ήταν... προεκλογική συγκέντρωση. Και στην Αμερική, όταν γίνονται εκλογές, η συμμετοχή του θεάτρου δεν περιορίζεται, όπως εδώ, στην πασαρόλη θεατρικών αίσθησών για τις συγκεντρώσεις. Έπιστατεύονται δημοφιλείς καλλιτέχνες, τραγουδιστές, χορευτές, μπαλέτες, άρχητρες κλπ. που ποικίλλουν το πρόγραμμά των προεκλογικών συγκεντρώσεων με μουσική, χορό και τραγούδια, για να μη βαρύνεται ο κόσμος από

τις συνεχείς οπτορρείες των υποψήφιων.

• Η ΠΡΕΜΙΕΡΑ ΤΟΥ «ΧΑΛΑΖΙΟΥ» ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΚ ΤΟΥ ΗΛΙΑΔΗ

Οι περισσότεροι συγγραφείς, όταν ανεβαίνει έργο τους στο θέατρο, νοιάζουν άνάσταστο τρακ. Το καρδιοχτύπι τους είναι άνευ προηγουμένου και πολλές φορές, θάνατη τα όρια της άγνοιας.

Σ' αυτή την ψυχολογική κατάσταση θροισκόταν κι' ο Βασίλης Ηλιάδης όταν, τον καρμό της κατονής, έπρεσκει να ανεβασθ το έργο του «Χαλαζι» στα «Όλμπια», από το Έθνικό Θε-

• Η νέα καλλιτέχνις της πρόζας Άννα Παπακωνσταντίνου, το ταλέντο της οποίας υποσχεταί πολλά.

ατο. Ξεκίνησε από τα γραφεία του «Ελευθέρου Βήματος», όπου ελαχάταν, για το θέατρο, λίγο πριν από την έναρξη της παραστάσεως, με σφγμένη καρδιά.

Καθώς πήγαινε, συναντά στην όδο Κοραή τον έν δημοσιογραφία συνάδελφό του Νίκο Ζαρίφη.

— Πού πάς; τον ρωτά ο Ζαρίφης.

— Στο θέατρο!, άπαντά ο Ηλιάδης.

— Το καλό που σου θέλω, μην πάς γιατί θα πάθης τίποτα. Η αίθουσα είναι άδεια. Ψυχή δεν υπάρχει... Από κει έρχομαι!

— Τι μου λές!;, λέει ο Ηλιάδης.

Κι' ένοιωσε ένα κόμπο στην καρδιά. Άκούσε εκεί, να μην πάν κανείς να δη το έργο του!

Συντετριμμένος γύρισε στα γραφεία του «Βήματος» και ρίχτηκε με τα μούτρα στη δουλειά για να ξεχάση τον πόνο του.

Κατά τις 11 — οι παραστάσεις τότε τελειώνουν νωρίς — κατέβασαν στα γραφεία της έφημερίδας ο διευθυντής της Γ. Ζωρίφης και ο συντάκτης Ε. Τζαμουράνης.

— Βασίλειε, θοιάμβος!, λένε κι' οι δυό στον Ηλιάδη.

— Μα...παίχθηκε το έργο μου; — Γιατί να μη παιγνθ; — Μα... υπήκουε θεαταί!

— Γεμάτη η αίθουσα, άσφυκτικά. Και χειροκροτήματα, ένθουσιασμός... Θοιάμβος, σου λέμε, θοιάμβος!

Την άλλη μέρα, οι ένθουσιόδεις κριτικές των έφημερίδων άνοθαν να επιβεβαιώσουν τα λόγια του Συναϊώτη και του Τζαμουράνη και να άποδείξουν πως ο Ζαρίφης είχε σκαρώσει άδραση στον Ηλιάδη — μία φάσα που ο συγγραφέας του «Χαλαζιού» δεν τη νύχρησε ποτέ

ΝΕΟΙ ΔΙΣΚΟΙ

Έκυκλοφόρησε ήδη ένας άραιότατος «δίσκος διβλιος», όπου έλαδη ένας δίσκος με 7 γνωστά ναλικά παδικά τραγουδάκια, που συνοδεύεται από ένα διβλίο όπου περιέχονται τα κείμενα και οι νότες των, με πολύχρωμες εικόνες. Τραγουδούν η Λυσίαν Βεοναί και οι 4 «Μπαρμπι» (Φίλιπς 424012 ΡΕ, 45 στρ.).

Έε άλλου, τρεις νέοι δίσκοι άναμένονται να φάσσουν έντος των ημερών:

— Για τους φίλους της κλασικής μουσικής, η «Δέκατη Συμφωνία του Σοστακόβιτς», με το Δημήτρη Μητρόπουλο και τη Φιλαρμονική της Νέας Υόρκης (Φίλιπς Α 01175 Λ, 33 στρ.).

— Για τους φίλους της έλαφράς μουσικής: ο «Γαλαξίας Μοντέρνων Τραγουδιών», που περιλαμβάνει πολλές από τις μουσικές επιτυχίες των τελευταίων νόσων έκτελεσμένες από τα λαμπρότερα άστέρια του άμερικανικού έλαφρού τραγουδιού: τί Τζο Στάφορντ, τη Ντόρις Νταϊν, τη Ρόζικανν Κλουέι, τον Τζόννη Ραϊν, τέ Φόανη Λέιν, το Φράνκ Σινάτος και άλλους (Φίλιπς ΙΒ 07063 Λ, 33 στρ.).

— Τέλος, για τους φίλους των νοτισαμεικάνικων τραγουδιών, η «Φιέστα Λατινά», με το θαυμάσιο Τόν Κέλλινγκ και την κιθάρα του, που τραγουδά το: «Μπαράζι», «Αντίος», «Μαρία Κρστίνα», «Μαρία Ντολός» κλπ (Φίλιπς, Ρ 10071 Ρ, 33 στρ.).

Από πάνω προς τα κάτω: Μισελίν, Μονίκ, Άνές, Λώρα.

ΤΙ ΝΑ ΦΟΡΑΤΕ ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ

1 Μονόκομοι σε ίσια μονόκομοι γραμμή με ραφή εμπρός που ανοίγει κάτω σε πλάτη. Πίσω μέση κομμένη και δύο πτυχές σταθερά. Πρώτες που ανοίγουν στα χαμηλά. Πρώτες τούτες μονόκομοι με διπλή γλάστρα και κομψή. Πλάστρον με νερ-δωρ ή πτυχές, ανάλογα με τον τύ-πο του υφά-σματος. 2 Φούτα σέ-τη εμπρός, με κουφότητα πρ-σας. Κομψή, σταυρωτά. Μα-νικόλλοι λί-γο χαμηλά. 3 Πένες δο-δών στην φούτα του μπλουζόν. Οι πένες της φούτας αψι-δώνται έλευ-ρες από τους γοφούς και κά-τω. 4 Διπλά γαζιά γαζιού τον από-αυτό ίσιο φόρεμα. Μανόετες φα-δεές. Κυκλικά ταπεινά στο μπο-στο. Από το ένα διαγώνια κομψή σε τριτογενή χρονική αντίθεση. 5 Ο κομψή κόβεται συνεχώς με το μανίκι. Κάτω απ' το κομψή φι-λά άσπασια πτυχία, το ίδιο

το δάδια. Το μανίκι στυμπί-ζι έλαφρό υπαυαν γύρω στον άγκωνα. Κομψάκια ντυμένα.

ΣΚΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΤΟ «ΕΜΒΟΛΙΟΝ»

ΙΟΥ ΗΛ. Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΙΑ συνάντησι ξαφνική, σχεδόν άπροσδόκητη, ύστερα από δυό ολόκληρους μήνες. Είναι στις ολόκληρες αίθουσες μιας πολυτελέστατης βίλλας που τις πλημμυρίζουν οι μοντέρνοι μουσικοί ρυθμοί, το κέφι των καλεσμένων και οι έξαλλες φιογώρες του «μπαμπο». Είναι τόσος πολυς ο κόσμος ώστε για πολλή ώρα ο Άντρας και η Γυναίκα δεν έχουν συναντηθεί. Έκείνη, γοητευτική όσο ποτέ άλλοτε, με τουαλέτα τόσο κολλητή, ώστε να προσφέρει το έλαίσιο κορμί της σε μάθημα γλυπτικών αναλογιών, έχει κυλωθεί από ένα σμήνος θαυμαστών, που διεκδικούν τον «προσεχή χορό», με την έλπιδα πως θα τους γίνει ο προθάλαμος της αγάπης τους. Η Γυναίκα χαιρολογεί ευποσητικά, υπόσχεται με το βλέμμα της, άναίρεται με τη συμπεριφορά της, τυραννεί τους «υπηκόους» της. Ώσπου, ξαφνικά, ξεχωρίζει τον παλιό σύντροφο της καρδιάς της, τον Άντρα που την έκανε να γνωρίση το αληθινό αισθηματικό γτυποκάρι. Για μια στιγμή τα βλέμματά τους διασταυρώνονται. Έκείνη τσιγάρο και προχωρεί αδιάφορος προς τη δεξιά. Σε λίγο ακούει πίσω του τον ανάλαφρο δηματισμό της, νοιώθει να τον τυλίγει το γνώριμο άρωμα της, και δέχεται, πολύ κοντά στ' αυτό του, το δελουδίνο χαδί της θαθείας φωνής της...

ΤΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Μοντέρνος τύπος τα-γιέρ. Δίνει την έντυπα-σί του πολύ ζεστού και «άκατέργαστου» υφά-σματος που είναι τόσο της μόδας. Φούτα φά-κελλος πολύ στενή. Ζα-κέτα φαρδιά με έλαφρό στέγνωμα προς τα κάτω. Φαρδιές πλάτες κομψώ-τες, αποτελούν συγχρό-νως τσέπες. Τα μεγάλα πέτα μπορούν να κλει-σουν και να κομψώσουν και πιδ ψηλά. Μπορείτε όμως και μέσα από τις ειδικές αυτές κομψώπο-τες να περνάτε ένα ται-ριαστό κασκόλ - φουλά-ρι ή μαντίλι. Ώραία συνοδεύει το ταγιέρ ή σκούφια που κρύβει όλα τα μολυβιά.

τηλέφωνό σου μου άπανταούσαν άόριστα, ότι πήρες άδεια. Στο μπαρ που συχνάζεις δεν ξανα-πάτησε. Στο σπίτι σου με πληροφόρησαν ότι πήγες... τα-ξίδι! Μή μου πής, πως όλ' α-υτά δεν ήταν δική σου σκηνοθε-σία, για να μ' αποφύγης! Ο ΑΝΤΡΑΣ (με ήρεμια).— Δεν σου το λέω! Η ΓΥΝΑΙΚΑ (εξοπώντας).— Όστε... τ' όμολογείς; Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Γιατί όχι; Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Ο κυνι-μώρ σου δεν έχει όρια! Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Είναι «κυνι-σμός» το να σ' αποφεύγω; «Η, μήπως είναι «κυνισμός» η ει-λικρίνεια που έχω, να τ' όμολο-γώ καθαρά; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (μπερδεμένη).— Ούτε το ένα, ούτε τ' άλλο... Ο ΑΝΤΡΑΣ (με πικρή ειρω-νεία).— Τότε; Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Δεν νομί-ζεις πως χρειάζονταν κάποια έξηγησις εκ μέρους σου; Ο ΑΝΤΡΑΣ (με συγκρατη-μένη μελαγχολία).— Είναι πολ-λή στενόχωρη ιστορία, αυτές οι «έξηγησεις», όταν τα πάντα έχουν τελειώσει... Δεν ξέρω γιατί, αλλά μου θυμίζουν τους συγγενείς ενός νεκρού, που κά-θονται και άραδιάζουν, μετά θάνατον, τις... άρετές του! Η ΓΥΝΑΙΚΑ (παγωμένη).— Μετά θάνατον είπες; Όστε... τέλειωσε η ιστορία μας; Ο ΑΝΤΡΑΣ (πικρά).— Θά-νατος βίαιος και άπροσδόκη-τος! Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Και... ποιός έφταιξε σ' αυτό; Ο ΑΝΤΡΑΣ (με μακάβριο χιούμορ).— Λυπούμαι, που δεν έχω ένα καθρέφτη, για να ίδης τον... δρόστη! Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άσυνήθη-στο ξεφωνητό).— Έγώ; Ο ΑΝΤΡΑΣ (άνασχηκόνον-τας τους ώμους).— Ποιός άλ-λος; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (με άγωνία).— Πότε; Πώς; Ο ΑΝΤΡΑΣ (ξερά).— Πολύ συχνά, με τις άκατανόητες φι-λαρέσκειές σου. Η ΓΥΝΑΙΚΑ (άσυναίσθητα).— Πειράχτηκες απ' αυτό; Ο ΑΝΤΡΑΣ (σαρκαστικά).— Το βρίσκεις παράξενο; Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Πατέ μου δεν φαντάστηκα πως μπορού-σες να πάρης στα σοβαρά τη συμπεριφορά μου στους άλλους που γινόταν τότε τότε πικάν-τικη (μικρή σκέψη). Στο κάτω κάτω, για χατήρι σου γινόταν κι' αυτό! Ο ΑΝΤΡΑΣ (με κατάπλη-ξι).— Για... χατήρι μου; Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Για χατήρι της αγάπης μας! Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Νά, κάτι που δεν το καταλαβαίνω! Η ΓΥΝΑΙΚΑ.— Και όμως, είναι κοινό μυστικό. Όλοι το λένε, πως η ζήλεια αποτελεί «έμβολιο» στον έρωτα που τον προφυλάει από το μικρόβιο της ανίας και της συνήθειας. Ο ΑΝΤΡΑΣ (με σαρκασμό).— Α! Όστε... αυτό ήταν; Η ΓΥΝΑΙΚΑ (βουρκωμένη).— Αυτό ήταν και πρέπει να το πιστέψης! Έξερεις άλλωστε πολ-λύ καλά, ότι ποτέ μου δεν πα-σαυρήθηκα έξω από τα όρια

ΑΓΑΠΑΤΕ

την εργασία σας

ΜΙΚΡΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ

ΓΙΑ να είσαστε εύτυχείς, πρέπει ν' αγαπάτε το έπάγ-γελμά σας, πρέπει να εκτε-λήτε τη δουλειά σας με ά-γάπη. Βέβαια, αυτό δεν εί-ναι πάντοτε εύκολο, αλλά μόνο τα δύσκολα πράγματα αξίζουν αληθινά τον κόπο να γίνονται με επιμέλεια. Έκείνοι κι' εκείνες που μό-ρσαν να διαλέξουν έλεύθε-ρα το έπάγγελμά τους και που άντλούν απ' αυτό μια πλήρη ικανοποίησι, ξέρουν τί ευτυχία τους δίνει. Ση-κώνονται το πρωί χωρίς δυ-σφορία, γιατί τους τραβάει μια εργασία που τους ενδι-αφέρει και μάλιστα που την αγαπούν. Οι άρες περνούν με άπιστευτη ταχύτητα και το δρόμο τους βρίσκει κου-ρασμένους, μα ευχαριστημέ-νους από την ημέρα τους. Προσπαθούν να τελειοποι-θούν διαδίδοντας τα κατάλ-ληλα βιβλία, να μηθούν σ' όλα τα μυστικά, στην έλα-χιστη λεπτομέρεια μιας έρ-γασίας που όχι μόνο τους εξασφαλίζει τα οικονομικά μέσα της ζωής, αλλά και τους κάνει να είναι ικανο-ποιημένοι από την τύχη τους.

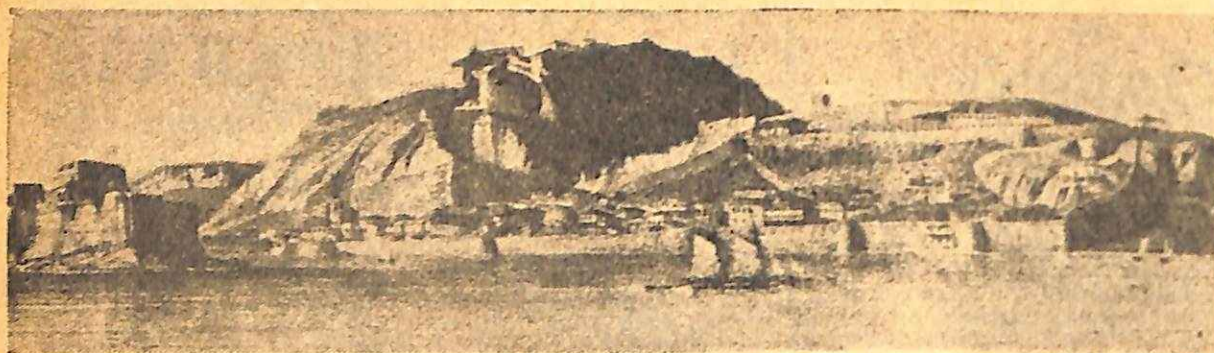
Άλλοι άπεναντίας, παρα-πονούνται διαρκώς. Βρί-σκουν ότι η δουλειά τους τους φθείρει πολύ, ότι ο καιρός τους περνά ενώ κά-νουν μια δουλειά που δεν τους άρεσει. Άλλωστε, δεν κατορθώνουν ποτέ τίποτε, γιατί κι' αυτοί δεν δίνουν τί-ποτε από τον εαυτό τους σε μια δουλειά που περιφο-ρούν ή που συχαίνονται. Γε-νικά, σπερνούν μια από τις μεγαλύτερες χαρές της ζωής: τη χαρά που δίνει η έκτελεσι του καθήκοντος με κέφι.

Προτού διαλέξετε μια έρ-γασία, πρέπει να εξοικειω-θήτε μαζί της, ν' ανακαλύ-ψουν ότι η δουλειά τους τους φθείρει πολύ, ότι ο καιρός τους περνά ενώ κά-νουν μια δουλειά που δεν τους άρεσει. Άλλωστε, δεν κατορθώνουν ποτέ τίποτε, γιατί κι' αυτοί δεν δίνουν τί-ποτε από τον εαυτό τους σε μια δουλειά που περιφο-ρούν ή που συχαίνονται. Γε-νικά, σπερνούν μια από τις μεγαλύτερες χαρές της ζωής: τη χαρά που δίνει η έκτελεσι του καθήκοντος με κέφι.

Τότε η μάχη θα κερδηθή και η ευτυχία σας θα εξασ-φαλισθή. Άντι να σκεπτε-σθε από έξη μέρες την Κυ-ριακή που θα σας φέρη επί-τέλους λίγη χαρά, θ' άντλη-τε από την άσκησι ενός έ-παγγέλματος, που άλλοτε το συχαίνουσατε ή απλά το άνεχόσαστε, μια ευχαρι-στησι και μια ικανοποίησι που όλο και θα μεγαλώνουν.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ (γεμάτη δά-κρυα).— Όστε... Ο ΑΝΤΡΑΣ.— Όλα τέλεια-σαν, Ντόρα... Δεν μένει, παρά να το πάσης απόφασι, όπως... (με φωνή κάπως «ύγρη» από τη συγκίνησι)... όπως το πη-ρα κι' εγώ! (Γίνεται μια μεγάλη σιγή, γεμάτη από τα κύματα της μοντέρνας μουσικής, που έρχον-ται αδιάκοπα από τις φωτισμέ-νες αίθουσες. Η γυναίκα απο-σύρεται σιγά, διακριτικά, αθό-ρυχα. Ο Άντρας μένει μόνος στη δεξιά με τα μάτια του καρφωμένα ολόγιστα στον ούρα-νό. Το φεγγάρι, που τον βλέ-πει, θα μπορούσε να μας πη-άν είναι δακρυσμένα. Άλλά, που άκούστηκε, να μιλάνε τα φεγγάρια... Συνεπώς... ΑΥΛΙΑ

ΧΙΟΥΜΟΡ Ένας πολυκατοικησιοφύλα-κις δηγγελάει ότι δίνει 5.909 δολ-λάρια σε βοσκοειτικές όργανώ-σεις, σαν ένα είδος μικρής ά-σφαλίσεως για την μετά θάνα-τον ζωή... Κι' ένας φίλος του, που τον άκούει: Είναι η μεγαλύτερη άσφάλισις κατά του πυρός της κολάσεως που πληρώθηκε ποτέ μέχρι σήμερα.

● Το Ναύπλιο, τον καιρό της Έπανάστασης του 1821. (Παλαιά λιθογραφία)

Η «ΨΩΡΟΚΩΣΤΑΙΝΑ»

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΠΟΥ ΕΔΩΣΕ Τ' ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΤΟΝ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟ ΑΙΩΝΑ

ΙΣΩΣ να σας φανή παράξε-
νος ο τίτλος του σημερι-
νού μας άρθρου. Γιατί σαν
λέμε «Ψωροκώσταινα» ο νους
μας αμέσως πάει στην κακομοι-
ρία και τη φτώχεια της Ελ-
λάδας κατά τον περασμένο
αιώνα. Φυσικό είναι αφού ό-
λοι μας, ποιος λίγο ποιος πα-
λύ, έχουμε ακούσει να αναφέ-
ρεται το «Έθνος μας σε ψω-
ρικές οικονομικές εποχές», ή
αυτό το παρατσούκλι. Έμεις
όμως δεν πρόκειται να ασχο-
ληθούμε με αυτό. Θα γράψουμε
για κείνη, που χωρίς να το θέ-
λη, έδωσε το όνομά της στη
χώρα μας.

Γιατί σι' αλήθεια, το πρό-
σωπο αυτό ήταν υπαρκτό κι
έζησε στην Ελλάδα κατά την
Έπανάστασι του Εικοσίου.
Αξίζει, λοιπόν, να αφιερώσου-
με μία σελίδα στην άτυχη έ-
κείνη αλλά μεγαλόψυχη γυναί-
κα. Δηλαδή, για την αληθινή
Ψωροκώσταινα, που το πραγμα-
τικό της όνομα ήταν Πανώ-
ρια Χατζηκώστα.

Νά η ιστορία της:
Το καλοκαίρι του 1821, δ-
ταν μερικά καράβια του ελλη-
νικού στόλου, άρμενίζαν στις
Μικρασιατικές ακτές, μπρο-
στά στο Μοσχονήσι, οι Τούρ-
κοι άναστατώνθηκαν. Και τό-
τε, έπετέθησαν στις Κυδωνίες.
(το σημερινό Αϊβαλί) κι' έγι-
νε η λεγόμενη «Σφαγή των
Κυδωνιών».

Λιγοί χριστιανοί καπά-
φεραν να σωθούν απ' τα αί-
ματοστάλαχτα τουρκικά για-
ταγάνια.

Στις Κυδωνίες, ζούσε τότε
κι' η οικογένεια του προύχον-
τα Χατζή Κώστα, Αϊβολιώτη.
Ήταν έξη άτομα. Αυτός, η
γυναίκα του Πανώρια και τα
τέσσερα παιδιά τους.

Κατά τη σφαγή σκότωσαν
το Χατζή Κώστα και τα τέσ-
σερα παιδιά του τα αιχμαλώ-
τισαν. Η γυναίκα του, μέσα
στην άναστασή και την παρα-
τρέβη κατά τη θάλασσα μα-
στίζοντας με τα χέρια της, έ-
λεγε: «Ψωροκώσταινα, Ψωρο-
κώσταινα...»

Τα ελληνικά καράβια, που
παρακολούθωναν από μακριά
στις Κυδωνίες, χωρίς να μπο-
ρούν να προσφέρουν, πιά θε-
τικά, τη βοήθειά τους, στείλαν
μόνο μερικές βάρκες να πάνε
προς τα εκεί και να γλυτώ-
σουν τους καταδιωγμένους

«Έλληνες. Κι' όταν την άλλη
μέρα τα ελληνικά καράβια ά-
ράξαν στα Ψαρά, ξεμπάρκα-
ραν στο νησί και μερικούς
προσφυγες απ' τις Κυδωνίες.
Ανάμεσα σ' αυτούς ήταν κι' η
Πανώρια Χατζή - Κώσταινα.

Σα χαμένη βρέθηκε στον ξέ-
νο τόπο. Πρόκανε κι' έφυγε
απ' τις Κυδωνίες κείνη τη
στιγμή, μόνο με τα ρούχα που
φορούσε. Τίποτα δεν κατάφερε
να γλυτώσει απ' το καταστραμ-
μένο σπιτικό της. Και με σκο-
τισμένο πιά το λογικό της,
για το χαμό του άνδρα και
των παιδιών της, στάθηκε στο
μουράγιο των Ψαρών κι' ά-
γναντεύοντας τη θάλασσα θρη-
νολογούσε.

Παραλείψαμε να αναφέρου-
με πως αν και τη λέγαν Πα-
νώρια, το όνομά της δεν το
δικαιώνει η μορφή της. Ήταν
ένα τέρας άσχημίας. Ένα ά-
ποκρουστικό, κακοφτιαγμένο
πρόσωπο με μικρά μάτια, με-
γάλο στόμα, τεράστια γελα-
στή μύτη, που την άσχημία
της συμπλήρωνε το κομπορια-
σμένο κορμί της με τα κοντά
στραβά πόδια της. Η θλίψη
κι' οι κακουχίες απ' τη μιά
κι' απ' την άλλη τα έξιντα-
πέντε της χρόνια, την είχαν ά-
ποκάνει. Μέσα σ' αυτή την άλ-
λόκοτη μορφή και το κακο-
φτιαγμένο κορμί, τί ευγενικά
ψυχή φλάιζε!...

Στα Ψαρά, βρέθηκε τότε
προσφυγας κι' ο δάσκαλος των
Κυδωνιών, ο γερο Βενιαμίν,
που κατάφερε να γλυτώσει κι'
αυτός, μπαίνοντας σε ένα καί-
κι. Σαν συνάντησε στο μου-
ράγιο κι' είδε την κατάντια
της Κώσταινας — όπως συνή-
θιζαν να λένε κεί στις Κυδω-
νίες τη γυναίκα του Χατζηκώ-
στα Αϊβολιώτη, τόσο τη λυ-
πήθηκε, που τη μάζεψε για να
λέει περιποϊήται και να μοιρά-
ζεται μαζί του το ψωμί της
προσφυγιάς τους. Κι' η χα-
ροδαμένη Κώσταινα, που είχε
πιά όρφανέψει από άνδρα και
παιδιά, έβριζε όλη τη στο-
γή της στο γεροδάσκαλο Βε-
νιαμίν.

Στα Ψαρά, δεν έμειναν για
πολύ, γιατί σαν λευτερώθηκε
το Ναύπλιο, ο Βενιαμίν πήγε
στον Κόστα. Από κοντά του κι' η Κώ-
σταινα. Μά σε λίγο ο γεροδά-
σκαλος πέθανε από τύφο. «Ε-
σκολος πέθανε από τύφο. Έ-
ξιντα πέντε που μου υπο-
σχέθηκες;...»

ταν να ξενοπλένι κι' άλλοτε
να ζητιανεύει μέσα στους δρό-
μους. Άσχημη, κακοφτιαγμέ-
νη και κουρελοφορεμένη όπως
ήταν, έγινε σιγά - σιγά ένας
τύπος του Ναυπλίου. Και τα
παιδιά της κόλλησαν το παρα-
τσούκλι Ψωροκώσταινα.

Όταν πάτησε ο Ίμπραήμ
το Μοριά και στο Ναύπλιο, μά
ζεψαν διάφορα όρφανα και
προσφυγόπουλα, η καλόψυχη
Κώσταινα ζήτησε απ' την έπι-
τροπή, να παραλάβει μερικά
απ' αυτά τα παιδιά και να τα
περιποιήται. Της δώσανε
πεντέξη. Έπειδή όμως ήθελε
να τα τρέφει κιόλας και δεν
είχε, αλλά κι' η Διοίκηση τότε
δρισκετόταν σε κακά οικονομικά
χάλια και δεν μπορούσε να τη
βοηθήσει, η Ψωροκώσταινα ά-
ναγκαζόταν να χτυπάει και πάλι
τη ξένες πόρτες και να ζη-
τιανεύει μέσα στο Ναύπλιο.
Ό,τι ύναζε απ' τις έλεημο-

ΧΙΟΥΜΟΡ

Ο νεαρός Σάντο, δει-
λός Σκατοέξος, κάνει
κόρτε από πολύ καιρό
με την εξαδελφούλα του
Τζόαν. Μία μέρα βρί-
σκονται μόνοι τους στον
κήπο. Ο ήλιος λάμπει,
τα λουλούδια ευδιάχουν
άλλα ο Σάντο φαίνεται
σκοτεινός και συνεφια-
σμένος.

— Θα έδωνα ευχαρί-
στως έξη πένες για να
μάθω τι σε άπασχολεί,
του λέει κάποιος στιγμή
η κοπέλλα.

— Νά, έχω φοβερή έ-
πιθυμία να σε φιλήσω.
— Αν αυτό σε στε-
νοχωρεί, κουτεντέ, δεν έ-
χω αντίρρηση. Φίλησέ με.

Και χαριτωμένα του
πρότεινε να χέιλη της.
Έπαινούσε ένα παρα-
τεταμένο φίλι.

Παρ' ό' αυτά, το κέ-
φι του Σάντο δεν άλλα-
ξε. Αντίθετα, φαίνεται
πιο συνωφρονημένος.

— Μά εσύ είσαι τώρα
πιο στενοχωρημένος...

— Μά πως να μην έ-
μαι, τη στιγμή που ξε-
χάσες να μου δώσεις τις
έξη πένες που μου υπο-
σχέθηκες;....

σύνες, ή ψυκόπνη και προσέ-
ξεν αυτή ζητιάνα, πήγαινε ύ-
στερα και τα έδωσε για να
θρέψη τη νέα της οικογένεια,
που είχε δημιουργήσει από όρ-
φανά και προσφυγόπαιδα.

Στις 8 Ιουνίου του 1826,
ο δάσκαλος Γεννάδιος με το
ελαφρό του λόγο, κάτω απ'
τον πλάτανο του Ναυπλίου, ά-
νοιξε το γνωστό του έρσνο,
στην αυτοπροσείστο είσοδό, ά-
πως την ώνόμασαν. Ο καθε-
νας έδωσε ό,τι είχε και δεν
είχε για να συνδράμουν το
φτωχό κράτος σε μία δύσκολη
περίστασι. Κι' ο ντεάλης, ο
Παράσχος, για να παρακινήσει
και τους άλλους, ξεφώνιζε τα
όνοματά και την προσφορά του
καθενός. Φοβισμένα και ταπει-
νά, έγγωσε τότε και μία γρηά
κουρελιάρα. Έβγαλε απ' το
χέρι της ένα άσημένιο δαχτυ-
λίδι και κάτι απ' τον κόρφο
της και το άκούμπησε πάνω
στο τραπέζι του έράνου. Κι' ο
ντεάλης άκούστηκε να φωνά-
ζει: «Η Κώσταινα Αϊβολιώτη
έδωσε το δαχτυλίδι της κι' έ-
να γοστό». Το τί έγινε, δεν
περιγράφεται. Βούρκωσαν ό-
λων τα μάτια απ' την άπλο-
χεριά της καλόψυχης Ψωροκώ-
σταινας. Κι' ήταν αυτή η πιο
γενναϊόδωρη προσφορά που
δόθηκε σε κείνο τον έρσνο, για-
τί ήταν όλο το βίος της γρηά-
ζητιάνας.

Έφτασε στην Ελλάδα κι' ο
Καποδίστριας. Απ' τις πρώ-
τες του φροντίδες ήταν να
πρωθυπουργό τα όρφανα, που
δρισκετόταν σκορπισμένα δώ
και κεί. Έκανε το Όρφανο-
τροφείο. Η Ψωροκώσταινα,
πως ν' άπογορευτεί τότε τα
παιδιά της, όπως έλεγε τα όρ-
φανά που συντηρούσε και τα
περιποιόταν. Της φαινόταν
πως θα όρφανέσει για δεύτερη
φορά. Και για να μη χωρι-
στεί απ' τα όρφανά της ζήτη-
σε να την προσλάβουν δωρεάν
πλύστρα στο Όρφανοτροφείο
και να πλένι τα ρούχα όλων
των παιδιών. Ο Διευθυντής
του Όρφανοτροφείου Νικητό-
πουλος, δέχτηκε. Κι' έτσι η
Ψωροκώσταινα, βρέθηκε και
πάλι κοντά σ' αγαπημένα της
όρφανά. Ούτε μία φορά δεν
βαρυγκώθηκε που αυτή τη γά-
ρι, την πλήρωνε με το ακριβό
τιμήμα να πλένι τα ρούχα σ'
όλα τα παιδιά του Όρφανο-
τροφείου. Κι' έμεινε σ' αυτή
τη θέση ως τη μέρα που έκλει-
σε τα μάτια της για πάντα.

Την κήδεψαν μ' έξοδα του
Όρφανοτροφείου και την κη-
δεύει της συνάδελφός της
όρφανα συγκινημένα. Κι' ύστε-
ρα σ' όλη τους τη ζωή, δεν ξε-
χνούσαν την αγαθή μά και
πρωτότυπη κείνη γυναίκα. «Ε-
νας τρώφιμος του Όρφανοτρο-
φείου, άγρότερα άνώτερος ά-
ξιωματικός, ο Λαμπρινίδης,
γράφει: «Μετά συγκινήσεως
και στοργής ιδιαιτέρως άνε-
μενήσκητο πάντοτε την ευέ-
γερνη της ψυχής και την έκτα-
κτον όφροσίωσιν και άγάπην
της έναρέτου ταύτης γυναικός
προς τα όρφανά».

Αυτή ήταν η Πανώρια του
Χατζηκώστα Αϊβολιώτη, που
τη φώναζαν στο Ναύπλιο με
το παρατσούκλι Ψωροκώστα-
να. Κι' όταν το ελληνικό δη-
μόσιο ταμείο βρέθηκε κάποτε
φτωχό κι' εξαθλιωμένο, μερι-
κοί θυμήθηκαν τότε την Ψωρο-
κώσταινα και κόλλησαν για
παρατσούκλι το όνομά της.

ΤΑΚΗΣ ΛΑΠΠΑΣ

ΒΟΗΘΗΣΤΕ

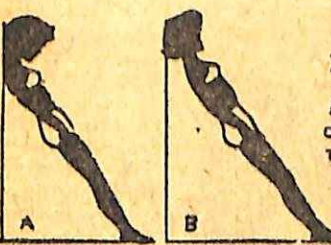
τα παιδιά σας να ψηλώσουν!

6 ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΕΣ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

Οι γυμναστικές άσκήσεις δεν μεγαλώ-
νουν το μήκος των όστων, αλλά βοηθούν
τη σπονδυλική στήλη να δώσει στο σκελε-
τό όλοκληρο το ύψος του. Οι κινήσεις που
σας δίνουμε εδώ έχουν το προσόν να εί-
ναι κατάλληλες για μικρούς και για με-
γάλους.

Οι ένήλικες, όταν δεν κρατούν καλή
στάσι, δεν εκμεταλλεύονται όλοκληρο το
ύψος που τους έχει δώσει η φύσις. Η
σπονδυλική στήλη τους σχηματίζει συχνά
υπερβολικές καμπύλες. Αν τις περιορίσε-
τε όσο το δυνατόν περισσότερο και τις
κάνετε κανονικές, όλος ο σκελετός θα τεν-
τώσει και θα αυξήσει το ύψος σας κατά
3—4 εκατοστά!

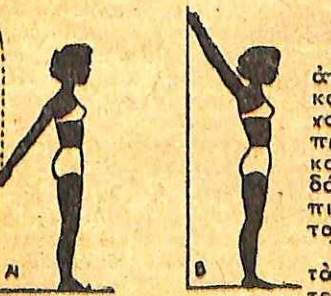
Τα παιδιά έξ' άλλου, οι νεοσσοί αυτοί
που δρισκετόναι σε πλήρη ανάπτυξη, έχουν
ανάγκη καθοδηγήσεως. Οι γυμναστικές ά-
σκήσεις θα τα βοηθήσουν να άποκτήσουν
ένα ίσιο κορμό — σαν το καλοαναπτυγμέ-
νο δέντρο. Βέβαια, δεν μπορούμε να έ-
χουμε άποτελέσματα με λίγων ημερών ά-
σκησι. χρειάζεται τακτική και συστημα-
τική γυμναστική, όσα τα χρόνια που ο
σκελετός αναπτύσσεται — και κυρίως τα
κοιμισώτερα απ' αυτά. Οι διορθωτικές ά-
σκήσεις που σας δίνουμε στη σελίδα αυ-
τή άφορούν ιδιαίτερα την περιοχή της
πλάτης και του τραχήλου. Συνιστούμε, ι-
διαίτερα, στις μητέρες, να προσέξουν αυ-
τές τις άσκήσεις. Συχνά, πολλές απ' αυ-
τές, μάς γράφουν, ρωτώντας με ποιο τρό-
πο, θα μπορούσαν τα παιδιά τους, να πα-
ραγγίλουν πόντους ανάπτυξης, παραπά-
νω απ' αυτό που έχουν. Άλλά τα γράμ-
ματα αυτά έρχονται άργά, όταν το άνα-
στημα του παιδιού έχει πιά όλοκληρωθή.
Αν όμως γίνη έγκαιρος μία συστηματι-
κή άσκησι, τότε τ' άποτελέσματα θα εί-
ναι ευνοϊκά.

1. ΟΡΘΙΑ

Με την πλάτη
στηριγμένη στον
τοιχο και τα
χέρια τεντω-
μένα κατά
μήκος το ο
σώματος.

Εξοκλήστε
τη λεκάνη από τον τοίχο και προχωρήστε
τα πόδια σε άπόστασι 30 ή 40 εκατο-
στάων μακριά από την άρχική τους θέση.
προς τη μέση του δωματίου, ώστε το σώ-
μα να στηρίζεται πιά μόνο στο κεφάλι
και την πλάτη (Α), ενώ το σώμα τεντώ-
νεται σαν σανίδα. Από τη θέση αυτή, πιέ-
ζοντας πιά τον τοίχο με το πίσω μέρος
της κεφαλής, άνασηκώστε και τους ώμους
από τον τοίχο, σφίγγοντας το σαγόνι σας
προς τα κάτω (Β). Αφήστε τους ώμους
να άκούμπησουν πάλι — όχι όμως και τη
λεκάνη — και επαναλάβετε την άσκησι 20
ως 25 φορές.

2. ΟΡΘΙΑ

Το σώμα σε
άπόστασι 30 έ-
κατ. από τον τοί-
χο, τα χέρια
προς τα κάτω
και πίσω, τα
δάχτυλα άκουμ-
πισμένα στον
τοιχο (Α).

Υψώστε άργά
τα δυο χέρια
τεντώνοντάς τα
πλάγια, ως έ-
πάνω, διατηρώντας τα δάχτυλα σε έπαφή
με τον τοίχο, χωρίς να κόμψετε διόλου το
σώμα (Β).

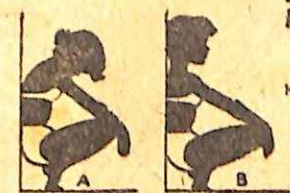
Κατεβάστε τα χέρια με τον ίδιο τρόπο
και ξαναρχίστε.

3. ΞΑΠΛΩ- ΜΕΝΗ ΜΠΡΟΥ- ΜΥΤΑ

Στο πάτωμα
με τα δυο χέρια τεντωμένα στα πλάγια,
έλαφρά λοξά προς τα έπάνω, με τις παλά-
μες γυρισμένες προς το πάτωμα.

Άνασηκώστε όσο μπορείτε περισσότε-
ρο, το κεφάλι και το στήθος, διατηρώντας
τα χέρια τεντωμένα στα πλάγια. Άκουμ-
πίστε πάλι χάρη και επαναλάβετε την ά-
σκησι 20—30 φορές.

4. ΣΕ ΒΑΘΥ ΚΑΘΙΣΜΑ

Με την πλάτη ά-
κουμπισμένη στον
τοιχο και τα γό-
νατα όσο το δυ-
νατόν ψηλότερα,
ώστε τα νεφρά
να άκούμπουν
στον τοίχο (Α).

Κεφάλι και κορμός σκυμμένα προς τα
έμπρός.

Σφίξτε το πηγούνι σας στο λαιμό και
κατόπιν άνασηκώστε σιγά όλο το έπάνω
μέρος της σπονδυλικής σας στήλης προς
τον τοίχο, ώστε να άκούμπησι σ' αυτόν
τελικά όχι μόνον όλη η πλάτη, αλλά και
το κεφάλι με πίστι.

Μειντέ εκεί επί 12 ως 15 δευτερόλε-
πτα και ύστερα χαλαρώστε. Αφήστε το
κεφάλι να ξαναπέσι προς τα έμπρός και
επαναλάβετε.

5. ΟΡΘΙΑ

Με τα πό-
δια τεντωμέ-
να, στη δια-
στάσι. Χαμη-
λώστε το ν
κορμό προς τα
έμπρός, στην
πλάτη ίσια και
παράλληλη με το
έδαφος. Αφήστε τα χέρια να κρέμονται
προς τα κάτω, χαλαρωμένα (Α).

Υψώστε τα χέρια τεντωμένα προς τα
έπάνω, στην προέκτασι του κορμού, και
όσο μπορείτε ψηλότερα, χωρίς να άναση-
κώσετε τον κορμό (Β).

Αφήστε τα να ξανακατεβούν και ξαναρ-
χίστε την άσκησι, άργά.

6. ΜΠΡΟΥΜΥΤΑ

Στο έδαφος, με
τα δυο χέρια τεν-
τωμένα προς τα έμ-
πρός, π ρ ο σ,
σ τ η υ
π ρ ο ε

Κρασι του κορμού.
Άνασηκώστε, συγχρόνως, το δεξί χέρι
και το άριστερο πόδι, τεντωμένα. Άκουμ-
πίστε τα πάλι κάτω, και επαναλάβετε το
ίδιο σηκώνοντας τώρα το άριστερο χέρι
και το δεξί πόδι — φυσικά, όσο το δυνα-
τόν ψηλότερα (περί τις 20 φορές).

ΜΙΚΡΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ

● Για να στρώνουν ώραία τα πλεχτά πρέ-
πει πρώτα τα ράφια να τρυπώσετε τα
δυο μπροστινά και τα δυο μονικά μαζί,
στη φόρμα και το μέγεθος που έχει το ά-
χνάρι σας. Και να τα σιδερώσετε απ' την
όναποδι, φυσικά, με βρεγμένο πανί και
ζεστό σίδερο. Φροντίστε να μη μείνι κα-
θόλου υγρασία. Πρέπει να στεγνώσουν έν-
τελως.

● Οι βούρτσες καθαρίζονται με νερό και
άμικονια (ρευστή). Το έργο της βούρτσας
δεν πρέπει να βρέχεται γιατί πέφτουν β-
στερα οι τρίχες. Δεν πρέπει να στεγνώ-
νουν στον ήλιο αλλά πάντοτε στη σκιά
και στον άέρα. Κάθε φορά που βρέχονται
να σκουπίζονται στεγνά με μία πετσέτα.
Η υγρασία τις καταστρέφει.

Η ΠΑΛΑΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ

και η ιστορία της μεταφρά-
σεως της από τους Ο'

Το 284 π.Χ. ανέβηκε στο θρόνο της
Αιγύπτου, ο Πτολεμαίος ο Β', ο έπο-
νομαζόμενος Φιλάδελφος. Ο Πτολεμαί-
ος, γεννήθηκε στην Κώ το 309. Όταν
ανέβηκε στο θρόνο ήταν μόλις είκοσι-
τοίών έτών, αλλά είχε ώριμότητα και
κοίσι μοναδική. Ο πατέρας του, ο Πτο-
λεμαίος Α', άρχηγός της δυναστείας
των Λαγιδών, είχε δώσει στο γιού του
εξαιρετική μόρφωσι. Οι μεγαλύτεροι
σοφοί της εποχής εκείνης είχαν αναλάβ-
ει την εκπαίδευσί του.

Ο Πτολεμαίος έτρεφε μεγάλη αγά-
πη στα γράμματα και το πρώτο έργο
που ανέλαβε να πραγματοποιήσι απ'
την άρχή κιόλας της βασιλείας του, ή-
ταν ο πλουτισμός της βιβλιοθήκης της
«Αλεξανδρείας». Για το σκοπόν αυτόν
είχε οργανώσει ειδική υπηρεσία. Έ-
στειλε παντού ανθρώπους και του ά-
γόραζαν σπάνια βιβλία. Είχε διαλεκτό
έπιτελείο από σοφούς γραμματικούς οι
οποίοι με την έπιτοασία του Δημη-
τρίου του Φαληρέως ταξινομούσαν και
μετεφράζαν τα κείμενα στην ελληνική
γλώσσα.

Το 283, πληροφορήθηκε απ' τον Φα-
ληρέα ότι οι Ιουδαίοι είχαν στα Ιε-
ροσόλυμα σπανιότατα ιερά κείμενα
μεταφρασμένα στα ελληνικά. Ο Πτο-
λεμαίος έδειξε εξαιρετικό άνδιαφέρον.
Έστειλε άμέσως δύο άπεσταλμένους
στον άρχιερέα των Ιουδαίων Έλεάκα-
ρον και με μία θερμή έπιστολή κι' ένα
καράβι από πλούσια δώρα, τον πα-
ρακάλούσε να του στείλι τα ιερά κεί-
μενα και τους σοφούς που τα είχαν
έξελληνισει. Ταυτόχρονα άπελευθέρωσε
και έκατο χιλιάδες Ιουδαίους σκλα-
δους που δούλευαν στα έργα.

Ο Έλεάκαρος δέχτηκε πρόθυμα και
του έστειλε τα ιερά κείμενα και τους
έδδουμνητάς τους μεταφράστες
τους όποιους είχε εκλέξει από δώδεκα
φυλές. Οι σοφοί άντέγραψαν σε διπλο-
ν όλη τη βιβλία και έστειλαν τα βιβλία
του Νόμου που ήταν γραμμένα με χρυ-
σά γράμματα, και ξεκίνησαν για την
Αλεξανδρεία.

Ο Πτολεμαίος τους υποδέχτηκε με
μεγάλες τιμές. Έβρεσε στη διάθεσί
τους ένα τεράστιο οίκημα όπου έγκα-
τεστάθηκαν οι σοφοί. Ο κοθένας απ'
αυτούς δούλευε χωριστά στο διαμέρι-
σμά του και κάθε μέρα συγκεντρώνον-
ταν όλοι μαζί και έκαναν τις παρα-
βολές και τις διορθώσεις. Έτσι, μέσα
σε έδδουμνητάς ημέρες είχαν μετα-
φράσει τα κείμενα. Τότε, έκάλεσαν ό-
λους τους σοφούς της Αιγύπτου και
τους διάβασαν τη μετάφρασι και έκα-
ναν τα τελικά συμπληρώματα και τις
διορθώσεις. Όλοι συμφώνησαν ότι η
μετάφρασι είναι θεόπνευστη, πλήρης
και τελεία και την παρέδωσαν στον
Φαληρέα με την παράκλησι να μείνουν,
τα ιερά αυτά βιβλία, αμετάβλητα και
άδιάσκαυτα εις ταυτε αιώνας των
αίωνων.

Τα ιερά αυτά βιβλία είναι η Παλαιά
Διαθήκη. Η μετάφρασι είναι γνωστή
σ' όλο τον κόσμο ως η μετάφρασι των
Ο' (έδδουμνηκοντα) όπως γράφεται για
λόγους συντομίας.

ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΑ

Όταν ο Μάρκ Τουαϊν ήταν δημοσιο-
γράφος, πήρε έντολή από την έφημε-
ρίδα του να άποφύγει πάση θυσία τις
ανάκρισεις και ποτέ να μη γράφει με
άπόλυτο και άδίστακτο τρόπο τις ει-
δήσεις του. Κάποτε λοιπόν έγραψε για
μία κομμική έσπερίδα: «Λένε ότι
μια γυναίκα πού διαβίβει ότι όνομά-
ζεται κυρία Τζαίμς Τζόνς και που
περνάει για προσωπική της του καλού
κόσμου, έδωσε κτές κάτι που συνήθι-
ζουν να το άποκαλούν δεξίωσι. Παρέ-
στι ένας ώριμος άρτίμος από δη-
θεν άριστοκράτισες. Η οικοδόσποινα
ισχυρίζεται ότι είναι σύζυγος ενός κυ-
ρίου πολύ γνωστού στην πόλι».

ΣΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

● Νέα, διακοσμητικά και χαριτωμένα καπέλα λανσάρεται πάλι το Παρίσι, έτσι ώστε να μην ησυχάζουν οι γυναίκες. Οι ιδέες είναι περίπου οι ίδιες όπως και στην άρχη της σαιζόν, παρ'ότι οι περισσότερες από την Ανατολή. Όλο και μία νέα λεπτομέρεια όμως ή μία πρωτότυπη γαρνιτούρα προσθέτουν καινούργια θέλητρα στα καπέλα και τελειοποιούν τις φεινές εμπνεύσεις. Οι περισσότερες γυναίκες μπορούν να ένα μοντέρνο καπέλο να μοιάσουν με βασίλοπούλα του πασαμυθιού... άρκει να βοηθή βέβαια κάπως και το πρόσωπο.

1 Ζιλμπέρ Όρελ. Τόκα «κινέζικη» Έχει θαυρία ψαλιδίσματα και μικροσκοπική ψηλή καλοτίτσα, ώστε να φαίνονται τα μαλλιά. Γίνεται από σατέν μπλέ και γαρνίρεται με χρυσό κεντημάκι και πέτρες κίτρινες, τοπάζ.

2 Μικρή μαλλιακή κουάφ του οίκου Κλώντ Σαιν - Σύρ. Είναι από βελούδο μπλέ-ρουά με πρωτότυπη ντεκουπέ μπροντούρα από λουλούδια. Το τελείωμά της κεντιέται με άσημι.

ΛΑΝΣΑΡΟΝΤΑΙ ΤΑ ΚΑΠΕΛΑ ΤΟΥ 56

3 Μαρί Κριστιάν. Τυμπάν - τόκα, από βελούδο φούξια. Είναι έργασμένη με λεπτές βελονιές στον ίδιο τόνο.

4 Ζάν Μπλανσό. Χρυσωμένα φύλλα και ένα τριαντάφυλλο αποτελούν αυτό το βραδυκό κάλυμμα κεφαλής. Χρυσόκεν ένο βελάκι συμπληρώνει το «καπέλο».

5 Οσκάρ. Καπέλο βραδυκό εμπνευσμένο από τις χίλιες και μία νύχτες. Είναι από μουσελίνα πτυγμένη λεπτότατα, χρώματος πορτοκαλί. Δύο λουρίδες στοάς στολίζουν ώραία το μέτωπο.

6 Κλώντ - Σαιν - Σύρ. Καπελίνα φανταζι που πηγαίνει πολύ σε ώρισμένες φυσιογνωμίες. Καλότα με έλαφρό ντραπέ γύρω - γύρω, σατέν γκαί. Πέταλα από μαύρο τούλι αποτελούν το υπό, που έχει μία πολύ έλαφρη κλίσι προς τα κάτω.

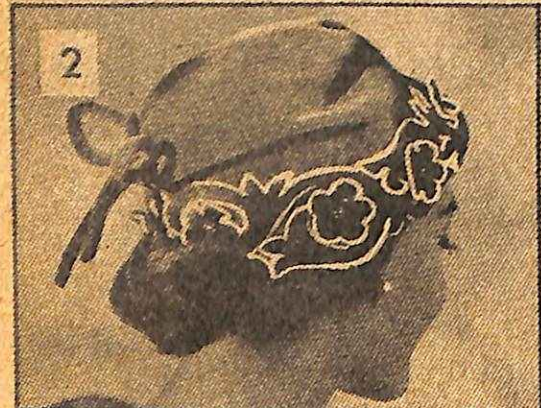
7 Ζάν Μπλανσό. Όραφο τυμπάν σε αύστηρη κλασική γραμμή. Τυλίγει έλο το κεφάλι. Είναι από χρυσό λαμέ και σατέν πράσινο μπρονζέ ύφασμα.

8 Καρολίν Ρεμπού. Καλότα από δυό σειρές πέταλα σατέν που σχηματίζουν άνεστραμμένο κάλυκα άνθους. Έλαφρό κέντημα με στράς. Βελάκι ρόζ-πάλ, όπως ακριβώς είναι και το καπέλο.

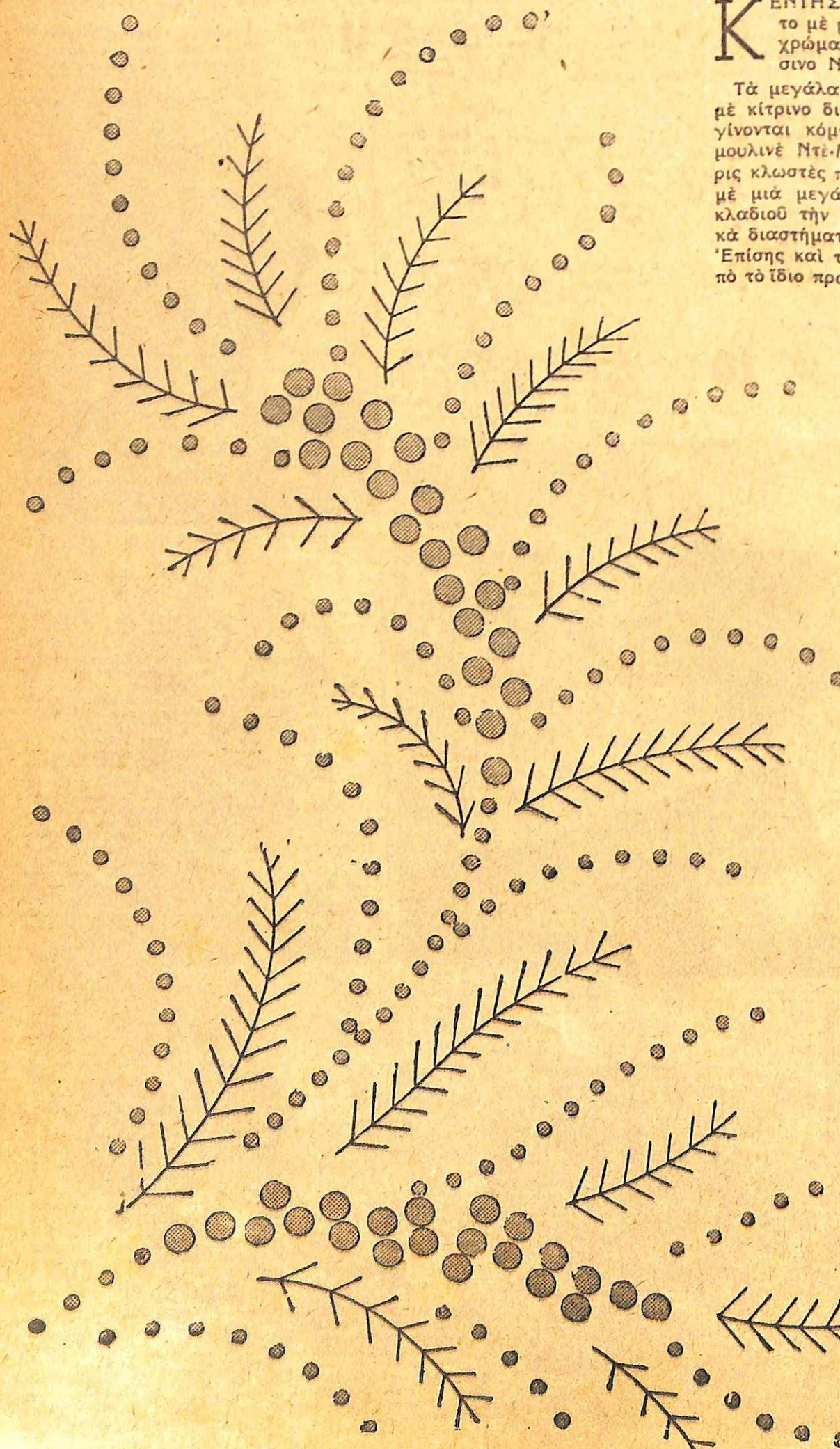
9 Ποττιέ. Ρομαντική αύστηρη καπελίνα σκεπασμένη όλη με τούλι. Τόν τεπέ γαρνίρει βελούδινη κορδέλα.

10 Νανό. Μυτερό τυμπάν από φετρίν μπλέ. Αγκαλιάζει όλα τα μαλλιά και ντραπάρει έλαφρά πίσω. Γαρνίρεται με κέντημα από σουτάς καφέ.

11 Πωλέτ. Τυμπάν φανταζι, ντραπέ. Από λαμέ - μπροσέ, χρυσαφί. Το εμπρός γαρνίρει πολύχρωμα στράς.

ΤΟ ΚΕΝΤΗΜΑ ΤΗΣ D.M.C.: «Η ΜΙΜΟΖΑ»

ΚΕΝΤΗΣΤΕ τὸ ὁμορφο αὐτὸ μπουκέ-
το μὲ μουλινὲ Ντὲ-Μι-Σέ (εἶδος 25)
χρώματος κίτρινο Νο 743 καὶ πρά-
σινο Νο 368.

Τὰ μεγάλα πουὰ θὰ κεντηθοῦν ἀνεβατὸ
μὲ κίτρινο διπλὸ μουλινέ. Τὰ μικρά πουὰ
γίνονται κόμποι μὲ ἕξη κλωστὲς κίτρινο
μουλινέ Ντὲ-Μι-Σέ. Τὰ κλαδιὰ μὲ τέσσε-
ρις κλωστὲς πράσινο μουλινέ θὰ κεντηθοῦν
μὲ μιὰ μεγάλη κλωστή στὸ μάκρος τοῦ
κλαδιοῦ τὴν ὁποία θὰ πιάνετε σὲ κανονι-
κά διαστήματα μὲ λοξὲς βελονιές (σχ. 1).
Ἐπίσης καὶ τὰ μικρά φύλλα θὰ γίνουν ἀ-
πὸ τὸ ἴδιο πράσινο καὶ μὲ τὴν ἴδια βελονιά.

ΟΙ ΒΕΛΟΝΙΕΣ

Στὸ σχῆμα 1 βλέπετε τὴ
διπλὴ βελονιά ποὺ θὰ χρη-
σιμοποιήσετε στὰ κλαδιὰ.
Στὸ σχῆμα 2 τὸν κόμπο γιὰ
τὰ μικρά πουὰ καὶ στὸ σχῆ-
μα 3 τὸ ἀνεβατὸ γιὰ τὰ με-
γάλα πουὰ.

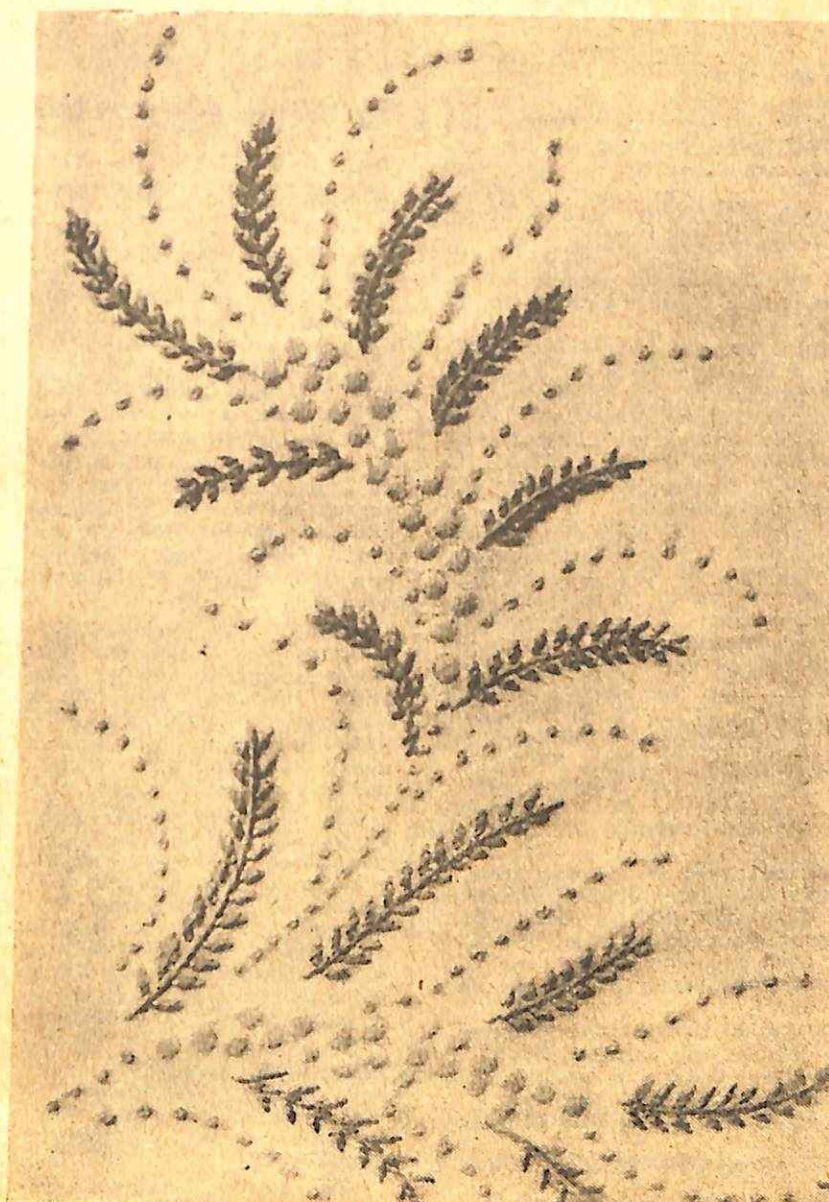
ΣΧ.1

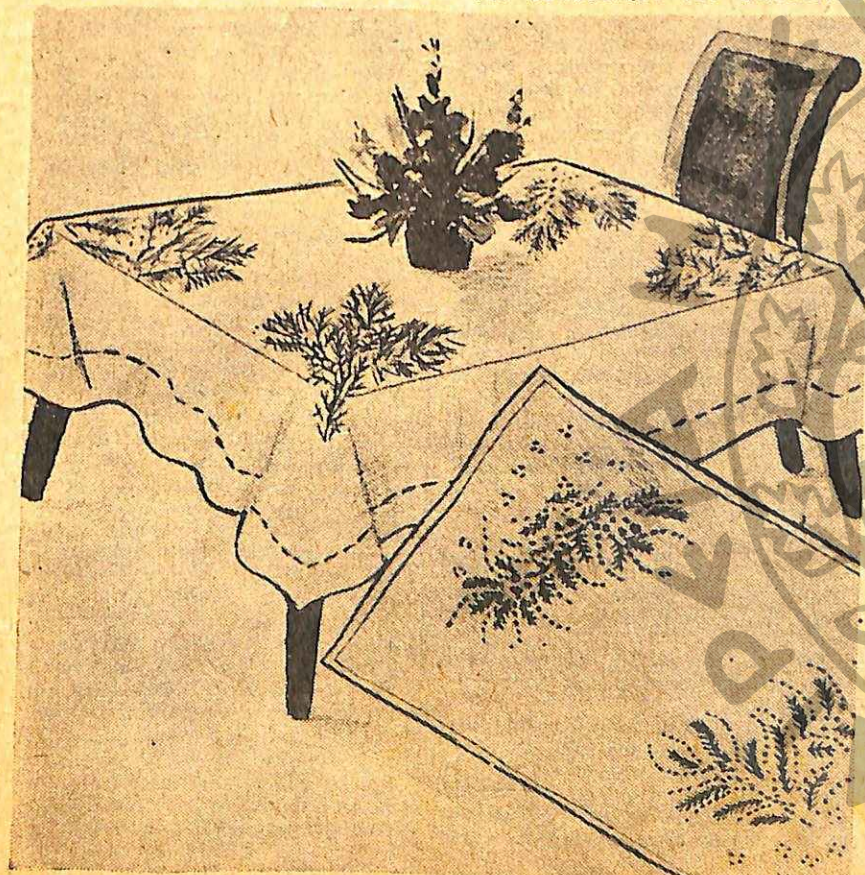
ΣΧ.2

ΣΧ.3

ΤΟ ΜΠΟΥΚΕΤΟ μὲ τὴ μιμόζα ποὺ σὰς δίνουμε παραπλεύ-
ρως μπορεῖτε νὰ τὸ κεντήσετε ὅπουδήποτε. Στὶς γωνιές
ἐνὸς τραπέζι-μάντηλου ἢ σεμὲν σὲ κουρτίνες καὶ ὅπου ἄλ-
λου θέλετε. Στὴν ἐπάνω εἰκόνα βλέπετε τὸ σχέδιο κεντημένο
καὶ στὴν κάτω δυὸ ιδέες γιὰ τὴν τοποθέτησί τοῦ μπουκέτου.

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΑ

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

ΕΝΩ τὸ τραῖνο ἔτρεχε πρὸς τὸ
Μιλάνο, ἡ Μάουρα σκεπτόταν
καὶ τὸ πρόσωπό της ἄλλα-
ζε διαρκῶς ἑκφράσι. Ἡ ἰδέα, ὅ-
τι σὲ λίγες ὥρες θὰ βρισκόταν
κοντὰ στὸν Ἀλμπέρτο τῆς δη-
μιουργοῦσε μιὰ εὐχάριστη ἀνα-
στάσι. «Μὰ ἂν δὲν τοῦ ἀρέ-
σω;» συλλογιζόταν ἑαφνικά.
«Ἄν δὲν εἶμαι ὅπως μὲ φαντά-
ζεται; Ἄν τοῦ φανῶ γοηπία;» Γιὰ
τὸν ἑαυτό της δὲν ἀμφέβαλλε.
Ἐκείνη ἀγαποῦσε κιόλας (ἢ νὸ-
μιζε πὺς ἀγαποῦσε) τὸν ἄντρα
ποῦ ἔδωσε κάποιο νόημα στὴ ζωὴ
της.

Ὅλη ἡ ἱστορία ἀρχισε ἀπὸ
μιὰ μοιραία σύμπτωση. Σὲ μιὰ
στιγμὴ κακοκαιρίας ἡ Μάουρα ἔ-
γραψε ἕνα γράμμα σὲ μιὰ παλιὰ
φιλενάδα της. Τῆς ἐξιστοροῦσε
σ' αὐτὴ τὴ μελαγχολικὴ ζωὴ της,
τὶς νεανικὲς της ἀπογοητεύσεις,
τὰ ὄνειρα ποὺ μαρῶθηκαν μὲ τὰ
χρόνια, τὴν ἀνάγκη γιὰ λίγη
στοργή. Ἦταν ἕνα γράμμα κα-
λογορασμένο. Ὅταν ὅμως τὸ ἐκ-
ναδιόδαρε ἡ ἀστυνομὴ δῶκε τῆς
εἰς πιά περῶσαι. «Δὲν θὰ τὸ
στεῖλω» σκέφθηκε. Τὸ ἔβαλε στὴ
μπάντα καὶ συνέχισε τὴ δουλειά
της. Οὔτε κατάλαβε πὺς ἐγίνε
καὶ τὸ γράμμα αὐτὸ δόθηκε μέ-
σα στὸ φάκελλο ἐνὸς πελάτου.

Ὅταν πιά τὸ ἀντελήφθηκε δὲν
μποροῦσε νὰ κἀν τιποτέ ἄλλο,
ἐκτός ἀπὸ τοῦ νὰ κοιμηθῇ ἀπὸ
ντροπὴ στὴ σκέψι ὅτι ἕνας ἀγνω-
στος θὰ γελούσε σὲ βάρος της.

Ἐκεῖνος ὅμως δὲν γέλασε καθό-
λου, ἀντιθέτως μάλιστα, τῆς ἀ-
πάντησε μ' ἕνα τρόπο ποὺ τὴν
συγκίνησε. Τῆς εἶπε πὺς δὲν εἶ-
ναι ποτὲ ἀρνὰ γιὰ νὰ δοῇ κα-
νεὶς τὴν εὐτυχία, ὅτι ἡ ἀγάπη
δὲν εἶναι προνόμιο τῆς πρώτης
νεότητος. Ἔτσι ἀρχισε ἡ ἀλλη-
λογραφία τους. Σὲ λίγο καιρὸ
ἡ Μάουρα κατάλαβε πὺς ὁ Ἀλ-
μπέρτο δὲν ἦταν γι' αὐτὴν ἕνας
ἄνεος.

«Μὰ ἂν δὲν τοῦ ἀρέσω;» σκε-
πτόταν τώρα μὲ ἀγωνία, ἐνῶ τὸ
τραῖνο τὴν ἔφερε στὸ Μιλάνο.
Κυττάζοντε διαστικὰ στὸν κα-
θρέφτη της τὰντας της. Τὰ μα-
τια της ἔλαμπαν. Τὴν ὥρα αὐτὴ
δὲν θὰ ὑπολόγιζε κανεὶς νὰ μα-
τεῖν εὐκόλα τὰ χρόνια της. Κι,
ὅμως, τὰ σαράντα εἶναι μιὰ δύ-
σκολη ηλικία γιὰ τὴ γυναῖκα.
Καθὼς ἦταν θυσιάζοντις στὶς σκέ-
ψεις της, δὲν προσέξε πὺς κα-
ποῖος μπήκε μέσα στὸ διαμερί-
σμα τοῦ τραίνου. Ὅταν σήκωσε
τὸ κεφάλι της, ἕνας ὥριμος ἄν-
τρας μέσης ηλικίας καθόταν ἀ-
πέναντί της. Βλέποντάς τον ἡ
Μάουρα εἶχε μιὰ παράξενη ἐμ-
πνευσι. Πάνω σ' αὐτὸν τὸν ἄ-
γνωστο θὰ μπορούσε νὰ δοκιμα-
σῇ τὴ δύναμι τῆς γοητείας της.

Ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα θὰ κατα-
λάβαινε ἂν ἔπρεπε νὰ ἔχη ἀκόμη
ἐμπιστοσύνη στὴν ὁμορφιά της
ἢ νὰ θεωρήσῃ τὸν ἑαυτό της ἀ-
ποκλεισμένο ἀπὸ κάθε ἐρωτικὴ
γαστρά.

Σὲ λίγη ὥρα κουβέντιαζε μα-
ζί του μὲ οικειότητα. «Ἰσὰς ὑ-
περβολικὴ οικειότητα, σκέφτηκε»
ὡλά δὲν σταμάτησε τὸ παίγι-
δι καὶ σὰ νὰ τὴν ἐσπῶχνε μιὰ
ζένη θέλησι, συνέχισε νὰ ἐρωτο-
τροπῇ μὲ τὸν ἀγνωστο, ζητών-
τας, νοερά, συγγνώμη ἀπὸ τὸν
Ἀλμπέρτο.

Ὅτι εἶχε ἐσπεράσει τὰ ὅσα,
τὸ κατάλαβε κατὰ τὸ τέλος τοῦ
ταξιδιοῦ ὅταν δόθηκε μέσα στὴν
αγκαλιά τοῦ ἀγνωστοῦ κι' ἐνοίω-
σε τὰ γέμνη τοῦ πάνω στὰ δικά
της.

Ἐξέφυγε ἀπὸ τόμα ἀπὸ τὴν ἀγ-
καλιά του. Τὰ μάγουλά της ἦ-
ταν κατὰκόκκινα ἀπὸ ντροπή,
ἀλλὰ μιὰ μικρὴ φλόγα θριαμβοῦ
ἐλάμπε στὰ μάτια της. Ἦταν
τώρα δέβαιν γιὰ τὸν ἑαυτό της.
Ἦξερε πὺς ὑπολόγιζε ἀκόμη νὰ
ἀρέσῃ.

Βγήκε διαστικὰ στὸ διάδρο-
μο τοῦ τραίνου κι' ὁ ἄντρας τὴν
ἀκολούθησε. Ἡ Μάουρα ἔκανε ἕ-
να μωρῶσμο δυσφορίας. Ἡ πα-
ρουσία του τώρα τὴν ἐνέπνευσε

ἀσάνταστα. Τοῦ ζήτησε νὰ τὴν
ἀφήσῃ μόνη γιὰ νὰ φτιαχτῇ πρὶν
κατέβῃ ἀπὸ τὸ τραῖνο. Σὲ λίγο
ἔβγαλε στὸ Μιλάνο. Ἡ Μάουρα
κατέβηκε διαστικὰ, ἀποφεύγον-
τὸν ἀγνωστο. Σὲ μιὰ ἐρωτικὴ
αἰθουσα τοῦ σταθμοῦ θὰ τὴν πε-
ρίμενε ὁ Ἀλμπέρτο.

Ὅταν ἔφτασε στὸν τόπο τοῦ
ραντεβού, ἐκεῖνος δὲν εἶχε φτά-
σει ἀκόμα. Ἐνῶ περίμενε ἀνυπό-
μονη, εἶδε ἀπὸ τὸ τῆμα τοῦ πα-
ραθύρου τὸν ἀγνωστο τοῦ τραί-
νου. Τραβήχθηκε διαστικὰ μὲ ἕ-
κείνος φαίνεται ὅτι τὴν εἶχε κιό-
λας δὴ, γιὰτὶ σὲ λίγα λεπτά ἦ-
ταν κοντὰ της.

— Τί θέλετε; τὸν ρώτησε ὁ-
πτόμα ἡ Μάουρα. Σὰς παρα-
κάλω νὰ φύγετε αἰέτως. Τὸ τα-
ξίδι τελείωσε καὶ μαζὶ μ' αὐτὸ
καὶ ἡ μικρὴ μας περιπέτεια.

— Ὡστε γιὰ σὰς δὲν ἦταν
παρὰ μιὰ περιπέτεια; Ἐπανέλαβε
ἐκεῖνος σὰ νὰ μὴν πιστεῦε στὰ
λόγια της.

Ἡ Μάουρα ἐνοίωσε νὰ πνίγε-
ται ἀπὸ ἀγανάκτησι. Ἀπὸ στι-
γμὴν σὲ στιγμὴν θὰ παρουσιαζό-
ταν ὁ Ἀλμπέρτο καὶ θὰ τὴν εὐ-
ρίσκε νὰ κἀν παρὰ μ' ἕνα ἀ-
γνωστο.

Περιμένω κάποιον, εἶπε μὲ
φωνὴ ποὺ ἔτρεμε. Ἄν δὲν μ' ἔ-
φθετε ἡσυχη θ' ἀναγκαστῶ νὰ
φωναῶ ἕναν ἀστυφύλακα.

Καὶ εἰσάστε δέβαιν ὅτι θὰ
ἔρθῃ, αὐτὸς ποὺ περιμένετε; τὴ
ρώτησε ἐρωτικά.

Ἀντὶ γι' ἀπάντησι ἐκείνη ση-
κώθηκε καὶ πλησίασε στὸ παρὰ-
θύρο.

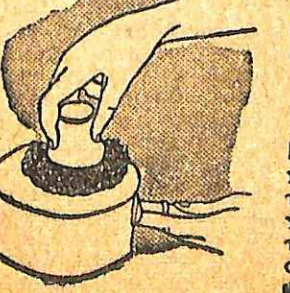
Ὅταν ἐαναγύρισε στὴ θέσι
της, ὁ ἀγνωστος εἶχε φύγει. Ἡ
Μάουρα ἀνάπνευσε μὲ ἀνακούφι-
σι. Τώρα ἦταν ἐλευθερία. Μὰ ὁ
Ἀλμπέρτο ἀρνοῦσε νὰ ἔρθῃ. Πε-
ρῶσε ἕνα τέταρτο, μισὴ ὥρα, ἀλ-
λὰ ἐκεῖνος δὲν φαίνονταν ποτε-
νὰ. Τηλεφώνησε στὸ σπίτι τοῦ
καὶ ἀπὸ κεῖ τῆς εἶπα ὅτι ἔλει-
πε ταξίδι. «Κατὶ ἑαφνικὸ θὰ τοῦ
παρουσιαστήκη» σκέφθηκε ἡ Μά-
ουρα καὶ τὸν ἐμπόδιζε νὰ ἔρθῃ.

«Κατὶ ἑαφνικὸ θὰ τοῦ παρου-
σιαστήκη ποὺ δὲν ὑπόφερε νὰ τὸ
ἀποφύγῃ» ἐανασκέφθηκε ὅταν γύ-
ρισε σπίτι της. Δὲν ἀμφέβαλλε
γιὰ κείνον, μόνον περίμενε ὑπο-
μονητικὰ τὸ γράμμα ποὺ θὰ τῆς
ἐξηγοῦσε τὸ λόγο τῆς ἀπουσίας
του. Τὸ γράμμα ἔφτασε πράγμα-
τι δυὸ μέρες ἀργότερα, μὰ ἐνῶ
τὸ διάβαζε ἡ Μάουρα ἐνοίωσε τὸ
αἶμα της γιὰ παγῶνι στὶς φλέ-
βες της. Ἐκεῖνος ἔγραψε:

«Μάουρα. Ποτὲ δὲν φαντάζο-
μουν, ὅτι θὰ ἦσουν ἐνῶ ἡ γυναι-
κα ποὺ θὰ μ' ἔκανε νὰ γνωρίσω
τὴ μεγαλύτερη ἀπογοήτευσί τῆς
ζωῆς μου. Ὅταν μοῦ τηλεγράφη-
σες πὺς ἐκεῖσεσσι πρὶν τὸ τραῖ-
νο, κι' ἦθα στὸν προηγούμενο
σταθμὸ, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ ἐπιτα-
χύνω ἔτσι τὴ συνάντησί μας.

Δὲν δυσκολεύτηκα νὰ σὲ ἀνα-
γνωρίσω ὕστερα ἀπὸ τὴ λεπτο-
μερὴ περιγραφή, ποὺ μοῦ εἶχες
κἀν. Ἦσουν μόνη, ἐγὼ καθόσα
ἀντικα σου. Ὑστερα μοῦ γαυο-
γέλασες, κι' ἐγὼ εἶχα τὴν ἐντύ-
πωσι πὺς μὲ εἶχες ἀναγνωρίσει
κι' ἐσύ. Ὁ τρόπος ποὺ μοῦ μι-
λήσες μετὰ μοῦ φάνηκε σὲν ἕνα
παιχνίδι εὐχάριστο καὶ διασκε-
δαστικὸ. Ἀκόμη καὶ ὅταν μοῦ
ἔφευγες στὸ τέλος τοῦ ταξιδιοῦ
πίστεψα ὅτι συνέχιζες τὴ μικρὴ
κωμωδία. Ὅταν ὅμως μέσα στὴν
αἰθουσα τοῦ ταξιδιοῦ κατάλαβα
ὅτι δὲν μὲ εἶχες ἀναγνωρίσει, ὅ-
τι φερόθηκες ἔτσι παρ' ὅλο ποὺ
ἤξερες ὅτι εἶμαι ἕνας ἀγνωστος,
τότε μοῦ φάνηκε πὺς ὅλα σκο-
τεῖνιζαν γύρω μου κι' ἐνοίωσα
πὺς σὲ μισοῦσα.

Τὸ γράμμα ἔπεσε ἀπὸ τὰ νέ-
ρια τῆς Μάουρας. Κι' ἐκείνη σαρ-
ιάστηκε σὲ μιὰ πολυθρόνα, κυτ-
τάζοντάς μὲ μάτια ἀνεκφοαστὰ
τὸ κεφάλι.

ΚΟΜΨΗ ΡΙΓΕ ΜΠΛΟΥΖΑ

● ΠΛΑΤΗ

Όλη η μπλούζα πλέκεται κάθετα για να σχηματίζονται οι ρίγες. Πλέξετε πάντοτε με το ριγέ ζέρσεϋ. Αρχίστε από την αριστερή πλαιγινή ραφή, βάζοντας στις βελόνες σας 145π. Στην κάτω μεριά της μπλούζας δεν θα κάνετε καμία μεταβολή, θα πλέκετε ίσια. Προς την επάνω μεριά σχηματίζετε τη μασχάλη, προσθέτοντας κάθε 2η βελόνα από 2π (6 φορές) και 1π (6 φορές). Κατόπιν προσθέτετε 70π καινούργιους, για το ύψος της μασχάλης. Λοξίστε κατόπιν τον όμο προσθέτοντας έναλλάξ σε κάθε 6η και 7η βελόνα από 1π (13 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 19 εκατ., πλέξετε 7 εκατ. τελείως ίσια, χωρίς άλλες δηλ. προσβήκες, για να σχηματίσετε το ντε κολτέ της πλάτης. Συνεχίστε κατόπιν την πλάτη αντίστρέφοντας τις οδηγίες, κλείνοντας δηλ. τους πόντους που έπρ-σθέσατε προηγουμένως.

● ΔΕΞΙ ΜΠΡΟΣΤΙΝΟ

Αρχίστε από την πλαιγινή ραφή βάζοντας στην βελόνα σας 145π. Έως τα 19 εκατ.

ακολουθήστε τις οδηγίες που σας δίνουμε για την πλάτη. Η κάτω μεριά της μπλούζας θα πλέκεται χωρίς μεταβολές. Στην επάνω μεριά θα σχηματίσετε το ντεκολτέ, όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 19 εκατ., κατά τον εξής τρόπο: Σε κάθε 2η βελόνα κλείστε από 1π (21 φορές). Συνεχίστε χωρίς άλλες μεταβολές και προς αυτή τη μεριά, σχηματίζοντας συγχρόνως τις 9 κουμπότρυπες ως εξής: Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 27 εκατ., κλείστε από τον 5ο έως τον 9ο πόντο, για την πρώτη κουμπότρυπα από την κάτω μεριά της μπλούζας. Πλέξετε 22π και κλείστε κατόπιν τους επόμενους 4π. Συνεχίστε από * (άλλες 7 φορές). Στην επόμενη βελόνα προσθέστε από 4π πάνω από αυτούς που έκλεισατε στην προηγούμενη βελόνα. Την 2η (της μίστρας), σχηματίζετε τον 2ο πλεκτό έχη γενικό μήκος 31 εκατ. Πλέξετε κατόπιν 2 εκατ., και κλείστε όλους τους πόντους σε 1 φορά. Πλέξετε και το αριστερό μπροστινό αντικρουστό, χωρίς να σχηματίζετε κουμπότρυπες.

ΥΛΙΚΑ:

200 γραμ. μαλλί δι-κλώνο άσπρο και 200 γραμ. της ίδιας ποιότη-τος κίτρινο. 11 μαργαριταρένια κουμπιά. Βελόνες Νο 2.

ΔΕΙΓΜΑ:

Για ένα τετράγωνο 10 εκατ. θα πλέξετε 44π έ-πι 60 βελόνες.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑ-ΤΟΣ:

Ζέρσεϋ = 1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ανάπο-δη. Ριγέ ζέρσεϋ = 4 βελόνες άσπρο, 4 βελό-νες κίτρινο.

● ΜΑΝΙΚΙ

Αρχίστε από τη ραφή. Βά-λετε στις βελόνες σας 140π. Η κάτω μεριά του μανικιού δεν έχει καμία μεταβολή. Στην επάνω μεριά σχηματίζετε το στογγύλεμα, προσθέτοντας σε κάθε 3η βελόνα από 1π (12 φορές), και σε κάθε 2η βελόνα από 1π (12 φορές), και σε κάθε 2η βελόνα από 2π (3 φο-ρές) και 1π (21 φορές). Όταν το πλεκτό σας έχει γενικό μήκος 19 εκατ. έχετε πλέξει το μισό μανίκι. Πλέξετε και

το άλλο μισό αντίστρέφοντας τις οδηγίες, κλείνοντας δηλ. τους πόντους που έπροσθέσα-τε προηγουμένως. Κλείστε τους πόντους σε μία φορά. Πλέξετε και το άλλο μανίκι ο-μοιο.

● ΓΙΑΚΑΣ

Αρχίστε από τη μεριά της ραφής. Βάλετε στη βελόνα σας 80π. Οι γωνίες θα σχηματι-σθούν κατά τον εξής τρόπο: Ο 2ος και ο προτελευταίος πόντος θα χρησιμοποιούν ως ο-δηγός. Σε κάθε καλή βελόνα σπκώστε και από τις δυο με-ριές αυτού του πόντου από 1 καινούργιο πόντο (24 φορές) παίρνοντας την κλωστή που ει-παίρνεται στη κλωστή που ει-παίρνεται στη κλωστή της βελόνας. Φαίνεται όμως ότι ο δρόμος τους περνούσε από δώ, από την Βιέννη, γιατί έ-δω, στη Βιέννη τους είδα. Μπροστά πήγαινε ένας κήρυ-κας «μεσαιωνικός» έγραφαν οι έφημερίδες. Όμως, φαίνεται, την τελευταία στιγμή άλλαξε γούστο ο κήρυκας και παρου-σιάστηκε με περὸν εἰς τὸν πῖ-λον, γνήσιο καπέλο Άναγεννή-σεως, το πλατύγυρο του Φραγ-κίσκου του Α' και τον έπεν-δυσε με τὰ φουσκωτά και κορδαλιστά μανίκια. Μὰ τὸ βρακί του κήρυκα δὲν είχε καμμία σχέση! οὐτε με τὸν Με-σαιώνα, οὐτε με τὴν Άναγεν-νησι. Ήταν μακρύ, σφιχτοδε-μένο στους αστραγάλους και τὰ πέλδια του, παπουτσες τὸν Άλπεων, με καρφάρες νά, τό-σες! Κάθε τόσο σταματούσε και σάλπιξε και τότε σταμα-τούσε τὸ «άστρον τὸ λαμπρόν» και πὶὸ πίσω σταματούσαν οἱ Μάγοι κι' ἀκόμα πὶὸ πίσω ἡ ἀκολουθία τὸν ὀκτὼ μαύρων τοῦ Βαλτάσαρ. Φυσικά ὁ Βαλ-τάσαρ ἦταν μαύρος κι' αὐτός, ὅπως ἔπρεπε νά εἶναι, πῖσσα μαύρος. Εἶχαν πάρει τὴ Μα-ρία Άλφε Στράσσε για νά κα-τευνθύνουν τὸ κέντρο τῆς πό-λεως, στὸ Στέφανσντομ, τὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Άγίου Στε-φάνου ποὺ εἶναι τὸ καύχημα τῆς Βιέννης και τοῦ κάθε Αὐ-στριακοῦ. Μία ἐπιθλιπτική ἐκ-κλησια ρυθμοῦ γοτθικοῦ ποὺ ἄρχισε νά κτίζεται σὲ 1300 κι' ἐπερατώθη τὸ 1510. Στὶς 8 ὁμως ἡ ὥρα τὸ πρωῒ, στα-μάτησε ὅλη αὐτὴ ἡ ἀκολουθία στὰ μισὰ τοῦ δρόμου, μπρο-στὰ στὸ ἀγαλμα τοῦ Χάυδν κι' ἔψαλαν ὅλοι — ἄστροι και μαῦροι — ὕμνους και τραγοῦ-δισαν διάφορα τραγούδια. Τρεῖς ὥρες ἔμειναν γύρω στὸ Χάυδν, παρὰ τὸ τσουχερό κρύο, παρὰ τὸ χιονόνερο ποὺ ἔπεφτε ἀδιάκοπα. Άπειρο πλῆ-θος στεκόταν και τοὺς ἀκούγε και δὲν ἦταν λίγοι αὐτοὶ ποὺ συντραγουδοῦσαν.

● ΜΑΝΣΕΤΕΣ

Βάλετε στις βελόνες σας 88π και πλέξετε ὅπως και γιὰ τὸ γιακά, ἀλλὰ τὴ μια μόνον τὴν σχηματίζετε στὴ μέση τὸν ἄκρη. Καὶ ἐδὼ θὰ ὀρίσετε τὸν προτελευταῖο πόντο σὰν ὀδη-γὸ. Δεξιά και ἀριστερά αὐτοῦ τοῦ πόντου σπκώστε σε κάθε καλή βελόνα ἀπὸ 1π (18 φο-ρές). Πλέξετε τώρα τὸ ἄλλο μισὸ τῆς μανσέτας ἀντικρουστά δηλ. κλείνοντας ὅσους πόντους ἔπροσθέσατε. Όταν θὰ ἔχετε ἐπὶ 88π κλείστε σε μία φο-ρά. Πλέξετε τὴν ἄλλη μανσέτα με τὴ μὴτη πρὸς τὴν ἀντίθετη μεριά.

● ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε ὅλα τὰ με νωπὸ τὰ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη με νανσέ-πανί. Τὸ γιακά και τὶς μανσέ-τες σιδερώστε διπλά. Ράψτε τις πλαιγινές ραφές, τὶς ραφές τὸν ὤμων και τὸν μανικιῶν. Ἐνῶστε τὰ μανίκια. Στὸ κά-τω μέρος τὸν μανικιῶν ράψτε τὶς μανσέτες ἀπὸ σκουρῶστε τὶς μανσέτες. Κλείστε τὶς λίγες τὰ μανίκια. Κλείστε τὶς μανσέτες με ἓνα κουμπάκι. Γυ-μναστες με ἓνα κουμπάκι. Ἐνα-ρίστε και στὰ 2 ἐμπρός, ἔνα-ρίστε τὶς ὅποιες τακτικά στυνάζετε. Ἐνῶστε φαίνεται στὴ τὸ γιακά, ὅπως φαίνεται στὴ φωτογραφία. Σφίξτε σὲ ὕψος μέρος τῆς μπλούζας μέσα 12 εκατ., ἐξοφανίζοντας 4 σε πένες και τὶς 2 ρίγες. Σε κάθε ἐμπρός σχηματίζετε 6 πένες και στὸ πίσω μαρκία πένες. Ράψτε τὰ κουμπάκια Χ. Κ.

ΤΑ ΕΘΙΜΑ ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΙΑ

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΑΓΟΙ ΚΑΙ Ο ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΟΣ «ΚΗΡΥΞ». — Ο ΧΟΡΟΣ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ. — ΟΙ ΕΘΝΙΚΕΣ ΕΝΔΥΜΑΣΙΕΣ. — ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΟΥ

Μία ενδιαφέρουσα ανταπόκρισις από τη Βιέννη

ΤΟΥΣ είδα με τὰ μάτια μου τους τρεις Μάγους. Τους Μάγους τους είδα κατάφορτους με δώρα, σμύρνα και χρυσόν και λίβανον, αὐ-τούς που ξεκίνησαν ἀπὸ τὴν Άνατολή κι' ἔφθασαν στὴ Βη-θλεέμ, νά προσκυνήσουν τὸ «Παῖδιον». Φαίνεται ὅμως ὅτι ὁ δρόμος τους περνούσε ἀπὸ δώ, ἀπὸ τὴν Βιέννη, γιατί ἐ-δὼ, στὴ Βιέννη τους είδα. Μπροστά πήγαινε ἓνας κήρυ-κας «μεσαιωνικός» ἔγραφαν οἱ ἔφημερίδες. Όμως, φαίνεται, την τελευταία στιγμή άλλαξε γούστο ὁ κήρυκας και παρου-σιάστηκε με περὸν εἰς τὸν πῖ-λον, γνήσιο καπέλο Άναγεννή-σεως, τὸ πλατύγυρο τοῦ Φραγ-κίσκου τοῦ Α' και τὸν ἐπεν-δυσε με τὰ φουσκωτά και κορδαλιστά μανίκια. Μὰ τὸ βρακί τοῦ κήρυκα δὲν είχε καμμία σχέση! οὐτε με τὸν Με-σαιώνα, οὐτε με τὴν Άναγεν-νησι. Ήταν μακρύ, σφιχτοδε-μένο στους ἀστραγάλους και τὰ πέλδια του, παπουτσες τὸν Άλπεων, με καρφάρες νά, τό-σες! Κάθε τόσο σταματοῦσε και σάλπιξε και τότε σταμα-τούσε τὸ «άστρον τὸ λαμπρόν» και πὶὸ πίσω σταματοῦσαν οἱ Μάγοι κι' ἀκόμα πὶὸ πίσω ἡ ἀκολουθία τὸν ὀκτὼ μαύρων τοῦ Βαλτάσαρ. Φυσικά ὁ Βαλ-τάσαρ ἦταν μαύρος κι' αὐτός, ὅπως ἔπρεπε νά εἶναι, πῖσσα μαύρος. Εἶχαν πάρει τὴ Μα-ρία Άλφε Στράσσε για νά κα-τευνθύνουν τὸ κέντρο τῆς πό-λεως, στὸ Στέφανσντομ, τὸν καθεδρικό ναὸ τοῦ Άγίου Στε-φάνου ποὺ εἶναι τὸ καύχημα τῆς Βιέννης και τοῦ κάθε Αὐ-στριακοῦ. Μία ἐπιθλιπτική ἐκ-κλησια ρυθμοῦ γοτθικοῦ ποὺ ἄρχισε νά κτίζεται σὲ 1300 κι' ἐπερατώθη τὸ 1510. Στὶς 8 ὁμως ἡ ὥρα τὸ πρωῒ, στα-μάτησε ὅλη αὐτὴ ἡ ἀκολουθία στὰ μισὰ τοῦ δρόμου, μπρο-στὰ στὸ ἀγαλμα τοῦ Χάυδν κι' ἔψαλαν ὅλοι — ἄστροι και μαῦροι — ὕμνους και τραγοῦ-δισαν διάφορα τραγούδια. Τρεῖς ὥρες ἔμειναν γύρω στὸ Χάυδν, παρὰ τὸ τσουχερό κρύο, παρὰ τὸ χιονόνερο ποὺ ἔπεφτε ἀδιάκοπα. Άπειρο πλῆ-θος στεκόταν και τοὺς ἀκούγε και δὲν ἦταν λίγοι αὐτοὶ ποὺ συντραγουδοῦσαν.

ὁλοένα τὴν παλάμη του στὰ ζωγραφισμένα του γένεια και μουστάκια και ὁ Βαλτάσαρ, ποὺ ἔψαχνε με τὶς ματάρες του — ἔψαχνε, φαίνεται, νά βρῇ τὴ... μαμά του. Πρέπει νά σας πληροφορήσω πὼς ὁ Βαλ-τάσαρ δὲν ἦταν μεγαλύτερος ἀπὸ ἑπτὰ χρονῶν. Οἱ ἄλλοι ἦταν γεροντότεροι, ὁ «κήρυξ» μάλιστα θὰ τὰ εἶχε φτάσει τὰ δώδεκα. Ἐφέτος εἶναι ἡ πρώτη χρο-νιά ποὺ ξαναγίνεται τὸ ἔθιμο τὸν «Τριῶν Μάγων». Δὲν εἶχε γινεῖ καὶ μεταπολεμικά χρο-νιά. Τ' ἀγαποῦν τόσο τὰ ἔθι-μά τους οἱ Αὐστριακοί! Κάθε Πρωτοχρονιά, τὴν παραμονή, συνθίζουν νά χορεύουν στὴν πλατεία τοῦ Άγίου Στεφάνου. Μετὰ τὴν ἐσπερινή ἀκολουθία, ἀκούγεται ἡ σάλπιγγα ἀπὸ τὰ ὕψη τοῦ μεγάλου πύργου τῆς ἐκκλησίας και ἀκριβῶς τὰ με-σάνυχτα. Τότε μία πάντα τοῦ Δημορχεῖου τῆς Βιέννης, ποὺ ἔχει φυσικά προσέλθει στὴν ὥ-ρα τῆς, παίζει τ' ἀγαπημένα στὸν κόσμο βάλς τοῦ Στράους, τοῦ Λέχαρ. Ἐφέτος ὁμως εἰ-

δοποιήθηκε ἐγκαίρως τὸ κοινὸ, δὲν θὰ γινῇ τὸ ἔθιμο, δὲν θὰ χορεύουν ἐξὼ ἀπὸ τὸ Στέφανσ-ντομ, ἐξ αἰτίας τοῦ πένθους τοῦ ἀρχιεπισκόπου Άνιτσερ. Ἐχεῖ πεθάνει ὁ ἀρχιεπίσκοπος ἐδὼ και τρεῖς — νομίζω — μῆνες. Μὰ ἡ Ἐκκλησία τὸν πενθεῖ ἀκόμα και φυσικά ὁ χο-ρός ἐξὼ ἀπὸ τὶς πύλες τῆς δὲν ἔχει καμμία θέσι. Ὡστόσο ὁ κόσμος μαζεύτηκε, ὅπως κά-θε χρονιά, με τὴν ἐλπίδα ὅτι τὴν τελευταία στιγμή θὰ τοῦ δοθῇ ἡ ἄδεια νά χορέψῃ, θὰ τρηθῇ τὸ ἀγαπημένο ἔθιμο. Ὅχι ὁμως, δὲν δόθηκε, ἡ μπάν-τα δὲν ἦρθε, ἡ σάλπιγγα δὲν ἀκούστηκε ἀπὸ τὰ ὕψη καί, μό-νο ἡ νυχτερινὴ τελετὴ τῆς Ἐκ-κλησίας ἔλαβε χώρα. Περιμενε-τὸ πλῆθος ὑπομονητικά, πολὺ ὑπομονητικά, μία ὑπομονὴ ποὺ δὲν ἀρρεῖ, ποὺ δυστυχῶς τοὺς ἐξοργίζει τοὺς Ἕλληνες, ὅπως πολλὲς φορὲς τὸ διεπίστωσα. Περιμένα. Κουδεντίζαν, γε-λούσαν, ἀστεϊεύονταν, δὲν εἶ-χε καμμία σημασία ποὺ δὲν γνωρίζονταν μεταξύ τους. Καὶ διαλυθῆκανε ἄνους, χωρίς φω-νές, χωρίς θυμούς καὶ οὐτε ἕ-νας ἀφήρησε τὴν ἐπίσημη θέ-λησι, οὐτε ἓνας ἀποπειράθηκε νά χορέψῃ, γιὰ νά δείξῃ αὐτὰ ἢ ἐκεῖνα τὰ αἰσθήματα. Ἐνα πλῆθος ποὺ ἀγαπᾷ τὰ ἔθιμά του, μὰ ὠστόσο ξέρει καὶ νά σέβεται τὸ νόμο. Ἐνα πολιτι-σμένο πλῆθος. Ναι, βέβαια, τ' ἀγαποῦν τὰ ἔθιμά τους οἱ Αὐστριακοί. Τη-ροῦν μ' εὐλάβεια, μπορεί νά πῇ κανεὶς τὰ ἔθιμά τους, κα-μαρώνουν γιὰ τὴ μαγειρικὴ

τους και ὅσο γιὰ τὶς ἐθνικὲς τους φορεσιές δὲν τὶς βλέπουν μόνο στὶς εἰκόνες καὶ στὰ εἰκο-νογραφημένα δελτάρια. Τὶς φο-ροῦν με ὑπερηφάνεια. Κάθε ἑ-παρχία τῆς Αὐστρίας, τὸ Φο-ρλμπεργκ, τὸ Κέρντεν, τὸ Σάλτςμπουργκ, τὸ Στάιερμαρκ, τὸ Μπούργκερλαντ ἔχει τὴ φο-ρεσιά του. Τὴ φορεσιά του καὶ τὴ φορεῖ. Τὰ ἔθιμά του. Τὰ ἔθιμά του και τὰ τηρεῖ. Ἀκό-μα και στὴν πρωτεύουσα, στὴ Βιέννη, ἔρχονται συχνά με τὶς φορεσιές τους, δὲν εἶναι σπάν-ιο αὐτὸ τὸ θέαμα. Καὶ ὅσο γιὰ τὴν τυρολέζικη φορεσιά, τὸ φτερό στὸ καπέλο και τὸ κον-τὸ παντελόνι, τὸ φορεῖ πᾶς κι' ὁ κάθε Βιεννέζος τὸ καλοκαί-ρι, ἔχει γινεῖ κατ' ἐξοχὴν ἐθνι-κό, ὅπως ἐθνικὸ κατ' ἐξοχὴν θε-ωρεῖται και τὸ «ντρατλ» γιὰ τὴ γυναικα, τὸ καλοκαίρι, ἡ ἀπλή, χρωματιστὴ, φαρδεῖα, σκουρωτὴ φουστα με τὴν ἀσπρη μπλουζά, δαντέλα, γύρω στὸ μεγάλο ντεκολτέ κι' ἓνα στενὸ χρωματιστὸ μπουστάκι ἀπὸ πᾶνω, χωρίς μανίκια. Κι' ἐμεῖς; Τὰ τηροῦμε τὰ ἔθιμά μας; Τὶς φοροῦμε τὶς φορεσιές μας; Ποῖα φορεσιά διαλέξαμε ἀπὸ τὶς τόσο ἀραιὲς φορεσιές τὸν ἐπαρχιῶν μας γιὰ νά τὴν ἀπλοποιήσουμε, νά τὴν κάνουμε εὐκαλόβατη, ἐθνικὴ; Ἐνας ζωγράφος, ὁ Ἐμιλ Ρότ, και μία δημοσιογράφος, ἡ Οὐρσουλα Κόν — ἀναφέρω αὐτοὺς ποὺ γνωρίζω — θὰ ἔρ-θουν τὸ Μάρτιο στὸν τόπο μας. Νά τὸν ζωγραφίσουν, νά τὸν περιγυρῶσουν. Π. Μ.

ΠΩΣ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ένα ὠραῖο γράμμα

ΕΞΗ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΕΣ ΕΝΤΟΛΕΣ

Η ΧΡΗΣΙΣ τοῦ τηλεφώνου ἔχει περιορίσει πολὺ τὴν ἀνάγκη τῆς ἐπικοινωνίας με ἐπιστολές. Τὸ τηλεφώνημα εἶναι ἓνα γρή-γορο και εὐκόλο μέσο γιὰ νά ἔρθῃ καὶ ἐπαφὴ μ' ἓνα ἄλλο πρόσωπο, νά ἐξηγηθῇ κα-λὰ μαζὶ του και νά δώσῃ ἢ νά πάρῃ ἀμέσως μία πληροφορία.

Ἐνας ἄλλος λόγος ποὺ ἡ ἐπιστολογρα-φία ἔχει σήμερὰ περιοριστῇ εἶναι ὅτι ὁ ρυ-θμὸς τῆς ζωῆς ἔχει τόσο ἐπιταχυνθῇ ὥστε δὲν ἀφίνει ἐλεύθερο χρόνο γιὰ νά τὸν ἀφιερῶσθῃ καὶς στὸ γράψιμο ἐπιστολῶν.

Ἐπειτα, ὑπάρχουν πολλοὶ ἄνθρωποι ποὺ διατάζουν νά καθίσουν νά γράψουν ἓνα γράμ-μα, γιὰ λόγους καθαρά τεχνικῆς φύσεως: ἡ ὀρθογραφία, τὸ στυλ, τὸ πὼς ἀρχίζει και πὼς τελειώνει μία ἐπιστολή, εἶναι πράγματα ποὺ κάνουν πολλοὺς νά τρομάζουν και νά σκέπων-ται ὅτι πιθανὸν ὁ παραλήπτης νά μειδιάσῃ εἰρωνικά γιὰ κάποια ἀδεξιότητά τους. Ἐστὶ προτιμῶν νά τακτοποιοῦν τὴν ὑπόθεσι μ' ἓνα τηλεφώνημα.

*

Αὐτὰ ὁμως, συμβαίνουν μόνο στὴν ἐποχὴ μας. Παλαιότερα, τὰ πράγματα ἦταν πολὺ διαφορετικά. Τὸ νά γράψῃ κανεὶς ἓνα εὐγε-νικό και ἔξυπνο γράμμα, γεμάτο πληροφορίες και ἐκμισθηπρεῖσεις, ἦταν μία εὐχάριστη ἀπα-σχόλησις, και γιὰ τοὺς πῖο καλλιέργημένους ἀνθρώπους καὶ σὰν ἀνάλογο και κομμὸ πνευ-ματικὸ παιχνίδι. Σήμερὰ κυριαρχεῖ τὸ πρακτι-κὸ πνεῦμα και ἡ ταχύτης. Ἐἰς ποῖο λόγο νά καθίσω νά γράψω; Τί θὰ ἐξυμνηθῇ αὐτὸ; Γιὰ τὸ χάσω τὴν ὥρα μου; εἶναι οἱ συνη-θισμένες δικαιολογίες τὸν ἀνθρώπου ποὺ δὲν γράφει γράμματα. Καὶ δὲν μπορεί νά τοὺς

πῇ κανεὶς τίποτα. Εἶναι μέσα στὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς...

*

Παο' ὅλα αὐτὰ ὁμως, πιθανὸν νά ὑποχρεω-θῇ κανεὶς κάποτε νά γράψῃ μία ἐπιστολή. Πὼς πρέπει νά τὴν γράψῃ;

Πρώτα-πρώτα, δὲν ὑπάρχει λόγος ν' ἀρχί-σῃ νά γράφῃ κατεβατὰ χωρίς νά δῇ καμμία πληροφορία, οὐτε νά προσπαθῇ πάσῃ θυσίᾳ νά φανῇ πνευματώδης. Μὲ λίγη καλὴ θέλησι μπορεί νά γράψῃ μία ἀπλή και μεστὴ ἐπιστο-λή ποὺ νά λήξῃ με λίγα λόγια αὐτὸ ποὺ ὁ γρά-φον θέλει νά πῇ.

*

Καὶ τώρα, νά μερικὰ «μὴ» ποὺ ἰσχύουν γιὰ κάθε εἶδους ἐπιστολή:

1 Μὴν ἀφιερώνετε τὸ μισὸ γράμμα γιὰ νά ἐ-ξηγήσετε γιατί ἀργήσατε νά γράψετε.

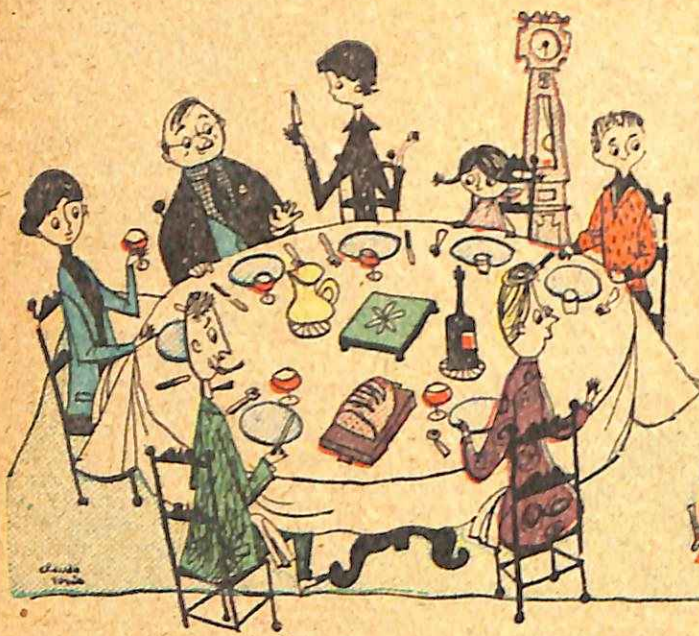
2 Μὴν περιορισθῇτε νά ζητᾶτε νέα ἀπὸ τὸ πρόσωπο στὸ ὁποῖο γράφετε. Γιὰ νά πάρετε νέα, πρέπει νά δώσετε.

3 Μὴ μιλάτε ἀποκλειστικά γιὰ τὸν ἑαυτὸ σας.

4 Μὴν ἀρχίσετε τοὺς ἀτέλειωτους ἐπαίνους και τὴν κουραστικὴ ἐκφρασι τῆς ἐκτιμῆσεως σας» πρὸς τὸν παραλήπτη.

5 Μὴν πῆτε πολλὰ λόγια γιὰ τὸν ὠραῖο ἢ γιὰ τὸν ἀσχημὸ καιρό. Ἄν μπορῆτε ν' ἀποφύγετε αὐτὸ τὸ θέμα, ἀκόμη καλύτερα.

6 Μὴν κόμπετε πολλὰ ὀρθογραφικὰ λάθη. Ἐ-σας καλεῖς ν' ἀπαντήσῃς αὐτὸ: «Μὰ με ρω-ποσοχὴ ὅταν γράφετε και τὸ προσεκτικὸ ἐκ-ναδιάβασμα ὅταν τελειώσετε φτάνει γιὰ νά πῇτε εἰρωνικὸ μείδιμα τοῦ ἄλλου ποὺ τό-σο τὸ φοβόσαστε...

ΓΥΡΩ ΣΤΟ

ΠΛΗΡΗΣ ΟΔΗΓΟΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΚΑΤΑ

Α *Όταν, στο τραπέζι, έχετε την παραιτική αμφιβολία για τη χρήση κάποιου από τα σκεύη ή για τον τρόπο με τον οποίο τρώγεται κάποιο έδεσμα, το καλύτερο είναι να περιμένετε να δητε τι κάνουν οι άλλοι, ώστε να κάνετε και σεις το ίδιο!...

ΑΓΝΟΙΑ

ΑΓΓΙΝΑΡΑ

Στά επίσημα γεύματα προσφέρεται μόνο τελείως ξεφουλλισμένη, ώστε να έχη άπομεινει μόνον η τρυφερή «καρδιά» της.

ΑΓΚΩΝΕΣ

Δεν επιτρέπεται ποτέ να άκουμπούν ή πάνω στο τραπέζι την ώρα που τρώμε. Είναι κάτι που συνήθως το απαγορεύουμε αυστηρότατα στα παιδιά, αλλά οι μεγάλοι... το βρίσκουν πολύ ξεκούραστο...

ΑΛΑΤΙΕΡΑ

Στο τραπέζι, όταν είναι περισσότεροι από 7—8 συνδαιτηγμένες, πρέπει να υπάρχουν τουλάχιστον δύο: είτε του νέου τύπου, με το τρυπητό κάλυμμα, είτε του παλιού κλασσικού τύπου, με το κουτάλακι. Απαγορεύεται να πάρете αλάτι με τη μύτη του μαχαιριού σας ή... με τα δάχτυλα — πράγμα που συνηθίζαν τον παλιό καιρό.

ΑΡΙΘΜΟΣ

*Όταν έχετε προσκεκλημένους καλό είναι να κανονίζετε ώστε ο αριθμός των να είναι άρτιος — εκτός από την περίπτωση που το τραπέζι σας είναι στρογγυλό, όποτε ο αριθμός των συνδαιτηγμένων δεν παρουσιάζει δυσκολίες στην τοποθέτηση.

ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ

*Ένα θέμα που ποτέ δεν πρέπει να το συζητάμε στο τραπέζι — προ παντός δε όταν πρόκειται για τις δικές σας αρρώστειες.

ΑΤΜΟΣΦΑΙΡΑ

Προσοχή, κίνδυνος! *Όλη η άρμονία της οικογενείας εξαρτάται από την ατμόσφαιρα που η οικοδέσποινα έχει να δημιουργήσει στο τραπέζι. Κατ' αρχήν, οσοδήποτε στενός και αν είναι ο κύκλος των συνδαιτηγμένων — εκείνη, ο άντρας της και τα παιδιά έστω! — πρέπει να φροντίζει πάντοτε να είναι καλοβαλμένη και περιποιημένη στην εμφάνισή, έστω κι αν φορά τα ρούχα του νοικοκυριού: η ποδιά που φορέθηκε στην κουζίνα πρέπει να βγαίνει. Πριν καθίσετε στο τραπέζι, να πουδράρισμα και ένα χτένισμα είναι απαραίτητα. Κρατήστε για άλλη ώρα τις γκρίνιες, τα παράπονα, τις παρατηρήσεις. Μή χαλίζετε τα παιδιά με επιπλήξεις ή με χαστούκια που θα τα κάνουν να βάλουν τα κλάματα — και δικαίως.

*Η καλή συμπεριφορά στο τραπέζι είναι υπόθεση που απαιτεί ύπομνη και

ταν πιάνετε το ποτήρι ή ό,τιδήποτε άλλο, δεν είναι δείγμα... κομψότητας, αλλά κυμικής έκδηλωσης...

ΔΑΧΤΥΛΙΕΣ

Είναι πολύ άσχημο να εμφανίζονται ή πάνω σε ποτήρια ή πιάτα που παρουσιάζονται στο τραπέζι. Για να τις αποφυγουμε, καλό είναι την τελευταία στιγμή να κάνουμε ένα στεγνό σκούπισμα σε όλα τα σκεύη που φέρνουμε στο τραπέζι. Αυτό όμως δεν πρέπει να γίνεται μπρος στους ξένους!

ΔΕΚΑΤΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ

Καλό είναι να έχετε φροντίσει εγκαίρως να προβλέψετε ποιός θα είναι εκείνος που θα κληθεί την τελευταία στιγμή να καθίσει στο τραπέζι, για να καθήσουν τους προληπτικούς τύπους. Τέτοιοι υπάρχουν σε όλες τις ηλικίες και σε όλους τους κύκλους. *Ο δεκάτος τέταρτος πρέπει να είναι κάποιος φίλος του σπιτιού, που δεν θα παρεξηγηθή αν τον καλέσετε την τελευταία στιγμή έστω και αν του πήτε το λόγο.

ΔΟΝΤΙΑ

Συχνά χρειάζεται να κάνη κανείς ύπομνη, όταν κάποιο ένοχλητικό απομεινάρι φαγητού χωθή ανάμεσα τους. Δυστυχώς, οι οδοντογλυφίδες δεν συνηθίζονται πιά, και έτσι πρέπει να περιμένουμε να φθάσουμε στο σπίτι για να καθαρίσουμε τα δόντια με τη βούρτσά...

ΕΓΚΡΑΤΕΙΑ

Καθένας πρέπει να ξέρη την προσωπική του άντοχη στο κρασί και να μην επιτρέπη ποτέ στον έαυτό του να ξεπεράσει το όριο αυτό. *Η «ευθύμια», που είναι ευχάριστη και εύπρόσδεκτη στις απευγαυισμένες ή τις βραδυές συγκεντρώσεις, δεν επιτρέπεται κατά την ώρα του τραπέζιου.

ΕΝΔΥΜΑΣΙΑ

*Όταν λάβετε μια πρόσκληση για πρόγευμα (μεσημβρινό φαγητό δηλαδή), θα φορέσετε ταγιέρ ή φόρεμα — ταγιέρ (οι κύριοι κοστούμι φανταζή!). Για άπλό γεύμα (βραδυνο φαγητό δηλαδή) φόρεμα ή πογευματινό (οι κύριοι κοστούμι σκούρο). Για πιο επίσημο γεύμα (έχετε λάβει την πρόσκληση 8—10 μέρες πριν, και γράφει «ένδυμα περιπάτου»), φόρεμα κοκτέιλ (οι κύριοι, σκούρο κοστούμι). Για επίσημο γεύμα (ή πρόσκληση αναφέρει «σμόκιν» φόρεμα μακρύ όχι ντεκολτέ (οι κύριοι, σμόκιν). Τέλος, για έσπερίδα (ή πρόσκληση αναφέρει «ένδυμα βραδυών», φόρεμα ντεκολτέ. (Οι κύριοι, φράκο).

ΕΞΗΓΗΣΙΣ

Βασικό στοιχείο της παροχής εξηγήσεων και δικαιολογιών είναι η λιτότης, οι άπριτες εκφράσεις. *Ένα φαγητό που δεν έχει πετύχει, ένα λάθος που έκανε ή υπηρεσία, απαιτούν την παροχή κάποιων εξηγήσεων από μέρος της νοικοκυράς — απλής και γρήγορης όμως. Το λάθος έγινε: δεν υπάρχει λόγος να μείνουμε για πολύ σ' αυτό. Οι συνδαιτηγμένες θα ενόχληθούν, ενώ... τα γινόμενα ούκ απογίνονται!

ΕΠΙΔΟΡΠΙΑ

Σ' αυτά περιλαμβάνονται το τυρί (ένα ή περισσότερα είδη), το γλυκό και τα φρούτα. Πριν εμφανισθούν στο τραπέζι τα επιδόρπια (το ένα μετά το άλλο, φυσικά), πρέπει να σηκωθούν από το τραπέζι το αλατοπίπερο, η μουστάρδα, το λαδόξυδο. *Επίσης, μετά το τυρί, αν υπάρχουν υπηρεσία, γυρίζει το τραπέζι και με το ειδικό σκούπα και φαράσι μαζεύει

ΤΡΑΠΕΖΙ

ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΕΝΟΣ ΓΕΥΜΑΤΟΣ

τά ψίχουλα του ψωμιού από την πλευρά του κάθε συνδαιτηγμένος.

ΕΠΙΜΟΝΗ

Μην επιμένετε... επιμονή! *Αν ο καλεσμένος σας δεν θέλει να πάρη άλλο φαγητό, σημαίνει ότι δεν πεινάει ή ότι... δεν του άρεσει. Σε καμιά από τις δυο περιπτώσεις δεν πρέπει να τον διώξετε να πάρη και άλλο στο πιάτο του.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

Οι έρωτήσεις, που τυχόν άπευθύνετε προς τους συνδαιτηγμένες κατά τη διάρκεια του τραπέζιου δεν πρέπει να είναι ένοχλητικές ή να φέρνουν σε άμνηνία τον έρωτώμενο. Περιορισθήτε στα θέματα: ταξίδια, θέατρο, κινηματογράφος, αναγνώσματα, επάγγελμα (εδώ προσοχή!), νέα, ραδιόφωνο.

ΖΑΡΝΤΙΝΙΕΡΑ

*Από πορσελάνη ή από μέταλλο, σε σχήμα καλαθιού. Τοποθετείται στη μέση του τραπέζιου και τη γεμίζουμε με λουλούδια ή με φρούτα.

ΘΕΣΕΙΣ

Πρέπει να προβλέψετε πάντοτε από πριν το πώς θα τοποθετήσετε τους προσκεκλημένους σας γύρω από το τραπέζι, φροντίζοντας να εναλλάσσονται, κατά το δυνατόν, ένας άνδρας — μία γυναίκα. *Η οικοδέσποινα και ο οικοδεσπότης καθορίζουν τον άξονα, είτε στο κέντρο των δύο μεγάλων πλευρών του τραπέζιου, είτε στα δυο άκρα — όπως συνηθίζουν οι Άγγλοι. *Η τοποθέτηση αυτή είναι πρακτικότερη, γιατί επιτρέπει να μην παραμεινεί κανείς. Στο στρογγυλό τραπέζι τα πράγματα είναι ακόμη απλούστερα, δεδομένου ότι όλες οι θέσεις είναι ίδιες, και η μόνη τιμητική διάκριση είναι οι θέσεις δεξιά και αριστερά από τον οικοδεσπότη και την οικοδέσποινα.

ΙΕΡΑΡΧΙΑ

*Η «ιεραρχία» στο τραπέζι, δηλαδή η σειρά της «ξείας» των προσκεκλημένων, που θα σας επιτρέψει να τους τοποθετήσετε όπως πρέπει στις διάφορες θέσεις, είναι κάτι εξαιρετικά δύσκολο να καθορισθ. Είναι υπόθεση επίδειξης και λεπτού χειρισμού από μέρος σας. Κατά κανόνα, ο οικοδεσπότης τοποθετεί στη θέση που βρίσκεται δεξιά του την πιο ηλικιωμένη κυρία, ή τη σπουδαιότερη από άποψης κοινωνικής ιεραρχίας. *Αριστερά

του, εκείνη που έρχεται άμέσως μετά την από άποψης ή ηλικίας ή άξιας. Το ίδιο ισχύει και για τους άνδρες που τοποθετούνται δεξιά κι αριστερά από την οικοδέσποινα. Προκειμένου για τους άνδρες, δεν έχει σημασία το αν είναι παντρεμένοι ή όχι. *Αντιθέτως, στις γυναίκες, προηγούνται οι κυρίες από τις δεσποινίδες, έστω κι αν είναι νεώτερες σε ηλικία. Οι ιερώνοντες καταλαμβάνουν πάντα τις τιμητικές θέσεις.

*Όταν, μεταξύ των προσκεκλημένων σας, βρίσκονται αρραβωνιασμένα ζευγάρια ή νιόπαντρα (στο πρώτο εξάμηνο του γάμου των) μην τα χωρίζετε.

ΚΑΘΙΣΜΑ

Για να καθήσουν, οι συνδαιτηγμένες περιμένουν να δώση το σύνθημα η οικοδέσποινα και να καταλάβη τη θέση της. Στην περίπτωση που η έλλειψη υπηρεσίας υποχρεώνει την οικοδέσποινα να φροντίσει μόνη της το σερβίρισμα, θα πρέπει να παρακαλέση τους καλεσμένους της να καθήσουν στο τραπέζι.

ΚΑΙΡΟΣ

Το θέμα της... καιρικής καταστάσεως («τι λίγο κράτησε φέτος το καλοκαίρι!» και τα παρόμοια) αποτελεί σανίδα σωτηρίας στις περιπτώσεις που η συνομιλία άτονει και δεν βρίσκετε άλλο θέμα.

ΚΑΦΕΣ

Είναι αντίθετο προς το πρωτόκολλο το να σερβίρετε τον καφέ στο τραπέζι, έστω και αν έχουν σηκωθεί όλα τα σκεύη από πάνω. Τον καφέ τον απολαμβάνει κανείς στον καναπέ, ή στην πολυθρόνα. Για να τον προσφέρετε, περιμένετε να περάσουν οι προσκεκλημένοι σας στο σαλόνι ή στην αναπαυτική γωνία του λήδινγκ - ρούμ.

ΚΕΡΙΑ

*Ο φωτισμός του τραπέζιου με κεριά τοποθετημένα σε κηροπήγια επάνω στο τραπέζι είναι ιδιαίτερα κοσμευτικός για τα πρόσωπα των γυναικών.

ΚΙΛΑ

Τα κιλά... του βάρους κερδίζονται πολύ εύκολα σ' ένα τραπέζι και... χάνονται πολύ δύσκολα.

ΚΟΚΚΑΛΑ

Δεν τα φέρνουμε ποτέ στο στόμα. Βγά-

ζουμε από πάνω τους το κρέας με το μαχαίρι και το πιρούνι. Είναι κάτι που πρέπει να το μάθουμε στα παιδιά μας, από τον καιρό που είναι ακόμη μικρά. Τώρα, ... αν τύχη καμιά φορά και τρώμε, σε φιλικό ή συγγενικό κύκλο, κινήγι ή άλλη παρομοία νοστιμιά με κοκκάλα... είναι γνωστή ή μέθοδος του «αυτό δεν γίνεται ποτέ στην Άγγλία!»...

ΚΟΥΚΟΥΤΣΙΑ

Τα φτύνουμε απ' ευθείας — και αθόρυβα — στη φούχτα του χεριού μας και από κεί τα αφίνουμε στο πιάτο.

ΚΟΥΔΟΥΝΙ

Χρειάζεται για να καλήτε την ύπηρεσία, αν έχετε φυσικά. Στην περίπτωση του επίσημου γεύματος δεν επιτρέπεται η χρησιμοποίησή του: εκείνος που σερβίρει πρέπει να μένη σχεδόν συνεχώς στην τραπέζια, παρακολουθώντας τις ανάγκες του τραπέζιου.

ΚΡΑΣΙ

Για τη χρησιμοποίησή του καταλλήλου κρασιού χρειάζονται... ειδικές γνώσεις. Κατά κανόνα, με το φαγητό προσφέρεται «επιτραπέζιο» λευκό κρασί — ή και κόκκινο — ενώ με τα επιδόρπια προσφέρεται γλυκό κρασί και, αν υπάρχει, σαμπάνια. Πρέπει να υπολογίζετε για συνηθεις καλεσμένους, μία μπουκάλα κρασί για έξη άτομα.

ΚΡΕΜΜΥΔΙΑ

Δεν επιτρέπεται να προσφέρετε ποτέ ώμα στο τραπέζι όπου έχετε ξένους, έστω και αν πρόκειται απλώς να γαρνίρετε τη σαλάτα.

ΚΡΥΟ

Κατά κανόνα, σερβίρετε πολύ κρύο δ, τι τρώγεται κρύο, και πολύ ζεστό δ, τι τρώγεται ζεστό. Τα χλιαρά φαγητά δεν έχουν θέση στο τραπέζι.

ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Δεν επιτρέπεται να μακιγιαρσθε στο τραπέζι. Μετά το φαγητό, όταν περνάτε στο σαλόνι, μπορείτε να αποσυρθήτε σε μία γωνία και να περάσετε λίγο κραγιόνι και πούδρα στο πρόσωπό σας.

ΜΑΣΣΗΜΑ

Μασσάτε άργα και αθόρυβα. Μην ανοίγετε το στόμα και μη χτυπάτε τα χείλη.

ΜΑΧΑΙΡΙ

Δεν το φέρνουμε ποτέ στο στόμα. Μας χρησιμοποιεί για να κόβουμε το κρέας, καθώς το τρώμε και όχι όλα μαζί από την αρχή, σε μικρά κομμάτια, όπως κάνουμε στα μικρά παιδιά και όπως συνηθίζουν και οι Άμερικανοί. Δεν επιτρέπεται να το χρησιμοποιήτε για τα ζυμαρικά (μακαρόνια π.χ.), ούτε για το ψάρι. *Αν δεν υπάρχουν τα ειδικά μαχαιροπήρουνα του ψαριού στο τραπέζι, χρησιμοποιήστε μόνο το πιρούνι. Μην κρατάτε ποτέ το μαχαίρι όρθιο την ώρα που μιλάτε, ούτε να το κουνάτε ζωηρά για να... τονίσετε τα λόγια σας. Καί, γενικά, μην κάνετε κινήσεις με το μαχαίρι σας, εκτός από εκείνες που απαιτεί η χρησιμοποίησή τους.

ΜΠΟΥΚΑΛΑ

*Η μπουκάλα του κρασιού δεν έρχεται στο τραπέζι παρά μόνον αν το κρασί είναι καλής ποιότητας. *Άλλως, τα κοινά κρασιά παρουσιάζονται μέσα σε καράφα.

ΝΤΕΚΟΛΤΕ

Το ντεκολτέ πρέπει να είναι ανάλογο με τις περιστάσεις και την έπισημότητα του γεύματος.

ΞΑΝΑΚΕΡΑΣΜΑ

Κάθε φαγητό πρέπει να ξαναπερνά από τους συνδαιτηγμένες, για να

ΣΤΟΥΣ περισσότερους πολιτισμένους λαούς — και κυρίως στους λαούς της Εύρώπης — το τραπέζι αποτελεί ένα από τα βασικότερα έπιπλα του σπιτιού. Γερό, στερεωμένο στα πόδια του, το τραπέζι αντιπροσωπεύει μιάν υλική, πνευματική, καλλιτεχνική και ήθική δύναμη.

Γύρω από το τραπέζι περιστρέφεται η ζωή μας. *Εκεί γιορτάζουμε τα σπουδαιά γεγονότα της καθημερινής μας ζωής, εκεί ξεχωρίζουμε την ανατροφή και το γούστο των ανθρώπων, εκεί γίνονται οι «δουλειές», εκεί στερεώνεται η οικογένεια.

Λένε ότι η αξία μιας οικοδέσποινας φαίνεται στο τραπέζι — πράγμα που στην περίπτωση αυτή περιλαμβάνει τη μαγειρική της τέχνη, τους τρόπους της και την έξυπνάδα της. Γενικά, έξ άλλου, η λέξη «τραπέζι» περικλείει ένα ολόκληρο πλήθος από έννοιες και κανόνες. *Όλα αυτά συγκροτούν ένα ολόκληρο λεξικό, που αποτελεί τη βάση και το φόντο της οικονομικής και της κοινωνικής ζωής. Καί είναι απαραίτητο να το συμβουλευόμθα και να συγκρατούμε στη μνήμη μας τις συμβουλές του. Το λεξικό αυτό σας δίνουμε σήμερα. Προσεξετέ το, γιατί δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι «μας κρίνουν στο τραπέζι».

πάρουν δεύτερη φορά, εκτός από τη σούπα, το τυρί και τα φρούτα.

ΠΑΓΩΤΟ
Συνοδεύεται πάντα με λεπτά μπισκοτάκια, για να ελαττώνεται η κρυάδα.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ
"Αν η υπηρεσία έκανε κάποιο λάθος, δεν είναι σωστό να το τονίσετε εκείνη την ώρα, και να την παρατηρήσετε μπροστά σε όλους.

ΠΑΙΔΙΑ
Δεν επιτρέπεται να κάθονται στο τραπέζι όταν υπάρχουν ξένοι, εκτός αν ξέρουν να τρώνε πολύ καλά. Πάντως, στα επίσημα γεύματα, τα παιδιά τρώνε χωριστά, στο δωμάτιό τους.

ΠΕΙΝΑ
Δεν επιτρέπεται να τη διακηρύσσουμε. Πάντως, αποτελεί ευχαρίστηση και ικανοποίηση για την οικοδέσποινα το να βλέπει ότι οι συνδαιτημόνες τσιμούν τα φαγητά της.

ΠΕΤΣΕΤΑ
Όταν υπάρχουν ξένοι στο τραπέζι, χρησιμοποιούνται πάντα καθαρές πετσέτες για όλους και για τα μέλη της οικογένειας. Στο πρόγευμα ή πετσέτα τοποθετείται μέσα στο πιάτο, ενώ στο γεύμα, αν υπάρχει σούπα, τοποθετείται δεξιά από το πιάτο. Οι καλεσμένοι, όταν τελειώσουν το φαγητό, δεν ξαναδιπλώνουν την πετσέτα των.

ΠΙΑΤΑ
Εκτός από τις περιπτώσεις που η οικογένεια βρίσκεται εντελώς μεταξύ της, τα πιάτα πρέπει να αλλάζουν σε κάθε φαγητό.

Όταν σηκώνουν τα πιάτα των συνδαιτημόνων, δεν πρέπει να τα βάζουν το ένα πάνω στο άλλο όπως γίνεται στις ταβέρνες. Η υπηρεσία στέκεται πίσω από τη θέση του κάθε συνδαιτημόνου, με το αριστερό χέρι της παίρνει το λερωμένο πιάτο και άμεσα τοποθετεί στη θέση του καθαρό, που το κρατεί με το δεξί. Κάθε λερωμένο πιάτο τοποθετείται στο δίσκο, το ένα πλάι στο άλλο.

Στο βραδυνό τραπέζι, μπροστά στον καθένα συνδαιτημόνα υπάρχει ένα ρηχό πιάτο και πάνω του ένα βαθύ. Ποτέ δεν επιτρέπεται να υπάρχουν περισσότερα από ένα ρηχά πιάτα, έστω και αν θα επασκοθούν και άλλα φαγητά.

Μην αφήνετε ποτέ στο πιάτο σας, ούτε και να το καθαρίζετε μέχρι σημείου ώστε να μη χρειάζεται πλυσίμο!

ΠΙΑΤΕΛΑ
Προσφέρεται από την αριστερή πλευρά του κάθε συνδαιτημόνου, με τα κουτάλο-πήρουνα γυρισμένα προς το μέρος του.

ΠΗΡΟΥΝΙ
Αλλάζετε πάντως μετά το ψάρι, σε δολικών και επίσημων γευμάτων.

ΠΟΔΙΑ
Για να σερβίρη στο τραπέζι ή καμαριέρα πρέπει να φορά λευκή ποδιά, καθαρή.

Τοποθετούνται κατά σειράν μεγέθους, στο έμπροσ δεξιά μέρος του πιάτου: το μεγαλύτερο — του νερού — αριστερά, το μικρότερο — του κρασιού — δεξιά. "Αν υπάρχει και σαμπάνιας, αυτό τοποθετείται λίγο πιο πίσω από τα άλλα.

ΠΟΣΟΤΗΣ
Για να υπάρχει αρκετό φαί, πρέπει πάντα να ξαναπάρη από μια πιατέλα όπου βλέπει ότι μόλις υπάρχει φαγητό.

ΠΟΙΟΤΗΣ
Αυτή αποτελεί το κύριο χαρακτηριστικό των ικανοτήτων μίας καλής οικοδέσποινας.

ΠΟΤΟ
Στά φιλικά γεύματα, ο οικοδεσπότης φροντίζει μόνος του να γεμίσει τα ποτήρια των συνδαιτημόνων. Όπου δεν φθά-

νει, αναλαμβάνει κάποιος παρακαθήμενος να τον βοηθήσει. Στα επίσημα γεύματα, τη φροντίδα του ξαναγεμίσματος των ποτηρίων, όταν αδειάζουν, την έχει η υπηρεσία. Το ποτήρι δεν πρέπει να ξαναγεμισθί παρά μόνον αφού αδειάσει.

ΡΟΔΑΚΙΝΟ
Για να φαγώθι, το ροδάκινο πιάνεται με το πηρούνι, με το αριστερό χέρι, και καθαρίζεται ελικοειδώς με το μαχαίρι, που κρατιέται με το δεξί χέρι. Το κουκούτσι δεν επιτρέπεται να μπαίνει στο στόμα.

ΡΟΛΟΪ
Αποφεύγουμε να το κυττάζουμε την ώρα του φαγητού είτε είμεθα προσκαλούμε, είτε προσκεκλημένοι.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ
Πρέπει να κλείνι την ώρα του φαγητού γιατί η συνεχής παρουσία του αποβαίνει εις βάρος της συνομιλίας και της θερμής ατμόσφαιρας.

ΣΑΛΑΤΑ
Σ Πρέπει να παρουσιασθί στο τραπέζι κομμένη και έτοιμη — με λάδι, ξύδι κ.λ.π. — ώστε οι συνδαιτημόνες να μην έχουν να απασχοληθούν με την έτοιμσσία της.

ΣΑΛΤΣΑ
Όσο εύγευστη και αν είναι, δεν επιτρέπεται κατά κανόνα να κάνετε... «παπάρα». Και στην περίπτωση αυτή όμως υπάρχει η λύσις του... «αυτό δεν γίνεται ποτέ στην 'Αγγλία!»

ΣΕΤ ΦΑΓΗΤΟΥ
Μικρά ανεξάρτητα τραπεζομαντηλάκια που απλώνονται πάνω στο γυμνό τραπέζι, και επάνω τους τοποθετούνται τα πιάτα και τα σερβιτόνια. Χρησιμοποιούνται σε οικογενειακά και φιλικά γεύματα, όχι όμως και σε επίσημα.

ΣΚΗΝΕΣ
Δεν επιτρέπεται ποτέ, έπ' ουδενί λόγω να δημιουργούνται στο τραπέζι. Τα πικρόχολα σχόλια μεταξύ συγγών, οι ειρωνικές παρατηρήσεις, βάζουν πάντα τους άλλους συνδαιτημόνες σε φοβερά δύσκολη θέση.

ΣΕΡΒΙΤΣΙΟ
Το πηρούνι τοποθετείται αριστερά από το πιάτο, με τις μύτες των δοντιών του προς τα επάνω. Το μαχαίρι δεξιά, με την κόψη προς το πιάτο. Το κουτάλι της σούπας — αν χρειάζεται, δεξιά από το πιάτο, αλλά αριστερά από το μαχαίρι — με τα χείλη προς τα επάνω.

ΣΤΑΦΥΛΙ
Όταν τρώτε στο τραπέζι σταφύλι ή πρέπει να καταπίνετε τα πάντα — κουκούτσια και φλούδες — ή αν δε μπορείτε... διαλέξτε ένα άλλο φρούτο.

ΣΠΑΡΑΓΓΙΑ
Τα σπαράγγια δεν τρώγονται με το μαχαίρι και το πηρούνι, αλλά με το χέρι! Πιάνουμε το καθένα από τη βάση του κορμού του και τρώμε το επάνω, τρυφερό μέρος του, βουτώντας το ελαφρά στην ειδική σάλτσα που θα έχουμε σερβίρει στο πιάτο μας.

ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ
Η συνομιλία, στο τραπέζι, πρέπει να κατευθύνεται από την οικοδέσποινα. Πρέπει να είναι ευχάριστη, γενικού ενδιαφέροντος, ζωηρή. Οι ιδιαίτερες συνομιλίες επιτρέπονται μόνο κατά τη διάρκεια μεγάλων γευμάτων.

Η οικοδέσποινα φροντίζει ώστε όλοι να έχουν την ευκαιρία να μιλήσουν και να ακριβούν.

ΣΤΡΕΙΔΙΑ
Τα ξεκολλάτε με το πηρούνι (υπάρχουν και ειδικά πηρούνια γι' αυτή τη δουλειά) και ύστερα, κρατώντας το δσπρακο με το νέρι, το φέετε στο στόμα.

ΤΑΧΥΤΗΣ
Μια παροιμία δεσβαιώνει ότι δεν γερνάει κανείς στ τραπέζι. Αυτός όμως δεν

είναι λόγος για να... ξημερώνετε γύρω του! Φροντίστε να τρώτε με αρκετά γοργό ρυθμό, ώστε να μη καθυστερή το σερβιτόριο για χάρι σας.

ΤΡΑΠΕΖΟΜΑΝΤΗΛΟ
Όταν έχετε προσκεκλημένους στο τραπέζι, πρέπει να βάλετε καθαρό τραπεζομαντηλό. Δεν επιτρέπεται να στρώσετε στο τραπέζι το μεταχειρισμένο, εκτός αν πρόκειται για στενούς φίλους σας, όποτε δεν αλλάζετε τις καθημερινές σας συνήθειες.

ΤΡΩΓΩ
«Πρέπει να τρώμε για να ζήσουμε και όχι να ζούμε για να τρώμε. Λέει ο 'Αρπαγκόν, στο «Φιλάργυρος» του Μολιέρου. Με άλλα λόγια, μην κάνετε το φαί σκοπό της ζωής σας...

ΤΣΙΓΑΡΟ
Το κάπνισμα στα ενδιάμεσα του φαγητού αποτελεί... ύβριν της γαστρονομίας και, ακόμη, παραβίαση των κανόνων της καλής συμπεριφοράς. Έν τούτοις, η οικοδέσποινα, αν ξέρη ότι μεταξύ των συνδαιτημόνων υπάρχουν φανατικοί καπνιστάι, μπορεί να τους επιτρέψει να καπνίσουν κατά τα επιδόρπια. Στην περίπτωση αυτή, είναι απαραίτητο να τοποθετηθούν δίπλα στους καπνιστάς μικρά, άτομικά τασάκια.

ΦΩΝΗ
Μη φωνάζετε δυνατά στο τραπέζι, προσπαθώντας να ακουσθήτε. Στα γεύματα όπου παρακάθονται πολλοί συνδαιτημόνες, δημιουργείται συνήθως μία ανυπόφορη και κουραστική какоφωνία. Πρέπει, λοιπόν, να φροντίζετε να αντιδράσετε σ' αυτό, μιλώντας όσο μπορείτε πιο ήρεμα με τους γείτονές σας και μη προσπαθώντας να ακουσθήτε στην άλλη άκρη του τραπέζιού.

ΦΤΕΡΝΙΣΜΑ
Αν σας έρθη άσυγκράτητο φτέρνισμα την ώρα του τραπέζιού, φροντίστε να σκύψετε ελαφρά και να βάλετε μπροστά στο στόμα το χέρι σας — χωρίς όμως να στραφίτε προς το ένα ή το άλλο πλευρό!

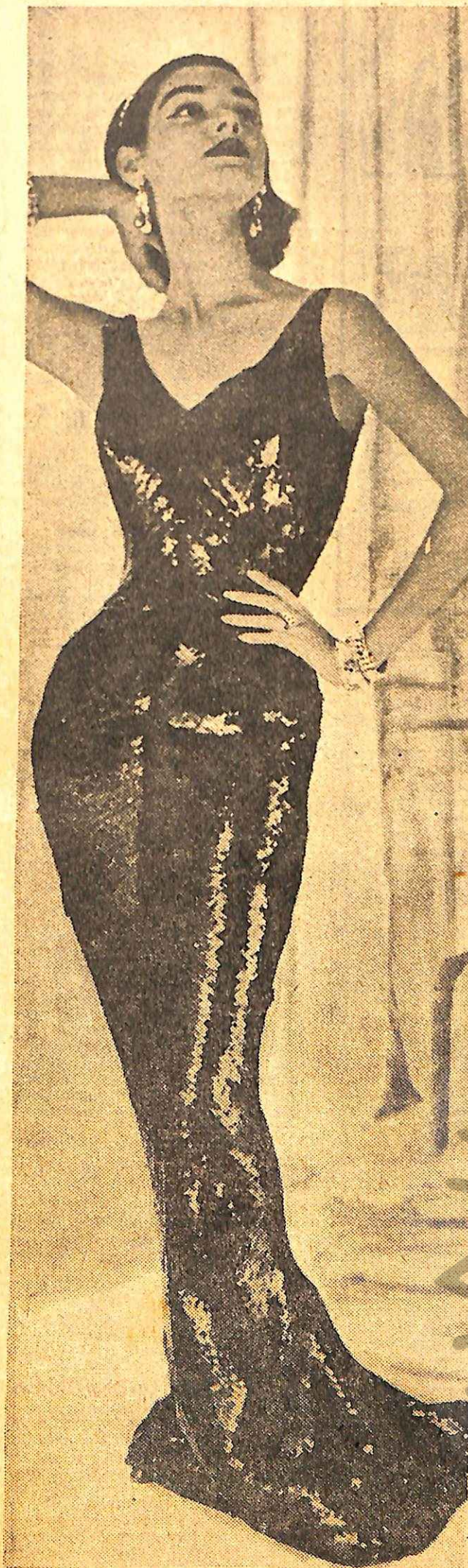
ΦΩΤΙΣΜΟΣ
Πρέπει να είναι αρκετός ώστε να φωτίζονται καθαρά τα φαγητά και τα πρόσωπα, αλλά όχι και εκτυφλωτικός, πράγμα που θα απέβαινε ενοχλητικό στα μάτια.

ΦΥΣΗΜΑ
Απαγορεύεται, έστω και αν το φαγητό είναι πολύ ζεστό. Κάνετε λίγη ύπομνη, μιλώντας με τους γείτονές σας, ως που να κρυώση.

ΧΕΡΙΑ
Πρέπει απαραίτητως να πλένονται πριν καθήσετε στο τραπέζι. Στην 'Αγγλία και την 'Αμερική, όπου δεν συνηθίζουν να τρώνε ψωμί με το φαγητό, τ' αριστερό χέρι μένει σχεδόν διαρκώς κάτω από το τραπέζι, ακουμπισμένο πάνω στο πόδι — πράγμα που, στίς ευρωπαϊκές χώρες θεωρείται δείγμα κακής ανατροφής.

ΨΩΜΙ
Παρουσιάζεται σε φέτες, μέσα στο ειδικό πανεράκι που, είτε τοποθετείται επάνω στο τραπέζι (σε φιλικά γεύματα), είτε το περιφέρει γύρω η υπηρεσία, που το τοποθετεί με το πηρούνι στον κάθε συνδαιτημόνα, στο αριστερό πλευρό του πιάτου του. Το ψωμί κόβεται σε μικρές μπουκιές, με τα δυο χέρια πάντα. Δεν επιτρέπεται το δάγκωμα από μεγάλο κομμάτι. Συνηθίζονται πολύ τώρα και τα μικρά, άτομικά ψωμάκια (φραντζολάκια), που είναι και τα καταλληλότερα για τα επίσημα γεύματα.

ΩΡΑ
Η ώρα του φαγητού πρέπει να τηρείται αυστηρά. Η οικοδέσποινα πρέπει να προβλέπει πάντα μια πιθανή καθυστέρηση δεκαπέντε λεπτών, αλλά οι προσκεκλημένοι έχουν υποχρέωση να βρίσκονται στην ώρα τους στο σπίτι όπου είναι καλεσμένοι.

• Ένα ωραίο μοντέλο του Μπαλμαίν.

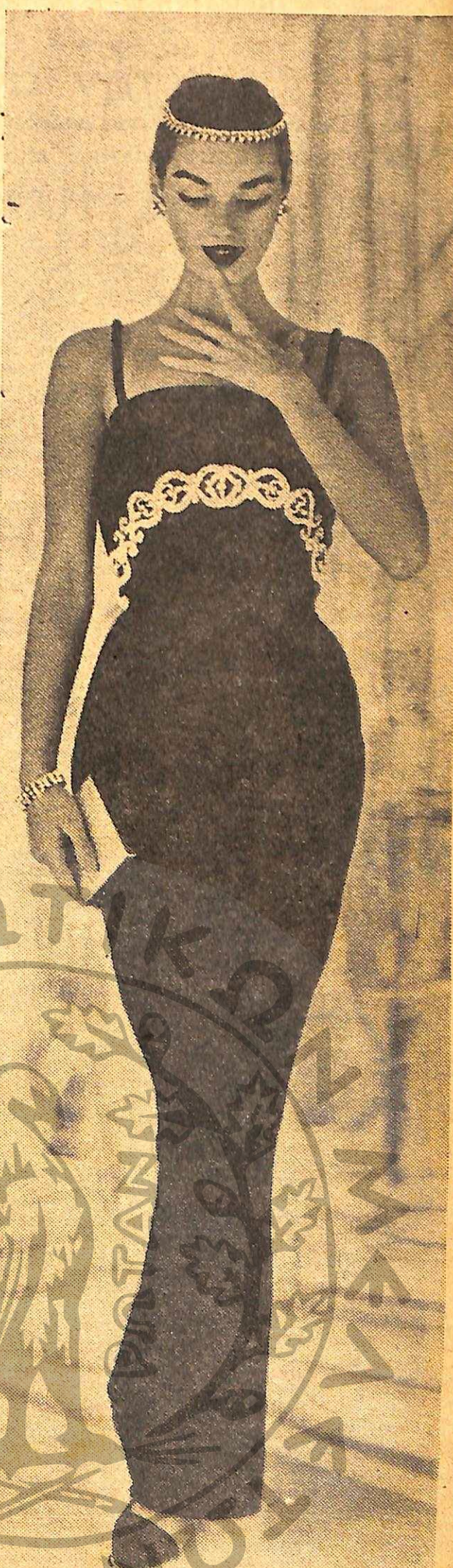
Η ΓΡΑΜΜΗ

της «σειρήνας»

• Πλάι στα αιθέρια κρινολίνα και στα μεγαλοπρεπή βραδυνά με τις βαρείες πλούσιες φούστες, εμφανίζονται φέτος μετ' επιμονής και στενά βραδυνά φουρό, τα οποία κατακτούν όλο και περισσότερο έδαφος. Είναι η νέα γραμμή της «σειρήνας» που φαίνεται ότι θα επιβληθί, και που στην πραγματικότητα δεν είναι καθόλου νέα, αλλά πολύ παλαιά. Προάγματι η μόδα επανέρχεται κάθε τόσο στον τύπον αυτόν που γοητεύει και ονομαστικώς λεπτομερώστα τις γυναίκες κομπύλες. Τη «γραμμή της σειρήνας» υιοθέτησαν ανέκαθεν οι δαίμυ όποτε το επέτρεπε η μόδα και την συνηθίζουν με διάφορες παραλλαγές και πολλές γόσσες της αρχαιότητας. Ας χοοούν λοιπόν οι γυναίκες με τα πραγματικά ωραία σώματα. Θέλουν στυλιστικά λιγώτερο ύφασμα από τα άλλα βραδυνά. προάγμα πολύ υπολογισίμο με τα ακριβά ύφασματα που συνηθίζονται τώρα.

Ένα από το βραδυνά που μπορεί να κοστίσουν και περισσότερο και λιγώτερο, είναι και το μοντέλο του Μπαλμαίν που βλέπετε αριστερά. Βαρυτίμο πραγματικά θα γίνη αν το εργασθήτε όλο με πανιέτες, όποτε πλησιάζετε τη σειρήνα όσο είναι... ανθρωπίνως δυνατόν. Όμως μπορείτε να το κάνετε και από σατέν ντυσέ. ή ό,τι άλλο κατάλληλο βραδυνό ύφασμα. Της μόδας δεν είναι πάντως οι στραπες, σειρήνες, αυτό να το ξέρετε. Επιβάλλεται ο ολόκληρος αλλά πολύν τεκολετέ υπούστος, ή μπρετέλες έστω και πολύ λεπτές. Το βραδυνό που βλέπετε έχει βαθύ ντεκολτέ στην πλάτη, όπου οι μπρετέλες του στενεύουν κατά πολύ. Τα φουρό αυτά έχουν συνηθώς ανοίγμα κάθετο ή ειδικό δίπλωμα για να διευκολύνεται το βάδισμα.

Το μοντέλο δεξιά από μαύρο βελούδο, είναι του Ντεσέ. Γαρνίρεται στο μπούστο με γυντρό ανάγλυφο ασπ-μένιο κέντημα. Το είδος του κεντήματος καθώς και το κόσμημα της κεφαλής είναι εμπνευσμένα από τον αρχαίο κόσμο.

• Μοντέλο από μαύρο βελούδο του Ντεσέ.

ΜΗΝ ΠΑΙΖΕΤΕ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ

ΕΝΑ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

—Αχ, άφησέ με, μη μου μιλάς, είμαι τόσο δυστυχισμένη! είπε η Λυσίεν.

—Γιατί; ρώτησε.
—Η Λυσίεν ήταν ξαδέερφη μου —μια ώραία, ξανθή κοπέλλα με υπέροχα καταπράσινα, αλλά λιγάκι ψυχρά μάτια. Άναστένανε βαθεία:

—Αχ, Σιμόν, ή πολλή γενιά είναι άδύνατο να καταλάβη την καινούργια! Νά, ή θεία Βέρθα, λ. χ., αντιμετώπιζε τον Ζάν. Ούτε να τον δει δεν θέλει! Κι όμως, ο Ζάν είναι θαυμάσιο παιδί!

—Κάτι περισσότερο, Λυσίεν: Είναι και τόσο άρσας!

Τό είπε αυτό λιγάκι μελαγχολικά, αλλά ή Λυσίεν ήταν τόσο απασχολημένη με τον έαυτό της ώστε δεν τό πρόσεξε.
—Δεν μπορούσα να πώ πως αγαπούσα τον Ζάν—τόν ήξερα τόσο λίγο—άλλά αισθανόμουν, πως θα μπορούσα εύκολα να τον αγαπήσω.

—Σκέψου, ότι προχτές, συνέχισε ή Λυσίεν, ή θεία Βέρθα μ' έδωσε μπροστά στο δίλημμα: "Η θεία παντρεύω τον Ζάν, και ή θα διακόψω κάθε σχέση μαζί της, ή θα πραγματοποιήσω την επιθυμία της, και ή θα κληρονομήσω όλη της την περιουσία!"

—Ω, αυτό είναι φοβερό! —"Ισως! Άλλά εγώ δεν πετάω στα σύννεφα. Ξέρεις τί σημαίνουν ένα σπίτι στο Παρίσι, ένας πύργος στο Μπερνύ μ' ένα θαυμάσιο κτήμα, κι ένα δολοκίμιο δέμα μετοχές; Δεν θυσιάζει κανείς εύκολα 40 εκατομμύρια!"

—Φυσικά όχι! Άλλά θα χρειάζομαι να κάνω πολλή υπομονή!

—Υπομονή; Θέλεις να πής, να περιμένω ώσπου να πεθάνη ή θεία μου; Είναι υγιέστατη, και θα ζήσει τουλάχιστον άλλα δέκα χρόνια! Άλλά τό χειρότερο είναι πως ή θεία μου επιμένει να πάρω αυτόν τον Ντυμπούα! Θεέ μου—είναι είκοσι χρόνια μεγαλύτερος από μένα, κι έχει κάποια κυβερνητική θέση... Άπαίσιος άνθρωπος! Άχ Σιμόν, είμαι πραγματικά δυστυχισμένη!

Στην άρχή την είχα άκούσει κάπως άφηρημένη, έπειτα όμως όσα έλεγε, άρχισαν να μου φαίνονται άσπείρα. Ήταν δύσκολο να της έξηγησω πως, όταν αγαπάει κανείς έναν άνθρωπο, τον αγαπάει όπως είναι, άκόμα και χωρίς λεφτά.

—Σιμόν, είπε ή ξαδέερφη μου. Μου κάνεις μία χάρη:

—Φυσικά, Λυσίεν!

—Θα πώ για τρεις μήνες στη θεία Βέρθα... Δεν έξω άκόμα τί θα γίνει... Άλλά σ' αυτούς τούς τρεις μήνες, μου υποσχέσαι να κάνεις παρέα του Ζάν;

Τήν κύτταξα κατάπληκτη. "Εγώ να κάνω παρέα του Ζάν; Νά βγαίνω μαζί του, να γελώ μαζί του, να τον έχω κοντά μου όπως ήλευθερος άρσε του! Ή Λυσίεν ήταν τρελή!"

—Καταλαβαίνεις, —είπε— πως μ' έσένα δεν θάχω τίποτα

να φοβηθώ! Πρώτον, με αγαπάς πολύ, και δεύτερον...

Κόμπησε λιγάκι, αλλά κατάλαβα τί ήθελε να πή. Ήταν ή ωραιότερη απ' τίς δυό μας! Ο Ζάν είχε συχνά μιλήσει για τό πράσινα μάτια της...

—Ξέρεις τί συνέβη; φώναξε ο Ζάν. Αυτή ή τρελλή-Λυσίεν... Πήγε να μείνη με ή θεία της μερικούς μήνες!

—Ναί, έξω...

—Θέλει τά εκατομμύριά της. Στο διάβολο αυτά τά εκατομμύρια! Δέ θα τά κληρονομήσει πριν από δέκα τουλάχιστο χρόνια...

Ήταν έξω φρενών. Άρχισα με να βγαίνω μαζί έξω. Προσπαθούσα να τον κατευθύνω, λέγοντας καλά, λόγια για ή ξαδέερφη μου. Άγαπούσε ή Λυσίεν, αλλά είχε πληγώσει ψυχικά, κι αυτή ή πληγή του μεγάλωνε μέρα με την ημέρα. Ένα βράδυ, μούτικσε τά δυό χέρια:

—'Εσύ δεν θα τό είχες κάνει αυτό ποτέ! είπε.

Δεν τώ απάντησα ούτε ναι ούτε όχι. Έκείνος τό πήρε αυτό για όχι, με τράβηξε κοντά του και δεν μου έκουσε, πως μ' έδωσε πολύ επιθυμητή.

Μία μέρα πού ήμουν στο σπίτι του, τηλεφώνησε ή Λυσίεν από τό Μπερνύ. "Η θεία Βέρθα μ' άς προσκαλούσε και τούς δυό στην έρχοχ. Έμένα με καλούσε ως αγαπημένη ξαδέερφη της Λυσίεν, και ο Ζάν θάαρχόταν ως άρραβωνιαστικός μου, για να μ'ήν υποψιαστή τίποτα ή θεία. Δεχτήκαμε την πρόσκληση κι οι δυό."

Η θεία Βέρθα μ' άς δέχτηκε πολύ εγκάρδια. Ο πύργος ήταν τεράστιος και θαυμάσια έπιπλωμένος.

—Ω, καλώς τό ζευγαράκι μας! είπε μόλις μας είδε. Κύτταξε, Λυσίεν, τί αγαπημένοι πού είναι! Άγκαλιαστήτε, παιδιά μου, δεν υπάρχει λόγος να με ντρέπεστε. Πολύ λιγότερα, βέβαια, ή Λυσίεν και τον κ. Ντυμπούα!

Όπως μου είχε πή ή Λυσίεν, δεν έφευγα στιγμή από τό πλευρό του Ζάν. Ποσ' όλ' αυτά, μου είπε μία μέρα:

—Άσε μας λίγη ώρα μόνους με τον Ζάν! Θέλω να τού μιλήσω...

Άλλά ο Ζάν δέ μ' άφησε να φύγω:

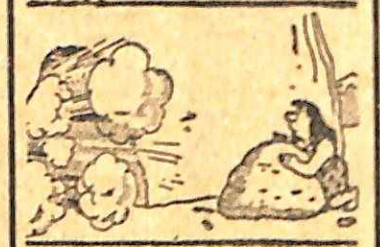
—Όχι, όχι! Έλεγε. Ή θεία Βέρθα έχει φοβερό μάτι. Κινδυνεύεις να χάσεις τό γάμο σου και τά εκατομμύριά σου.

Έκείνη τη στιγμή πραγματικά πλησίασε ή θεία Βέρθα. —'Ελάτε, έλάτε, φιληθήτε έλεύθερα, σεις οι δυό!

Κι έμεις φιληθήκαμε. Τί άλλο μπορούσαμε να κάνουμε.

Η Λυσίεν έγινε κάτωχλη. "Ενα βράδυ πού ή θεία Βέρθα κι ο Ντυμπούα είχαν πέσει να κοιμηθούν, ή Λυσίεν πήγε στο δωμάτιό μου. Ο Ζάν κάπνιζε ένα τελευταίο τσιγάρο.

—Βλέπω—είπε— πως παίζετε υπερβολικά ώσεία τό ρολό σας!

ΛΙΘΙΝΗ ΕΠΟΧΗ
Ιστορία χωρίς λόγια

—Και βέβαια είπε ο Ζάν ψυχρά. Είμαστε σπουδαίοι ήθοιοι.

—Ξέρετε τί θέλω να πώ, έκανε ή Λυσίεν. Δεν σ' έχω καμιά εμπιστοσύνη!

Ο Ζάν έγινε έξω φρενών:

—Θα παντρευτή τον Ντυμπούα σου, ναι ή όχι;

—Σίμα! Έκανε εκείνη γεμάτη λύσσα. Μίλα πιο σιγά! Και βέβαια θα παντρευτώ τον Ντυμπούα, δεν είμαι τρελή! Άλλά αν τούτος έδώ (έδειξε τον Ζάν) καταλαβαίνει λιγάκι ή ζωή, πρέπει να με δικαιολογήσει γι' αυτό που θα κάνω... Άφήσε μας μόνους, σε παρακαλώ, Σιμόν!

—Είναι τό δωμάτιό μου, είπα εγώ, και δεν έχω καμιά όρεξη να φύγω!

Ο Ζάν δεν κουνήθηκε. Ή Λυσίεν έφυγε, κλείνοντας με θυμό την πόρτα, πίσω της.

Τήν άλλη μέρα, ή θεία Βέρθα ανήγγειλε πως ο γάμος της Λυσίεν με τον Ντυμπούα θα γινόταν σ' ένα μήνα. Ο Ζάν κι εγώ έπρεπε να γυρίσουμε στο Παρίσι, δεν θα μπορούσαμε να παραστούμε στο γάμο. Στο άναμεταξύ, έξακολουθούσαμε να παίζουμε τούς ρόλους μας. Τό παράξενο μόνο ήταν πως, όσο περισσότερο αγαπιόμαστε, τόσο λιγότερο τό δείχνουμε.

—'Ενα πρωί, πήγαμε για κυνήγι. Ο γάμος θα γινόταν σε τρεις εβδομάδες. Ο Ντυμπούα είχε σκοτώσει κιάλας δυό λαγούς, ο Ζάν μόνο ένα. Ξαφνικά, ή Λυσίεν φώναξε:

—Σ' άρσει αυτό τό δάσος, Ζάν! Έχει έκτασι δώδεκα έκταρια!

—'Αρζει τουλάχιστο δώδεκα εκατομμύρια φράγκα! πρόσθεσε ο Ντυμπούα.

Ο Ζάν δεν απάντησε. Τά έκταρια και τά εκατομμύρια, δεν τον ενδιέφεραν. Τού άρεσαν τά δέντρα, ή μυρωδιά των φύλων, τά συννεφάκια στον ουρανό...

Τήν άλλη μέρα γυρίσαμε στο Παρίσι. Ήταν ένας θαυμάσιος

Οκτώβριος, κι ο Ζάν κι εγώ είμαστε πιο έρωτευμένοι παρά ποτέ.

Πέρασαν έξη μήνες. Είχαμε πιά παντρευτή, και καθόμαστε προσωρινά στο μικρό διαμέρισμα του Ζάν. Πριν από λίγες μέρες είχαμε μάθει, πως ή θεία Βέρθα είχε πεθάνει... Τό μυαλό μου πήγε άμέσως στη Λυσίεν. 'Επί τέλους, ήταν τώρα πλούσια!

Μιά απ' τίς πρώτες ώρες μείας της άνοιξας, ήμουν μόνη στο σπίτι. Θάταν περίπου ό ή ώρα τ' άπόγευμα. Χτύπησε τό κουδούνι, ή πόρτα άνοιξε κι είδα μπροστά μου ή Λυσίεν.

—Τί έκπληξ! Έκανε, κι ήρθε κοντά μου. Όστε δέ χωρίζετε πιά καθόλου. Εσύ κι ο Ζάν;

Φαινόταν να τάχη καμένα. Της απάντησα γρήγορα:

—Πώς τά πάς με τον άντρα σου; Τώρα πιά, θάχης τά εκατομμύριά σου...

—Ναί, έκανε ή Λυσίεν. Ναί, τά έχω. Πέτυχα εκείνο που ήθελα... Τώρα φυσικά θα χωρίσω...

—Θα χωρίσης; Μά γιατί;

—Τά χρησιτά άνήνομα μ'όνο σε μένα. Θέλω να είμαι έλεύθερη!

Με κυτούσε με έρωτικό χαμόγελο. "Όταν ένας άντρας δεν ζή μόνος, μία γυναίκα τό καταλαβαίνει από γίλια-δυό μικροπράγματα. Κατάλαβε λοιπόν, πως τό σπίτι του Ζάν είχε γίνει σπίτι των δυό μας.

—Παντρευτήκατε; ρώτησε.

—Ναί, παντρευτήκαμε.

Άναστένανε, αλλά τώρα ήξερε πως έπρεπε να δράση. Σωπάσαμε. Μάντεψα τό παιχνίδι της, κι' άποφάσισα να παίξω κι' εγώ μ' άνοιχτά χαρτιά.

—Άκουσε, της είπα. Έξω γιατί ήθελες έδώ, έξω γιατί άφίνεις τον Ντυμπούα... Ήθελες γιά να μου πάρης, τον Ζάν, να μου τον κλέψης!

—'Η κλέφτρα είσαι σύ!

Τώρα στεκόμαστε ή μία άπέναντι στην άλλη. Αισθανόμουν άκατανίκητη διάθεση να την πετάξω έξω. Άλλά τί θα βγαίνει μ' αυτό; Ή πραγματική μάχη θα γινόταν μέσα στη ψυχή του Ζάν. 'Απ' ή μία μεριά υπήρχαν αυτό τό δωμάτιο, τά λίγα έπιπλά, τά λουλούδια, ή αγάπη μας—κι' απ' ήν άλλη μία μεγάλη πειροσύνη, γιά την όποια δεν ήξερα άκόμα τίποτα.

Ξαφνικά, άκουσα τά βήματα του Ζάν στη σκάλα. Ή Λυσίεν τ' άκουσε κι' εκείνη, και χαμογάλωσε.

—Έρχεται! είπα.

Φαινόταν σίγουρη πως θα νικούσε. Ήταν πραγματικά άσπίδα με τό μικρό μοντέρνο καπελάκι της.

Ο Ζάν μπήκε στο δωμάτιο.

—Μπά! έκανε.

Φίλησε τό χέρι της Λυσίεν, κάπως ψυχρά κι' έπιφλοακτικά. —Όστε έγινες Παιοζιάνα; ρώτησε.

Η Λυσίεν πήγε να μιλήσει, αλλά δεν την άφησε.

—Αγάπη μου, είπα στον Ζάν, ή Λυσίεν ήρθε να έπισκεφθώ δόνα, να δόνα! Θέλει να σου πή πως ή θεία Βέρθα πέθανε, πως είναι τώρα πλούσια, και πως θα χωρίση!

—Μπά! έκανε πάλι ο Ζάν, κι' έπεσε σε μία πολυθρόνα, όπως συνήθιζε όταν γυρίζε απ' τό γραφείο του.

Η Λυσίεν, τόν κυτούσε χαμογελαστή. Ο Ζάν χαμογέλα-

σε κι' εκείνος, και σηκώθηκε όρδισ.

—Πώς βρίσκεις τό σπίτιάκι μας; ρώτησε ή Λυσίεν. Δεν είναι μεγάλο, αλλά είμαστε τουλάχιστον μόνι κι' μαζί. Έχουμε ήλιο όλο τ' άπόγευμα. Είδες τά λουλούδια μας; Ή Σιμόν τ' αγαπάει τόσο πολύ!... Κύτταξε απ' τό παράθυρο: "Έχουμε και μία θαυμάσια θέα!"

Η Λυσίεν είχε σηκωθεί:

—Δεν σ' άρσει καλύτερα τό δικό μου σπίτι;

Τό πρόσωπο του Ζάν έδειξε κατάπληξ.

—'Α, όχι!... Προτιμώ τά δικά μ' ας πούη!

—'Ηρθε κοντά μου και μ' άγκάλιασε:

—... Και την αγάπη μας!

Η Λυσίεν άνοιξε μ' άδυναμι την πόρτα:

—'Ηλιθία! φώναξε. Θα γίνης δυστυχισμένος σ' όλη σου ή ζωή!

Και κατέβηκε ή σκάλα τρέχοντας.

Μά ο Ζάν, πού μερικές φορές μπορεί να είναι και κακός, έτρεξε από πίσω της, έσκυψε πάνω απ' τά κάγκελα της σκάλας και φώναξε:

—Πρόσεξε ή χάσης τά εκατομμύριά σου! Έκτός απ' αυτά, δεν έχεις τίποτ' άλλο!...

ΛΟΥΙΣ ΟΡΤΕΒΡ

* ΧΙΟΥΜΟΡ

ΤΟΥ ΕΠΕΤΡΕΠΕ...

Ο Αϊσώπος πληροφορήθηκε, ότι κατά ή διάρκεια της άπουσίας του, κάποιος φίλος του τον είρωνόσθη. Και ο Αϊσώπος απάντησε:

—Αυτό δέ με πειράζει καθόλου! Κατά ή διάρκεια της άπουσίας μου, τού έπιτρέπω να με σπάη και στο έωλο!

ΚΑΡΠΟΙ ΜΙΑ ΦΟΡΑ...

Ο Διογένης είδε, κάποτε, μερικές όμορφες γυναίκες, πού άνεβασιμένες πάνω στις έλπες έμάζευαν τον καρπό. Και είπε:

—'Αχ! Να βγάλανε όλα τά δέντρα τέτοιους καρπούς!...

ΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟΣ

—Πώς θες να σε θάψουμε, Διογένη, όταν πεθάνης;

—Μπρούμπα, απάντησε έκείνος.

—Γιατί;

—Γιατί σε λίγο θα καθεύουν στην Έλλάδα οι Μακεδόνες και θα τά ανατρέψουν όλα!...

ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ

—Ένας από τούς πολλούς έραστές έστειλε στη διάσημη έταίρα Φρόνη μία μπουτίλια με κρασί παλιό.

Τό δώρο συνδεύονταν και με τό έξης σημείωμα:

«Η μπουτίλια αυτή με τό κρασί είναι δεκαέξη χρονών». Τότε ή Φρόνη έστειλε στον έραστή της τό έξης σημείωμα: «Πολύ μικρή γιά την ηλικία της».

ΔΟΥΛΕΙΑ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ!

Όταν ο βασιλιάς Φίλιππος πολιορκούσε την Κόρινθο, όλοι οι Κορίνθιοι δούλευαν έντατικά, έπισκευάζοντας τά τείχη. Μέσα σ' αυτή ή φασαρία και τον αναβρασμό ο Διογένης τσούλαγε τό βαρέλι του πέρα-δώδε.

Όταν μερικοί τον ρώτησαν γιά ποιο λόγο τό κάνει αυτό, ο Διογένης απάντησε:

—Όταν όλοι δουλεύουν, κάτι πρέπει να κάνει και γώ.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ Ν' ΑΦΟΣΙΩΘΗΤΕ

σε έναν άντρα;

ΕΝΑ ΤΕΣΤ ΠΟΥ ΣΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

ΠΩΣ συμπεριφέρεστε όταν έχετε να κάνετε με άντρες; Τους πλησιάζετε, μιλάτε μαζί τους, χορεύετε μαζί τους με άπλο και άνεπιτήδευτο τρόπο; Έχετε την έντύπωση ότι σε κάθε περίπτωση θα πρόπαι να φλερτάρτε; Ή είσθε ό σοβαρός, ντροπαλός ή ίσως τύπος, πού δυσανασχετεί όταν τον φλερτάρουν, όσοδήποτε άθωα και αν γίνεται αυτό;

Με άλλα λόγια, είστε γυναίκα φτιαγμένη γιά να κάνετε παρέα με τούς άντρες; Ή νοιώθετε πολύ πιο άνετα όταν βρίσκεστε σε μία συγκέντρωση, σ' ένα κύκλο όπου είναι μόνο γυναίκες; Ίδου ένας άπλος τρόπος γιά να μετρήσετε ή γοητεία σας και να κατατάξετε ανάλογα τον έαυτό σας.

Τό μόνο πού έχετε να κάνετε είναι ν' απαντήσετε Α, Β ή Γ στα 12 έρωτήματα της σελίδος αυτής.

Υστερα προσθέστε τίς απαντήσεις σας και έλέγξτε τίς με δάσι τον άκόλουθο πίνακα:

ΑΝ ΕΧΕΤΕ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΕΙ
ΕΞΗ Ή ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ Α

Πρέπει να έχετε περισσότερη έμπιστοσύνη στον έαυτό σας, περισσότερη αυτοπεποίθηση. Πάψτε να βασίζεστε πάνω στις φίλες σας και αφήστε τά νεύρα σας να χαλαρώσουν. Τό παρακάνετε στον... «καθωσπρετισμό», πνίγετε τον έαυτό σας με τό υπερβολικό γούστο πού έχετε και με την τάση να κάνετε διαρκώς έκείνο πού πρέπει. Προσπαθήστε να γίνετε διαφορετική και πιο τολμηρή.

ΕΞΗ Ή ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ Β

Προσέξτε — είστε τόσο πολύ φτιαγμένη γιά να κάνετε

παρέα με άντρες, ώστε είναι δυνατόν να χάσετε όλες σας τίς φλενάδες. Περιορίστε τό ύψος «μοιραίας» γυναικας πού παίρνετε, γιάτί αλλιώς δεν θα βρήτε ποτέ σύζυγο — και, αν έχετε ήδη, μπορεί να τον χάσετε.

ΕΞΗ Ή ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ Γ

Αν δεν συνδέεσθε άκόμη με κάποιον άντρα, δεν θ' αγαπήσετε διόλου να συνδεθήτε — και ίσως να παντρευτήτε. Καταλαβαίνετε τούς άντρες, αλλά είστε άκρετά έξυπνη ώστε να έχετε και όσες φίλες χρειάζονται με γυναίκες.

Μην άφίνετε να σας παρσάρη ή δημοτικότητα σας.

Αν ή δοθολογία σας άποτελείται από Α, Β και Γ μοιρασμένα ανάλογα, είσθε μεταβλητός, έναλλασόμενος και άστατος τύπος. Τη μία μέρα θέλετε να είσθε ψυχρή και άπομακρυσμένη, την άλλη έπιζητείτε να έχετε μοιραίο ύψος και να κάνετε έντύπωση.

Αφήστε τον έαυτό σας να φανή όπως πραγματικά είναι. Οι γυναίκες πού αλλάζουν κάθε μέρα ύψος, τό μόνο πού καταφέρνουν είναι να γίνονται έκνευριστικές.

1. Όταν βλέπετε ταινίες με γόσσες, σαν ή Μαίριλυν Μονρόε ή ή Τζέην Ράσσελ:

Α. Σκέπτεσθε ότι ο τύπος τους είναι μάλλον «κακού γούστου»;

Β. Εύχεσθε να είσαστε σαν αυτές;

Γ. Τις βρίσκετε μάλλον άστείες;

2. Όταν πηγαίνετε στα καταστήματα, σας άρέσει να είσθε:

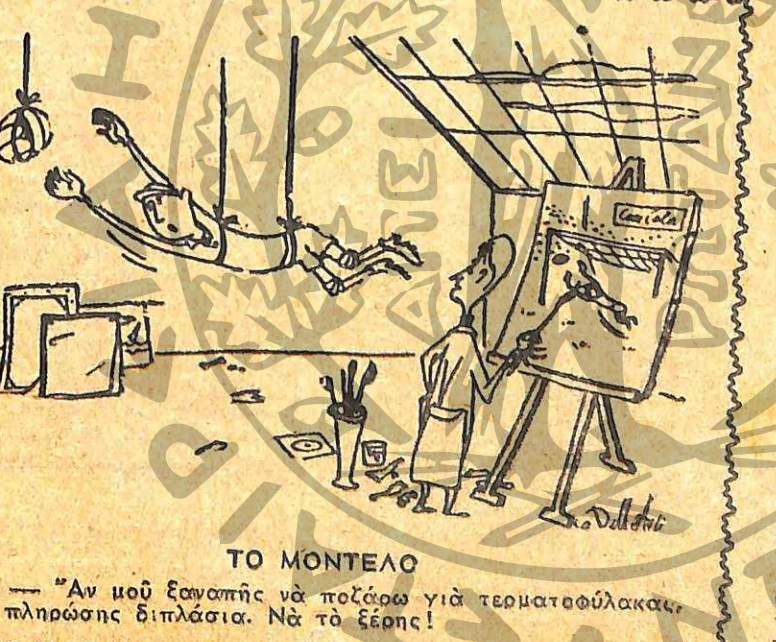
Α. Με κάποια φίλη σας;

Β. Συνωδευμένη από κάποιον άντρα;

Γ. Μόνη σας;

3. Πρόκειται ν' αγοράσετε ένα καινούργιο φόρεμα:

Α. Διαλέγετε ένα μοντέλο

ΤΟ ΜΟΝΤΕΛΟ

— "Αν μου έρωσής να ποζάρω γιά τερματοφύλακα, θα πληρώσης διπλάσια. Να τό έξέρης!"

σύμφωνα με την τελευταία μόδα;

Β. Άναζητείτε κάποιο σχέδιο στενό, πού θα κάνει να τονισθούν οι γραμμές σας προκλητικά;

Γ. Άγοράζετε ένα φόρεμα πού είναι όμορφο αλλά όχι χτυπητό;

4. Αν βρίσκόσαστε ύποχρεωμένη να φοράτε ένα μόνο χρώμα γιά τά υπόλοιπα χρόνια της ζωής σας; Θα διαλέγατε:

Α. Γκριζό;

Β. Μαύρο;

Γ. Μπλε;

5. Υποθέστε ότι βρίσκόσαστε ναυαγός σ' ένα έρημο νησί. Θα θέλατε να έχετε γιά συντροφιά:

Α. Δυό άντρες και μία άκόμη κοπέλλα;

Β. Τρεις άντρες;

Γ. Τόν άντρα πού σας άρέσει;

6. Μία παντρεμένη φίλη σας σας καλεί γιά τό τσάι:

Α. Κουβεντιάσετε μαζί της όλο τό άπόγευμα;

Β. Φλερτάρτε διακριτικά με τον άντρα της;

Γ. Αφίνετε τούς δυό τους να μιλούν και σεις άκούτε ευγενικά;

7. Όταν βγαίετε έξω μ' έναν άντρα πού έξέρετε ότι δεν έχει οικονομική εύχέρεια:

Α. 'Επιμένετε να πληρώσετε «μισά - μισά» τά έξοδα (εισιτήριο κινηματογράφου, φαγητό κ.λ.π.);

Β. Κάνετε ότι δεν τό προσέχετε, αλλά συμφωνείτε με τό σχέδιο πού έκείνος σας προτείνει;

Γ. Άγοράζετε σεις τά εισιτήρια γιά ένα θέαμα και τον προσκαλείτε;

8. Όταν έρωτευθήτε κάποιον άντρα:

Α. Είσθε προσεκτική — και προχωρείτε στο αίσθημά σας μόνο αν είναι σύμφωνες με την έκλογή σας και οι φίλες σας;

Β. Πέφτετε «με τά μουτρα»;

Γ. Προχωρείτε άργα — αλλά χωρίς να δίνετε σημασία σε ό,τι σας λένε οι άλλοι;

9. Φθάνετε μόνη σας σ' ένα πάρτυ: Μπαίνοντας μέσα:

Α. Κατευθύνεσθε στη μεγαλύτερη συντροφιά, όπου βρίσκονται πολλοί γνωστοί σας;

Β. Βρίσκετε έναν μοναχικό άντρα, πού σας άρέσει, και άσχολεύεστε μαζί του;

Γ. Κυκλοφορείτε δεξιά κι' άριστερά;

10. Κάποιος διηγείται στη συντροφιά ένα σόκιν ανέκδοτο:

Α. Δείχνετε ή δυσάρεσκειά σας;

Β. Λέτε και σεις ένα;

Γ. Αλλάζετε θέμα;

11. Αν μπορούσατε να γίνετε γνωστή τραγουδίστρια. Θα διαλέγατε ή φωνή:

Α. Της Νίλης Ζαχα;

Β. Της Μάγνας Μελάγιας;

Γ. Της Μπελίντας;

12. Πρόκειται να βγάλετε φωτογραφίες. Φοράτε:

Α. Τό πιο καλό σας φόρεμα;

Β. Κάτι τόσο ντεκαλτέ, ώστε — καθώς σας φωτογραφίζουν προτραπτό, να φαίνεται σά να μη φοράτε άπολύτως τίποτα;

Γ. Ένα πουλόβερ;

ΠΟΥΛΟΒΕΡ

ΕΜΠΡΟΣ

Βάλετε στις βελόνες No 2, 126π και πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1. Βάλετε κατόπιν τις βελόνες No 2½ και πλέξετε κατά τον εξής τρόπο: 34π ανάποδο ζέρσευ, * μιά πλεξίδα με 6π, 20π ανάποδο ζέρσευ. Συνεχίστε από * (3 φορές εν όλω) και τελειώστε με 34π ανάποδο ζέρσευ. Καί εϊς τὰ 2 μέρη του πλεκτού προσθέστε κάθε 2 εκ. από 1π (10 φορές). Όταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικό μᾶκρος 27 εκατ. ἀρχίσετε τὸ ρεγκλάν κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 2π καὶ 1π (3 φορές), κατόπιν κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (6 φορές) καὶ τέλος κάθε 2η πάλι βελόνα ἀπὸ 1π (8 φορές), 2π (11 φορές) καὶ 1π (10 φορές). Συγχρόνως μετὰ τὸ 8ο κλείσιμο, σχηματίζετε τὸ ντεκολτέ (δηλαδή στὰ 32 εκατ.). Γιά τὸ ντεκολτέ χωρίζετε τὸ πλεκτό στὴ μέση καὶ πλέξετε μόνον τοὺς ἀριστεροὺς πόντους ἐνὺ τοὺς δεξιούς θὰ ἀφήσετε ν' ἀπεριμένουν. Στὸ κομμάτι αὐτὸ πού θὰ πλέξετε συνεχίστε ἀριστερά τὰ κλείσματα τοῦ ρεγκλάν, ἀλλὰ συγχρόνως, δεξιά, στὴ μεριά τοῦ ντεκολτέ κλείνετε ἀπὸ 1π (22 φορές) ἐναλλάξ κάθε 2η καὶ κάθε 4η βελόνα (με αὐτὸν τρόπο θὰ κλείσετε στὸ ντεκολτέ 22π σὲ 66 βελόνες). Τὰ στενόμενα θὰ τελειώσετε ὅταν θὰ ἔχουν ἐξαντληθῇ οἱ πόντοι. Πλέξετε καὶ τὸ ἄλλο κομμάτι ἀντικρουστά.

ΠΛΑΤΗ

Βάλετε στὶς βελόνες No 2, 122π καὶ πλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Συνεχίστε κατόπιν με τὶς βελόνες No 2½ πλένοντας ἀνάποδο ζέρσευ στήν ὀψι τοῦ πλεκτοῦ. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ προσθέστε

κάθε 2 εκατ. ἀπὸ 1π (10 φορές). Όταν τὸ πλεκτό σας ἔχη γενικό μᾶκρος 27 εκατ. σχηματίζετε τὸ ρεγκλάν κλείνοντας κάθε 2η βελόνα καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ πλεκτοῦ ἀπὸ 2π (2 φορές), 1π (23 φορές) 2π (16 φορές) καὶ 1π (3 φορές). Τοὺς ὑπόλοιπους 18 μεσσίους πόντους κλείσετε σὲ μιά φορά.

ΔΕΞΙ ΜΑΝΙΚΙ

Βάλετε στὶς βελόνες No 2, 84π καὶ ἱπλέξετε 7 εκατ. λάστιχο 1+1π. Βάλετε κατόπιν τὶς βελόνες No 2½ καὶ πλέξετε κατὰ τὸν εξής τρόπο: 18π ζέρσευ ἀνάποδο, 1 πλεξίδα με 6π, καὶ 60π ζέρσευ ἀνάποδο. Καὶ στὶς 2 ἄκρες τοῦ μανικίου προσθέστε κάθε 2 εκατ. ἀπὸ 1π (17 φορές). Όταν φθάσετε σὲ γενικό ὕψος 42 εκ. σχηματίζετε τὸ ρεγκλάν κλείνοντας καὶ στὶς 2 ἄκρες κάθε 2η βελόνα ἀπὸ 1π (8 φορές), κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (16 φορές) καὶ ἱκατόπιν κάθε 2η πάλι βελόνα ἀπὸ 1π (14 φορές) καὶ 6π (2 φορές). Συγχρόνως ἐνὺ θὰ κάνετε τὸ 14ο κλείσιμο, δηλ. σὲ γενικό μᾶκρος 51 εκατ. χωρίζετε τοὺς πόντους σας στὴ μέση καὶ συνεχίστε με τοὺς ἀριστεροὺς πόντους, ἐνὺ τοὺς δεξιούς θὰ ἀφήσετε νὰ περιμένουν. Στὸ κομμάτι αὐτὸ πού θὰ πλέξετε ἐξακολουθήσετε ἀριστερά τὰ στενόμενα ὅπως σὰς ὡδηγήσαμε, ἐνὺ δεξιά θὰ κλείνετε κάθε 4η βελόνα ἀπὸ 1π (5 φορές) καὶ κάθε 8η βελόνα ἀπὸ 1π (4 φορές). Συνεχίστε κατόπιν χωρίς ἄλλες μεταβολές πρὸς αὐτὴν τὴ μεριά, ὅς ὅταν ἐξαντληθῇ οἱ πόντοι. Πλέξετε καὶ τοὺς ἄλλους πόντους, πού εἶχαν ἀφήσει νὰ περιμένουν με τὸν ἴδιον τρόπο ἀλλὰ ἀντικρουστά. Πλέξετε καὶ τὸ ἀριστερό μανίκι ἁπλοῦς, ἀλλὰ ἀντικρουστά.

ΥΛΙΚΑ

300 γραμ. περίπου μαλλί 4κλων, σὲ χρώμα πράσινο σκούρο, μπρόντο, μπλέ, γκρί ή μπέζ. Βελόνες No 2 καὶ 2½. 5 βελόνες χωρίς κεφάλι No 2.

ΔΕΙΓΜΑ:

20π=6 εκατ. φάρδος καὶ 20 βελόνες 4 εκατ. ὕψος.

ΤΡΟΠΟΣ ΠΛΕΞΙΜΑΤΟΣ:

Λάστιχο 1+1π = 1π καλή, 1π ἀνάποδη. Ζέρσευ=1 βελόνα καλή, 1 βελόνα ἀνάποδη. Τὸ ζέρσευ αὐτὸ θὰ τὸ μεταχειρισθῇ ἀπὸ τὴν ἀνάποδη γιὰ νὰ ξεχωρίζη καλύτερα ἡ πλεξίδα. Πλεξίδα=ἡ πλεξίδα γίνεται σὲ 6π ὡς εξής: 1η, 3η καὶ 5η βελόνα καλή, 2η καὶ ὅλες οἱ ζυγές βελόνες ἀνάποδη. 7η βελόνα: Πάρετε σὲ μιά βοηθητικὴ βελόνα τοὺς 3 πρώτους πόντους νωρίς νὰ τοὺς πλέξετε καὶ ἀφήστε αὐτὴ τὴ βελόνα στὸ πῶς μέρος τοῦ πλεκτοῦ. Πλέξετε κατόπιν τοὺς 3 ἐπόμενους πόντους καλῇ, καὶ κατόπιν πλέξετε καλῇ τοὺς 3π τῆς βοηθητικῆς βελόνας. 11η βελόνα ἀρχίστε πάλι ἀπὸ τὴν 1η καὶ ἐπαναλάβετε συνεχῶς αὐτὲς τὶς 10 βελόνες.

ΣΥΝΑΡΜΟΛΟΓΗΣΙΣ

Σιδερώστε τὰ κομμάτια ἀπὸ τὴν ἀνάποδη με νωπὸ πανί. Ἐγώστε τὶς ραφές τῶν ρεγκλάν, συναρμολογώντας κανονικὰ.

Μπορεῖτε νὰ τοῦ τὸ πλέξετε ἀπὸ τώρα γιὰ νὰ τὸ φορέση τις ἀνοιξιάτικες μέρες καὶ γωρὶς σασκκάκι

κὲς γωνίες στὶς πλεξίδες τοῦ ἑμπρός καὶ τῶν μανικιών. Ἐγώστε τὶς πλεξίδες ραφές. Σηκώστε με τὶς 4 βελόνες 152π γύρω στὸ ντεκολτέ καὶ πλέξετε με τὴν 5η βελόνα στρογγυλὸ λάστιχο 1+1π. Στὴ μὴν τοῦ ντεκολτέ θὰ κάνετε 1 διπλὸ κλείσιμο κατὰ τὸν εξής τρόπο: Πάρετε 2π ἀπλεκτοὺς, σὰν νὰ τοὺς ἐπλέκατε μαζί καλῇ, πλέξετε τὸν ἐπόμενο πόντο καὶ περάστε ἀπὸ πάνω αὐτοὺς πού ἐπῆρατε ἀπλεκτοὺς, τὸ διπλὸ αὐτὸ κλείσιμο ἐπαναλάβετε κατὰ 2η βελόνα (6 φορές) φρονέτε 2η βελόνα (6 φορές) φρονέτε ὡς τὰ κλείσματα αὐτὰ νὰ πέφτουν ἀκριβῶς τὸ ἓνα ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο. Όταν τελειώσουν αὐτὰ τὰ στενόμενα δηλ. ὅταν θὰ ἔχετε πλέξει 3 εκατ. λάστιχο κλείστε τοὺς πόντους χωρίς νὰ τοὺς σφιγγετε καὶ ὅπως τοὺς βροῖσκετε δηλ. καλῇ με καλῇ καὶ ἀνάποδη με ἀνάποδη. Χ. Κ.

ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΤΩΝ ΠΟΔΙΩΝ

Ἄν οἱ γυναῖκες διέθεταν τὸν ἴδιο χρόνο πού περνοῦνται τὰ νύχια τῶν χεριῶν τους καὶ στὴν περιποίησιν τῶν νυχιῶν τῶν ποδιῶν τους, θὰ προλάβαιναν πολλές δυσμορφίες σ' αὐτὰ. Ἡ κακὴ διατήρησις τῶν νυχιῶν στὰ πόδια ἐπηρεάζει σοβαρὰ τὸ βάδισμα. Νὰ μεταχειρίζεστε τὴν νύχια κρέμα πού βάζετε στὰ νύχια τῶν χεριῶν καὶ στὰ νύχια τῶν ποδιῶν. Πιέζετε ὕστερα κατόπιν τὸ κάθε δάκτυλο καὶ κατόπιν ἀφίνει τὸ νὰ κυκλοφορήσῃ σ' αὐτὸ τὸ αἷμα. Τέλος, με μιά ὀδοντογλυφίδα τυλιγμένη σ' ὑπομαξιλάκι ἢ μ' ἓνα μύτερό πι-μολό κλαδί σπρώχνετε τὰ διάφορα μέρη στὶς ἄκρες καὶ στὴ βάση τοῦ νυχιοῦ.

Ἀφῆστε τὸ πόδι σας νὰ μουσκεῖν λίγα λεπτά μέσα σὲ ζεστὸ νερὸ ὥστε νὰ μαλακώσῃ τὸ νύχι. Κατόπιν τὸ κόβετε ἀπὸ τὸ λίγο στὴν κάθε ψαλιδιά καὶ ἴσια πέρα - πέρα. Μὴν ἀμελεῖτε τὸ τακτικὸ κόψιμο με τὴ δικαιολογία ὅτι τὸ νύχι μόνον δὲν φαίνεται νὰ νύχια τῶν ποδιῶν σας.

Η ΣΥΓΚΛΟΝΙΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΜΟΝΡΟΕ

ΑΠΟ ΤΟΝ ΜΩΡΙΣ ΖΟΛΟΤΟΥ

3ον Ὁ λόγος τῆς ἀποτυχίας τοῦ γάμου τῆς πρέπει ν' ἀναζητηθῇ στὸ γεγονός ὅτι καὶ οἱ δύο εἶχαν υἱοθετήσῃ ἓνα καταστροφικὸ σχέδιο ζωῆς. Κατὰ τὴ διάσκεψιν τῶν πρώτων μνηνῶν τῆς ἐπιφανειακῆς εὐτυχίας τους, ὁ Ντὶ Μάτζιο περὶέγραφε τὴ συζυγικὴ του ζωὴ σὰ «μετάβασιν στὸ σπῆτι γιὰ νὰ δοῇ μιά ἀναπαυτικὴ πολυθρόνα κ' ἓνα ζευγάρι παντοφλές».

Ἡ Μαίριλυν πάλι, μιλώντας μ' ἓνα γνωστὸ κατὰ τὴν ἐπισκεψὶ στὸ σπῆτι τῆς, εἶπε: «Πιστεύω πὺς θὰ περάσουμε τὸν πῖο πολὺ καιρὸ μας στὸ σαλόνι». Ἐνῶ εἶπε—ὁ Τζὸε παρακολουθοῦσε τὴν τηλεόρασι, αὐτὴ τοῦ σερβίριζε τὸ φαγητὸ σ' ἓνα μικρὸ τραπέζακι μπροστὰ στὴ συσκευή.

Μίλησε γιὰ τὰ σχέδιά της νὰ κολλᾷ τὰ πουκάμισα τοῦ ἀνδρός της, γιὰ τὴν ἐπιθυμία της νὰ κάνῃ οικονομίες παζαρεύοντας κατὰ τὶς ἀγορὲς με τοὺς ἐμπόρους. Ἐπανέλαμβανε, πράξι με πράξι, τὰ λάθη τοῦ πρώτου γάμου της. Προσπαθοῦσε νὰ συμμορφωθῇ με τὰ καθήκοντα τῆς νοικοκυρᾶς ὅπως τὰ φανταζόταν αὐτὴ. Δοκίμασε νὰ πᾶν νὰ ψαρέψῃ γιὰ τὸν Τζὸε ὅπως εἶχε κάνει με τὸν Ντάγκερτυ. Ἐμαθε νὰ παίζῃ μπιλιάρδο καὶ γκόλφ, καὶ προστάθηκε νὰ ἐνθουσιασθῇ με τὰ προγράμματα μπαίτζ μπῶλ, πού ἔβλεπε στὴν τηλεόρασι. Δὲν τὰ κατάφερε.

Μόλις γύρισε στὸ στούντιο γιὰ τὸ γυρίσμα τῆς ταινίας «Ἐφτά χρόνια φαγούρα» ἀρχίσανε τὰ δάσανα. Ἡ ἀυτοτεποίησι καὶ τὸ αἶσθημα ὅτι ἦταν διάσημος, ἦταν στὸν Τζὸε στενὰ συνδεδεμένα με τὸ μπαίτζ μπῶλ καὶ τὸ μπαίτζ μπῶλ τοῦ εἶχε ἐγκαταλείψει ἀπὸ τὸ 1951. Τὸ νύχι μιά γυναῖκα πού ἐργαζόταν ἀποτέλοσε προσβολὴ τοῦ ἐγωῖσμοῦ του, καὶ μιά ἀπειλὴ γιὰ τὴν ψυχικὴ του ἰσορροπία.

Ἐνα βράδυ, ὅταν ἡ Μαίριλυν γύρισε ἀπὸ τὸ στούντιο κουβαλώντας μαζί της καὶ τὴ Νάτσια Λάιτς, τὴ δασκάλα της, γιὰ νὰ κάνῃ μερικὲς δοκιμὲς τῶν σκηνῶν πού ἐπρεπε νὰ γυρισθοῦν τὴν ἄλλη μέρα, ὁ Τζὸε δὲν συγκρατήθηκε πιά. Ἡ μὲς Λάιτς εἶχε γινεῖ τὸ σύμβολο τῆς διχόνοιας ἀναμεταξύ τους. Μερικὲς φορές τὴν εἶχε πετάξει ἐξω ἀπὸ τὸ σπῆτι. Ἡ Μαίριλυν μποροῦσε νὰ κάνῃ ὅποιονδήποτε ὑποχωρήσεις γιὰ τὴν ἁρμονία τῆς συζυγικῆς τῆς ζωῆς, δὲν μποροῦσε ὅμως ν' ἀπαρνηθῇ τὴν κοριεῖρα τῆς ὡς ἡθοποιοῦ, ζήτημα ζωτικὸ γι' αὐτήν.

Ἐποῖ, τὸ Σεπτέμβριο τοῦ 1954, ἡ ἔντασι πῆρε οὐδέτερη μορφή. Ἡ Μαίριλυν δὲν μποροῦσε νὰ κοιμηθῇ, δὲν μποροῦσε οὔτε νὰ φάῃ, οὔτε νὰ ἐργασθῇ. Σχεδὸν κάθε νύχτα ἔκανε βόλτες στὸς ἐρημικοὺς δρόμους τοῦ Μπέρβελν Χίλς μέχρι τὶς δύο τὸ πρωί, ὀλομόναχη, φορώντας ἓνα μαῦρο παλτὸ ἀπὸ βίζον. Ὅλα αὐτὰ ἦταν ἐκδηλώσεις ἐνὸς ἀνθρώπου πλάσματος πού ὑποφέρει.

νίκανοι νὰ λύσουν τὸ πρόβλημα πού προκαλοῦσε ἡ διάφορη ἰδιοσυγκρασία τους. Ἀκόμα αἱ σήμερὰ ἐνδιαφέρονται ὁ ἓνας γιὰ τὸν ἄλλον.

Τὴν — ὅτη Ἰουνίου 1955, 29η ἐπέτειο τῶν γενεθλίων τῆς Νόμας Μόρτενσον — Μονρόε, δόθηκε στὸ «Λέβ'ς Σταίπ Τή-ατερ» τῆς Νέας Ὑόρκης ἡ πρεμιέρα τοῦ ἔργου «Ἐφτά χρόνια φαγούρα». Με τὴν εὐκαιρία αὐτὴ ἡ Μαίριλυν ἓνα μόνο πρόσωπο ἔλπιε στὸ πλευρὸ τῆς: τὸν Τζὸε Ντὶ Μάτζιο. Τοῦ τηλεφώνησε κ' αὐτὸς ἦρθε. Ὅχι μόνο τὴ συνώδεψε στὴν πρεμιέρα, ἀλλὰ ἔδωσε ἐπίσης καὶ μιά γιορτὴ πρὸς τιμὴ τῆς. Στὴ μέση ὁμως τῆς γιορτῆς κατὶ συνῆδη ξαφνικὰ μετὰξύ τους. Τὸ βλέμμα τους ἔγινε ψυχρὸ κ' ἂν τᾶλλάσαν μερικὰ σκληρὰ λόγια. Κανείς δὲν ἔμαθε τί συνέβη ἢ τί εἶπαν. Ἐποῖ ἔφυγαν ὁ καθένας χωριστὰ.

Ἀπὸ τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἡ Μαίριλυν δὲν ξαναδε πιά τὸν Τζὸε.

— Οὔτε συζήτησι καν γιὰ ξανατάωμα, μού εἶπε ἐδῶ καὶ μερικὲς βδομάδες ἡ Μαίριλυν. Θέλω νὰ εἴμαστε φίλοι, ἀλλὰ δὲν προέκειται νὰ τὸν ξαναπαντρεύω.

Ἐξ ἄλλου ὁ Τζὸε ἐξωμολογήθηκε σὲ μερικοὺς παλιούς φίλους του:

— Ὅταν ἀγαπᾷ παντοτενῶς. Θὰ εἶμαι πάντα ἑτοιμος νὰ κάνω ὅ,τι μπορῶ γιὰ νὰ τὴν κάνω εὐτυχισμένη. Εἶναι μιά ὑπέροχη κοπέλλα. Ὅταν τὴν ξανάβλεπα πάλι, μὰ ὅπως φαίνεται δὲν ὑπάρχουν ἐλπίδες.

Τὸ μέλλον θὰ δείξῃ πὺς θὰ ἐξελιχθῇ ἡ Μαίριλυν Μονρόε καὶ ὡς γυναῖκα καὶ ὡς ἡθοποιός. Ἐνα πράγμα ὅμως εἶναι φανερό σήμερὰ: με μόνη τὴ δύναμι τῆς θελήσεως, μιά γυναῖκα, τὴν ἑκτη δεκαετία τοῦ αἰῶνα μας, κατάρθωσε νὰ γίνῃ μιά ὅπ' τις πῖο δυνατὲς, τις πῖο γοητευτικὲς γυναῖκες τῆς γενεᾶς της. Ἐφῆσε στὸ σκοπὸ τῆς ἀντιμετωπίζοντας τὰ πῖο δυσκόλα φυσικὰ, κοινωνικὰ, οἰκονομικὰ καὶ ψυχολογικὰ ἐμπόδια πού ἀντιμετώπισε ποτὲ ἀνθρώπινο πλάσμα. Μετὰ δύο λόγια, καμμία γυναῖκα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ δημιουργήσῃ μιά τέτοια δυνατὴ προσωπικότητα, ὅπως αὐτὴ πού δημιούργησε ἡ Νόμα Ζὰν Μόρτενσον, ὅταν ἔγινε Μαίριλυν Μονρόε, ἐδῶ καὶ δέκα χρόνια.

Μ. ΖΟΛΟΤΟΥ

ΑΠΛΩΜΑ ΚΟΛΛΑΡΩΝ

Πάρετε μιά λουρίδα πανί μῆκος ἓνα μέτρο καὶ ράψτε κατὰ διαστήματα δέκα κομμάτια. Ὅταν θέλετε νὰ στεγνώσετε ἀντρικά κολλάρια ἢ παιδικὰ μεταξωτὰ ρούχα κρεμάστε πρῶτα στὸ σχοινὶ τὴ λουρίδα τὸ πανί με τὰ κομμάτια καὶ κομμάτια σὲ κάθε κομμάτι καὶ ἀπὸ ἓνα κολλάρω ἢ μεταξωτὸ ρούχου πού θέλετε νὰ στεγνώσετε. Ἐποῖ δὲν ὑπάρχει φόβος ν' ἀφήσῃ τὸ σχοινὶ ἢ τὰ «ἐμ-λάκια» με τὰ ὅποια στερνώνετε τὰ ρούχα στὸ σχοινί, τὴ γωσθὴ σκουριὰ πού προκαλεῖ ἡ γωσθία, πού δύσκολα βγαίνει.

ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΙΚΑ ΣΑΣ

1 Μισοφόρι σατέν με ἀπλικασιδὸν ἀπὸ κρέπ - ντὲ - σὶν ἢ καὶ ἀντιστοφῶς. 2 Τὸ μισοφόρι αὐτὸ σχηματίζει ἐντελὸς μπουστό καὶ σουτιέν. Πολὺ κατάλληλο γιὰ ἀνάλογα φορέματα. Ἡ φούστα με πιατάκια. Ἄν θέλετε νὰ ἔχετε τὸ μισοφόρι ἐντελὸς «φοῦρ», μπορεῖτε νὰ φτιάξετε τὸ μπουστό κοινωνικὸ με σουτιέν καὶ μπολένεσ καὶ στὴ φούστα νὰ περάσετε στὶς πιέτες γκάνες. 3 Νεανικὸ μισοφόρι ἀπὸ ἐλαφρὸ ἐμπριμέ. Στὸ στήθος γίνεται σουρωτὸ. 4 Ἀμπιτέ μισοφόρι με κταντέλα καὶ με πολλὰ θηλοκάρτα.

Η ΑΝΝΙΩ

ΜΑ ἄς εἶχε τὰ μάτια κλειστά ὁ ἔμπορος, φαίνεται δὲν κοιμόταν κι ἄκουσε τὴν ἱστορία τοῦ γιατροῦ, γιατί τὸ ἄλλο βράδυ μᾶς εἶπε καὶ κείνος τὴ δική του.

Συνθίζουσε στὰ χωριά μας—ἔτσι κάπως ἄρχισε—καὶ μᾶς ξενητεύουνε μικρούς. Στὴ Βλαχία καὶ στὴ Ρουσία καὶ τώρα ὑστερα καὶ στὴν Ἀμερική· ὁ τόπος μᾶς εἶναι στενός· βουνά, τσουκάρια, γκρεμοὶ καὶ σάρες. Δὲ βγαίνει τίποτες ἢ γῆς, δὲ μᾶς φτάνει νὰ ζήσουμε. Καὶ γώ, σὰν ἔμαθα δύο τρία γράμματα ἔπρεπε νὰ φύγω. Καὶ σὰ δὲν εἶχε ἡ μάνα μου κανένα δικό στὴ Ρουσία ἢ στὴ Βλαχία, μ' ἔστειλε κάτ'ω στὴν πόλη. Ἦταν ἐκεῖ ἕνας μπάρμπατος μου ποὺ ἔκανε κουτσουδουλίες στὸ πόδι καὶ κείνος μ' ἔβαλε σ' ἕνα μπακαλίκιο νὰ τρώω στὴν ἀρχὴ μόνο ψωμί. Ἐπὶ γὰρ ξύλο περισσότερο κ' ἔπλενα ποτήρια καὶ βαρέλια καὶ σκούπιζα τὸ μαγαζὶ καὶ κουβαλοῦσα νερό ἀπὸ τὰ πηγάδια τῆς γειτονιάς. Ὁ ἀφεντικός μου μ' ἔστειλενε στὸ πιό κοντινὸ ποὺ ἦτανε σὲ μιὰν αὐλὴ ἀποπίσω ἀπὸ τὸ μαγαζὶ, μὰ ἔμένα μὲ ἄρεσε νὰ πηγαίνω σ' ἕν' ἄλλο μακρυνότερο, ὅπου μαζεῦόντανε κόσμος περισσότερο κ' ἔπρεπε νὰ περιμένω πολλὴ ὥρα γιὰ νὰ πάρω ὁρῶνα νὰ γεμίσω. Ἐτσι μπορούσα καὶ χάξευα, κουβεντιάσα, ἐπαίσα καὶ συχνὰ ξεμαλλιάζομουν κιάλας μὲ τ' ἄλλα μπακαλιόπουλα. Τοῦ ἀφεντικοῦ μου, ποὺ μὲ πρόσμενε μὲ τὰ χαστούκια, τοῦ ἔδρισα πρόφαση πὼς στὸ πηγάδι τῆς γειτονιάς μὲ πειράζανε καὶ μὲ πετροβολοῦσαν τὰ παιδιά. Καὶ δὲν ἔλεγα καὶ ψέματα. Γιατὶ πράγματι τὰ παιδιά ποὺ μαζεύνονταν ἐκεῖ ὁλόγυρα στὶς μυγδαλιές καὶ γκρεμίζαν μὲ τὶς πέτρες τὰ τσαγαλά, ἅμα μὲ βλέπανε νὰ περνῶ, μὲ περγελοῦσανε γιὰ τὴ μεγάλη μύτη μου καὶ τὰ φλώρα μαλλιά. Κι ὅταν ἔκανα νὰ τοὺς πῶ τίποτες καὶ γώ, γυρίζαν τὶς σφεντόνες τους ἀπάνω μου. Καὶ καθὼς ἔφευγα γιὰ νὰ γλυτώσω, καὶ τὰ κορίτσια ποὺ παίζαν τὰ πεντόβολα καὶ τὸ σκουλάκι στὴν αὐλὴ, μὲ περγελοῦσανε καὶ κείνα καὶ μὲ φωνάζαν μυταρά. Μὰ κι ὅλα τὰλλα παιδιά νὰ λείπουν, ἔφτανε νὰ μὲ δῇ μόνο ἡ Ἀννιώ, τὸ κορίτσι τοῦ σπιτιοῦ. Πετιότανε στὴν πόρτα, τέντωνε τὰ δάχτυλα μπροστὰ στὴ μύτη καὶ μοῦ ἔβγαζε μιὰ πιθαμὴ τῆ γλώσσα. Ἐπρεπε νὰ περάσουν κάμποσα χρόνια, νὰ μεγαλώσουμε κι οἱ δύο, νὰ πάθουν τὰ παιδιά νὰ μὲ πετροβολοῦνε, γιὰ νὰ λείψουν καὶ τὰ περιγέλια τῆς Ἀννιώ. Τώρα ὅχι μόνο δὲ μούβγαζε τὴ γλώσσα, μὰ σὰ μ' ἔβλεπε νάρχουμαι στὸ πηγάδι, ἐπαίρνε τὸν κουβά της κ' ἔβγαине καὶ κείνη ἐκεῖ. Ἐγὼ κοκκίνιζα κ' ἔφευγα διαστικός. Μοῦ φαινόταν πὼς κοιτάζε πάντα τὴ μύτη μου. Κι ἀφοῦ δὲν μπορούσα νὰ τὴν κόψω, ἀποφάσιζα νὰ μὴν ξαναπάγω στὸ πηγάδι τῆς Ἀννιώ. Μὰ καὶ γώ δὲν τὸν ἴωθα πὼς βρισκόμουν πάλι ἐκεῖ καὶ τὴν ξαναεἶχα μπρός μου καὶ μὲ κύτταζε, σὰ νὰ τῆς ἄρεσε νὰ βλέπῃ τὰ

μάτια μου νὰ χαμηλώνουν ντροπαλὰ μπροστὰ της, μοῦ γελούσε, μοῦ μιλοῦσε, σὰ νὰ τῆς ἄρεσε ν' ἀκούω τὴ φωνή της. Ἐπειτα ἐπαίρνε τὸν κουβά καὶ μοῦ γυρίζει τὴν πλάτη κ' ἔφευγε γιὰ νὰ μοῦ δείξῃ καὶ τὸ σβέστο της κορμὶ. Τὸ ἐνῶθε πὼς στεκόμουν ἐκεῖ καὶ τὴν κύτταζα· ὕστερα, ἅμα ἔφτανε στὴν πόρτα, γυρίζει καὶ μοῦ γελούσε ἄλλη μιὰ φορά. Καὶ γυρίζα καὶ γώ στὸ μαγαζὶ καὶ πτότιζα οὐζὸ καὶ νερό τὸν κόσμο. Κι ἅμα ξαναρχόμουν στὸ πηγάδι καὶ τύχαινε νὰ μὴν μπορῇ νὰ βγῇ καὶ κείνη, γιατί ἦταν ἡ μάνα της ἢ ἄλλος στὴν αὐλὴ, ἔβγαине μόνο στὴν πόρτα καὶ μοῦ πετοῦσε πετραδάκια καὶ γελούσε καὶ κρυβόταν. Καὶ γώ

ΤΟΥ ΚΩΣΤΑ ΧΑΤΖΟΠΟΥΛΟΥ

πάλι γέμιζα τὸν κόρφο μου κόντιο ἢ ξάχαρη, ὅτι ἔδρισα πῶς τοῦ χεριοῦ κ' ἐρχόμουν καὶ τῆς τῶνα. Ἐτσι λίγο ἄρχισα νὰ ξεχνῶ τὴ μύτη μου καὶ νὰ μὴν τὴ βλέπω στὸ μικρὸ καθρεφτάκι, ποὺ εἶχα κρυμμένο στὴ στήθα τὰ σακκιά καὶ τὸ βγαζα κ' ἔσκυβα πίσω ἐκεῖ καὶ χτένιζα τὰ μαλλιά μου διαστικά πρὶν πάω στὸ πηγάδι. Τῆς Ἀννιώ, τῆς ἄρεσε νὰ μὲ πειράζει, νὰ μοῦ λέει πὼς κάνω τὴ χωρίστρα μου στραβά, πὼς εἰμαι ὁμορφος κ' ἕνα σωρὸ ἄλλα. Ὅλο καὶ ξεθάρρευε περισσότερο μαζὶ μου. Καὶ μιὰ μέρα μὲ ρώτησε γιατί περπατῶ ὑπόπλοτος.

Δὲν τῆς ἀποκρίθηκα πὼς ἦμουν ἔτσι πιό λεύτερος, οὔτε πὼς μὲ χαστούκιζε ὁ ἀφεντικός μου ἅμα μ' ἔβλεπε ποδεμένο. Κοκκίνισα μονάχα καὶ τῆς εἶπα:

«Καὶ σὺ τὸ ἴδιο δὲν περπατεῖς;»

«Στὸ σπῆτι, μὰ ὅχι καὶ στὸ δρόμο», μοῦ ἀποκρίθηκε.

Κι ἀλήθεια ὅταν ἔβγαине ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος τοῦ σπιτιοῦ, ποὺ ἦταν ὁ δρόμος, ἡ Ἀννιώ φορούσε τὶς κεντητές παντοφλές της καὶ τὸ καθαρό φουστάνι. Πολλὲς φορές ποὺ ἔτυχε, περνώντας ἀπὸ κεῖ, νὰ τὴ δῶ νὰ σεργιανίζῃ κρατημένη μπράτσο μὲ τὶς γειτονοπούλες, μ' ἔπιανε ντροπὴ. Ἐτσι, στολισμένη μὲ φαινόταν δέβαια ὁμορφότερη, ὥστόσο μοῦ ἄρεσε καλύτερα ὅπως ἐρχόταν στὸ πηγάδι, γιατί ἔτσι ταίριαζε περισσότερο μαζὶ μου.

Ἐβλεπα τὸν ἑαυτὸ μου λιγδισμένο καὶ δρώμικο κ' ἔτρεχα νὰ φύγω καὶ φρόντιζα νὰ μὴν περνῶ ἀπ' τὸ δρόμο ἅμα τὴν ἔβλεπα ἐκεῖ. Στεκόμουν μὲ νο κρυμμένος στὴ γωνιά καὶ τὴν κύτταζα. Μὰ μιὰ βραδιὰ εἶδα καὶ κάτι ποὺ δὲ μοῦ ἄρεσε. Καθὼς περπατοῦσε περαδὼθε μὲ μιὰν ἄλλη, κάποιος νέος τὶς εἶχε ἀποκοντὰ καὶ κατὶ τοὺς ἔλεγε κι αὐτὲς γελούσαν. Τὸ ἄλλο βράδ' ξαναπῆγα καὶ παραφύλαξα. Πάλι ὁ ἴδιος νέος ἀποκοντὰ καὶ πάλι αὐτὲς τὰ ἴδια. Δὲ βάσταξα καὶ τὸ εἶπα τῆς Ἀννιώ, ἅμα τὴν εἶδα. Μοῦ ἀπάντησε γελώντας, πὼς ὁ νέος τριγύριζε τὴ φιλενάδα της. Μὰ μιὰν ἄλλη

βραδιὰ ποὺ πῆγαίνα κρασί σὲ κάποιο σπῆτι καὶ πέρασα πάλι ἀποκεῖ. ἡ Ἀννιώ σεργιανίζε στὸ δρόμο μὲ μιὰν ἄλλη φιλενάδα της κ' ὁ νέος πῆγαίνα πάλι ἀποπίσω. Μοῦ ἦρθε, καὶ γώ δὲν ξέρω τί, ἤθελα νὰ κλάψω ἀπ' τὸ κακό μου καὶ δύο μέρες δὲν πῆγα στὸ πηγάδι. Μὰ δὲ βάσταξα περισσότερο κ' ἡ Ἀννιώ σὰ μὲ εἶδε, ἦθε χαμογελῶντας.

«Μὲ περγελάς», τῆς εἶπα καὶ κόντευα νὰ κλάψω ἀλήθεια.

Μοῦ μολόγησε πὼς πράγματι ὁ νέος κυνηγοῦσε αὐτὴ, αὐτὴ ὅμως δὲν τὸν ἀγαπᾷ. Μονάχα ἐμένανε ἀγαπᾷ. Δὲν εἶναι κοιτῆ, μοῦ εἶπε, νὰ μπλεχτῇ μὲ κείνον, γιατί ξέρει πὼς δὲν τὴν παίρνει.

«Τότε γιατί τὸν κυττάξεις;» τῆς εἶπα.

«Δὲν τὸν κυττάζω γώ, ἐκείνος μὲ κυττάζει», ἀπάντησε.

«Ἀστ' αὐτά», τῆς ἔκαμα· «σὲ εἶδα μὲ τὰ μάτια μου ποὺ τοῦ γελᾷς».

«Δὲ γελῶ γώ, ἐκείνος μὲ κάνει νὰ γελῶ», εἶπε καὶ ἔλασε.

«Πὼς σὲ κάνει;»

«Νά—μοῦ λέει—».

«Τί σοῦ λέει;»

Κοκκίνισα καὶ γελούσε καὶ δὲν ἤθελε νὰ πῇ. Ἐπειτα ὅμως μοῦ εἶπε πὼς τῆς λέει πὼς εἶναι ὁμορφὴ, πὼς ἔχει ὁμορφα μάτια, ὁμορφα... Σταμάτησε καὶ χαμήλωσε τὰ μάτια.

«Τί ἄλλο;» ρώτησα.

Μὰ δὲ μιλοῦσε· χαμογελοῦσε μόνο πάντα καὶ κύτταζε κάτω.

Εἶχα ἀπιθῶσει χάμω τὸν τεκεκὲ μὲ τὸ νερό καὶ στεκόμουν ὀρθὸς σιμὰ της καὶ τὴν κύτταζα. Τὰ δέντρα τῆς αὐλῆς σκεπάζον τὸ πηγάδι καὶ δὲν μπορούσε νὰ μᾶς δῇ κανεὶς. Ἐσκυψα καὶ τὴν ἀγκάλιασα.

Δὲ θυμώσε. Γύρισε μόνο καὶ κύτταξε φοβισμένο πίσω της.

Λίγες μέρες ἡσυχάσα. Μὰ ἕνα δειλινὸ ποὺ ἦρθε πάλι γιὰ νερό καὶ πῆγα πρὸς τὴν πόρτα της νὰ γυρέψω τὸν κουβά της, γιατί ὁ δικός μου ἔτρεχε, τὴν πήρε τὸ μάτι μου ποὺ στεκότανε μπρός στὸν καθρεφτὴ κ' ἔδενε μιὰ κορδέλα στὰ μαλλιά. Τὴν ἔδενε καὶ τὴν ξανάδενε κι ὅλο δὲν τῆς ἄρεσε. Τὸ παράθυρο ἦτανε μισογυρισμένο καὶ σίμωσα σιγὰ ἐκεῖ καὶ στάθηκα καὶ κρυφοκίτταξα.

«Εἶσαι ὁμορφότερη ἔτσι, θὰ μοῦ ἀρέσει καλύτερα», τῆς σφύριξα.

Τρόμαξε καὶ χύμηξε καὶ μούκλεισε τὸ παράθυρο στὰ μούτρα.

Ἐκανε μέρες νὰ βγῇ στὸ πηγάδι. Τρύπωνε ἅμα μ' ἔβλεπε. Τὶς καραμέλες ὅμως, ποὺ τῆς ἄφινε στὴν αὐλὴ, πορτὰ της κάτω ἀπὸ μιὰ πέτρα, πῆγαίνα καὶ τὶς ἐπαίρνε κ' ἔτσι δὲν ἀπελπιζόμουν πὼς μοῦ θυμώσε γιὰ πάντα. Καὶ τόντι νὰ τὴν, ξαναπαρῶ σιάστηκε ἕνα πρωί. Μὲ τὸ γέλασα κατεδρασμένο, μὰ ὅταν τῆς γέλασα καὶ τῆς μίλησα, χαμογέλασε κι αὐτὴ.

«Μὰ νὰ τὸ ξέρης», μοῦ εἶπε· «δὲν θὰ σοῦ ξαναμιλήσω, ἀν τὸ ξανακάνης».

Ἄν μὲ πειράξης ἄλλη φορά γιὰ κείνον. Σοῦ εἶπα δὲν ἀγαπῶ ἄλλον ἀπὸ σένα».

Ὑστερα ἔμαθα ἀπὸ μιὰ γειτονίσα πὼς τὴν περασμένη μέρα ἡ μάνα της τὴν ἔπιασε νὰ μιλῇ μὲ τὸν λιμοκοντόρο καὶ τὴν ἔδρισε κ' ἔδρισε καὶ φοβέριζε κι αὐτόν.

Κι ἀλήθεια δὲν τὸν ξαναεἶδα νὰ περάσῃ. Ἀπὸ τὴ χαρὰ μου δὲν μπορούσα νὰ τὸ πιστέψω πὼς εἶχα μείνει μοναχός. Στὴν ἀρχὴ μπλέχτηκα μὲ τὴν Ἀννιώ δίχως νάχω τίποτε στὸ νοῦ δίχως νὰ λογαριάζω καὶ νὰ περιμένω κάτι. Τώρα ὅμως ἄρχισα νὰ παίρνω ἀλλιώτικα τὸ πρᾶμα· θάμουν ὡς εἰκοσι χρονῶν. Ὁ ἀφεντικός μου μὲ εἶχε βάλεϊ σὲ μιστὸ καὶ δὲ γυρνοῦσα πιά ξυπόλυτος, ἀγόρασα μὲ δικά μου χρήματα προυκάμισα καὶ ρούχα καὶ δὲν ἦμουν τόσο δρωμιάρης, καθὼς πρῶτα.

Καὶ τὴ Λαμπρὴ καὶ τοῦ Χριστοῦ ποὺ κλείναμε τὸ μαγαζὶ, ἀλλάξα, στο λιζόμουνα κι ἐγὼ κ' ἔβγαίνα γύρω στοὺς δρόμους. Περνοῦσα κι ἀπὸ κείνον, ὅπου σεργιανίζε γιορτοφορεμένα κ' ἡ Ἀννιώ καὶ μοῦ φαινότανε πὼς ἦμουν ἐγὼ τώρα ὁ λιμοκοντόρος, ποὺ τὴν κυνηγοῦσε μιὰ φορά. Μὰ τώρα πάλι δὲν μπορούσα νὰ πηγαίνω πάντα στὸ πηγάδι γιὰ νερό· ἦταν τὸ μικρότερο παιδί τοῦ μαγαζιοῦ γι' αὐτό, κ' ἔτσι δὲν μπορούσα πιά νὰ βλέπω κάθε μέρα τὴν Ἀννιώ. Τὴν αὐλὴ τοῦ σπιτιοῦ της τὴν χωρίζε ἀπὸ τὴν αὐλὴ τοῦ μαγαζιοῦ μᾶς ἕνα στενὸ, κι ἐκεῖ πετιόμουνα καμιά στιγμὴ κι ἀλλάζαμε δυστρία λόγια, ὅταν τύχαινε νὰ πεταχτῇ κι αὐτὴ τὴν ἴδια ὥρα, καὶ καὶ ἀρχίσαμε νὰ σμιγνόμε καὶ τὸ βράδι ἄρνα, ὅταν κλείναμε τὸ μαγαζὶ κ' ἔδρι-

σκε κι αὐτὴ καιρὸ νὰ ξεκληφτῇ ἀπὸ τὴ μάνα της.

Ἐκεῖ, ἕνα βράδι ποὺ εἶχε ἀρρωστήσει κάποιος δικός της, κ' ἡ μάνα της πῆγε νὰ τὸν ξενυχτίσῃ, ἔτρεξε ἡ Ἀννιώ καὶ μοῦ εἶπε νὰ πάω ἀργότερα μέσα στὸ πλυσταριὸ της καὶ νὰ τὴν περιμένω. Στὴν ἀρχὴ φοβήθηκα, μὰ μιὰ καὶ τῆς τὸ ἔταξα, πήρα θάρρος ὕστερα καὶ πῆγα. Ἦταν χειμώνας καὶ θυμοῦμαι φυσοῦσε κ' ἔβρεχε. Τὸ ρέμα, ποὺ περνοῦσε δίπλα ἐκεῖ, βούτζε κατεδρασμένο, σὲ μιὰν ἄκρη τοῦ πλυσταριοῦ κοιμόντανε κ' οἱ κότες· κι ἀποκάτω ἀπὸ τὴ σκεπή, σ' ἕνα πέταυρο καρφωμένο στὴν ἀπὸρῆχα κουρνιαζαν τὰ παγόνια, ποὺ ἔθρεφε ἡ μάνα τῆς Ἀννιώ. Κι αὐτὰ κ' οἱ κότες ταραζόντανε κάθε στιγμὴ καὶ μᾶς ξαφνίζαν... Ἀπὸ τὸ πῶς μέρος συνόρευε τὸ πλυσταριὸ μὲ τὸ στάβλο τοῦ διπλανοῦ σπιτιοῦ καὶ τ' ἄλογα δύναν καὶ κείνα ὥρες ὥρες βαρεῖες κλωτσιές στὸ ξύλινο τὸ χώρισμα. Ὁ τρόμος δὲ μὲ ἄφησε οὔτε στιγμὴ κ' ἔφυγα ἀποφασισμένος νὰ μὴν ξεγελαστώ ναρθῶ ἄλλο βράδι. Μὰ ὅταν ξαναἔλπει ἡ μάνα τῆς Ἀννιώ, ἦρθε καὶ δεύτερο καὶ τρίτο καὶ μιὰ κ' ἔγινε ἡ ἀρχὴ, ἡ Ἀννιώ ξακολούθησε κ' ὕστερα ποὺ ἦταν ἡ μάνα της στὸ σπῆτι νὰ τῆς ξεκλέβεται καὶ τότε ποὺ καὶ ποῦ. Ὄσπου τὴ μυρίστηκε κι ἄξαφνα μιὰ νύχτα, καθὼς πῆδησα τὸν τοῖχο δρέθηκα μπροστὰ στὸν ἴσκιο της.

Τάχασα καὶ σταμάτησα. Καὶ κείνη τὴν πρώτη στιγμὴ φάνηκε πὼς τρόμαξε, μὰ ὅταν μὲ γνώρισε, χύμησε καὶ μὲ ἄδραξε ἀπὸ τὸ ἀφτί καὶ μὲ πέταξε ἔξω ἀπὸ τὴν αὐλόπορτα χωρὶς νὰ χάσῃ πολλὰ λόγια.

Τὴν ἄλλη μέρα ἦρθε στὸν ἀφεντικό μου καὶ κείνος μὲ πήρε πίσω ἀπὸ τὰ σακκιά καὶ μὲ ἀρχίσε στὶς κατακεφαλιές.

Τούταξα πὼς δὲν τὸ ξανακάνω γιὰ νὰ γλυτώσω ὁκεινὴ τὴ στιγμὴ. Μὰ γλήγορα ἔχασα τὸ τάξιμο καὶ γλήγορα ἔχασε κ' ἡ Ἀννιώ τὸ ξύλο ποὺ ἔφαγε κι αὐτὴ ἀπ' τὴ μάνα της.

Δὲν πέρασε καιρὸς, καὶ μᾶς ξανάπιασαν πάλι νὰ κρυφομιλοῦμε μέρα μεσημέρι κάτω ἀπὸ τὴν καμὰρα τοῦ γεφυριοῦ. Ἡ μάνα της ἔστειλε τώρα ἕνα δικό της καὶ μ' ἔκραξε στὴν αὐλὴ τοῦ μαγαζιοῦ καὶ μοῦ εἶπε νὰ πάψω νὰ ντροπιάζω τὸ σπῆτι τῆς ξαδέρφης του.

«Δὲ θέλω νὰ ντροπιῶσω κανένα σπῆτι» τοῦ ἀποκρίθηκα· «ἔχω καλὸ σκοπὸ γιὰ τὸ κορίτσι».

«Γιὰ τὰ μούτρα σου εἶναι», θυμώσε καὶ μοῦ ἀστράψε καὶ κείνος δυὸ στὰ μάγουλα καὶ μὲ φοβέριζε πὼς ἂν ξαναμάθῃ πὼς μίλησα μὲ τὴν Ἀννιώ, θὰ δάλλῃ τὸν ἀστυνόμο νὰ μὲ κάμῃ ἔξω-ρια.

Μᾶς ξαναπαίσαν πίσω στὸ στενὸ, καὶ μὲ φοβέριζε πὼς θὰ μ' ἐξορίσῃ γιὰ λωποδύτη.

Μὰ τὸ ἄκουσε ὁ ἀφεντικός μου καὶ πήρε τὸ μέρος μου, γιατί δὲν τοῦ ἔπεφτε τόσο εὐκόλο νὰ βρῇ ἀμέσως ἄλλο παιδί στὸ πόδι μου.

Ἦταν κιάλας μὲ τὸ ἄλλο κόμμα καὶ κόντεψε νὰ γινῇ σούσουρο. Μὰ οἱ δικοὶ τῆς Ἀννιώ τὸ σωπάσανε.

Γιὰ μένα ὅμως ἦταν ἡ Ἀννιώ χαμένη. Φτωχοκόριτσο ἦταν κι' αὐτὴ, μὰ μιὰ φορά ὁ πατέρας της ἦταν καλός, ἡ μάνα της κρατοῦσε ἀπὸ γενὰ καὶ γυρεύανε νὰ δροῦνε κάποιο νοικοκύρη

● Καθὼς ἔβγαίνα, γύρισα καὶ εἶδα τὴν αὐλὴ...

να τη σιγουρέψουν. Την κλείσαν μέσα και δεν μπορούσαν να την ξαναδώ.

Δέ μου έμενε άλλο παρό να την κλέψω.

Μα με τί και πώς; Άφου δεν μπορούσαν να το κάμω αυτό, μου ήρθε στο νου κάτι άλλο. Θυμήθηκα ποσοι φύγανε από το χωριό μου και πήγαν να κάμουνε κατάνταση στην ξενιτιά. Κι αποφάσισα να ξενιτευτώ και γώ, να πάω να καζαντίσω και ναρθώ να πάρω την Άννιώ με το σπαθί μου.

Είπα λοιπόν του άφεντικού μου πώς θα φύγω και του ζήτησα να μου πληρώσει τους μιστούς. Είχα να ήταν κάπου δυο εκατοστάρικα. Σε μία τρύπα κάτω από την καμάρια του γεφυριού είχα κρυμμένα κι όσα σουφρώνα στο μεταξύ από τον μπεζαχτά δεκάρα τη δεκάρα όταν έδρισκα καιρό.

Ο άφεντικός μου θέλησε να μου γυρίση το κεφάλι, μα δεν μπόρεσε. Με πλήρωσε κ' ετοιμάστηκα να φύγω. Μα πριν φύγω, ήθελα να σμίξω με την Άννιώ, ως ήτανε και μία στιγμή.

Σηκώθηκα λοιπόν πρωί θαμπά και καθώς ήξερα πώς ξυπνά πρωύτερα από τη μάνα της, τράβηξα και μπήκα στην αυλή.

Τη βρήκα μπρος στην πόρτα. Καθότανε σ' ένα κασάνι και τάγιζε τις όρνιθες και τα παγόνια. Πήγα τόσο σιγά που με κατάλαβε μόνο άμα έφθασα μπροστά της. Ξαφνίστηκε που με είδε και μου έριξε μία φοβισμένη ματιά χωρίς να κουνηθή.

«Ήρθα να σου άφισω γειά», της είπα: «φεύγω σήμερα».

«Πού πάς;» ψιθύρισε ανήσυχα και φοβισμένα.

«Στην ξενιτιά».

«Και δε θα ξαναρθής;»

«Σαν καζαντίσω. Θάρθω να σε πάρω: θα με περιμένεις;»

«Ναι, θα σε περιμένω», είπε και με κύτταξε θολά.

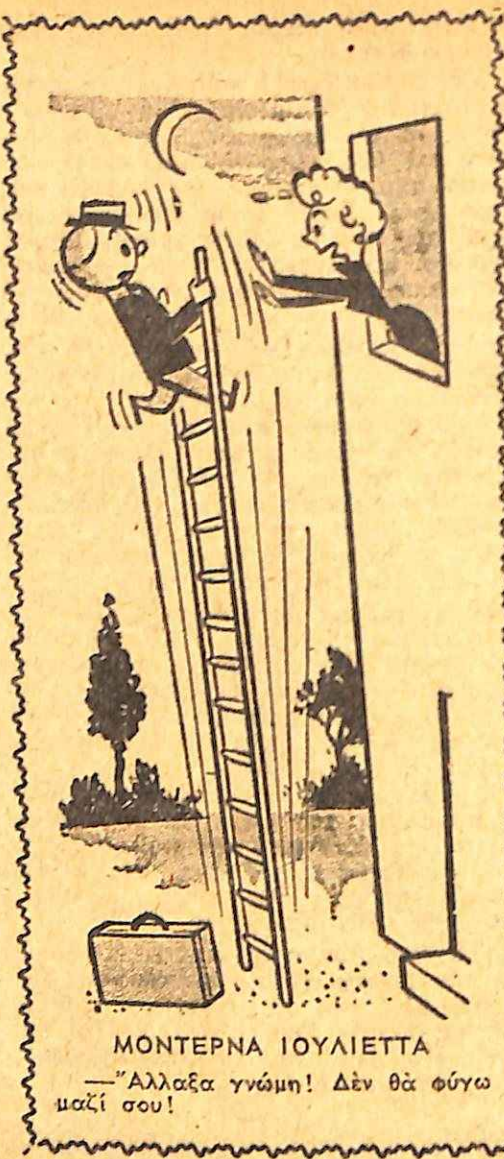
«Εσκυψα, της έπιασα το χέρι και χωρίστηκα».

Καθώς έβαινα, γύρισα κ' είδα την αυλή. Έμπαινε η άνοιξη κ' οι μηλιές και μία ροδοκινιά μπρος στο πηγάδι ήταν όλες φορτωμένες με άνθια. Στάθηκα μία στιγμή ακόμα και ξαναείδα την Άννιώ που με κύτταζε κι αυτή από την πόρτα δίχως να σάλευη.

Ύστερα έκλεισα την πόρτα κ' έφυγα.

Και ξενιτέφτηκα. Στο χωριό που πήγα να δώ τη μάνα μου, έσμιξα με άλλους δυο πατριώτες μου και τραβήξαμε στη Βλαχιά.

Τον πρώτον καιρό βρήκα το καζάντισμα δυσκολότερο παρ' ό,τι το λογάριαζα, κ' ήρθαν στιγμές που δειλιάσα, και το συλλογίζομαι τί είχα κάμει. Μπήκα ύπνρετης και κεί. Ύστερα άνοιξα δυο μαγαζιά και τα ξανάκλεισα, γύρισα πολιτείες και χωριά, περσίασε πεντέξη χρόνια και δεν μπορούσα να ψυχολιαστώ. Είχα ένα φουνάρικο στη Σιμνίτσα, όταν άνοιξε ο ρουσιακος πόλεμος στα έβδομηνταχτώ: έβαλα σύντροφο ένα ρουμάνο και μπροέσαμε και πήραμε μερίδι στην προμήθεια του στρατού. Όταν ήσυχάσανε τα πράματα και χωρίσαμε τη συντροφιά, μεράσαμε από κάπου δεκοχτώ χιλιάδες ο ένας. Κι αποφάσισα να φύγω. Ίσια με τότε στο ύπνο και στον ζύπνιο μου είχα μπροστά μου την Άννιώ και πετούσε η καρδιά μου άμα συλλογίζομουν πώς θα γύριζα μία μέρα με γεμάτο το κεμπί και θα τη γύρευα της μάνας της. Πώς η μάνα της δε θα μου την έδινε, πώς η Άν

ΜΟΝΤΕΡΝΑ ΙΟΥΛΙΕΤΤΑ
— Άλλαξα γνώμη! Δεν θα φύγω μαζί σου!

νιώ δε θα με περίμενε, δεν το έβαζα ούτε μία στιγμή στο νου ως τότε όσο γυρνούσα εδώ και κεί, όσο ακόμα δε μπορούσα να βάλω στην άκρη δυο πεντόλιρα. Μα τώρα που τα ένωσα στον κόρφο μου δέκα φορές διπλά, μ' έπιασε δειλία. Τάχα θα μου την δώσουν, αρχισα να στοχάζομαι, τάχα η Άννιώ με περιμένει; Μου γυρίσανε στη θυμήση τα παιγνιδίσματα που έκανε μία φορά με το λιμοκοντόρο, την έσπανάφωνα μπροστά μου να σιάζει μπρος στον καθρέφτη τα μαλλιά, να στολίζει, να γελά με κάποιον στο δρόμο, να του άνοιξη τη νύχτα την πόρτα της, χωρίς να θέλω την έβλεπα στεφανωμένη με άλλον, μ' ένα παιδί στην αγκαλιά. Ήταν οι φόβοι αυτοί που μ' έμποδίσανε να φύγω, ή μία καλή δουλειά με τα σιτάρια που μου παρουνιάστηκε έξαφνα; Δεν το κατάλαβα και γώ πώς περδεύτηκα ή αυτή κ' ύστερα με άλλη κ' ύστερα μ' ένα μεγάλο μαγαζί. Διπλάσανε, τριπλάσανε τα καπιτάλια μου και ο τζίρος μου μεγάλωνε με την ημέρα. Μου έρχόταν κρίμα να φύγω πιά. Πολλές φορές, άμα έφτανεν ο δαρύς, μακρύς χειμώνας, άμα στρωνόντανε τα χιόνια και κρεμόταν άποπανά ο σταχτερός, ο μου λυθένιος ουρανός, συγγέφιαζε και μένα ο νους και μπουχίζα την κρούα ξενιτιά κ' η αυλή της Άννιώς έφεγγε ανθισμένη μπρος μου. Πολλές φορές σάν τυχάνει να βγώ στην έξοχη κ' έβλεπα καμιά χωριατοπούλα που τάγιζε τις όρνιθες, μου ξαναπρόβαλλε η Άννιώ θλιμμένη και χλωμή καθώς την άφισα, και γυρίζα στο μαγαζί κατσουφισμένος και με την καρδιά βαρεία. Μα δεν άργούσανε να με τραβήξουν πάλι οι

άλλες έγνοιες. Είχα μεστώσει στο έμποριο και στον παρά. Είχα κάμει τόσα χρήματα, που αν ήθελα να τα σηκώσω και να φύγω, θα μπορούσα να ζήσω καλά με τον τόκο τους. Όμως άμα μπή κανείς στον πλούτο, γλυκαίνεται, μεθά μ' αυτόν και δεν του κάνει όρεξη να σταματήσει. Και μόλις μου δρέθηκε η περίπτωση να πληθύνω μεμιάς το έχει μου και να συγγενέσω κιόλας με μία καλή και πλούσια φαμίλια, δε δισταξα. Παντρεύτηκα.

Πώς δε μ' έτρωγε μέσα μου το τάξιμο, που είχα κάμει της Άννιώς, δεν μπορώ να το πώ. Κ' ίσως να ήταν αυτό που άλλαξε άξαφνα την τύχη μου. Τη δεύτερη δεομάδα που στεφανώθηκε, ένα ξαφνικό φαλμένο κάποιου χρεώστη μου το πλήρωσα είκοσι χιλιάδες. Τον έδωκα μήνα δεύτερο κακό. Και κατόπι το ένα πάνω στο άλλο σειρά. Φόβο δεν είχα για να πέσω, μα οι άπαντοι χαμοί με κάμαν μίζερο και νευρικό. Δεν ταιριάζαν κιόλας τα χνώτα μας με τη θάλαχα που πήγα και φορτώθηκα. Είτε γώ έφταιγα είτε αυτή, δεν ήταν ζωή εκείνη που περάσα με μαζί δυο χρόνια. Άλλιάς μαθημένη αυτή, άλλιάς εγώ. Δεν είχαμε και την τύχη να μας δώσει ο Θεός ένα παιδί. Δεν πήγαινε μακρότερα το πράμα. Της γύρισα πίσω την προίκα και χωρίσαμε.

Μα δεν μπορούσα και γώ να μείνω άλλο στον τόπο. Και σουσουρα γίναν πολλά, και βαρέθηκα κιόλας την ξενιτιά. Έκαμα λογαριασμό, μου μέναν άρκετά. Πούλησα το μαγαζί, τα σηκώσα όσα είχα και τα μάζεψα για την πατρίδα. Ξεκίνησα με το σκοπό να τραβήξω ίσια στο χωριό μου. Μα η μάνα μου ήταν πεσπαμένη, με τ' άδερφια μου δεν είχαμε πολλές αγάπες. Μόνο άμα χρειαζόταν τίποτες, μου γράφανε καμιά φορά. Κ' έτσι τραβήξα στην πόλη που είχα παρατήσει την Άννιώ. Πήγαινα για κεινη; Δεν ήξερα ούτε αν ακόμα ζούσε. Πήγαινα, γιατί δεν είχα που άλλου να πάω.

Κατέβηκα τη νύχτα στο ξενοδοχείο. Ήταν καινούργιο. Τότε που έφυγα, δεν ήτανε χτισμένο εκεί το μέρος. Το πρωί σάν ζύπνησα, βγήκα στην αγορά. Δέ με γνώριζε δέβαια κανείς, μα εγώ γνώρισα κάποιους άμέσως κ' είχα το φόβο μη με γνωρίσουνε κι αυτοί. Πήγα και κάθησα στον καφενέ κι ο κόσμος με κύτταζε, όπως το κάνουνε στα μικρά τα μέρη, όπου είναι μετρημένοι οι ένοι. Πήρα μίαν έφημερίδα κ' έκανα πώς διάβαζα, κ' έριρινα γύρω μου λοξές ματιές. Κατίτι σ'α χαρά πηδούσε μέσα μου, ή χαρά που έχει κανείς όταν γυρίζει στην πατρίδα. Και για μένα ήταν σάν πατρίδα ο τόπος αυτός όπου είχα έρθει μικρός και πρωτογνώρισα τον κόσμο. Μα και μία θλίψη ένωθα μαζί με τη χαρά. Εκεί που γνώριζα ένα πρόσωπο παλιό στον στόν που ξεχώριζα μία γνώριμη φωνή στον άλλο, έβλεπα κιόλας πώς τα πρόσωπα τα είχε αλλάξει και τα ζώρωσε ο καιρός, άκουγα πώς τη φωνή τη βραχνιάσανε και την ψευδίσανε τα χρόνια. Ένας κύριος ήρθε σε λίγο και κάθησε στο διπλανό τραπέζι. Τον γνώριζα άμέσως πώς ήταν ο γιατρός του άφεντικού μου. Τον άφισα με τα μαλλιά ψαρά, μα με κορμί όρθό ακόμα. Τώρα οι πλάτες του είχανε λυγίσει και τα μαλλιά του ήταν κάσταπρα.

Ύστερα ήρθε κάποιος άλλος και κάθησε αντίκρου του κι άρχισαν, να παίξουν. Μαζεύτηκαν κι άλλοι γύρω, φαίνεται. Έχανε ο γιατρός και θυμωνε και φώναζε. Άπό τ' άλλα τα τρα

πέζια γύρω γελοούσανε. Στην πόρτα ήρθε και σταθηκε ένα παιδί και κύτταζε προς το τραπέζι του γιατρού. Θα το στείλανε να του μηνύση, κι αυτό φοβότανε να τον σιμώση, απαράλλαχτα όπως μία φορά και γώ, όταν τον έβλεπα έτσι θυμωμένο. Έτσι είδα πάλι πόσο λίγο αλλάζουν είκοσι χρόνια τη ζωή.

Και το ξαναείδα όταν ύστερα θυήκα και στην αγορά. Άρχισα να γνωρίζω ένα ένα τα παλιά τα μαγαζιά. Είχαν ξεκαινουργωθεί πολλά, είχαν χτιστή άλλα νέα, μα τα περισσότερα μέναν τα ίδια όπως τ' άφισα. Κι όπως προχωρούσα, δρισκόμουν όλοένα πάλι στην ίδια την παλιά ζωή. Ο κόσμος πηγαينوερχότανε, στεκότανε και κουβέντιαζε, liaζότανε στους μπαγκους, νύσταζε και χασμουριόταν. Και μέσα στα μαγαζιά οι έμποροι μετρούσαν με την πήχη, σκίζανε χασέδες, οι μπακάληδες γέμιζαν χαρτουλίνες και μποτίλιες, οι τσαρουχάδες χτυπούσαν τα πετισιά, οι καποτάδες ράβαν καθισμένοι σταυροπόδι, ο ντελάλης φώναζε και τα μπακαλόπουλα γυρνούσαν δρώμικα και κουβαλούσανε ζυπόλιτα νερό.

Τέλος δρέθηκα μπρος στο παλιό μου μαγαζί. Έμενε το ίδιο, απαράλλαχτο σά να είχα φύγει έχτες. Δεν άλλαξαν ούτε οι μπαγκες του διπλάναν άποπάνω ακόμα και μονάχα πώς είχανε χρωματιστή. Κι ακόμα κρεμιόντανε, σά να τα είχα εγώ κρεμάσει το πρωί, τα μάστα τα σκονιά, τα θειαφοκέρια, τα χταπόδια κ' άποκάτω οι μπαουκάλες με τα σκάγια και το ρετινιόλαδο, τα βάζα με τη γιάμπωλη, τη στύψη και την αλόη. Κι άποπίσω ο άφεντικός μου όρθός, κοντόπαχος καθώς τον άφισα, φουστανελάς ακόμα, σβέλτος πάντα μ' όλο το έγκωμο κορμί και τ' άσπρα τα μαλλιά.

Μπήκα μέσα και του έπιασα το χέρι και τον κύτταξα στα μάτια.

Με κύτταζε και κείνος ξαφνιασμένος. «Δέ με γνωρίζεις;» του είπα.

Σήκωσε τις πλάτες και σουφρώσε τα χείλη.

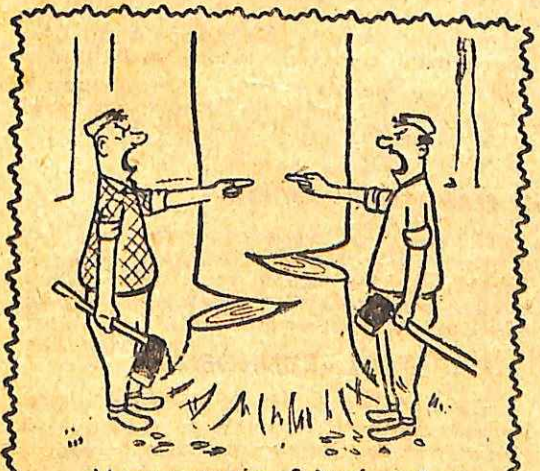
«Δέ με θυμάσαι; Δέ με είχες μία φορά στο μαγαζί;»

Με κύτταζε από πάνω ίσκιε κάτω κ' ή ματιά του σταιμάτησε, σά σαστισμένη στην καθαρή καινούργια φορεσιά μου. Έπειτα έμεινε κυττάζοντάς με κατάματα.

«Τη μύτη μου τουλάχιστο δεν τη θυμάσαι;» γέλασα.

Χτύπησε το χέρι του στο μέτωπο. Και γέλασε και το δικό του πρόσωπο και χύμησε. Έπεσε άπάνω μου και με άγκάλιασε.

Δέ με άφισε να φύγω ίσκιε το με

Άσυνεννοησία. Ξυλοκόπων!

σημέρι. Χαϊρότανε, σά να ξαναδρίσκε χαμένο παιδί του...

Και ρώτησα κ' έμαθα και γώ πολλά. Μόνο για ένα δεν τολμούσα να ρωτήσω: τί άπόγινε κεί πίσω από την αυλή του μαγαζιού. Δίχως να θέλω, τα μάτια μου όλο προς τα εκεί γυρίζαν. Μία στιγμή αποφάσισα να δγω να δώ, μα πάλι μ' έπιασε δειλία, θάρεις ο ίδιος φόβος που είχα μία φορά σάν ξεκλεβόμουν κ' έτρεχα εκεί κρυφά.

Μα εκεί που τρώγαμε ύστερα, έμαθα ό,τι ήθελα να μάθω δίχως να ρωτήσω.

«Τί να πη κανέναν; Όλα είναι τυχερά στον κόσμο» έπρεπε να ντέσης έτσι μία φορά, για να πās να βρης την τύχη σου», είπε ξαφνικά ο άφεντικός μου.

«Και κείνοι τί γίνονται;» δρήκα την ώρα και ρώτησα και γώ.

Δέ μελέτησα όνομα, όμως κατάλαβε. «Σέ καρτερούν», άπάντησε και με κύτταζε χαμογελώντας.

Ο λόγος με χτύπησε σάν άστραπή. Για να μην προδοθώ, πήρα τή ποτήρι κ' ήπια.

«Ναι, σε καρτερούν», ξαναείπε ο άφεντικός μου. «Ύστερα όταν έφυγες, ξεχάστηκε το πράμα και τη γυρέψανε δυοτρέις. Της πέσανε οι δικόι της, ή μάνα της την έσφιξε, μα δε θέλησε να πη το ναί. Έγώ έναν ήθελα, τους είπε, εκείνον που δε μου δώσατε. Άν έρθη εκείνος να με πάρη, τότες μοναχά θα παντρευτώ. Και κλειστήκε άπό τότες μέσα και δεν ξαναφάνηκε στον κόσμο».

Εσκυψα το κεφάλι, σά να ντρεπόμουν να γυρίσω να τον δώ. Του είχα πη όλο το ιστορικό μου, δεν του έκρυφα μήτε πώς είχα παντρευτή.

«Και ζή ακόμα ή μάνα της;» ρώτησα.

«Ζή», μου είπε: «ζή και βοηθά την Άννιώ. Ζούνε κ' οι δυο με τις ξενοδουλίες. Τ' αγοράρια δε βρήκαν προκοπή. Το ένα έγινε άστυφύλακας, το άλλο κακοπαντρεύτηκε, δυστύχησε».

«Θά πάω να τις δώ», του είπα: «έρχεται μαζί;»

«Γιατί δεν έρχομαι;» άποκρίθηκε.

«Ήθελε να του πώ να πάμε ίσια κιόλας, μα τον κατάλαβα που ήθελε να δοούμε μαζί στον καφενέ. Με πήρε και δγήκαμε. Καμάρωνε που με είχε πλάγι του και με γνώρισε με τον ένανε και με τον άλλον. Ίσια με το βράδυ έπιασα κι όλα συντροφίες».

Μα το άλλο πρωί άμα ζύπνησα, κάτι με τραβούσε να πάω ίσια στής Άννιώς μίαν ώρα πρωύτερα. Και το βρήκα κιόλας καλύτερα να πάω μοναχός.

Τραβήξα λοιπόν ίσια και μπήκα στην αυλή.

Τη βρήκα όπως την άφισα. Το πηγάδι, το χαμόσπιτο, το πλυσταριό, τα δέντρα, όλα τα ίδια, σά να μην πέρασαν άπό πάνω τους τόσα χρόνια. Μόνο η Άννιώ δεν ήταν εκεί δώ, μα η πόρτα του σπιτιού ήταν άνοιχτή και τραβήξα να μπώ. Φαίνεται όμως ν' άκουσε τα πατήματα μου και βγήκε στο κατώφλι.

Με αντίκρουσε και στάθηκε ξαφνισμένη και με κύτταξε.

«Ξέρεις ποιος είμαι;» ψιθύρισα.

Μία στιγμή δε μίλησε.

«Σ' έμαθα που ήρθες», είπε ύστερα.

Της έδωσα το χέρι και μου άπλωσε και κεινη το δικό της. Μα το πήρε πάλι και το άφισε να πέση και με κύτταζε άμιλητη.

«Σου τόταξο πώς θάρθω κ' ήρθα» της είπα.

Κρύο χαμόγελο της χάρισε μία στιγμή τη χείλη, μα έσδιησε άμέσως.

Στάθηκε ώρα εκεί και στεκότανε κι αυτή.

Δέ μου έλεγε να μπώ, δε σάλευε άπ' τον τόπο της.

Της χαμογέλασα, μα δεν άπάντησε μήτε στο γέλιο. Κύτταζε μόνο μπροστά της, σά να μην έβλεπε μπροστά της σά να μη στεκότανε εκεί κανείς μπροστά της. Έμοιαζε σά να όνειρευότανε.

Ο ήλιος είχε δύσει άντίκρου κ' έπεφτε στην πόρτα και της φώτιζε το πρόσωπο. Δεν είχε πολύ άσκημίσει, μα ήτανε στεγνό και τα μάγουλα πήραν και σουφρώσανε γύρω στα γείλη. Είχε δεμένη σκέπη στα μαλλιά, ή ντυμασιά της ήταν ξεδομένη κ' άπό τις παντούφλες που φορούσε μισοδγαίναν έξω τα δάχτυλα.

«Ήρθα να σε πάρω», της είπα και της ξαναπίασα το χέρι. «Μπορώ να σου φορέσω τώρα μεταξωτά φορέματα, ποδήματα χρυσά, μου έρχότανε να της πώ ακόμα, ο λόγος όμως δε μου έδωαινε άπ' το στόμα».

Στεκόμουν μόνο και την κύτταζα και δεν μπορούσα, δεν ήθελα να το πιστέψω αυτό που έβλεπα.

«Ελα, ήρθα να σε πάρω», ξαναμίλησα: «δεν άκούεις;»

«Άργά ήρθες», μου είπε τέλος και μου έριξε μίαν αγέλαστη, στυγνή ματιά.

Κ' ή φωνή της ήταν άλλο τόσο παγωμένη και στεγνή.

«Τότε να φύγω;» ρώτησα.

«Ναι, να φύγεις», ψιθύρισε. Κ' έσκυψε και πήρε τη σκούπα, που είχε άφηρεί άπό το χέρι άμα με είδε πρωύτερα.

Και γύρισα κ' έφυγα και γώ....

Ο έμπορος σάπασε, μα όταν είδε πώς τον κυττάζαμε όλοι, σά να περιμέναμε κάτι ακόμα:

«Και την άλλη μέρα—ξακολούθησε—έφυγα και για το χωριό μου. Άνοιξα μαγαζί εκεί για να δρίσκουμαι σε δουλειά και δεν ξανακατέβηκα στην πόλη».

«Άλλο θάμα τουτο», είπε ο σπαθοφόρος και χτύπησε με το χέρι το γόνατο. Τί, τόμαθε πώς είχες παντρευτή;»

«Ναι, τα πρόφτασε όλα της μάνας της ο άφεντικός μου, καθώς κατάλαβα», είπε ο έμπορος.

«Και δεν της έδωσες τίποτε;» ρώτησε ο γιατρός.

«Άφισα του άφεντικού μου να τους δώση, μα δεν τα πήραν», άποκρίθηκε ο έμπορος και τέλειωσε την ιστορία.

— Περίμενε, χρυσέ μου, να πάω πρώτα το καρδιονατικό σου, για να σου δείξω τα πώνια μου!

Η ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΣ

Έχθρὸς τῆς υγείας σας ὑπ' ἀριθμὸν 1!

Η ΣΕΙΡΑ: «ΑΡΡΩΣΤΕΙΕΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ» ΤΟΥ Δρ Ν. Ι. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ

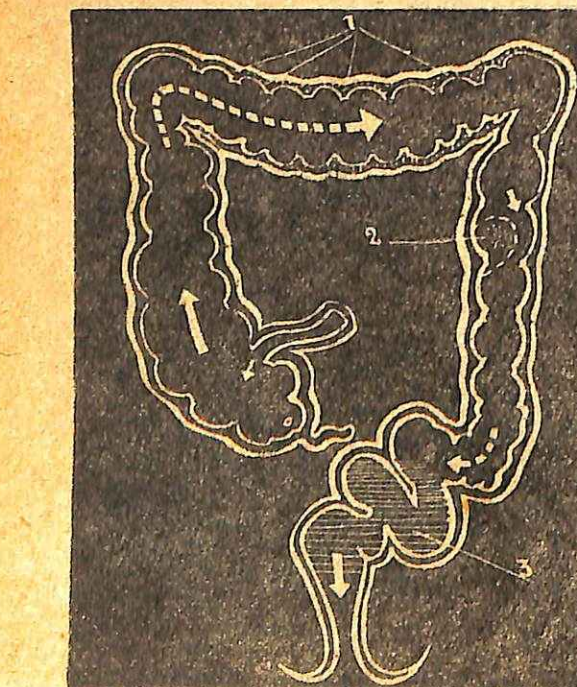
ΜΗ ΝΟΜΙΖΕΤΕ πὺς σας λέω ὑπερβολές! Ὁ τίτλος εἶναι κυρίως δική μου ἐμπνευσις πὺς τὴ δέχθηκαν ὅλοι ὅσοι συνεργαστήκαμε γιὰ νὰ γράψουμε τὸ ἄρθρο αὐτό. Κι' ὁ σοβαρὸς φίλος μου Α. Β. Γ., καὶ ἡ δοκτορέσσα Ε., πὺς κατ' ἀντιρροπίαν εἶχε στὴν ἀρχὴ, ἀναφέροντας μιά δυὸ ἄλλες ἀρρώστειες πὺς κατὰ τὴ γνώμη τῆς θὰ ἀξίαν περισσότερο αὐτὸν τὸν τίτλο... Τὴν ὑπερέτασι π. χ. ἡ τὴ φυματίωση. Δέχθηκαν τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν πραγματικότητα τοῦ τίτλου «Έχθρὸς Νο 1», γιὰτὶ ἀναγνώρισαν πραγματικά ὅτι δὲν ὑπάρχει ἄλλη «ἀρρώστεια» τόσο πολὺ διαδεδομένη σὲ ὅλα τὰ στρώματα τοῦ πληθυσμοῦ καὶ τόσο πολὺ «εὐτυχεμένη» πολλῶν ἀλλων ἀσθενειῶν καὶ ἐνοχλημάτων! Ἀσθενειῶν καὶ ἐνοχλημάτων πὺς βασανίζουν πραγματικά καὶ κοντύνουν τὴ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων...

Θὰ μὲ ρωτήσετε ἀμέσως, εἶναι ἀρρώστεια ἡ δυσκοιλιότητα;
«Ὅσοι πραγματικά ἔχετε δυσκοιλιότητα δὲν θὰ ἀργήσετε νὰ συμφωνήσετε μαζί μου πὺς πρόκειται σ' ἀλήθεια γιὰ ἀρρώστεια! Ἀρρώστεια ἐνοχλητική, ἐκνευριστική, ἐπιμονή καὶ ἐπικίνδυνη. Ἀλλὰ καὶ ὅσοι δὲν τὴν ἔχετε δὲν θ' ἀργήσετε νὰ τὴν παραδεχθῆτε, ἀν ρίξετε μία ματιά στὸν παρακάτω πίνακα πὺς δίνει μιά συνοπτικὴ εἰκόνα τοῦ τι μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἡ δυσκοιλιότητα ὅταν εἶναι χρόνια:

- 1 Αἰμορροῖδες μὲ ὅλα τὰ δυσάρεστα ἐπακόλουθά τους.
- 2 Γενικὸ ἐκνευρισμὸ, νευρώσεις ἢ καὶ νευροφυκτικές ἀκόμα μὲ μελαγχολία, ἐρεθιστικὸ σύνδρομο, ἀπογοήτευσι κλπ.
- 3 Πονοκέφαλος ἐπιμόνως μὲ τὴ μορφή ἀληθινῶν ἡμικρανιῶν.
- 4 Διάφορες ἀλλεργικὲς - ἀναφυλακτικὲς ἐκδηλώσεις, ὅπως ἐκζέματα, ὀρτικάρια.

1 Ἡ φυσιολογία καὶ ὁ μηχανισμὸς

Αὐτὸ εἶναι τὸ παχὺ ἔντερο, ὅπου πραγματοποιεῖται ἡ τελικὴ φάσις τῆς ἐντερικῆς λειτουργίας. Τὰ ἀχρηστά ἀπορρίμματα τῶν τροφῶν, περνῶν ἀπὸ τὸ λεπτό ἔντερο σὲ τὸ παχὺ (ἀντὶ τὸν κώλον—παχὺ βέλκος). Ἀπὸ ἐκεῖ μὲ τὴν πο-

5 Στοιμακία ἐνοχλήματα ὅπως ὑπερχλωουδρία ἢ ἀντίθετα ἀχυλία, δυσπεψία, φουσκώματα, ρεφίματα, καούρες ἢ καὶ ἀκόμη ἀληθινὸ ἡλικκὸ σύνδρομο μὲ πόνοιοι στὸ στομάχι, ἐμέτους κλπ.

6 Καρδιακὰ ἐνοχλήματα ὅπως παλμοὺς, δυσφορία κλπ. Ἰδιαίτερα σὲ ὅσους ἔχουν κάποια ἄλλη αἰτία στὴν καρδιά τους, στοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ διάφορους παροξυσμοὺς ὅπως στηθαγικὸς παροξυσμὸς στοὺς στηθαγικὸς, παροξυσμὸς ταχυκαρδίας σὲ ἄλλους κλπ. Αὐτὸ γίνεται ἀκριβῶς γιὰτὶ τὸ διαταραχὸν παχὺ ἔντερο πιέζει πρὸς τὰ πάνω τὸ διάφραγμα καὶ κίνοιο μὲ τὴ σειρά του τὰ σπλάχνα τοῦ θώρακος (καρδιά, πνεύμονες κλπ.).

7 Ἐνοχλήματα ἀπὸ τοὺς πνεύμονες, ἰδιαίτερα στοὺς ἀσθματικούς, στοὺς ὁποίους μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ ἀληθινὸς παροξυσμὸς ἢ καὶ νὰ τοὺς διατηρήσῃ.

8 Ἐντεροίτιδες καὶ ἰδιαίτερα κολίτιδες ἐπιμόνως ἀσπασμικές.

9 Ζαλάδες, ἀπνίξεις ἢ καὶ νευραλγίες.

10 Διαταραχὲς σπκοτικῆς καὶ χολῆς.

11 Ἀνορεξία, πικρὸ στόμα, ἀκάθαρτα καὶ ἐσθὴ γλώσσα.

12 Γενικὴ κακοδιαθεσία καὶ κόπωση ἀνεξήγητη.

13 Γενικὴ ἀδυναμία τοῦ ὁργανισμοῦ μὲ συνέπεια ἐλαττωμένη ἀντίστασις στὶς διάφορες ἀρρώστειες.

14 Παχυσαρκία ἢ καὶ ἀδυναμία ἀντίθετα.

«Ὅχι ὅλα βέβαια, μὰ μερικὰ ἀπὸ αὐτά, σκόρπια ἢ καὶ μαζί - μαζί, μπορεῖ νὰ προκαλέσῃ μιά χρόνια δυσκοιλιότητα.

...Καὶ μπορεῖ οἱ ἡμικρανίες κάποιες κυρίως ἢ ἕνα χρόνιο ἐκζέμα τῆς καὶ μὴ ὀφείλονται πρὸς τὴν δυσκοιλιότητα ἀπὸ τὴν ὅποια πᾶναι καὶ τὴν ὅποια παραμελεῖ ἢ παραγνωρίζει...

ρεία τοῦ βέλκος περνῶν σὲ ἐγκάρσιον (1), σὲ κατὶν (2) καὶ τέλος φθάνουν σὲ ἀπτευσμένο (3), γιὰ νὰ ἐξέλθουν τελικά. Ἡ αἰτία τῆς δυσκοιλιότητος μπορεῖ νὰ εἶναι εἴτε σὲ ἐγκάρσιον (ὅταν π. χ. ὑπάρχῃ μεγάλη πτώσις καὶ ἀπνοία)· εἴτε σὲ κατὶν (ὅταν π. χ. ὑπάρχῃ ἕνα ἐμπόδιο μηχανικὸ ἀπὸ ὄγκο, πολυπόδες κλπ.), εἴτε τέλος σὲ ἀπτευσμένο («3») (ἀπὸ κακὴ συνήθεια καὶ κακὴ γιγνίνη σχετικὰ μὲ τὶς κενώσεις, ἀταξία δηλαδὴ σὲ τὸ χρόνο ἢ τρῶφες χωρὶς στερεὰ ὑπολείμματα: 92% τῶν περιπτώσεων).

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ «ΝΕΡΟ»

Τὸ παχὺ ἔντερο εἶναι ἡ κυριώτερη πηγὴ ἐφοδιασμοῦ, σὲ νερὸ τοῦ ὁργανισμοῦ. Ἡ ποσότητα τοῦ νεροῦ πὺς κυκλοφορεῖ μέσα σ' αὐτὸ εἶναι πολὺ μεγαλύτερη ἀπὸ αὐτὸ πὺς πίνουμε. Ἐνὼ πίνουμε 1/2 — 2 κιλά τὸ 24ωρο, οἱ πεπτικοὶ ἀδένες ἐκκρίνουν μέσα σὲ τὸ ἴδιο διάστημα 15 κιλά περίπου. Τὸ σύνολο ἐπομένως τοῦ νεροῦ πὺς κυκλοφορεῖ μέσα σὲ τὸ παχὺ ἔντερο εἶναι 15,5—17 κιλά. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ 15 θὰ ἀπορροφηθοῦν ἀπὸ τὸν ὁργανισμὸ καὶ πάλι ἀφού χρησιμποιηθοῦν μέσα σὲ τὸ παχὺ γιὰ τὸ σχηματισμὸ τοῦ πολτοῦ καὶ τὰ ὑπόλοιπα 1/2 — 2 θὰ βγοῦν μὲ τὰ ὅσα καὶ μὲ τὰ κόπρανα τὰ ὁποῖα εἶναι μοιῶκα. Ἀν τὸ νερὸ πὺς πίνουμε εἶναι λίγο, τότε (ἐπεὶ ὁ ὁργανισ-

τὰ «ἐμπιστευτικά» τῆς δοκτορέσσας Ε

Κυρίες μου,

Ξέρετε ἀλήθεια ὅτι οἱ γυναῖκες κατὰ μεγάλη πλειοψηφία εἶναι ἐκείνες πὺς πάσχουν ἀπὸ δυσκοιλιότητα; Ἀπὸ αὐτὴν τὴν κοινὴ, τὴ συνήθισμένη χρόνια δυσκοιλιότητα, πὺς ἀποτελεῖ καὶ τὰ 90% τῶν περιπτώσεων. Δὲν τὸ ξέρετε; Καὶ ὅμως εἶσαι εἶναι, κυρίες μου. Ὅπως ἐπίσης εἶναι εἶσαι τὸ ὅτι ἐκεῖ οἱ γυναῖκες εἰσάγετε κυρίως πὺς κατὰ σύμπτωσιν πάσχουμε ἀπὸ ἡμικρανίες, ζαλάδες, νευρώσεις, πάλ, μούς, φουσκώματα καὶ... καὶ, ἀλήθεια, γιὰ κατὰ τὸν πῖνακα μὲ τὰ ρολοῖα μὲ τὶς ὥρες... Σ' αὐτὰ θὰ δρῆτε τὸ φυσικὸ καὶ τὴν αἰτία, γιὰτὶ ἐκεῖ οἱ γυναῖκες πάσχουμε πὺς συχνὰ ἀπὸ τοὺς ἁδένες ἀπὸ δυσκοιλιότητα... Γιὰτὶ, ἀπλοῦστα, ἐκεῖ παραμελοῦμε τὴν τακτικὴ ὥρα τῆς τουαλέτας. Ἀναβάλλουμε, μὲ συνέπεια νὰ σπᾶσουμε τὴ φυσικὴ συνέπεια τοῦ ὁργανισμοῦ μας...

Οἱ ἄνδρες, ἐπεὶ πᾶν στὴ δουλειά τους, φροντίζουν νὰ πᾶν στὴν τουαλέτα κάθε πρὶν φύγουν, κι' εἶσαι δημιουργοὺν τὴ συνήθεια καὶ τὴ φυσικὴ καὶ πρὶν κένωσι. Ἀντίθετα, οἱ γυναῖκες, ἐπεὶ δὲν μένουν σὲ σπῆτι καὶ πιέζονται ἀπὸ τὶς δουλειές, ἐνὺ συγχρόνως σκεφτόνται «ἔχω καιρὸ, πᾶν ἀργότερα, ἂς ἐτοιμάσω πρὶν τὰ παιδιὰ, ἀναβάλλουν ὅταν ἀισθανθοῦν τὴν ἀνάγκη. Ἀναβάλλουν τὰς/τὸ ἐξχνὸν ἀργότερα, ἐπεὶ δὲν κι' ὁ ὁργανισμὸς τους, ξεσηκώνεται ἀπὸ τὴν κανονικὴ, φυσικὴ καὶ ὥρα τῆς ἐκκρίσεως... Ἄν τὸ ἴδιο πρῶγμα ἐπαναληφθῇ συχνὰ, καὶ εἶσαι συνέπεια μὲ μᾶς τῆς γυναῖκες, ἡ δυσκοιλιότητα ἀρχίζει... καὶ αἰγὰ - αἰγὰ ἐγκαθίσταται... Ἔτσι λοιπόν, κυρίες μου...

Μὴν τὸ ξεχνάτε αὐτὸ ποτὲ. Ἰωώτῃ σας φροντίζα κάθε ἡμέρα νὰ εἶναι ἡ τακτοποίηση τῆς ἐντερικῆς σας λειτουργίας...
Δρ.σ. Ε.

σμὸς δὲν μπορεῖ νὰ διαθέσῃ καθόλου ἀπὸ τὰ 15 κιλά γιὰ τὴν τελικὴ μάζα τῶν κοπράνων, τὰ κόπρανα θὰ γίνουν σκληρὰ καὶ ἐπομένως ὀλιγώτερο ἱκανὰ γιὰ τελικὴ ἐξοδο...

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ «ΜΑΖΑ»

Γιὰ νὰ γίνουν πλήρεις οἱ συσταλτικὲς κινήσεις ἑνὸς καλοῦ ὁργάνου (τοῦ παχέος ἔντερου ἐδῶ) πρέπει τὰ τοιχώματά του νὰ προσκρούουν κάθε φορὰ σὲ μιά μάζα ἀκετοῦ ὄγκου. Ἄν τὸ κῶλον εἶναι κενὸ ἢ σχεδὸν κενὸ ἐπεὶ δὲν θὰ περιέχῃ παρὰ ἐλάχιστη μάζα, τότε οἱ συσταλτικὲς κινήσεις του θὰ εἶναι μικρὲς καὶ ἀδύνατες μὲ φυσικὸ ἐπακόλουθμα τὴν καθυστέρημένη καὶ ἐλαττωματικὴ ἐξώθησι τοῦ περιεχομένου πρὸς τὰ ἔξω (δυσκοιλιότητα). Ἄν λοιπόν οἱ τροφές πὺς τρῶμε εἶναι ὅλες ἀρμολώσιμες, ἀν δὲν ἀφίνουν δηλαδὴ ἀχρησιμοποίητα στερεὰ ὑπολείμματα (ὅπως π. χ. τὸ δούτυρο, κρέας, αὐγά, γάλα, τυρὶ κλπ.), τότε ὀγκώδης μάζα δὲν θὰ ὑπάρχῃ καὶ ἡ δυσκοιλιότητα θὰ ἐπακολουθήσῃ. Ἀντίθετα ὅταν περιέχουν τέτοια ὑπολείμματα (κυτταρίνη δηλαδὴ) ὅπως τὰ χορταρικά, τὰ φρούτα κλπ., τότε θὰ ὑπάρχῃ σὲ τὸ παχὺ ὀγκώδης μάζα, καὶ ἡ ἐντερικὴ λειτουργία θὰ γίνετα καλά.

Τὰ λίπη τῶν τροφῶν, προσδίδουν σὲ τὰ κόπρανα μιά γλοιώδη σύστασι, ἡ ὅποια διευκολύνει τὴν ἐξοδὸ τους. Ἡ λιπὴν, ἀποστρεφεί τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν ἀπὸ τὴν γλοιότητα αὐτή.

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ «ΛΙΠΟΣ»

Εἶναι καὶ αὐτὸς σπουδαιότατος γιὰ τὴν φυσικὴ ἐντερικὴ λειτουργία. Τὸ σχετικὸ ἀπαιτητικὸν τοῦ ὁργανισμοῦ γιὰ τὴν λιπὴν, ἀποστρεφεί τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν ἀπὸ τὴν γλοιότητα αὐτή.

Ο ΠΑΡΑΓΩΝ «ΣΥΝΗΘΕΙΑ»

Εἶναι καὶ αὐτὸς σπουδαιότατος γιὰ τὴν φυσικὴ ἐντερικὴ λειτουργία. Τὸ σχετικὸ ἀπαιτητικὸν τοῦ ὁργανισμοῦ γιὰ τὴν συνήθειαν, ἀποστρεφεί τὰ ὑπολείμματα τῶν τροφῶν ἀπὸ τὴν γλοιότητα αὐτή.

2 Ποιές καὶ πόσες εἶναι οἱ αἰτίες;

2—8 %... = συγγενεῖς ἀνωμαλίες τοῦ παχέος ἔντερου + ἀνεπάρκεια τοῦ σπκοτικῆς + φλεγμονῆς τοῦ ἔντερου + ὁρμονικὲς διαταραχὲς + ψυχικὲς διαταραχὲς + καθιστικὴ ζωὴ.

ΤΟ ΣΗΚΟΤΙ. ΑΙΤΙΑ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ

Ἡ ἀνεπάρκεια τοῦ σπκοτικῆς μπορεῖ μερικὲς φορὲς νὰ προκαλέσῃ δυσκοιλιότητα. Αὐτὸ μπορεῖ νὰ γίνῃ γιὰ δυὸ αἰτίες. Εἴτε γιὰτὶ τὸ σπκοτὶ δὲν ἐκκρίνει ἀρκετὴ χολὴ (καὶ ἡ χολὴ εἶναι ἀπαραίτητη γιὰ τὴν καλὴ πέψιν τῶν λιπῶν) εἴτε γιὰτὶ ἡ χοληδόχος κύστις δὲν δίνει τὴ χολὴ πὺς περιέχει τὴν ὥρα πὺς πρέπει (αὐτὸ συμβαίνει π. χ. στὶς χολοκυστοπάθειες, χολολιθίαισι, κλπ. Ἡ δυσπεψία τῶν λιπῶν προκαλεῖ ἐντερικὴ στάσι, ἡ ἐντερικὴ στάσις φλεγμονὴ τῆς χοληδόχου κύστεως, ἡ φλεγμονὴ τῆς κύστεως ἐπιτείνει τὴ διαταραχὴ τῆς ἐκκρίσεως τῆς χολῆς καὶ δημιουργεῖται εἶσαι παῦλος κύκλος πὺς δὲν λύεται παρὰ μόνον μὲ τὴ διευκόλυνσι τῆς ἐκκρίσεως τῆς χολῆς.

Η ΦΛΕΓΜΟΝΗ ΤΟΥ ΕΝΤΕΡΟΥ — ΟΙ ΑΔΕΝΕΣ

Ἡ κολίτις εἶναι συχνὰ μιά αἰτία καὶ μιά συνέπεια τῆς δυσκοιλιότητος. Ὅταν ἡ δυσκοιλιότης ἐπιτείνει μὲ κολίτιδα γίνεται ἐπώδυνος. Συχνὰ σὰν ἀρχικὴ αἰτία εἶναι τὰ ἐντερικὰ παράσιτα. Αὐτὰ (τριχοκέφαλοι, ἀμοιβάδες, λямблиες κ.ο.κ.), προκαλοῦν φλεγμονὴ τοῦ παχέος ἔντερου καὶ ἡ φλεγμονὴ τὴν δυσκοιλιότητα...

Στὶς γυναῖκες μιά αἰτία δυσκοιλιότητος εἶναι οἱ ἐνδοκρινικὲς διαταραχὲς. Οἱ «ὁρμονικὲς» αὐτὲς δυσκοιλιότητες ἀρχίζουν μὲ τὴν ἐμφάνισι τῆς ἐμμηνορροίας, διακοῦν ὡς τὴν ἐμμηνορροίαν, ἐπιτείνονται στὶς ἡμέρες τῶν «ἐμμηνίων» καὶ βελτιώνονται στὴν περίοδο τῆς ἐγκυμοσύνης. Συνοδεύονται καὶ μὲ ἄλλες διαταραχὲς ὅπως π. χ. ἀπνίξεις, νευροκτικές, παλμοὺς, κλπ. Ἡ διαταραχὴ τῶν ὁρμῶν καὶ τοῦ φυτικῆς νευρικοῦ συστήματος εἶναι στὴν βάση.

Η ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ ΤΗΣ ΚΑΘΙΣΤΙΚΗΣ ΖΩΗΣ — ΤΟ ΜΕΓΑΚΟΛΟΝ

Συχνὰ παρατηρεῖται δυσκοιλιότητα σὲ ὅσους διάγουν ζωὴ καθιστικὴ εἴτε ἀπὸ... ὀκνηρία εἴτε ἀπὸ οἰκισκὰ ἢ ἐπαγγελματικὰ καθήκοντα. Ἡ δυσκοιλιότης αὐτὴ εἶναι πολὺ πιο συχνὴ στοὺς ἀνθρώπους τοῦ γραφείου, στοὺς διανοομένους, στοὺς ἐμπορικὸς ἀντιπροσώπους πὺς κάνουν ταξίδια μὲ σιδηρόδρομο, πλοῖο κλπ., ἐπίσης τέτοια εἶναι ἡ δυσκοιλιότης τῆς γεροντικῆς ἡλικίας, ἀκριβῶς γιὰτὶ καὶ σ' αὐτὴν λειτουργοῦν κινήσεις ἔντονες.

Τὸ μεγὰκολον εἶναι μιά συγγενὴς ἀνωμαλία τοῦ παχέος ἔντερου. Σ' αὐτὴν τὸ παχὺ ἔντερο εἶναι παρὰ πολὺ μεγάλο, 3, 5, 8, 10 μέτρα καμμιὰ φορὰ καὶ ἐπομένως, κατὰ φυσικὴν συνέπεια, οἱ κενώσεις γίνονται κάθε 3, 5, 10 καὶ 15—20 ἡμέρες. Τὸ μεγὰκολον εἶναι σπάνια ἀνωμαλία καὶ πολὺς φορὲς γίνεται κατὰχρησις τῆς διαγνώσεως αὐτῆς ἐκεῖ πὺς δὲν εἶναι τίποτα ἄλλο παρὰ μιά ἀπλή, καλὴ δυσκοιλιότητα...

92—98%... Ἡ ΚΟΙΝΗ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΑΙΤΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΗ ΥΓΙΕΙΝΗ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΝΤΕΡΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ...

Ὅλες οἱ αἰτίες πὺς ἀναφέραμε δὲν εἶναι στὴν βάση παρὰ μόνον 2—8% ὅλων τῶν περιστατικῶν τῆς δυσκοιλιότητος.

Τὸ μεγάλο ποσοστὸ, τὸ σύνολο σχεδὸν δὲν ὀφείλεται παρὰ στὴν παραμέλησι ἢ τὴ διαταραχὴ τῶν 4 παραγόντων πὺς σας περιέγραψα σὰν ἀπαραίτητη γιὰ τὴν ἐντερικὴ λειτουργία. Στὴν βάση θὰ εὑρίσκειται πάντα εἴτε:

- κακὴ διατροφή, δηλαδὴ περιορισμὸς νεροῦ, περιορισμὸς τροφῶν πὺς περιέχουν κυτταρίνες, (χορτά, δσπρία, κλπ.) εἴτε:
- κακὲς συνήθειες σχετικὰ μὲ τὴν κένωσι, καὶ συγκεκριμένα παραμέλησις τῆς κενώσεως μιά τακτικὴ ὥρα εἴτε ἀπὸ ὀκνηρία, εἴτε ἀπὸ ξενοιασιά, εἴτε ἀπὸ ἄλλες φροντίδες, εἴτε ἀναγκαστικὴ παραμέλησις γιὰ λόγους θεραπευτικούς.

Οἱ περισσότερες δυσκοιλιότητες, ἀπὸ ὅποια σκοπία καὶ ἂν τὶς δοῦμε δὲν εἶναι

παρὰ ἕνα βασικὸ ἐλάττωμα, μιά ἀρρώστεια πὺς ἀποκτήθηκε ἀπὸ κακὴ τακτικὴ γύρω σὲ τὸ μηχανισμὸ τῆς ἐντερικῆς λειτουργίας. Κακὴ διατροφή, κακὲς συνήθειες.

ΤΗ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΑ

ΤΗΝ ΕΥΝΟΕΙ

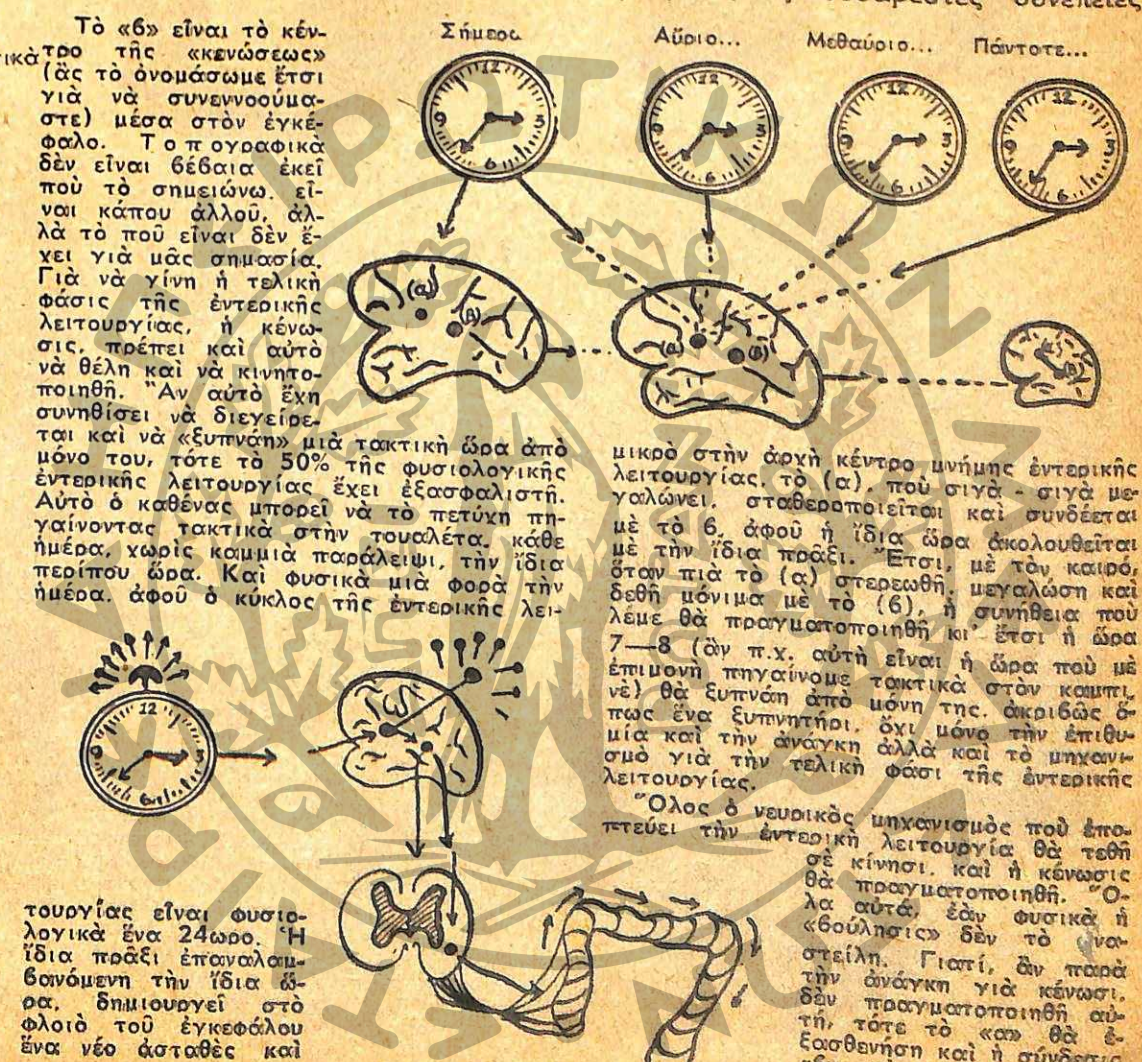
1. Τὸ κρέας
2. Τὰ αὐγά
3. Τὰ ζυμαρικά
4. Τὰ καρκεύματα
5. Τὸ ἄσπρο ψωμὶ
6. Οἱ κονσερβες
7. Τὰ ἀλλαντικά
8. Τὰ οἶνοπν ἐύματα
9. Ὁ καφὲς
10. Τὸ τσάι
11. Τὸ λίγο νερὸ
12. Ἡ καθιστικὴ ζωὴ
13. Τὰ ταξίδια μὲ τραῖνο ἢ αὐτοκίνητο
14. Οἱ ἀκανόνιστες ὥρες στὴν κένωσι

Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ... ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ: ΝΑΙ

ΓΙΑΤΙ:
● Ἐκεῖ πλῆθυνει τὰ καθιστικά ἐπαγγέλματα καὶ τὰ ἐπαγγέλματα γραφείου.

ΒΑΣΙΚΟΣ ΠΑΡΑΓΩΝ: Η ΣΥΝΗΘΕΙΑ

● Συνηθίστε νὰ πηγαίνετε στὴν τουαλέτα κάθε ἡμέρα τὴν ἴδια ὥρα... Ἐτσι ἐξασφαλίζετε τὴ μιά, ἀπὸ τὶς κυριώτερες προϋποθέσεις γιὰ τὴν κανονικὴ ἐντερικὴ σας λειτουργία, καὶ ἀποφεύγετε τὶς δυσάρεστες συνέπειες

Τὸ «δ» εἶναι τὸ κέντρο τῆς «κενώσεως» (ἂς τὸ ὀνομάσωμε ἐῖσαι γιὰ νὰ συνεννοῦμασθε) μέσα στὸν ἐγκέφαλο. Τὸ ποιογραφικὰ δὲν εἶναι βέβαια ἐκεῖ πὺς τὸ σημαίνω. εἶναι κάπου ἄλλου, ἀλλὰ τὸ πὺς εἶναι δὲν εἶναι γιὰ μᾶς σημασία. Γιὰ νὰ γίνῃ ἡ τελικὴ φάσις τῆς ἐντερικῆς λειτουργίας, ἡ κένωσις, πρέπει καὶ αὐτὸ νὰ θέλῃ καὶ νὰ κινητοποιηθῇ. Ἄν αὐτὸ ἔχῃ συνήθειαν νὰ διεγείρεται καὶ νὰ «ἐκπνῆσῃ» μιά τακτικὴ ὥρα ἀπὸ μόνο του, τότε τὸ 50% τῆς φυσιολογικῆς ἐντερικῆς λειτουργίας ἔχει ἐξασφαλισθῇ. Αὐτὸ ὁ καθένας μπορεῖ νὰ τὸ πετύχῃ πηγαίνοντας τακτικὰ στὴν τουαλέτα, κάθε ἡμέρα, χωρὶς καμμιὰ παράκλησι, τὴν ἴδια περίπου ὥρα. Καὶ φυσικὰ μιά φορὰ τὴν ἡμέρα, ἀφού ὁ κύκλος τῆς ἐντερικῆς λειτουργίας εἶναι φυσικὰ λογικὰ ἐν 24 ὥροι. Ἡ ἴδια πρὸς ἐπαναλαμβανόμενη τὴν ἴδια ὥρα, δημιουργεῖ σὲ φλοιὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἕνα νέο ἀσταθὲς καὶ

μικρὸ στὴν ἀρχὴ κέντρο μνήμης ἐντερικῆς λειτουργίας, τὸ (α) πὺς σιγὰ - σιγὰ μεγαλώνει, σταθεροποιεῖται καὶ συνδέεται μὲ τὸ 6, ἀφού ἡ ἴδια ὥρα ἀκολουθεῖται μὲ τὴν ἴδια πρᾶξι. Ἔτσι, μὲ τὸν καιρὸ, ὅταν πᾶς τὸ (α) στερεωθῇ, μεγαλώσῃ καὶ δεθῇ μόνιμα μὲ τὸ (6), ἡ συνήθεια πὺς λειμὲ θὰ πραγματοποιηθῇ κι' εἶσαι ἡ ὥρα 7—8 (ἂν π.χ. αὐτὴ εἶναι ἡ ὥρα πὺς μὲ ἐπιμονὴν πηγαίνουμε τακτικὰ στὸν καμν, νὲ) θὰ ἐκπνῆσῃ ἀπὸ μόνῃ τῆς ἀκριβῆς ὁμῆς καὶ τὴν ἀνάγκη ἀλλὰ καὶ τὸ μηχανισμὸ γιὰ τὴν τελικὴ φάσι τῆς ἐντερικῆς λειτουργίας.

Ὅλος ὁ νευρικὸς μηχανισμὸς πὺς ἐποπτεύει τὴν ἐντερικὴ λειτουργία θὰ τεθῇ σὲ κίνησι. καὶ ἡ κένωσις θὰ πραγματοποιηθῇ. Ὅλα αὐτὰ, ἐὰν φυσικὰ ἢ «βούλησις» δὲν τὸ γινᾶσται. Γιὰτὶ, ἐν παρὰ τὴν ἀνάγκη γιὰ κένωσι, δὲν πραγματοποιεῖται αὐτὴ, τότε τὸ «κα» θὰ ἐξασθενήσῃ καὶ ἡ σύνδεσις «6» καὶ «8» θὰ διακοπῇ.

ΕΚΔΡΟΜΙΚΑ

1 Ζακέτα της Νίνα Ρίτσι. Μάλινο κορδάκι τελειωμένο με λάστιχο πλεκτό. 'Η κουκούλα φοδράζεται με κόκκινο χνουδωτό ύφασμα. Μανικκόλληση γαυνή. 2 Ζάν Ντεσέ. Πολύ λεπτή ζακέτα από ύφασμα σε τύπο ζέρσεϊ άγκορά. 'Εχει κι' αυτή τελειώματα από πλεκτό λάστιχο. 3 Μία ωραία παριζιάνικη κουκούλα. Στο εμπρός περνάει κορδόνάκι ή λαστιχάκι που τη μαζεύει κάτω απ' το σαγόνι. 4 Καριγκάν Λεζύο. Ζέρσεϊ ή πλεκτή εφάρμοστη κουκούλα αποτελεί συνέχεια του πουλόβερ. 5 'Αντρέ Λεντού. Το σκουφί-«φέσι». 'Η άκρη του γαυνίζεται με δυο νάμματα. Γιακάς άσορτί. 6 Γνωστός τύπος ζακέτας. Λαν. Χορηγήθηκε από τις ζακέτες των χονδρικών. 'Εδώ βλέπετε τον τύπο αυτό σε νοντό μάλλινο ύφασμα. 'Η κουκούλα και οι μαστρες φοδράζονται με γούνα. 7 Κάλυμμα αυτιών από γούνα ή κατάλληλο χνουδωτό ύφασμα, άγκορά κλπ. Προσαρμόζεται σε ειδικό ύφασμα ή σε οποιοδήποτε κοκκαλίνο στήριγμα μολλίων. Τό ντύντε με βελούδο ή άλλο. 8 Πολύ τέλεια μύδα για ώριμους από τα γυαλιά που βλέπετε. Κάνουν και για όσες άνεσάι-νουν σε μοτοσυκλέτες.

Η ΕΝΙΣΧΥΣΙΣ ΤΩΝ ΦΤΩΧΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ

Η ΑΞΙΕΠΑΙΝΟΣ ΔΡΑΣΙΣ ΤΟΥ ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΕΠΙΚΟΥΡΙΚΩΝ ΣΧΟΛΙΚΩΝ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ.— ΟΙ ΦΤΩΧΟΙ ΜΑΘΗΤΑΙ ΠΟΥ ΑΡΙΣΤΕΥΟΥΝ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΜΗΝΑ ΕΝΑ ΧΡΗΜΑΤΙΚΟ ΠΟΣΟΝ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΑΕΙ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΠΕΡΑ ΜΟΡΦΩΣΙ ΤΟΥΣ.— Η ΧΟΡΗΓΗΣΙΣ ΥΠΟΤΡΟΦΙΩΝ

ΜΕ ΤΗΝ ευκαιρία μιάς πρόσφατης επίσκεψώς μου στα γραφεία του Πανελληνίου Συνδέσμου 'Επικουρικών 'Υποτροφιών, όπου είχε οργανωθεί, με πρωτοβουλία του Συμβουλίου του Συνδέσμου, συγκέντρωσις των αντιπροσώπων του τύπου, θυμήθηκα μιά παλιά ιστορία.

Σ' ένα νησί του Αιγαίου — δεν έχει σημασία ποιά — υπήρχε κάποτε ένα χωριό που είχε μεγάλη κλίση στα γράμματα. Τό χωριό, όμως, αυτό δεν μπορούσε να συνεχίση τις σπουδές του, γιατί ήταν πάμπτωχο και όρανό από πατέρα. 'Η μητέρα του ξενοδούλευε στα χωράφια για να μπορέση να τ'ό ζήση. Μόλις που κατάρθωσε να τ'ό στείλῃ στο δημοτικό σχολείο (τότε ήταν τριτάξιο). Για πάρα πέρα δεν είχε τη δυνατότητα. Μά ο δάσκαλος και ο παπας του χωριού της έλεγαν συχνά: «Κρίμας να μη μπορή να συνεχίση τ'ό σχολείο τ'ό παιδί σου. 'Αν σπουδάζε, θα γινόταν μιά μέρα τρανός άνθρωπος. Είναι πολύ έξυπνος και τ'ό παίρνει τ'ό γράμματα». Τάκουγε αυτά ή μάνα και στενοχωριόταν. Μά τί να κάνη; Δεν είχε παρά δυο χέρια. Και οι σπουδές θέλουν λεφτά. Τό παιδί της ωστόσο, όποτε είχε άδειά, διάβαζε και μελετούσε. Δεν ήταν παρά δέκα χρονών, μά ξεκοκκάλιζε όποιο βιβλίο του έπεφτε στα χέρια, από τ'ό 'Γενοβέφα' και τ'ό 'Γέφυρα των στεναγμών' που ποιάς έρεει πώς είχαν δρεθή στο χωριό, ως τ'ό βιβλίο της 'Εκκλησίας. Τόδελε ή μάνα του και κρυφός καμμός τ'ό έτρωγε. Και μιά μέρα πήρε μιά ηρωϊκή απόφασι: «Θά πάς πάλι σχολείο, έπτε στο παιδί της. Θά σπουδάσης». «Μά πώς, μητέρα;» έκανε έκπληκτος, αλλά εύχαρις, ό μικρός. «Μη σε νοιάξη, θά τ'ό κανονίσω». Κι' έγινε τότε ή μάνα όλοκαύτωμα θυσίας. Με τις λίγες δραχμές που είχε κάτω από τ'ό προσκέφαλό της άγράσε λίγα εικονίσματα, γαλάζιες χάντρες για τ'ό «μάτι», άφιερώματα κ.λ.π. κι' άρχισε να γυρίζη στα χωριά πουλώντας τ'όπραματά της. Μέσα νύχτα περπατούσε, έφερνε βόλτα όλο τ'ό νησί. Χειμώνα - καλοκαίρι τ'ό έβλεπαν στις στράτες, είτε με τ'ό λιοπύρι του Αλγούστου είτε με τ'ό βορριάδες και τις βροχές του Γενάρη. Δέσταματοσε ποτέ. Λεπτό - λεπτό μάζεσε τ'ό έξοδα για τις σπουδές του παιδιού της. Κοιμόταν στους άχυρώνες και τρέφονταν με «άκριδες και μέλι». Στο μεταξύ πήγε τ'ό παιδί της στη χώρα και τ'ό έγραψε στο έλληνικό σχολείο. Τό έβαλε και σ' ένα σπίτι οικότροφο και έθε βδομάδα τ'ό έφερε τ'ό χρή-

μα για τ'ό συντήρησι του. 'Ηρθε και στέγνωσε από τ'ό δούλου και τ'ό κούρασσι. «τ'ό δέμα της έγινε πίσσα μαύρο από τ'όν ήλιο μά τ'ό μάτια της έλαμπαν πάντα από μιά κρυφή λάμψη. 'Ηταν μιά γυναίκα επιφασιατική και δραστήρια. Και κατάφερε τ'ό σκοπό της. Με τ'ό εικονίσματα και τις χάντρες σπουδάζε τ'ό παιδί της. Τό έστειλε όχι μονάχα στο έλληνικό σχολείο και στο γυμνάσιο αλλά και στο Πανεπιστήμιο. Και σήμερα ο γιός της είναι ένας διακεκριμένος δικηγόρος.

Σάν τ'ό χωριό που τ'ό ανέφερα, υπάρχουν ένα σωρό παιδιά στην 'Ελλάδα. Έχουν τ'όν πόθο και τ'ό ζήλο να σπουδάσουν, μά δεν έχουν τ'ό μέσα. Κι' εϋτε κάθε μάνα, όσο κι' ν' άναπατή τ'ό παιδί της, δε μπορεί να κήνη ό,τι έκα-ε ή νησιώτισσα του Αιγαίου. 'Εξ άλλου κάθε οικογένεια έγε να αναθρέψη ένα σωρό παιδιά και δε μπορεί να θυσιάση τ'ό άλλο. 'Α τ'ό ένα, τ'ό άλλο, και τ'ό άλλο. Τι θάπρεπε λοιπόν να γίνυν αυτο τ'ό παδιά. 'Εα τρέπε ν' άφειθούν στη μαίρη τους και να πάνε χαμένα; Νά πνιγή ή υγιή ιδιοφιλία που σε πολλές περιπτώσεις κρύβεται μέσα τους και δεν έχει τ'ό ευκαιρία να εκδηλωθή, φυσικά, όχι. Μά πώς θα τ'ό βοηθούσε; Κανονικά θά έπρεπε τ'ό κράτος. Μά, αυτό, όπως συνήθισαμε να λέμε, είναι τ'ό ίδιο φτωχο και ή δράσι του ότ'όν κοινόν τ'όμέα πολύ περιωρισμένη. 'Επρεπε λοιπόν να έπέμνη ή ιδιωτική πρωτοβουλία. Και ή ιδιωτική πρωτοβουλία ξεκίνησε όυτ'ό τ'ό φορά, όπως σε πολλές άλλες, από γυναίκες.

Ένας όμιλος κυριών με έπι κεφαλή μιά ζωντανή και δραστήρια γυναίκα, τ'ό κυρία Ντόρα Πεζοπούλου, ίδρυσε τ'όν 'Οκτώβριο του 1953 τ'όν Πανελλήνιο Συνδέσμο 'Επικουρικών Σχολικών 'Υποτροφιών (Π.Σ.Ε.Σ.Υ.) με σκοπό να βοηθήσουν τ'όσ καλούς αλλά φτωχούς μαθητάς. Στην αρχή οι κυρίες αυτές ήταν 23 και οι μόνοι πόροι που διέθεταν ήταν οι συνδρομές τους. 'Ηταν όμως προικισμένες με θάρρος και πίστι. 'Ανεπτυξαν τ'όση δραστηριότητα που έπ'όλλοι έσασαν τ'ό μέλη του συνδέσμου έκαναν γνωστό τ'ό έργο τους, προπαγάνδισαν τ'ό σκοπό τους, χτύπησαν πλούσιες πόρτες, άπειθυνησαν σε ύπουργεία και σε τράπεζες και μέσα σε έλάχιστο χρονικό διάστημα κατάρθωσαν να αναπτύξουν τ'όσ πόρους τους και να χορηγήσουν έπικουρικές ύποτροφίες σε έκατοντάδες μαθητάς σε όλη τ'όν 'Ελλάδα. Έργο ιερό

Η κυρία Ντόρα Πεζοπούλου, πρόεδρος Π.Σ.Ε.Σ.Υ. στα γραφεία του συνδέσμου.

που βρίσκει διαρκώς όλο και μεγαλύτερη κατανόηση.

Προϋποθέσεις χορηγήσεως ύποτροφίας

Όπως έξήγησε στούς δημοσιογράφους, κατά τ'όν είδική συγκέντρωσι της περασμένης έβδομάδος, ή πρόεδρος του Συνδέσμου κ. Ντόρα Πεζοπούλου, για να χορηγηθή σ' ένα μαθητή ύποτροφία πρέπει να υπάρχουν τρεις προϋποθέσεις: Πρώτη: Νά είναι ο μαθητής τελείως άπορος. Δεύτερη: Νά έχη άριστο ήθος και τρίτη: Νά είναι άριστος στα μαθήματά του.

Στό Συνδέσμο άπευθύνεται είτε ο ίδιος ο μαθητής, είτε ο διευθυντής του σχολείου του. Γίνεται έρευνα από μέλη του Συμβουλίου και, όταν διαπιστωθή ότι ο μαθητής έχει άνάγκη πραγματικά από οικονομική ένίσχυσι, τ'ό χορηγείται ή ύποτροφία. Σε τί ποσό άνέρχεται αυτή ή ύποτροφία; Δεν είναι καθωρισμένο. Ποικίλλει ανάλογα με τ'όν περιπτώσι. Σε άλλο μαθητή δίνονται περισσότερα και σε άλλο λιγότερα. Ο Συνδέσμος άγκαλιάζει με τ'ό στοργή του τόσο

ΠΛΗΡΩΜΗ

Η ωραία έταίρα Ναυσικά άπεφάσισε να έπισκεφθή μιά μέρα τ'ό φίλο της ότο σπίτι του. Αυτός όμως που δεν είχε καμμία διάθεσι, άνέθεσε στην ύπηρετριά του να τ'ό πη ότι ο κύριός της άπουσίαζε.

Έτσι κι' έγινε. Και ή ωραία Ναυσικά έφυγε άπρακτη και, φυσικά, έξω φρενών, γιατί κατάλαβε ότι ο φίλος της, ήθελε να τ'ό ξεφορτωθή για κείνη τ'ό στιγμή.

Όύτερα από λίγες μέρες, ο φίλος έπισκέφθη τ'ό Ναυσικά στο σπίτι της.

— Δεν είμαι έδώ, τ'ό φώναζε έκείνη από τ'ό έσωτερικό διαμέρισμα.

— 'Αστείεςσαι; 'Αφού γνωρίζω τ'ό φωνή σου.

— Τέλος πάντων είσαι πολύ άναίδης. Έγώ, προχθές που ήρθα σπίτι σου, έπίστεψα στην ύπηρετριά σου και σύ δεν πιστεύεις έμένα τ'όν ίδια;

τούς μαθητάς του δημοτικού σχολείου, όσο και τ'όν γυμνασίου, άγόρια και κορίτσια, ήδη δε έχει αναλάβει υπό τ'όν προστασία του και ένα φοιτητή τ'ό Πανεπιστημίου.

Για να μπορέση να φέρη καλύτερα σε πέρας τ'ό σκοπό του ο Συνδέσμος ίδρυσε παραρτήματα στις περιοχές 'Ηλείας, 'Αχαΐας, Λακωνίας και 'Αρτης και φιλοδοξεί να ιδούση παραρτήματα σε όλους τ'όσ νομούς του Κράτους. Με τ'ό παραρτήματα θά αυξηθούν τ'ό μέλη του Συνδέσμου και έπομένως και οι πόροι του (γιατί βασικά οι πόροι του Συνδέσμου έξακολουθούν να άπαιτούνται από τις συνδρομές των μελών του) και να γίνη δυνατή ή καλύτερη και στενότερη παρακολούθησι των ύποτρόφων.

Στ'όν τεράστια αυτή έργασία, ή πρόεδρος τ'ό Συνδέσμου κ. Ντόρα Πεζοπούλου βοηθείται από τ'ό άλλα μέλη του Συμβουλίου που τ'ό αποτελούν οι κυρίες Εύεργη Μήλιση, αντιπρόεδρος, Ρένα Σταϊκού, γραμματέας, 'Ανθούλα 'Αφεντακή, ταμίας και Μαίρη Βεργίδου, Ματθίλδη Κατράκη, Αικατερίνη Ζυγομαλά, Χρυσή Χωραφά, Ειρήνη Μομφερατου, μέλη, όλες δραστήριες κυρίες που θυσιάζουν τις ώρες της διασκεδάσεως τους και της άναπαύσεώς τους για να βοηθήσουν τ'όσ άπόρους μαθητάς, που φλέγονται από τ'όν πόθο τ'ός μαθήσεως, να συνεχίσουν τις σπουδές τους.

Στούς ύποτρόφους του ο Συνδέσμος δίνει τ'ό Χριστούγεννα και τ'ό Πάσχα διπλή ύποτροφία, συχνά δε στέλνει και δέματα με ιματισμό και τρόφιμα.

Αλλά και όπου μπορεί να βοηθήση τ'ό παιδί γενικότερα, ο Συνδέσμος δίνει πάντα τ'ό παρών. Στο Λεπτοκομείο της 'Αγίας Βαρβάρας υπάρχουν 35 παιδιά που είναι μόνιμα, αλλά γεννήθηκαν από λεπρούς γονείς. Τά παιδιά αυτά, αναγκασμένα να μένουν μέσα στο νοσοκομείο για λόγους προληπτικούς, κινδυνεύουν να μείνουν άγράμματα, γιατί δεν υπήρχε δάσκαλος να τ'ό μορφώση. Όταν τ'ό διοικητικό συμβούλιο τ'ό Π.Σ.Ε.Σ.Υ. τ'ό έληφωφωρήθηκε από μιά έκκλησι που άπηύθυε ή διευθυνσι τ'ό Λεπτοκομείου από τ'ό Ραδιοφωνικό Σταθμό 'Αθηνών, ένταλσε να μισθοδοτήση ένα δάσκαλο για τ'ό 35 αυτά παιδιά. Και έτσι έσωσε από τ'όν άγραμματοσύνη και τ'όν άμάθεια 35 'Ελληνόπουλα που μεθαύριο θά βγούν στην κοινωνία και θά γίνουν χρήσιμοι πολίτες.

Απτότης μπροστά στο μόχθο, μάς έπτε ή πρόεδρος κυρία Πεζοπούλου, εργαζόμεθα με πίστι και ένθουσιασμό. Πιστεύουμε στο σκοπό μας, αγαπάμε τ'ό έργο μας. Αισθανόμαστε πως είμαστε για τ'ό παιδιά αυτά που μάς έμπιστευθηκαν τ'ό μέλλον τους, οι δεύτεροι γονείς τους.

Και πραγματικά, οι κυρίες τ'ό Π.Σ.Ε.Σ.Υ. κάνουν υπό άλλη μορφή, ό,τι έκανε ή νησιώτισσα μάνα, που άνέθεσε στην αρχή, για να σπουδάση τ'ό παιδί της. 'Αγωνίζονται με κάθε τρόπο για να δρουν τ'όσ πόρους που θά τ'ός έπιτρέψουν να βοηθήσουν τ'ό άπορα παιδιά να μάθουν γράμματα και να μορφωθούν.

ΑΛ. ΚΑΡ.

Η «ΜΑΓΙΚΗ» ΤΡΑΠΕΖΑΡΙΑ

Ένα έπιπλο, πού σε δυό λεπτά μεταβάλλει κάθε δωμάτιο, σε δωμάτιο φαγητού

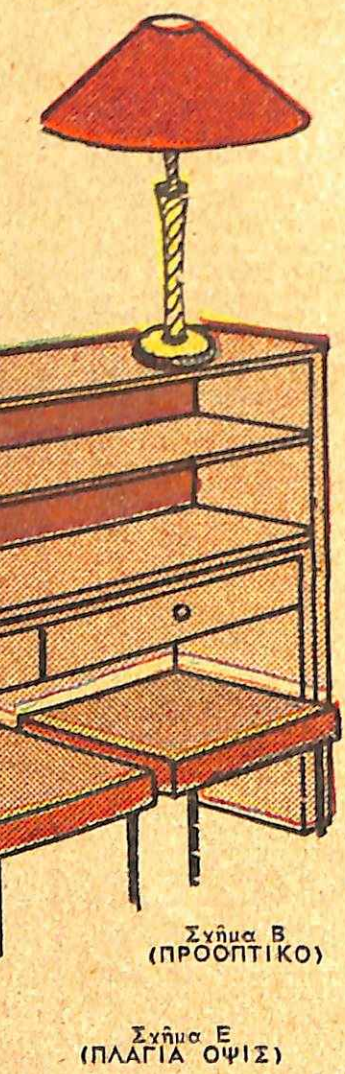
ΚΑΘΕ φορά πού δημοσιεύουμε ένα πρακτικό έπιπλο, πού σκοπό έχει να εξοικονομήσει χώρο, ξεκινάμε από τη σκέψη πού έχει απασχολήσει και απασχολεί τον κόσμο μεταπολεμικά το πρόβλημα της έλλειψης χώρου. Το φαινόμενο τούτο είναι γενικό. Δεν υπάρχει οικογένεια πού να έχη τόσα δωμάτια, όσες είναι οι ανάγκες της. Συνήθως, τα υπάρχοντα μόλις πού φθάνουν για τον ύπνο. Όταν μάλιστα τα παιδιά μεγαλώσουν, μεγαλώνει και το πρόβλημα. Καταργείται τότε αυτόματα και ο τελευταίος χώρος υποδοχής. Άντε τώρα να πιάσει άλλο σπίτι! Άν το κατορθώσης θα εί-

σαι... φαινόμενο. Έτσι & εξηγείται πώς όλοι οι ειδικοί, πάνω σ' αυτό το θέμα, ασχολούνται με την έξυφει πρακτικών λύσεων και μπορούμε να δηλώσουμε πώς έχουν επιτύχει σπουδαία αποτελέσματα. Το σχέδιο πού δημοσιεύουμε σήμερα λύει ένα σημαντικό πρόβλημα: το πρόβλημα της τραπέζιας. Πού θα τρώμε. Βολέψαμε τον ύπνο μας, εξοικονομήσαμε χώρο για να δεχθούμε τους φίλους μας. Πού θα τρώμε όμως; Δεν έχουμε χώρο να τοποθετήσουμε μόνοιμα το τραπέζι του φαγητού... Με το έπιπλο πού παρουσιάζουμε μπορούμε να καλοστρώσουμε για φαγητό σ' όποιο δωμάτιο ή βοηθη-

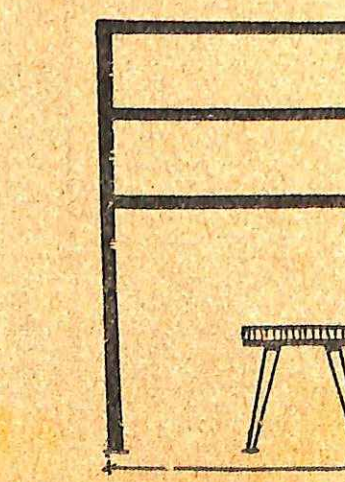
τικό γύρο του σπιτιού θέλουμε ή μάς βολεύει. Είναι ένα τραπέζι πού ανοίγει όταν χρειαζόμαστε και εξαφανίζεται όταν μας ένοχλη με απλούστατο και εύκολο τρόπο. Ανάλογα δε με τις διαστάσεις πού θα του δώσουμε θα εξυπηρετησώ τέσσερα, έξη ή και περισσότερα άτομα.

ΤΑ ΣΧΕΔΙΑ ΤΟ ΣΧΗΜΑ Α...

...μάς δείχνει προοπτικά το έπιπλο όταν είναι ανοιχτό.

Σχήμα Β (ΠΡΟΟΠΤΙΚΟ)

Σχήμα Ε (ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΙΣ)

...μάς δίδει προοπτικά την εικόνα του πλειστού έπιπλου. Έδώ βλέπουμε πώς στο στενό τμήμα του τραπεζιού υπάρχουν συρτάκια πολύ χρήσιμα για την τοποθέτηση των απαραίτητων. Επίσης φαίνεται ή θέσις πού παίρνουν τα «σκαμπό» κάτω από το κλειστό έπιπλο. Το κάθισμα των σκαμπό μπορεί να γίνει 30Χ30 πόντους, όποτε θα έρχονται «παρασά» με το έπιπλο (δεν θα έξεχουν) ή και μεγαλύτερα αν αυτό δεν μας ένοχλη.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ Β...

...είναι ή κάτοψις του έπιπλου όταν είναι ανοιχτό. Τα τόξα δείχνουν την τροχιά πού ακολουθεί το τραπέζι όταν κλείση πρώτα το πλατύ τμήμα όπως είπαμε παραπάνω. Δεξιά, στο άκρον της μαύρης γραμμής, σπρωίζεται το στενό τμήμα, σε όλο το ύψος του, με μεντεσέ του μέτρου.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ Γ...

...είναι ή κάτοψις του έπιπλου όταν είναι κλειστό. Έδώ φαίνονται τα συρτάκια και τα «σκαμπό» πού βρίσκονται κάτω από το έπιπλο. Το κάθισμα των σκαμπό μπορεί να γίνει 30Χ30 πόντους, όποτε θα έρχονται «παρασά» με το έπιπλο (δεν θα έξεχουν) ή και μεγαλύτερα αν αυτό δεν μας ένοχλη.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ Δ...

...μάς παρουσιάζει την πρό-

οπτική όταν κάνουμε γρήγορα του τραπεζιού. Τα «σκαμπό» έχουν καταλάβει ή θέσι τους. Το τραπέζι πού αποτελείται από δυό κομμάτια, το ένα σταθερό και το άλλο αναδιπλούμενο, σπρωίζεται σε ροδίτες για να μπορεί εύκολα να συρταί πάνω στο πάτωμα. Το σταθερό τμήμα είναι στενό, μόλις 30 πόντους, ενώ το αναδιπλούμενο είναι 50 πόντους και τα δυό μαζί σχηματίζουν τραπέζι πλάτους 80 πόντων. Προκειμένου τώρα να εξαφανίσουμε το τραπέζι, δεν έχουμε παρά να κλείσουμε προς τα μέσα τα ποδορικά του πλατύ τμήματος, να κατεβάσουμε το καπάκι και να στρέψουμε το διπλωμένο πλέον τραπέζι προς τ' άριστερά μέχρις ότου κρουθή κάτω από τα ράφια. Κατόπιν τοποθετούμε τα σκαμπό από κάτω και τελειώσαμε.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ Ε...

...είναι ή κάτοψις του έπιπλου όταν είναι κλειστό. Έδώ φαίνονται τα συρτάκια και τα «σκαμπό» πού βρίσκονται κάτω από το έπιπλο. Το κάθισμα των σκαμπό μπορεί να γίνει 30Χ30 πόντους, όποτε θα έρχονται «παρασά» με το έπιπλο (δεν θα έξεχουν) ή και μεγαλύτερα αν αυτό δεν μας ένοχλη.

ΤΟ ΣΧΗΜΑ Ζ...

...δίνει την τομή του έπιπλου σε πλάγια όψη όταν το τραπέζι είναι ανοιχτό. Έδώ σημειούνται το μήκος του τραπεζιού, το πλάτος του έπιπλου (0,30 μ.) και το ύψος του (1,40).

ΧΡΩΜΑ

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

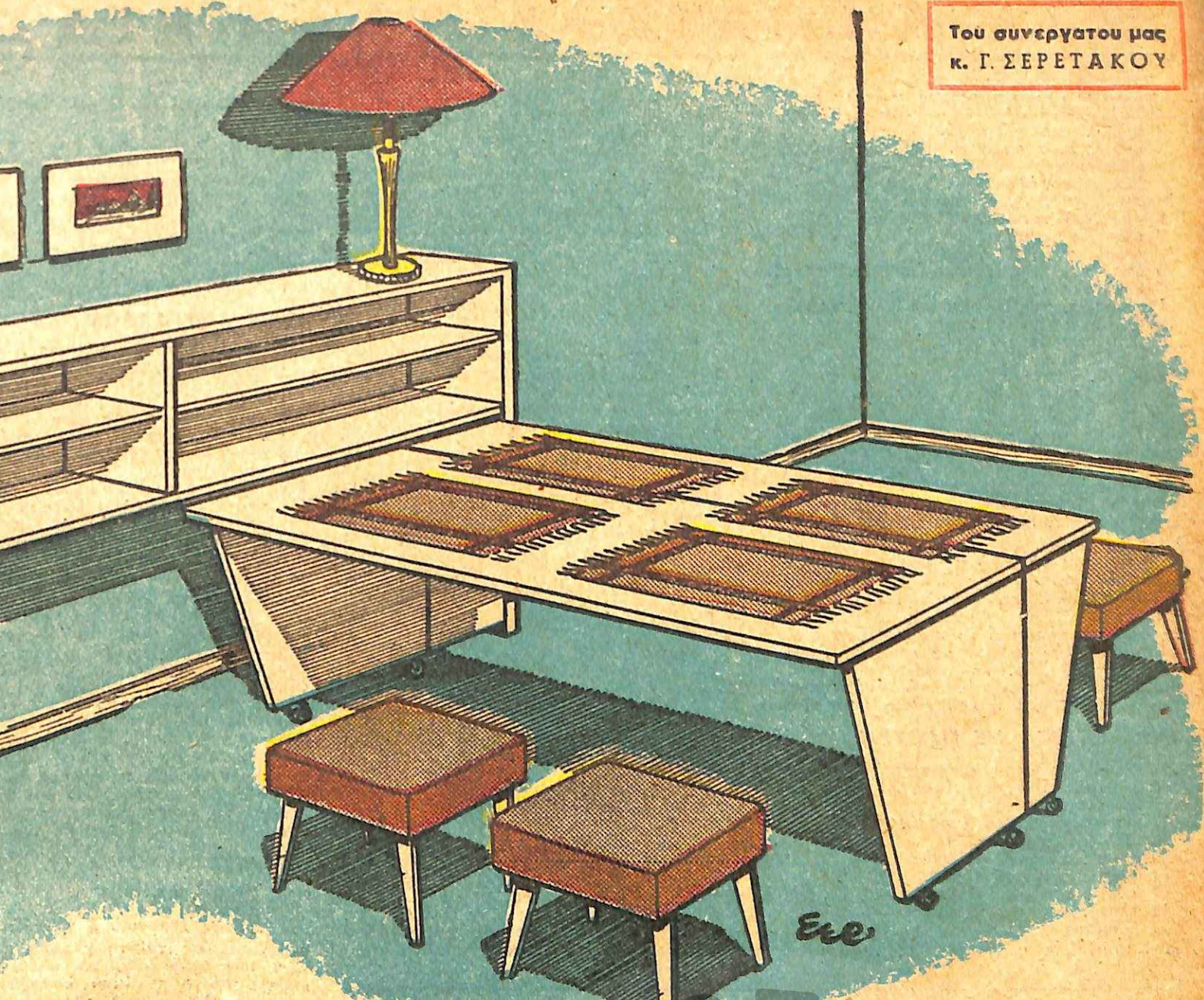
Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

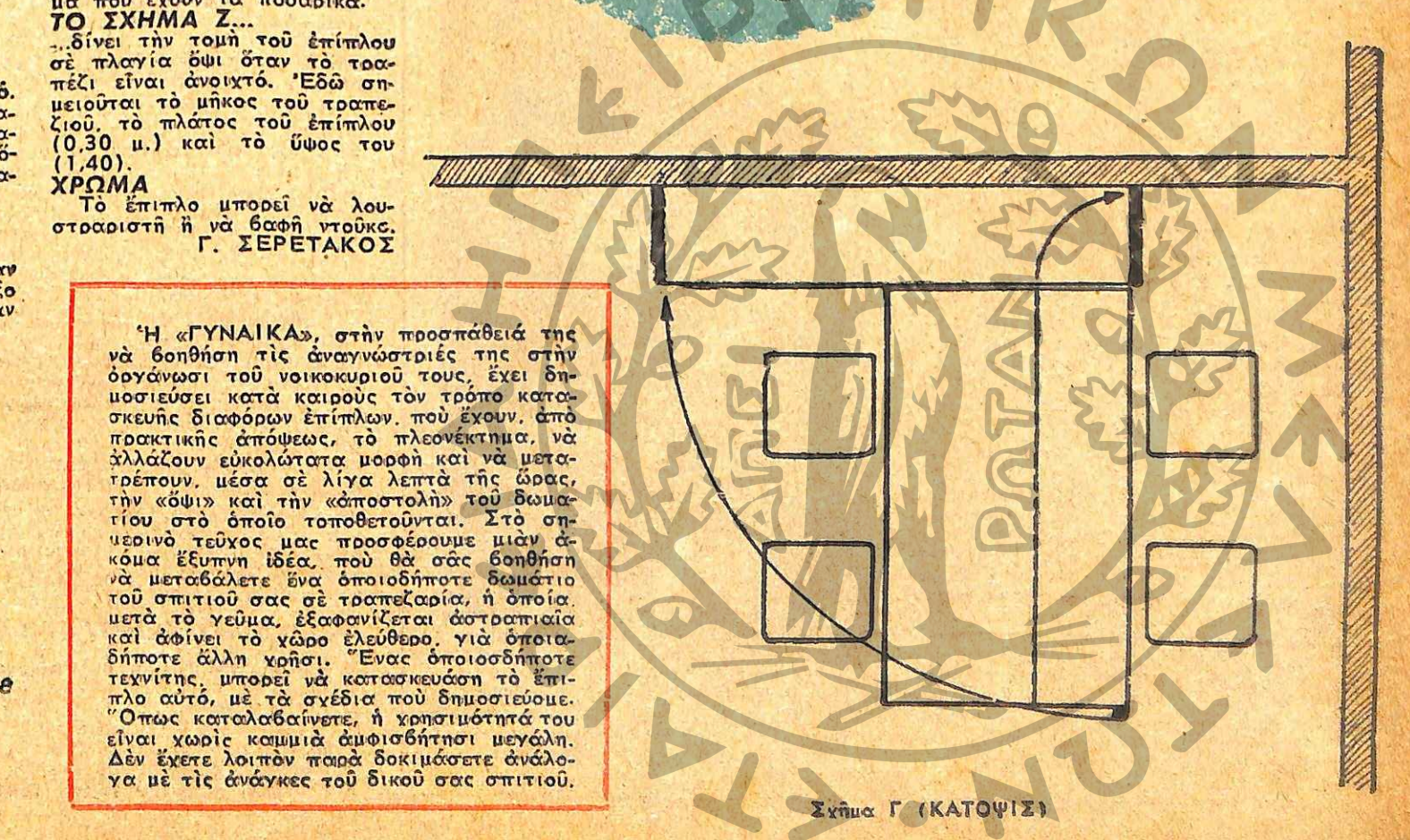
Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

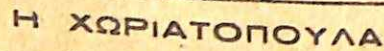
Σχήμα Α (ΠΡΟΟΠΤΙΚΟ)

Σχήμα Ζ (ΠΛΑΓΙΑ ΟΨΙΣ)

Το έπιπλο μπορεί να λουστοριστή ή να βαφεί ντούκε.

Γ. ΣΕΡΕΤΑΚΟΣ

ΤΡΙΑ ΣΑΚΚΙΑ ΣΙΤΑΡΙ

Μία μικρή ιστοριούλα

38 μερος. περιοχή χόρτασε ψωμί.

Όλες οι λύσεις δημοσιεύονται στη σελίδα 65

Ἀπαντήστε στις ακόλουθες
ερωτήσεις:

- 1) Πώς λέγεται εκείνος που πουλάει γυαλιά για τα μάτια;
- 2) Πώς λέγεται ο παπάς στο Θιβέτ;
- 3) Ποιοί είναι οι μεγαλύτεροι καταροάκτες της γης;
- 4) Όταν ένα διβλίο έχη 36 φύλλα πόσες σελίδες περιέχει;
- 5) Τι είναι ο Ρήμος;

Τὰ ἀρχικά τῶν βουνῶν ποῦ
θὰ δοῦντε σχηματίζουν ἓνα ἐν-
δοξο βουνό ἀπὸ τὸν ἐλληνοί-
ταλικοὸ πόλεμο.

Z
 Z
 Z
 Z
 Z
 Z
 Z

Βυζαντινὴ νότα. Γυναικεῖο ὄνομα. Ὁ πατέρας τῶν Θεῶν Φιλόσοφος. Φυλὴ τῆς Νοτίου Ἀφρικῆς. Ἄνεμος. Νῆσος Δυτικῆς Ἑλλάδος.

Αν πάρετε με τη σειρά ένα
γράμμα από την κάθε λέξη (δη-
λαδή από την πρώτη λέξη το
πρώτο γράμμα, από τη δεύτε-
ρη το δεύτερο κ.ο.κ.), θα σχη-
ματίσετε το όνομα ενός θρυλι-
κού ηγούμενου.

A 15-dot grid with various symbols and numbers. Symbols include a bird, a person, and wavy lines. Numbers 1 through 15 are placed around the grid.

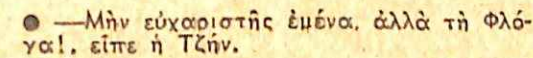
Ἐνώστε τοὺς ἀριθμούς, γιὰ νὰ
δῆτε σὲ ποῖόν ἀνήκει τὸ μάτι.

1) Μεγάλο ελληνικό νησί. 2) Γίνεται από την κότα. 3) Έρωμένος. 4) Ο πρώτος άνθρωπος που ανέβηκε στον θόρο. 5) Τυφλός σε μια πόλη. 6) Πολύτιμος λίθος.

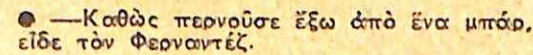
Τὰ ἀρχικὰ τῶν γεωγράφων
κῶν ὀνομασιῶν πού
κουράζοντας λίγο θὰ δοῦν
σας σκληρὰ τὸ τοῦ μυαλοῦ
ὄνομα.

. = Ἑλλάδος
 = Πόλις
 = Ἀττικῆς
 = Μεγάλη
 = Ἀθηναίων πόλις
 = Ἀδελφωτο

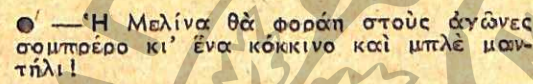
= ἡσυχία.
 = Προστέυοντες
 νομῶν.
 = Περιφύγετε τὴν
 τοῦ ματαιοῦ
 βουλήν, ἵνα
 μὴ κληθῆτε.
 = Πόλις νομοῦ
 Θεσσαλονικῶν
 κη.
 = Πέλαγος.
 = Ἐχει τὸ καὶ
 τῆς Ἀσιας

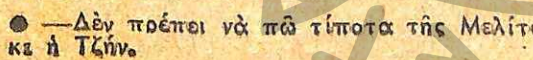
—Ναί, 'Αμ' όλες τις γυναίκες που θα
τρέξουν μονάχα αυτή θα έχη ἑσα μεξικάνι-
κο σουμπρέρο καὶ ἓνα κόκκινο καὶ μπλε ρι-
γωτό μαντήλι.

— 'Ωραία. Πρέπει να μην αποτύχουμε γιατί τότε θα χάσουμε την περιουσία...
— 'Ω, να είσαι βέβαιος, αρχηγέ, ότι θα πετύχουμε...

Ἡ Τζήν ἀπομακρύνθηκε ἀπὸ τὸ παρά-
θυρο ἐνῶ σκεπτόταν:
«Μιὰ περιουσία! Πρόκειται νὰ τὴν κλέ-
ψουν ἀραγε ἀπὸ τὴ Μελίτα; Τί νὰ κάνω
γιὰ νὰ τὴν εἰδοποιήσω;»

ΣΥΝΕΧΕΙΑ: Στο επόμενο. 39

41

Τό πιο γοητευτικό «μανεκέν»
του Παρισιού, που πρόκειται
να παντρευτεί με τον Άλφ Χάν

φάνταστη χάρι. Κάποια μέρα όμως, η κοπέλλα έπαθε ξαφνικά, υπερκόπωση, από την κουραστικότητα δουλειάς της. Ο Φάτ την έστειλε στην έδρα να ξεκουραστεί, αλλά όταν επέστρεψε, η Μπεττίνα του ζήτησε να τη συγχωρήσει γιατί... θα τον εγκατέλειπε: είχε αποφασίσει, πρώτον, να παντρευτεί μ' έναν Ιταλό δημοσιογράφο (από τον οποίον έχωρισε λίγον καιρό αργότερα) και, δεύτερον, να συνεργαστεί με τον 'Υπερ ντε Ζιδανσύ, τον νεότερο Παριζιάνο ράφτη, που άνοιγε δικό του ατελιέ μόδας.

Και πραγματικά, η συνεργασία της Μπεττίνας δόθηκε σημαντικά τον Ζιδανσύ να επιβληθεί ταχύτατα και να καταλάβει μιά από τις πρώτες θέσεις στο στερέωμα της διεθνούς μόδας. 'Υστερα όμως, εμφανίσθηκε ο Άλφ Χάν. Και η ζωή της γοητευτικής γυναίκας, που τη ζήλευσαν όλες οι γυναίκες του κόσμου για τη χάρι και την κομψότητά της, άλλαξε. Θα σας ενδιέφερε ίσως να μάθετε τί γνώμη έχει ο Άλφ Χάν, ο πατέρας του Άλφ, για ένα πιθανό γάμο του γιου του με τη Μπεττίνα; Δεν υπάρχει καμιά θετική έκφραση της γνώμης του πάντρεψαν τον γάμο, σχετικά με το θέμα αυτό. Εκείνο όμως που δεν πρέπει να ξεχνιέται είναι ότι και αυτός έχει παντρευτεί μιά Γαλλίδα—πρώην «Μίς Γαλλίας» μάλιστα. Και η Βερόνικα έχει εμφανισθεί αρκετές φορές στον κόσμο με τον Άλφ και τη Μπεττίνα, την όποιαν και φαίνεται ότι συμπάσκει ιδιαίτερα. Συνεπώς, όλα τα φαινόμενα πείθουν, ότι η γοητευτική Μπεττίνα είναι εκείνη που θα Σιδερώσει τη Ρίτα Χαίγινουαρθ.

στην καρδιά του Άλφ Χάν, —μια καρδιά που προσπαθούσε να «κατακτήσει» η Τζην Τίονεϊ κι' ένα σωρό άλλα αστεία. ΜΑΡΓΚΑΡΕΤ ΣΙΠΛΕ-Υ.

ΑΝΕΚΔΟΤΑ «ΑΣΤΕΡΩΝ»
Μιά στάλτε μιλούσε κάποτε στον σκηνοθέτη Βιττόριο ντε Σίκα για το αίσημά της με το γυίο ενός πολυκεκοιμωμένου.

—Είμαι σίγουρη γι' αυτόν, έλεγε.
—Πώς μπορείτε να έχετε αυτή τη βεβαιότητα; ρώτησε ο Ντε Σίκα.
—Πώς μπορώ; Μά είναι τρελλός για μένα...

—Προσοχή, γιατί οι τρελλοί έχουν και... φωτεινά διαλείμματα!...

*
"Ενας δημοσιογράφος κάνει μιά έρευνα και ρωτάει τις 'Ιταλίδες ηθοποιούς ποιά ήταν τα 10 καλύτερα χρόνια της ζωής τους. 'Η διάσημη Ναπολιτάνα ηθοποιός Τίττινα ντε Φιλίππο απάντησε:

—Τα 10 καλύτερα χρόνια της ζωής μου; Μά... άνωμα στα 28 και στα 30!

*
"Η Άννα Μανιάνι, μόλις είχε τελειώσει το γυμνάσιο ενός φίλου. Κάποιος τη ρώτησε τί υπόθεσι είχε το έργο.

—Δεν ξέρω, δεν το είδα ακόμη. απάντησε εκείνη.

—Τό ξέρω, μά θα διαβάσατε τό σενάριο...

—Όχι, ποτέ δεν διαβάω τό σενάριο, γιατί τότε δεν ενοχλούμαι, όταν βλέπω τα έργα μου στην οθόνη!...

ΚΗΡΥΞΕΤΕ ΤΟΝ ΠΟΛΕΜΟ ΣΤΟΥΣ ΛΕΚΕΔΕΣ!

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΝΑ ΚΑΘΑΡΙΣΕΤΕ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΥΦΑΣΜΑ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΛΕΚΕ

ΔΕΝ υπάρχει πιά δυσάρεστο πράγμα από ένα λεκιασμένο σκεύος, μα από ένα λεκιασμένο κουστούμι. Φυσικά, έχετε τη δυνατότητα να δώσετε τό λεκιασμένο υφάσμα στο καθαριστήριο, όπου θα φροντίσουν να τό απαλλάξουν από τόν ή τούς λεκέδες. 'Αν όμως ή ζημιά είναι σχετικά μικρή και τό υφάσμα άντοχό, μπορείτε να τό καθαρίσετε μόνη σας. 'Ιδού μερικές συμβουλές που θα σας βοηθήσουν πολύ:

1. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟ ΥΦΑΣΜΑ

Αυτό δεν είναι τόσο εύκολο όσο φαίνεται. Στην εποχή μας ιδιαίτερα, ό πολλοί πλαστισμοί των συνθετικών υφασμάτων ραιγιόν, φιντράν, νάυλον, ροβύλ κλπ. — περιπλέκει σημαντικά τη δουλειά της αναγνωρίσεως. Για να επιτύχετε, πάρτε μιά κλωστή από τις ραφές και άναψτε τη μ' ένα σπιντό ή άναπτήρα.

Τό δαμπάκι καίγεται διά μιάς, άφίνοντας κάτω μιά λεπτή γραμμή στάχτης. Τό μαλλί καίγεται τσιτσιορίζοντας και άναδίδει τη μυρωδιά «καμένου».

Τό μετάξι καίγεται άργά και άδούδα και μυρίζει καμένο κέρατο.

Τό ραιγιόν και τό φιντράν καίγονται ταχύτατα και μυρίζουν καμένο χαρτί.

Τό νάυλον καθώς καίγεται σχηματίζει μιά σκληρή μπάλα.

Τό ροβύλ, μαζεύει, αλλά δεν καίγεται.

2. ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕ ΤΟΝ ΕΧΘΡΟ

Γενικά, οι λεκέδες μπορούν να διαορθούν σε τέσσερις μεγάλες κατηγορίες:

- τούς λεκέδες από λίπη (δούτυρο, λάδι, χοιρινό λίπος, κεριό κλπ.)
- τούς λεκέδες από σιρόπι (γλυκό, μααμελάδα κλπ.)
- τούς λεκέδες που χρωματίζουν (μελάνι, καφέ, τσάι, κοσάι, χυμοί φρούτων κλπ.)
- τούς δεινούς λεκέδες (ξύδι, ιδρώτας).

3. ΑΝΑΛΑΒΕΤΕ ΤΗΝ ΕΠΙΘΕΣΗ

Γιά τις κουρτίνες: 'Αφού τις άπλώσετε καλά τεντωμένες πάνω σε ένα καθαρό παννί, καθαρίστε τόν ένα λεκέ μετά τόν άλλον, χρησιμοποιώντας ένα ταμπόν από υφάσμα όχι χνουδωτό.

Γιά τα καθίσματα: Τρίψτε τούς λεκέδες, διαγράφοντας μικρούς κύκλους που όλο και θα μεγαλώνουν, και χωρίς να επιμένετε, ώστε να μη σχηματισθούν κύκλοι στο υφάσμα. Χρησιμοποιήστε σφουγγάρι.

Γιά τα χαλιά: Τρίψτε τούς λεκέδες κύκλους και τοποθετήστε από την άναποδη ένα παννί που θα απορροφήσει τό λεκέ.

Τοίαν είδών λεκέδες θα έχη συνήθως ένα τραπέζι, άνω ή κάτω, ή χρωματιστά. Λεκέδες από σάλτσα φαγητού. Λεκέδες από χυμούς φρούτων ή κρασί. Λεκέδες από τα κεριά, που εστόλιζαν τό τσάι.

Οι λεκέδες από σάλτσες άποτελούνται από πρωτεΐνες και λίπος. Πρώτα μουσκεύετε και ξεπλύνετε με κρύο νερό τό τραπέζι, για να διαλυθούν οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

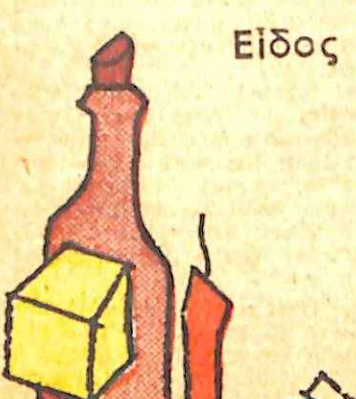
Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Αν τα κεριά έσταξαν, τότε εύστε με προσοχή, να μη σχιστή τό υφάσμα. Τό επιπλέον κεριό, χρησιμοποιήστε ένα παννί και έπλύνετε με κρύο νερό οι πρωτεΐνες. Μή βάλετε ζεστό νερό, ο λεκές θα «στερεώσει» αντί να φύγη. Κατόπιν πλύνετε τόν λεκέ ή όλόκληρο τό τραπέζι, με τήν άποψη να μην έλθει ή κορσά καθαρίζουν άν χύσετε επάνω σε κάθε λεκέ με δύναμη καυτό νερό, ιδίως όταν οι λεκέδες είναι καινούργιοι. Στά λευκά, τριψτε τό μέρος, επικουρικά, με χυμό λεμονιού και άλάτι.

Είδος του λεκέ

ΛΙΠΑΡΟΣ

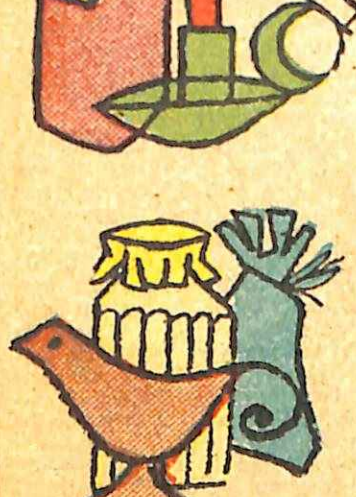
α. Βούτυρο, Λάδι, Λίπος

Είδος υφάσματος

Βαμβακερό, μάλλινο, μεταξωτό, ραιγιόν, φιντράν, ροβύλ, νάυλον

Τρόπος καθαρίσματος

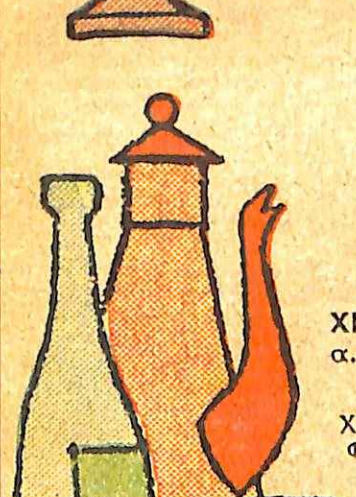
Καλύψτε τό λεκέ —από την καλή και από την άναποδη— με κάποια απορροφητική ουσία, όπως ή πούδρα τάλκ, ή άλλη μορφή κεκαυμένης μαγνησίας. Τοποθετήστε τη λεκιασμένη περιοχή άνωμα σε δυό φύλλα στυπόχαρτου, πατημένη κάτω από ένα βάρος. Άφήστε τό έτσι επί αρκετές ώρες. 'Υστερα δοιοτρίστε καλά. 'Αν ό λεκές επιμένει, επαναλάβετε τό ίδιο.

6. Κεριό

"Όλα τα υφάσματα, εκτός από τό ραιγιόν, που είναι πολύ εύπαθες και για τό όποιο θα πρέπει να καταφύγετε στο καθαριστήριο.

Βρέξτε τη λεκιασμένη επιφάνεια με καθαρό οινόπνευμα. Άφήστε να στεγνώσει στον άνοιχτό άέρα και ύστερα δουρτίστε καλά. Σκουπίστε τό λεκέ με τό ταμπόν (με μικρές κινήσεις χωρίς να τρίβετε), με χλιαρό νερό, στο όποιο έχετε προσθέσει ύπερμαγγανικό κάλιο σε άναλογία 15 γραμμάρια σε ένα μεγάλο ποτήρι νερό και κατόπιν καθαρίστε τό χρώμα του λεκέ με μιά χλιαρή διάλυσι διθειώδους νατρίου (5 γραμμάρια σε ένα ποτήρι νερό).

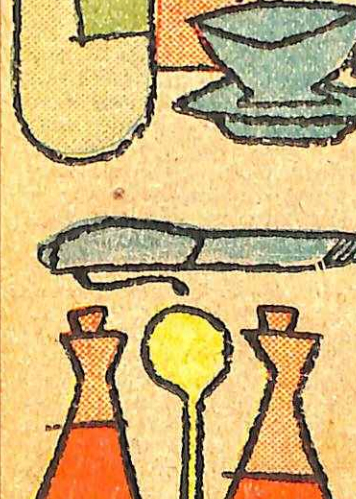

ΑΠΟ ΣΙΡΟΠΙ

α. Ζαχαρωτό, Γλυκό

Βαμβακερό, μάλλινο, μεταξωτό, ραιγιόν, φιντράν, ροβύλ, νάυλον

Σαπουνίστε με χλιαρό νερό και κατόπιν βρέξτε τό λεκέ με ένα ταμπόν, με όξυγονούχο νερό 10 βόλυμ. Ξεβγάλετε με πολύ νερό. Σπυεύστε, άν είναι δυνατόν, να καθαρίσετε τό λεκέ άμέσως μόλις γίνη, σαπουνίζοντας τό υφάσμα σε καθαρό νερό και ξεβγάζοντας τό. 'Αν ό λεκές έχη πιά παλιώσει, περάστε τον με «νερό του Ζαβέλ» (μισή κουταλιά της σούπας σε ένα ποτήρι νερό), και κατόπιν ξεβγάλετε με νερό στο όποιο έχετε προσθέσει διθειώδες νατρίου (5 γραμμάρια σε ένα ποτήρι νερό).

ΧΡΩΣΤΙΚΟΣ

α. Κρασί, Τσάι, Καφέ, Χυμός φρούτων

Βαμβακερό, μεταξωτό.

"Αν ό λεκές είναι παλιός και έχη ποτίσει τό υφάσμα, πλύνετε με νερό όπου έχετε προσθέσει λίγο όξείκον όξύ (3-4 γραμμ. σε ένα ποτήρι νερό).

6. Μελάνι

Μάλλινο.

"Αν ό λεκές είναι παλιός, αποχρωματίστε τον με τη βοήθεια διαλύσεως ύπερδιοικού νατρίου (10 γραμμ. σε ένα ποτήρι νερό). Προσοχή! 'Η δουλειά αυτή είναι πολύ λεπτή και χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή.

Ραιγιόν, ροβύλ, νάυλον.

"Όλα τα υφάσματα, εκτός από τό συνθετικά, για τό όποια θα πρέπει να καταφύγετε στο καθαριστήριο.

Τρίψτε με ένα κομμάτι παννί βρεγμένο με καθαρό οινόπνευμα, με άσπτον ή και με αϊθέρα. Προσοχή! Μήν ξεχνάτε ότι ό αϊθέρας και τό άσπτον είναι πολύ πτητικά και πολύ εύφλεκτα.

ΒΕΙΝΟΣ

Εύδι, 'Ιδρώς

Βρέξτε, χρησιμοποιώντας ένα ταμπόν, με νερό όπου θα έχετε προσθέσει άμμωνία σε άναλογία 50-100 γραμμάρια σε ένα ποτήρι νερό. Ξεβγάλετε με νερό.

Ο ΠΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΙΚΟ - ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΛΕΟ ΝΤΑΡΤΕΥ

4ον ΜΠΡΟΣΤΑ στην εικόνα της μητέρας της η Μαριέλλα δεν ένοιωσε τίποτα από τη συγκίνηση που είχε προβλέψει, που περίμενε με βοήσκειτική αγωνία. Η μητέρα της; Μητέρα της ήταν αυτή η γυναίκα με το όμοιο βλέμμα και το ψυχρό στόμα; Μητέρα της; Ίσως! Μαμά της όμως;...

— Λοιπόν; ρώτησε ο γιατρός συγκινημένος.

Κι' η Μαριέλλα, τρομακτικά απογοητευμένη με την κενότητα της καρδιάς της, δεν बोήκε ν' απαντήσει παρά αυτό:

— Σ' αυτήν μοιάζει ο Πέτερ...

Την άλλη μέρα το βράδυ, όταν ο γιατρός Τουρνιέ έφυγε από το Κίλαντ για να γυρίσει στην επαρχία του, έφερε μαζί του ένα γράμμα της Μαριέλλας προς τους θετούς γονείς της που έρχοι με αυτά τα λόγια:

«Αγαπητή μου Μανούν, εσύ που θα μείνεις για πάντα η μαμά μου...».

III
— Δεσποινίς, φώναξε η Ζόρα, που μπήκε στη βιβλιοθήκη, θα πάμε με το έλικopter, ερχόμαστε.

Η Μαριέλλα ευχαρίστησε με το φατενικό της χαμόγελο που γινόταν ακόμα πιο γλυκό για ν' αγκαλιάσει τη μικρή.

— Όχι, χρυσή μου, ξέρεις καλά ότι την Τετάρτη το απόγευμα είμαι απασχολημένη με τα άρχαια του παπαού σου.

— Ναι, ώ! ξέρω, ανασφώνησε η μικρή, είναι ο γέρο Κίλαντ, ο πρόγονος, ο μεγάλος Κίλαντ!

Η Μαριέλλα της παρατήρησε σιγά:

— Ζόρα, δεν πρέπει να μιλάς κατ' αυτό τον τρόπο. Πρέπει να είσαι περήφανη, πρέπει όλοι οι Κίλαντ να είστε περήφανοι που έχετε για πρόγονο έναν τέτοιο καλλιτέχνη.

— Και βέβαια, είπε η Ζόρα χώνοντας πάνω στα ξανθά της μαλλιά ένα μάλλινο πράσινο σκουφί, όλοι είμαστε περήφανοι και, με το λόγο μου, αγαπητή μου, φανόμαστε και στις περήφανες που δουλεύετε με τον μεγάλο Κίλαντ.

Είμαι πραγματικά περήφανη, παραδέχτηκε η Μαριέλλα με γλυκύτητα, για την εμπιστοσύνη και την εκτίμησή μου να συνεργάζομαι μαζί του.

Κι' ήταν αλήθεια αυτό που έλεγε. Ενώ όμως ήταν περήφανη για την ενστικτώδη συμπάθεια που της έδειχνε ο γέρο Κίλαντ, η καρδιά της είχε μείνει κλειστή.

Ο γέρο Κίλαντ, καταδικασμένος στην ακινησία, έπειτα από μια ζωή μεγάλη δράση, ωραίος ακόμα, με άδρα χαρακτηριστικά, είχε αποβαρυνθεί τις παρορμήσεις της καρδιάς της με το σκεπτικισμό του.

Νοιώθοντας ωστόσο μια ιδιαίτερη αγάπη για τη νέα στην οποία είχαν αναθέσει την διαπαιδαγώγηση της Ζόρας, ο γέρο Κίλαντ δεν της είχε ανά-

πτύξει καμιά από τις ειδωλολατρικές θεωρίες του. Αυτή η λατρεία του ωραίου, που όγλύπτης είχε κάνει κανόνα της ζωής του, είχε γίνει για τη Μαριέλλα σχεδόν αποκρουστική. Ήταν στο γέρο σαν ένα είδος πάθους, αυτό όμως που μπορούσε να φανή μεγαλειώδες, μειώνονταν μοναχό του από το γεγονός ότι απευθυνόταν μονάχα στην υλική έκφραση της ομορφιάς.

Τώρα που ήταν πιο ελεύθερη, έπειτα από ένα μήνα κοινή εργασία πάνω στα καλλιτεχνικά αρχεία του γέρο φρενιτικού, του Κίλαντ, η Μαριέλλα, άφινε καμιά φορά να φανή η εκπληξή της. Η πρώτη τους συγκρούση είχε γίνει όταν ο γέρο καλλιτέχνης της έδειξε μια μέρα τη φωτογραφία ενός αρχαίου αγάλματος και είχε πη:

— Τι κομψότητα σχημάτων! Τι αγνότητα γραμμών! Και, σ' αυτό το πρόσωπο, τι χάρι υπέροχη! Σ' ένα τόσο ωραίο πλάσμα θα μπορούσε κανείς να συγχωρήσει όλα τα ελαττώματα, ακόμα και τα πιο φοβερά!

Η Μαριέλλα δεν υπέροσε να μην απαντήσει:

— Μά, κύριε, δεν υπάρχει σωματική ομορφιά στον κόσμο που να μπορεί ν' αντισταθμίσει μια κακή ψυχή.

— Για μένα, παιδί μου, ναι, η ομορφιά συγχωρεί τα πάντα, εξηγεί τα πάντα.

Και μπροστά στο τρομακτικό βλέμμα της μικρής Προδηγισανής, ο γέρος συμπλήρωσε, κουνώντας με πομπή το δωροφόλο λευκό κεφάλι του:

— Αν δεν είσασταν τελείως γραμματείς και κάνετε κουταμάρες, θα σας συγχωρούσα, ξέρετε, εξαιτίας του σχήματος της μύτης σας και της καμπύλης των φρυδιών σας.

Φαίνονταν χαμένος σε κάποιο δεινό και σε κάποια άναμνηση.

— Αυτά τα φρύδια! μουρμούρισε. Δεν υπαίδια φρύδια με τόση κομψότητα παρά σ' ένα πλάσμα μοναχά στον κόσμο.

Της φάνηκε της Μαριέλλας ότι είδε τα άχρωμα χείλη να προφέρουν χωρίς θόρυβο ένα δυναμικό: «Λένος και η καρδιά της ήταν έτοιμη ν' ανοίξει, μα μια σαρωτική φωνή ακούστηκε ξαφνικά:

— Σε ποιά λοιπόν διαβολοεπαρχία μεγαλώσατε, μικρή μου; Έχω την εντύπωση ότι σας σκανδαλίζω, με βλέπετε Τό κυριότερο, γιατί; Γιατί; Ο άνθρωπος από το ζώο, το κυκάλι, είναι να πιστεύει σε κάτι.

— Εγώ, πάντα πιστεύω, πιστεύω ακόμα, σε πιστεύω, δεν μπορεί να με γελήσει γι' αυτό, μόνο η θέα του δοκεί για να μου χαρίσει τις μεγαλύτερες ικανοποιήσεις της ζωής! Έγώ

πιστεύω στο Κόλλος! Και είμαι έτοιμος, όπως όλοι οι στοί και οι θανατικοί, να αφήσω τα πάντα στον κόσμο!

Σκανδαλισμένη, περαγμένη, Μαριέλλα δεν υπέροσε να συκρατήσει μια κοινή διασυντορία.

— Κύριε! Ό! κύριε, υπέροσε να λέτε ότι τέτοια πράγματα, αυτή η ομορφιά που ματέ είναι ένα πράμα τόσο θραυστό, τόσο προσωρινό, Κρατάει πολύ λίγον καιρό.

Ο γέρος κούνησε το κεφάλι του κι' όχι χωρίς υπέροση νύα:

— Όχι, μικρή μου! Μά τα λέτε βέβαια αυτά. Η ομορφιά, η ομορφιά, η ομορφιά, είναι περ του σώματος μας, είναι περ σότερο σταθερή απ' ό,τι νομίζετε κι' εγώ είμαι ένα ζώο της παρὰδεδειγμένης.

Δύναται πέντε μου χρόνια, τις τίδες μου, είπτε μου, δεν μαι ακόμα ωραίος;

Η Μαριέλλα τον κύτταξε χαμένη, ξαφνικά, όμως, να ότι διέκρινε στο δάσος του σφραγισμένου βλέμματός της λάμψη ευθυμίας, κι' άρχισε γελώντας, όπως μια πηγή να γελάει, όπως η βροχή πέφτει.

Ο γέρος, στο άκουσμα κουσταλλίνης φωνής, Κίλαντ, σαν ένα ανατρίχιασμα, έστερα, με μίαν αναπνευστική κύττα:

— Γελάστε! Α! ναι, γελάστε, διόρροφά νιάτα! Ακόμα αν αυτό το γέλιο είναι περ λαστικό για το γέρο που τε μπροστά σας, σας συγχωρώ, τι λέω, σας ευχαριστώ, γιατί, το γέλιο αυτό είναι από τις πιο τέλειες εκφράσεις της ομορφιάς.

Η Μαριέλλα τινάξε το φάλι της και τα μακρυνά της λιά της του χάρεισαν το γούλο.

— Εγώ, νομίζω πως ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

Είχε γίνει ξαφνικά πικρό, ή ένδειξη μιας γαλήνιας χής, μιας ηρεμίας συνειδήσεως. — Αν θέλετε, είπτε γρήγορα ο γέρο Κίλαντ, το ξέρω αυτό το τροπάριο, τόχω ξανακούσει!

έλλο από τους σαρκασμούς του γέρου, είχε αναφωνήσει:

— Λοιπόν, άνάμεσα σ' έναν άνθρωπο καλό, τίμιο και έξυπνο και έναν καταχθόνιο αλλά ωραίο τύπο, θα διαλέγατε...

— Θα διάλεγα την ομορφιά! Έκανε ο γέρος ζωηρά.

Και χαμηλώφωνα, πρόσθεσε, σαν για τον αυτό του:

— Την διάλεξα κιόλας...

Η Μαριέλλα δεν υπέροσε να καταλάβει τι ένδοσε: μα ο σκοτεινός τόνος της φωνής του, το τρομακτικό των χειρών του, που σφίγγονταν τόνα με τάλλο, ως το βλέμμα του που όλο ντροπή στρεφόταν αλάου, φάνταζαν να όμολογούν κάποιο άνεξιλέωτο έγκλημα.

Η Μαριέλλα ένοιωσε σαν ένα ανατρίχιασμα. Ήταν δύνα το, ήταν δυνατό, θεέ μου, αυτός ο θαυμασμός γέρος που η Μαριέλλα ήθελε να περιβάλλει με την τρυφερότητά της, να είχε κάνει στο παρελθόν μια πράξη που η ανάμνησή της τον έκανε έτσι δούλο; Χωρίς να τολμήσει να επιμένει, η Μαριέλλα είχε σκύψει το κεφάλι της.

Τι υπέροσε να πη, αυτή η ξένη, ή δασκάλα, που έκανε και "νέη γραμματέως; Σε τέτοιες στιγμές η Μαριέλλα μετάνιωπε που δεν είχε εμφανιστεί με την πραγματική της ιδιότητα. Πόσο θα ήθελε να γονατίσει μπροστά στο γέρο Κίλαντ και, ακουμπώντας το μάγουλό της στα διορροφά χέρια που είχαν δημιουργήσει τόση ομορφιά, να μουρμουρίσει σιγά σαν προσευχή:

— Πές μου τη σκέφτεσαι, παπαύ;

— Ίσως τότε να της είχε άνοίξει την περήφανη καρδιά του; Κι' η Μαριέλλα σκεπτόταν ότι αυτό μπορούσε να του κάνει καλό ψυχικά. Έδώ, κανένας ποτέ δεν είχε τολμήσει να του δείξει την πλάνη του. Κι' όμως, ναι! Κάποιος για τον όποιο ο γέρο Κίλαντ έλεγε:

«Ένας νέος μου διηγήθηκε κιόλας αυτές τις άνοσιες».

«Α! πόσο θα ήταν ευχαριστημένη η Μαριέλλα να γνωρίσει αυτόν τον νέο! Θα της είχε φέσει λίγη ανθρωπιά, λίγη αλήθεια στην ψεύτικη άτιμότητα που βασίλευε στη μεγαλοπρεπή κατοικία των Κίλαντ, που είχε μεταβληθεί σε ναό της ομορφιάς και του χρήματος».

Γιατί η Μαριέλλα ήταν όποχρεωμένη να το παραδεχτεί, τώρα που ή συμβίωσι μαζί τους της είχε επιτρέψει να τους μελετήσει: όλα τα μέλη της οικογενείας της έπασχαν από μια υπέρομη υπερηφάνεια, που δεν όφειλόταν μονάχα σ' αυτή την πλασματική ομορφιά που ο γέρο Κίλαντ θέλησε να την κάνει μοναδική τους θρησκεία!

Ήταν όλοι τους όμορφοι, βέβαια, με διαφορετική κάπως ο καθένας τους όμορφιά: ο πατέρας της είχε πάνω σ' ένα άθλητικό σώμα, ένα υπέροχο κεφάλι φλωρεντίνου Χριστού, μα ένος Χριστού που φάνταζε σκαλισμένος πάνω σε σκληρή και ήπειυτική νύμφη με πυρόξανθα μαλλιά, με σώμα γεμάτο ύποσχέσεις, με μια αγαλματίνη τελειότητα...

Η Γκέρντα, υπέροχη Βαλκυρία... Ο Πέτερ, ένας τύπος λίγο διαφορετικός, που έμοιαζε με καστανό "Αγύλο, με τα καθαρά χαρακτηριστικά του και την ήρεμη μαγεωτική θέληση έκφραση του προσώπου του.

Η Ίρις, η Μαριέλλα, όταν

κυτταζόταν στους μεγάλους καθεφτες που ήταν στις πόρτες, έπρεπε να παραδεχτεί ότι δεν είχε τίποτα να ζηλήση από τους δικούς της... αντίθετως. Η ζωή στον ήλιο, το μεσογειακό περιβάλλον, είχαν δώσει στο κομμάτι της μίαν άνεση, μίαν ευλυγισία, μια χάρι που δεν είχαν οι άλλοι.

Ήταν, βέβαια, όλοι τους εύκινητοι, μα ή εύκνησία τους είχε κάτι το σκληρό, το βαρύ, όπως και ή φωνή τους, το γέλιο τους και το καθαίο δίχως σκιές βλέμμα τους...

Ένοιωσε κανείς ότι άνηκαν σε άλλη ράτσα, διαφορετική από τη ράτσα του Πάπτι, της Μανούν, του Τιτσού... μια ράτσα που έδινε την έντύπωσι ό-τι δημιουργήθηκε πάνω σε χιονισμένες κορυφές, όπως και το σπίτι έδινε την έντύπωσι ότι ήταν χτισμένο μέσα σ' ένα παγετώνα.

Κι' η Μαριέλλα ήταν όποχρεωμένη να παραδεχτεί ότι, μακρυνά από τα λουλούδια και τον μεσογειακό ήλιο, μακρυνά, κυρίως, από εκείνους που είχε άφήσει εκεί κάτω ένοιωσε κρύα την καρδιά της μέσα στο πολύ ωραίο σπίτι, το πολύ πλούσιο, το πολύ μεγάλο, το πολύ φωτεινό για να δώσει ποτέ μια ψευδαίσθησι οικειότητας.

Αυτά που είχε κατορθώσει να μάθει για τους κατοίκους του δεν είχαν θερμάνει την καρδιά της.

Ο πατέρας της; Δεν τον είχε καταλάβει ακόμα; Δεν τον ήθελε. Έμεινε γι' αυτήν ένα μυστήριο, ένα όν μακρυνό κι' άκατανόητο.

Μα ή Γκέρντα σκληρή και όπερήφανη, που δεν την άπασχο λούσαν παρά οι έπιτυχίες και οι κοσμικές φιλοδοξίες της: να παντρευτεί μια μέρα ένα γνωστό και πολύσιο όνομα.

Μα ο Πέτερ, άποροφημένος από τις οικονομικές του άσχιές, σε σημείο να παραμελή τα πάντα, να έγκαταλείπει πέντε φορές την έβδομάδα την οικογενεία του για να πετάξει με το άεροπλάνο από τα γραφεία του της Ούλ Στρη στο Χρηματιστήριο των Παρισίων, μη ζώντας παρά κρεμασμένος στο τηλέφωνο και στο τελευταίο π που είχε έγκαταστήσει στο Κίλαντ, όταν δεν ήταν δυσημένος στις οικονομικές του έφημερίδες... Ο Πέτερ, που το μόνο του ιδανικό ήταν να γίνη ο μεγαλύτερος τραπεζίτης της Ευρώπης.

Πόσο της φαίνονταν και οι δύο μακρυνό, άκατανόητοι, τοσο διαφορετικοί, που θα νόμιζε κανείς ότι είχαν έρδει από

έναν άλλο κόσμο, από έναν άλλο πλανήτη. Ήταν ακόμα ή "Εντβιγκ, ή όμορφη (φυσικά) γυναίκα του Πέτερ κι' η νεαρή αδελφή της Παυλίνα, που έμεναν κι' οι δυο στο Κίλαντ, μα που έλειπαν συνεχώς σε διαγωνισμούς όμορφιάς ή αθλητικές εκδηλώσεις.

Αυτή ή "Εντβιγκ, χλωμή και λεπτή, για την όποια τα παιδιά της είχαν λιγότερη σημασία από ένα ωραίο φόρεμα ή ένα ένδιαιφέρον μάτς! Αυτή ή "Εντβιγκ την άφινε κατάπληκτη, ενώ ή καστανή Παυλίνα, με το ύψος της σταρ που είχε διαρκώς της ήταν ελλεικρινά άντιπαθητική!

Αυτές όμως, στο κάτω-κάτω, τί την ένδιέφεραν, δεν ήταν Κίλαντ! Κάνοντας μέσα της αυτή την παρατήρησι, η Μαριέλλα χαμογέλασε. Τι; Είχε κυριευθεί από την περηφάνεια των άλλων σε σημείο να άδιαφορή για ό,τι δεν ήταν Κίλαντ;

Όχι, μα παραδεχόταν ότι τα έλαττώματα που της ήταν άνυπόφορα σε κείνους που θα ήθελε ν' αγαπήσει με όλη την καρδιά της και χωρίς καμιά επιφύλαξη, άφου ήταν από το αίμα της, της γίνονταν πολύ πιο άδιαφορα στους ξένους.

Τους άγαπούσε κιόλας αυτούς τους ψυχρούς και άκατανόητους Κίλαντ; Η Μαριέλλα δεν το πίστευε, μα και δεν ήξερε ακριβώς. Γνωρίζε ποτέ κανείς τα δαθεία μυστικά της καρδιάς του;

Έκείνο που ήξερε, λόγου χάρι, και χωρίς δυσταγμό, ήταν ή Έλξι που ένοιωσε για τον ξανθό κεφαλάκια των δυο τελευταίων μικρών Κίλαντ και ή άπέραντη τρυφερότητα που άίσθανόταν για την Ζόρα. Αυτή, τουλάχιστο, ήξερε να συνδυάζει με τη γοητεία της, τα καλύτερα προτερήματα της καρδιάς και του νου.

Αυτή, τουλάχιστο, ήταν ζωντανή, πολύ ζωντανή, άμοναδική στο είδος της, έλεγε συχνά ή θεία Γκέρντα με περιφρόνησι, κι' ή μικρή της άπαντούσε με μάτια που έλαμπαν:

— Κι'ό "Αλ; Ξεχνάς τον "Αλ; Η θεία Πάτ λέει πάντα ότι είμαι το ζωντανό πορτραίτο του στην ίδια ηλικία!

— Άλλάξτε όμως πολύ από τότε, εύτυχώς! διαζόταν να παρατήρηση πάντα ή ωραία Παυλίνα όταν βρισκόταν εκεί.

Αυτόν τον "Αλ, για τον όποιο μόνο ή Ζόρα και ή Παυλίνα κουδέντιασαν στο Κίλαντ, ή Μαριέλλα επιθυμούσε να τον γνωρίσει, γιατί, φαίνεται, ήταν ένας τέλειος νέος. Από τις κουδέντες της Ζόρας, που τον παρουσίαζε ως αίο, έξυπνο γενοκαίο, ποιητή, ή μικρή δασκάλα είχε καταλάβει ότι έπρόκειτο για έναν μακρυνό έξαδελφο που έμενε με τη μητέρα του σε έναν άλλον πύργο της περιοχής. Η Παυλίνα τον περιέγραφε σαν γοητευτικό, άθλητικό, θαυμασίο χορευτή, μα και σαν Δόν Ζουάν. Η Μαριέλλα σκεπτόταν ότι πιθανόν αυτόν ένοιούσε ο γέρο Κίλαντ όταν έλεγε: «Γνωρίζω ένα νέο που μου διηγήθηκε όλες αυτές τις άνοσιες».

IV
Τον περίφημο νέο, ή Μαριέλλα έπρόκειτο να τον γνωρίσει σε λίγο ή μάλλον να τον άναγνωρίσει.

Όπως κατέβαινε μια μέρα, δύο έβδομάδες μετά τον έρχομό της στο Κίλαντ, στην τραπεζαρία για φαί, την άρπασε

CREME LE SECRET DE LA FEMME
Special LADAS
ΜΟΝΑΔΙΚΗ ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΙ ΤΩΝ ΠΛΕΟΝ ΕΥΘΑΓΕΙΩΝ ΤΜΗΜΑΤΩΝ ΙΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
Γύρω απ το μάτι, το μέτωπο, το λοιπό κ.λπ. προς άποφυγήν της πρόωρου ρυτίδωσης.

Διά Στοιμαχικά διαταραχάς
Δυσπεψίαν
Άλκα-Σέλτζερ
Ένα έως δύο δισκία σ' ένα ποτήρι νερό
Προϊόν των Άμερικανικών Έργαστασίων
MILES LABORATORIES Inc. U.S.A.
Alka-Seltzer
GEN. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΓΓ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ & ΚΩΝ. ΠΑΠΑΕΛΛΗΝΑΣ
ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 1 - ΤΗΛ. 30.479

ΙΡΙΣ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Η ΣΟΚΟΝΥ ΜΟΜΠΙΛ ΟΙΛ ΚΟ., ΙΝΚ
έδεσεν εις κυκλοφορίαν ένα νέον προϊόν καθαρισμού, το Mobil Wash,* το όποιον είναι το άποτελεσματικώτερον και οικονομικώτερον πλυντικόν μέσον.
* Βελτιωμένη σύνθεσις του Μόμπιλ - Κλινόλ.
Mobil Wash
Χημεινόν ενό αέρος
ΠΡΟΙΟΝΤΙΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ ΣΟΚΟΝΥ ΜΟΜΠΙΛ ΟΙΛ ΚΟ., ΙΝΚ

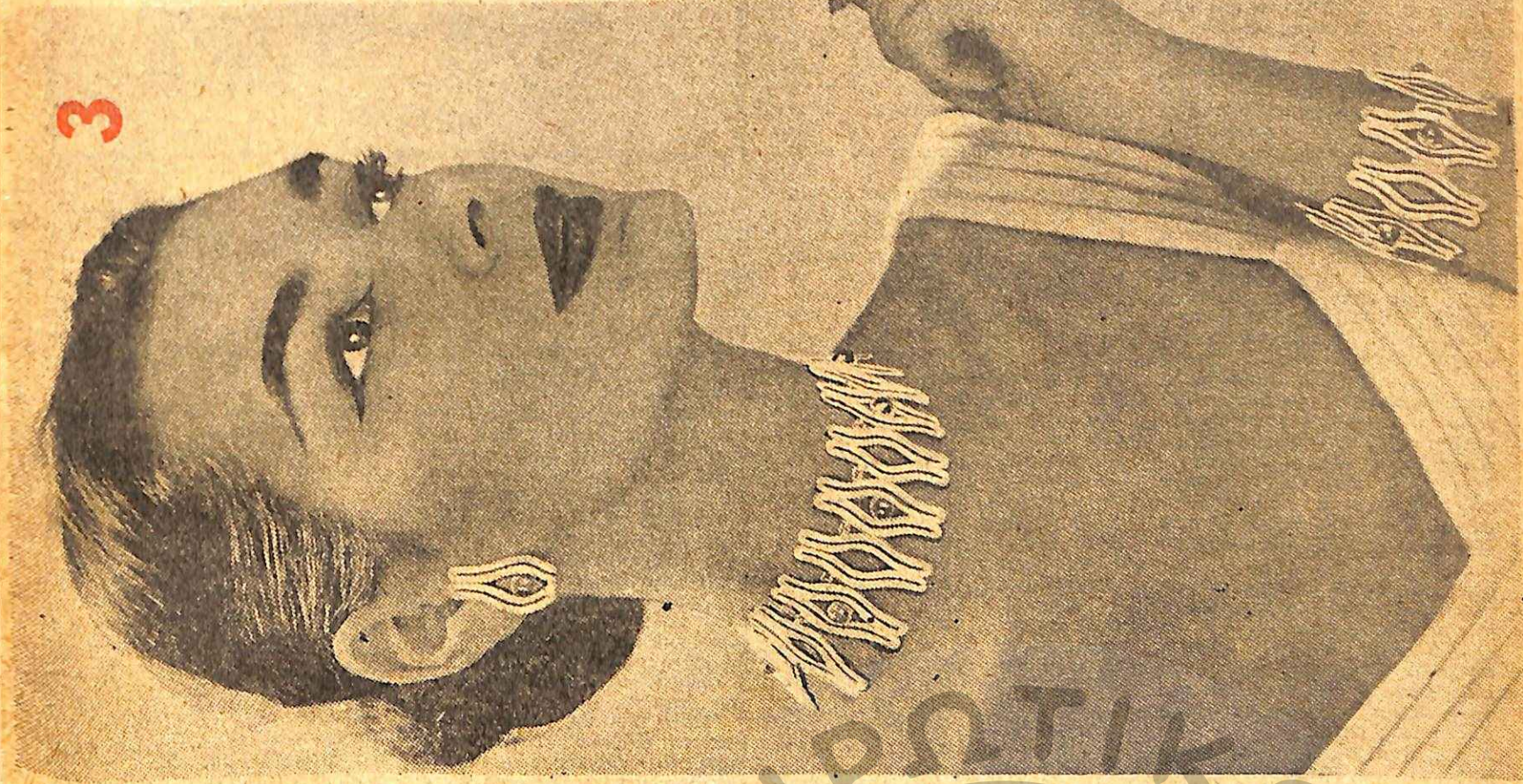
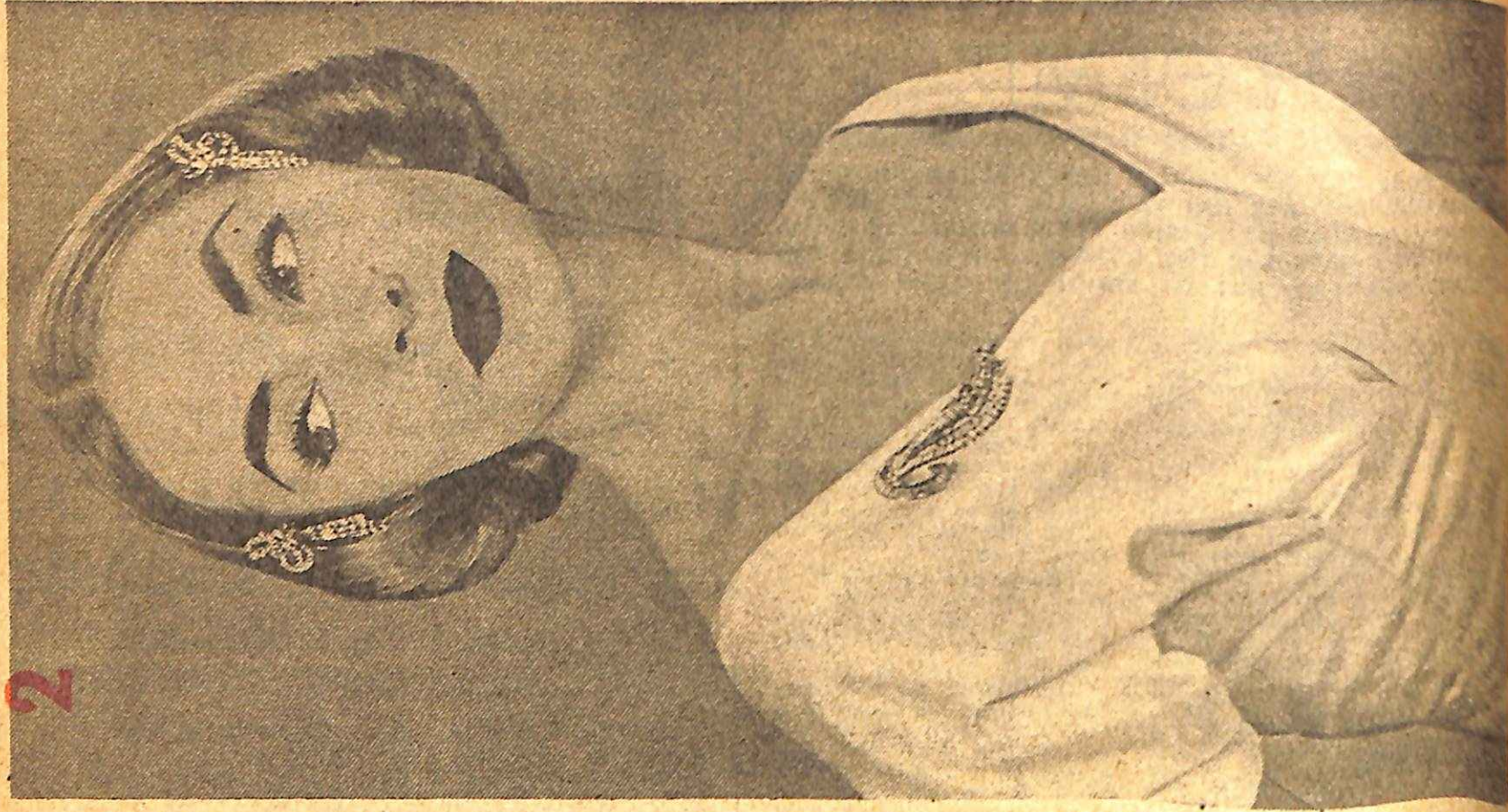
Η Μαριέλλα, πολλή φορές παρά την δούλητα που έκανε καλλιτέχνης έδινε στις συζητήσεις του, είχε τολμήσει ν' άντιπαροχή έναντιόν της τρείς της όλης της ζωής, το άίσθημα της της άντιπαροχής. Μια μέρα, μόν άντιπαροχών.

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

• Τα νέα κοσμήματα κολακίζουν εξαιρετικά τη γυναίκα, τονίζουν τον τύπο και διορθώνουν συγχύα και άτελεις στις αναλογίες λαιμού και προσώπου αν ξέρετε να τα μεταχειρισθείτε αναλόγως. Είναι πιά «κοινό μυστικό», ότι η χρησιμοποίηση των κοσμημάτων αποτελεί για τη γυναίκα το λεγόμενο «δικόπο μαχαίρι». Ένα φινό κόσμημα, φορεμένο όπως πρέπει, όταν πρέπει και όπου πρέπει, αναδεικνύει την κομψότητα της γυναίκας και υπογραμμίζει το γούστο της. Αντίθετα, ένα κόσμημα «θαρυ» και καλοβαλμένο παρουσιάζει τη γυναίκα αγούστη και δίνει στην εμφάνισή της το γελοιογραφικό τόνο του «αρχοντοχωριάτισμού». Προσέχετε, λοιπόν, στην ελογη των κοσμημάτων σας και στον τρόπο που θα τα φορέσετε. Οι δυο σελίδες που σας δίνουμε εδώ, θα σας βοηθήσουν πολύ σ' αυτό.

1 Μία γυναίκα π. χ. με ντεκόλ-τέ του οποίου προεξέχουν λίγο τα κόκκαλα προς τα επάνω, μπορεί να δώσει ένα κολιέ τριαντάφυλλου, φαρδύτερο δηλαδή εμπρός, και προεκτεινόμενο έως τα πλάγια, πράγμα που διασκεδάζει το μάτι και μισοκρύβει συγχύαντας. Τώρα φορούνται πλέον κολιέ οριζόντια φάρδους. Επίσης πολύ φαρδιά ή στενά βραχιόλια ανάλογα με το χέρι σας.

2 Αν θέλετε να δημιουργήσετε ένα ωραίο τύπο, μπορείτε να βάλετε κοσμήματα π. χ. μόνο στα μάλλια. Επίσης, που βλέπετε περιοντά σε ανύσδα και φορούνται ως πανταφί που είναι πολύ της μόδας στις ευρωπαϊκές χώρες.

ΤΑ ΝΕΑ ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

• Σ' αυτή τη σελίδα, σας παρουσιάζουμε μερικά ακόμα κοσμήματα, της τελευταίας μόδας, που μπορείτε να τα χρησιμοποιήσετε, ανάλογα με τον «τύπο», που επιδιώκετε να δημιουργήσετε για την καλή σας εμφάνιση. Κοσμήματα του ίδιου «στυλ» μπορούν να φορεθούν σε διάφορους συνδυασμούς. Δηλαδή: βραχιόλι - κολιέ. Ή, κολιέ - καρφί - τσα για το μπούστο σας. Ή, σκουλαρίκια - κολιέ. Ή σκουλαρίκια - κολιέ - καρφίτσα. Εκείνο που πρέπει ν' αποφεύγει η κομψή γυναίκα, είναι τα πολύ βαρειά κοσμήματα. Για τους συνδυασμούς αυτούς είναι κατάλληλα μόνον τα λεπτά, τα φινιά κοσμήματα, που υπογραμμίζουν την κομψότητα, χωρίς τον κίνδυνο να δείχνουν «νεοπλαστικό» πνεύμα.

3 Αν θέλετε να δημιουργήσετε τύπο ανατολίτικο που είναι τόσο της μόδας, δεν θα το πετύχετε εντελώς μόνο με το μακιγιάζ. Πολύ θα σας βοηθήσουν τα κατάλληλα κοσμήματα. Το κολιέ και το βραχιόλι που βλέπετε, έχουν ίδιο φάρδος γύρω - γύρω, πράγμα πολύ κατάλληλο για γυναίκες με λεπτό ή ψηλό λαιμό και με λεπτά άκρα. Θα το φορέσετε ψηλά στο λαιμό. Τα σκουλαρίκια είναι κιθαράκια, εμπνευσμένα από τα αρχαία προστυπα, και προσδίδουν μια ξεχωριστή έξωτική νότα.

4 Κολιέ πολύ κατάλληλο για κοντό ή όχι πολύ λεπτό λαιμό. Κρεμαστό προς το ντεκαλτέ, μακραίνει και τραβάει το μάτι παρακάτω. Πολύ λεπτό, σχεδόν ανεπαίσθητο γύρω - γύρω προσδίδει λεπτότητα.

ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ μέ τη φωτογραφική μηχανή

ΑΠΡΟΣΔΟΚΗΤΕΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ... ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ

ΟΙ φωτογραφίες αυτές αποτελούν δείγματα μιας νέας πλευράς της φωτογραφικής τέχνης, όπως την καλλιέργει ένας αμερικανός φωτογράφος, ο Τ. Ούγκι. Την πρώτη στιγμή, όταν βλέπ κανείς τις παραξενιές αυτές, νομίζει ότι πρόκειται για αντικατοπτρισμούς προσώπων μέσα σε κοίλους ή κυρτούς καθρέπτες, που δημιουργούν συνήθως τις αστειότητες των σκηνών. Δεν πρόκειται όμως περί αυτού. Ο φωτογράφος, που αναζητούσε δυνατότητες συνεργασίας της γελοιογραφίας με τη φωτογραφική τέχνη, επέτυχε τα αποτελέσματα αυτά χρησιμοποιώντας μικροσκοπικά κομμάτια γυαλιού, διαφόρων σχημάτων, που τα βάζει μέσα από το φακό της μεγεθυντικής του μηχανής, καθώς τυπώνει τις φωτογραφίες στο εργαστήριό του.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ:

Δεν είναι και τόσο ασυνήθιστη αυτή η έκφραση της Μαίριλιν Μονρόε!

ΑΠΑΝΩ:

Η βάση της γελοιογραφίας είναι ο υπερβολικός χαρακτηριστικός του προσώπου που εικονίζεται. Στην περι-

πτωση αυτή, οι θαυμαστές του Χέιμπαρντ δεν θα σκολοθούν και πολύ να αναγνωρίσουν, αν και τα ταχτά της μάγουλα είναι... πως τονισμένα.

ΚΑΤΩ:

Μιά σειρά από... διασκευές της κλασικής μορφής της Λίζα (πρώτη αριστερά) στο ζωγραφικό πίνακα «Το κόκκινο». Η τελευταία δεν εθιμίζει έργο του... Πिकासό.

ΧΙΟΥΜΟΡ

«Ένας τρελλός έγραφε νέχεια. Αφού τελείωσε, έβλεπε το γράμμα του σ' ένα φακό, το σφράγισε κι είπε: «Νοσοκόμο».

— «Έγραψα ένα γράμμα στον εαυτό μου.

— Και τί του γράφεις; — Δέν ξέρω! Αύριο που λάβω το γράμμα θα σου πω».

Σ' ένα αεροπλάνο που τούσε πολύ ψηλά, ο πιλότος άρχισε να γελά. «Ένας επιβάτης τον ρώτησε: «Τί συμβαίνει; Γιατί γέλεις;»

Και ο πιλότος: «Σκέπτομαι τα μούτρα που κάνουν στο τρελλοκομείο όταν ανακαλύψουν ότι τρελάνονται».

ΤΗΝ αύτη έκεινη της 20 'Ιουνίου 1837, δυο ταξιδιώτες χτυπούν την πόρτα του ανακτόρου του Κένσιγκτον, κατοικίας της δουκίσσης του Κέντ και της κόρης της, πριγκηπισσας Βικτωρίας. Η ώρα είναι πέντε. «Όλοι κοιμούνται και η καγκελόπορτα μένει κλειστή. Οι νεοφερμένοι χτυπούν και ξαναχτυπούν. Σε λίγο ένας φύλακας σηκώνεται.

— Ποιος είναι; — Ο αρχιεπίσκοπος του αντέρμποουρ και ο μαρκήσιος του Κόνουχαμ. Θέλουμε να μιλήσουμε στην πριγκηπισσα Βικτωρία.

Η πόρτα ανοίγει, οι επισκέπτες μπαίνουν σ' ένα σαλόνι. Σε λίγο εμφανίζεται μια πολύ νέα κοπέλλα, με μάτια άσπρα, προσημένα απ' τον ύπνο. Φορεί ένα άσπρο πενιούαρ και παντούφλες χωρίς κάλτσες. Σατισμένη, βλέπει τους δυο άντρες να γονατίζουν στο ένα πόδι μπροστά της. Την χαιρετούν σ' αβασίλισσά τους. Ο γέρο βασιλιάς Γουλιέλμος Δ' πέθανε την νύχτα: η Βικτωρία δίδεχεται το θείο της.

Από πολλά χρόνια, κανείς δεν άμφεβαλλε ότι το θάρος του στέμματος θα τήσκανε το λεπτοκομωμένο κεφαλάκι της κοπέλλας αυτής.

Προκαταβολικά, οι μέλλοντες υπήκοοι της αναρωτιόνταν ποιος σύζυγος θα ήταν άξιος μιας τέτοιας κληρονομιάς.

Ηδη πολλοί υποψήφιοι είχαν παρουσιασθή. Ο βασιλέας Γουλιέλμος είχε σκεφθή για την ανηψιά του το γιού του πριγκηπος ντ' Οράνς. Μά η Βικτωρία είχε κάνει ένα περιφρονητικό μορφασμό. Η πριγκηπισσα δεν άγνοούσε άλλωστε ότι οι συγγενείς της και ιδιαίτερα ο θείος της Λεοπόλδος βασιλέας του Βελγίου, είχαν γι' αυτήν άλλα σχέδια.

Το Μάη του 1836, δυο νεαροί, εξάδελφοι, επίσης ανηψιοί του Λεοπόλδου, έρχονται να περάσουν λίγο καιρό στην 'Αγγλία. Οι 'Ερνέστος και 'Αλβέρτος ντε Σάξ-Γκόμπουργκ θέρτες ντε Σάξ-Γκόμπουργκ άρρεσαν πολί, στη μικρή Βικτωρία. Ο μεγαλύτερος προορίζεται να διαδεχθή τον πατέρα του στον δουκικό θρόνο. Μά ο δεύτερος δεν είναι ένας πιθανός μνηστήρ; Αυτή είναι η κρυφή επιθυμία του βασιλέως Λεοπόλδου.

Με άφέλεια, η Βικτωρία έμπιστεύεται τις εντυπώσεις της στον αγαπητό θείο. Πόσο λογικός και καλός της φαίνεται ο 'Αλβέρτος! «Δέν μπορώ να φαντασθώ ππό όμορφον απ' αυτόν!» προσθέτει.

Το είδύλλιο είναι έτοιμο να πλεχθή; «Όχι δά, βασιλίσσα πιά, η Βικτωρία δέν δίδεται καθόλου να διαλέξη σύζυγο. Δοσιμένη άλλκληρη, στη μέση του νεου της ρόλου, δέν επιθυμεί να δεσμευθή με τα δεσμά του γάμου.

Η απόφασή αυτή γίνεται γρήγορα γνωστή στην οικογένειά των Σάξ-Γκόμπουργκ. Ο υποψήφιος υποκλίνεται. Υπομονητικός, σοβαρός, εργατικός, ο νεαρός αυτός είναι το πρότυπο όλων των αρετών.

Οι μήνες περνούν. Το 1839, ο 'Αλβέρτος πρέπει να επιστρέψει στο Λονδίνο. Το ζήτημα ώστόσο του γάμου δέν έχει προχωρήσει ούτε κατά ένα βήμα. Η νεαρή βασιλίσσα άρνεί-

ται πάντοτε να δεσμευθή. Άρκετά κακόκεφος, ο 'Αλβέρτος αποδίδεται στην 'Αγγλία. Έχει την άγνωση να ξαναδεί την ιδιότροπη εξαδέλφη του. Μά από την πρώτη συνάντησή, η Βικτωρία μένει κατάπληκτη. Πόσο όμορφος είναι ο 'Αλμπέρ! Ψηλός, λεπτός, με κανονικά χαρακτηριστικά, το υπέροχο αυτό παιδί αναστάτωση την καρδιά της.

«Η όμορφιά του 'Αλμπέρ είναι χτυπητή, γράφει η μικρή βασιλίσσα στο θείο της... Είναι αληθινά πολύ γοητευτικός!»

Τόσο γοητευτικός που τα πράγματα δέν τραβούν σ' ένα μακρό. Τρεις μέρες περνούν με περιπάτους, με χορούς, με πο-

πρέπει να επιστρέψει στη Γερμανία. Ο 'Αλμπέρ άναχωρεί, λοιπόν. Θά κρατήση το μυστικό του άπέναντι των δικών του μέχρις ότου η έπίσημη άνακοίνωση των άρραβόνων γίνη ένώπιον του Κοινοβουλίου.

9 Φεβρουαρίου 1840: ήμερομηνία του βασιλικού γάμου. Ένα δροχερό πρωινό, η γαμήλιος πομπή κατευθύνεται από τα άνακτορα του Μπούκινγκχαμ σ' άνακτορα του 'Αγίου 'Ισκάβου με όλη την έπίσημότητα. Σε όλη τη διαδρομή τα πλήθη ζητωκραυγίζουν. Ο πρίγκηψ 'Αλβέρτος με σπολή στρατηγού του άγγλικού στρατού, έμφανίζεται στην έκκλησία που είναι άπλετα φωτισμένη. Ο νεαρός αυτός πράγκηψ των

Βικτωρία, θέλεις να πάρης τον 'Αλβέρτο για νόμιμο σύζυγο σου; Θέλεις να τον υπακούεις, να τον υπηρετείς, να τον τιμάς, να του μείνης πάντοτε πιστή;

— Το θέλω, άπάντα η βασιλίσσα με σταθερή φωνή. Ο αρχιεπίσκοπος προσθέτει τότε:

— Ποιος δίνει αυτή τη γυναικά σ' αυτόν τον άνδρα; Ο θείος της Βικτωρίας, ο δούξ του Σάσσεξ, σηκώνεται, παίρνει το χέρι της μνηστής και λέει:

— Εγώ. Η τελετή τελειώνει. Άκούθεται ένα βασιλικό γεύμα. Υστερα το ζεύγος των νεογυμνων μεταβαίνει στον πύργο του Ουίνδσορ. Σε όλο το μήκος του δρόμου έχουν παραταχθή πλήθη περιέργων που έπνευμούν με ένθουσιασμό.

Η σελήνη του μέλιτος δέν θά διαρκέση πολύ. Τρεις μέρες άργότερα οι νεόνυμφοι άφείλουν να επιστρέψουν σ' αυτό Λονδίνο. Γίνεται ύπουργικό συμβούλιο και η Βικτωρία άναλαμβάνει και πάλι τα καθήκοντά της βασιλίσσης.

Όσο για τον 'Αλβέρτο, γρήγορα αντίλαμβάνεται ότι ο ρόλος του βασιλικού συζύγου δέν είναι εύχάριστος. Η Βικτωρία τον κρατά έκουσίως μακριά από τις υποθέσεις της. Έμοσει να διατηρήση για τον εαυτό της και μόνο τα προνόμιά της. «Όταν θέλη ν' άναμειχθή σε πολιτικά προβλήματα, η βασιλίσσα άλλαζει όμιλία μουρμουρίζοντας του τρυφερά λόγια. Δέν έχει κανένα δικαίωμα στο σπίτι του. Μια από τις στενοχωρίες του είναι ότι δέν μπορεί να καλέση από τη Γερμανία μερικούς από τους παλιούς του συντρόφους.

— Είμαι ο σύζυγος, δηλώνει με κάποια πικρία και όχι ο οικοδεσπότης...

Ο γλυκός τρόπος, η ύπομνη του 'Αλβέρτου, θά κατανικήσουν ώστόσο τη θέλησή της συζύγου του. Ο νεαρός σύζυγος έχει ένα μεγάλο άπο: ξέρει ότι η βασιλίσσα τον λατρεύει. Θά χρησιμοποιήση αυτό το αίσθημα για να επιτύχη τη θέσιν που η εύφύλη του, η μεγάλη του μορφώση, το πολιτικό του κριτήριο και η πνευματική του ευθύτης του επιτρέπουν να φιλοδοξή...

Μετά από μια συζήτηση, το βασιλικό ζεύγος ψυχραίνεται μια μέρα. Ο 'Αλβέρτος κλείνεται στο δωμάτιό του. Η βασιλίσσα πειραγμένη, έρχεται και χτυπά στην πόρτα του.

— Ποιος είναι;

— Η βασιλίσσα της 'Αγγλίας.

Ο 'Αλβέρτος δέν άνοίγει. Η Βικτωρία ξαναχτυπάει, με περισσότερη άνταρση.

— Ποιος είναι;

— Η βασιλίσσα της 'Αγγλίας.

Ο 'Αλβέρτος δέν άνοίγει. Η νεαρή γυναίκα χτυπάει για πρώτη φορά.

— Ποιος είναι;

— Η γυναίκα σου, 'Αλβέρτε.

Άμέσως η πόρτα άνοίγει. Η βασιλίσσα μπαίνει γεμάτη προμερότητα και μετάνοια. «Έτσι σιγά σιγά ο 'Αλβέρτος θά μάθη στη γυναίκα του να μη μπορεί πιά να κάνει χωρίς αυτόν».

«ΕΙΜΑΙ Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΣΟΥ?»

ΤΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ ΤΗΣ ΒΙΚΤΩΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΛΒΕΡΤΟΥ

Λύωρα τέτ-ά-τέτ. Την τετάρτη μέρα, η Βικτωρία καλεί τον εξάδελφό της και με τη μεγαλύτερη απλότητα του προσφέρει το χέρι της.

— Αναγκάστηκε να μιλήσω πρώτη, έξηγει άγόγτερα, γιατί ο πρίγκηψ δέν μπορούσε να πάρη το θάρρος να ζητήσει σε γάμο τη δισίλισσα της 'Αγγλίας.

Οι δυο μνηστευμένοι σπεύδουν ν' άνακοινώσουν την εύτυχία τους στον Λεοπόλδο:

— Α! αγαπητέ μου θείε! άναφώνει η Βικτωρία, πόσο είμαι εύτυχισμένη, πόσο λατρεύω τον 'Αλμπέρ! είναι ένας άγγελος...

Όστόσο ο άγγελος

Ο ΓΑΜΟΣ... ΕΥΘΥΜΟΓΡΑΦΙΚΑ

Ο γάμος είναι μια καλή σχολή. Πρέπει όμως να προσθέσω πώς το περισσότερο εξαρτάται από το πρόσωπο με το όποιο είσατε παντρεμένοι. Δέν υπάρχει «καλός σύζυγος» ή «καλή σύζυγος», αλλά μόνο «καλός σύζυγος για την ΚΑ Α.» ή «καλή σύζυγος για τον Κ. Β.» Αν μια έξοργιστική ευτυχισμένη παντρευτή έναν παθολογικό ψεύτη, είναι πιθανάτο πώς θα ζήσουν εύτυχισμένοι — ο ένας λέγοντας ψέματα και η άλλη πιστεύοντάς τα.

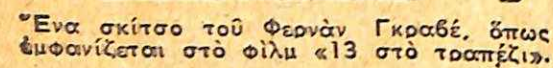
Ένας άνθρωπος που δέν μπορεί να ζήση χωρίς να τον θαυμάζουν, θά μπορούσε κάλλιστα να παντρευτή έναν τύπο γυναίκας — πώς σε θαυμάζω, χρυσέ μου». Η οικογενειακή εύτυχία δέν βασίζεται σε τίποτα. Είναι άπλως ζήτημα έκδογής. Κανείς δέν θά έπρεπε να ζητάει το συμπληρωματικό ήμισυ ενός άτελεστάτου ήμισους.

Αν κανείς αγοράση ένα ηλεκτρικό ψυγείο, ποτέ δέν θά πη ότι δέν είναι καλό γιατί δέν του παίζει μουσική ή γιατί δέν μπορεί να χρησιμοποιηθή ως γλάστρα. Και πολλοί άνθρωποι που

αγαπούν την καλοφαγία, παντρεύονται τη μαγειρίσά τους — ή μια όποιαδήποτε άλλη μαγειρίσσα — και ύστερα την κατηγορούν πώς δέν έχει την πνευματική ακτινοβολία της Γεωργίας Σάνδη. Η, θέλοντας να επιδείξουν την όμορφιά και την καμψότητα της γυναίκας τους παντρεύονται ένα μαγκέν και εκπλήσσονται άνοκαλύπτοντας ύστερα από βξη μήνες ότι δέν έχει ακρισταλλωμένες γνώμες επί της δεινούς καταστάσεως. Άλλος παντρεύεται μια κοπελίτσα, όποικειστικά και μόνο έπειδή είναι 17 χρονών και μένει κατάπληκτος ύστερα από 15 χρόνια πώς δέν είναι πιά 17 χρονών. Η παντρεύεται μια γυναίκα, που ξέρει τα πάντα από τον Έρμη του Προξενίου ως τους νόμους του Νεύτωνος και την κατηγορεί που δέν είναι τόσο άραία και θερμή σαν τη Ρίτα Χαίγνυοροθ.

Πρέπει να ξέρης τί ψωνίζεις. Και όσο δέν βάζεις πλάκες γραμμοφώνου στο ψυγείο σου, ούτε χρυσάνθεμα στο καπέλο σου, έχεις μεγάλη πιθανότητα να βρής τη λεγόμενη εύτυχία.

Ένα τολμηρό βιβλίο που γίνεται μιὰ τολμηρή ταινία...

Ἡ ἔκδοσις τοῦ βιβλίου προεκάλεσε σκάνδαλο. Ἡ κυκλοφορία του ἀπιγορεύθη καὶ ἀπαγορεύεται ἀκόμη στὴν Ἀγγλία γιὰτὶ ἐκθέτει τοὺς Ἀγγλοὺς εὐπαρίδεις. Στὴ Γαλλία ὁ Μάρκ Ἀλλεγκρέ ἀνέλαβε νὰ γυρίσῃ τὸ βιβλίο αὐτὸ σὲ ταινία. Γιὰ πρωταγωνιστὰς διάλεξε τὸν Ἀγγλο Τσάττερλυ, τὴν Ντανιέλ Νταρριέ ὡς Λαίδη, καὶ τὸν Ἰταλὸ Ἔρνο Γκριζα γιὰ τὸν ρόλο τοῦ ἑραστή. Ἡ ἱστορία αὐτὴ χρειάζεται πραγματικὰ μεγάλους πρωταγωνιστές.

Μά η Κωνσταντά δὲν βρῆκε στὸν ἐραστὴ τῆς μόνο τὸν ἄνδρα τοῦ ὁποῦ θὰ τὴν ἔκανε μὴ-ἀξιώσει καὶ ταπεινὸς ἦταν ὡστόσο τίμιος μὲ μιὰ ψυχὴ ἀγνὴ καὶ καθαρή, εἶχε αἰσθη- ματὰ ἀληθινά, χωρὶς ὑποκρισία καὶ ψευ- το - ἐγωισμούς.

Κοντά του γνώρισε την αληθινή ζωή, που δεν είχε καμιά σχέση με την πολυτελή ρουτίνα που έζησε ως τώρα. Είχε όμως το θάλπητρο της αλήθειας και γι' αυτό προτίμησε να χάριση στο γυιό της τον αληθινό του πατέρα παρά έναν ψεύτικο λόρδο γεμάτο υποκρισία και υπεροψία. Προτίμησε να ζήσει φτωχικά με τον άνθρωπο που αγάπησε παρά πλούσια με

Η ταινία αυτή είναι θαυμάσια σκηνοθετημένη από τον Μάρκ Άλλεγκρέ με όλη την τολμή που απαιτεί το γολυμάρμα της. Είναι ένας ύμνος στον φυσικό έρωτα χωρίς τους κοινωνικούς φραγμούς και μία καφετήρ σάτιρα της νοστορπίας της άριστοκρατίας που άγνοει κάθε αίσθηση και θαυσιάζει τα πάντα στο δωμά του συμφέροντος.

«Η Ντανιέλ Νταρριέ, ο Λέο Γκέν και ο
«Ιταλός» Έρνο Γκριλά είναι πραγματικά
οι ιδεώδεις τύποι για να ένορκώσουν
τους ήρωες του περιήμου αυτού διήγησι.
Και ο Μάρκ Άλλεγκρε ζωντανέει με πο-
λύ πάθος τις ερωτικές σκηνές της ταινίας
αυτής καθώς και την ατυμσφαίρα του. Εί-
ναι μία από τις λίγες αξιολογές ταινίες.
P. B.

- Στο Παρίσι συζητούν να γυρίσουν με τα παιδιά πάνω στο ειδικό Μαργαρίτας κα Τάουσαντ. Άλλα χωρίς ευνούχες τέλος!
- Η Γκλόρια Σβανσον πρόκειται να πάρει το ρόλο της Άγριππιας σε μια νέα ταινία πάνω στη ζωή του Νέρωνα. Δέλεο πως η ζωή άρχισε στα σαράντα; Με το που η Γκλόρια τα έχει πρό πολλού ξεπεράσει.

● Ο Βιτόριο ντε Σίκα ξαναγουρίζει στ σκηνοθεσία. Σκηνοθετεί την ταινία «Ελ στροφε» με πρωταγωνιστές τον Τζιόρτζι Λιστουότζι και την Γκαμπριέλα Πελλόντι. Την άνοιξη όμως θα πρωταγωνιστήσει ο μιά ταινία με την Μάρλεν Ντήτριχ!

● Ο σκηνοθέτης Μάρκ Ρόμσνιμ ζητούσε μια ήρωίδα με ψηλά πόδια για να λάβει μέρος στη ταινία που πρωταγωνιστεί ο Χάμφρεϊ Μπόκαρτ. «Έπρεπε σκληρά! Ανάμεσα από πολλές υποψηφίες διάλεξε την Τζούλι Μπέννεντλιν χορεύτρια σε μιούζικ αλ ήλ όποια είχε τα ψηλότερα και ραιότερα πόδια!

- Θ' ακούσετε την Πιεράτζελι να τραγουδά για πρώτη φορά στην ταινία «Λιμά 'Αφρικής» στην όποια παίζει με τον Φ. Κάρεϋ.
- Η Παναγία των Παρισίων, το γνωστό εικονοστάσι, βύπησε ολόκληρο το χειμώνα 5

Έργο του Βίκτωρος Ουγκώ θα γυρισθῇ
 νὰ σὲ ταινία μὲ πρωταγωνιστὰς τὸν Ἀ
 του Κουὶν καὶ τὴν Τζίνα Λολομπριτζί
 Σκηνοθέτης θὰ εἶναι ὁ Ζὰν Ντελανουά.

● Ένας παλιός κι' εξαιρετός Γάλλος βοσκοποιός ο Έντοιαρ Ντελμόν πέθανε στη Κάννες πριν τις γιορτές. Έκανε την ποίη του εμφάνισις στην όθουα το 1912 κ' πάνω από σαράντα χρόνια δει στασιμάτη να βέ.

● Η Νικόλς Κουρσέλ πέρασε τις γιορτές στη Σαβοΐα κάνοντας σκί. Μα ένα κρό αυτοκινητιστικό άτύχημα την ανάγκασε να περάσει την πρωτοχρονιά δίπλα σ

οι «Ήλικριντ Μπέργκκινς» μόλις τελεί-
σει το γύρισμά της ταινίας της «Έλεν
με τον Ζόν Ρενουάρ θα πάη στο Χόλυ-
γουντ για να πρωταγωνιστήσει στην τ-
νία «Άναστασια».

“Ετσι θα μπορούσε να πη κανείς -
Νάντια Γκρέυ ή όποια έχει γυρίσει τ
νίες σ’ όλα τα μέρη του κόσμου χω
να ντυμπανισθθ. Ρομαντικής κατα
γής η Νάντια Γκρέυ μιλά επτά γλώσσ
Τώρα πρωταγωνιστεί σε μία ταινία γ
μασική και φυσικά μιλά ή ίδια γλώσσ

Ἡ Πιερὸν «Ἀτζελι βρίσκειται στὸ Λονδρὶν μὲ τὸν ἄνδρα της Βικ Ντάμον. «Ἐν τὴν βράδυ εἶχε μιὰ ἀπροσδόκητη ἐπίσκεψη. Ὁρασεῖς ληποδύτες ἀνέβηκαν ὡς τὸ ἐξέμερισμά της κι' ἀντὶ αὐτὴς τῆς ζήτησαν νένα αὐτόγραφο τῆς ἔκλειψαν κοσμικὴ ἀξία δέκα ἑκατομμυρίων φράγκων!»

Ἡ γαλλικὴ ὁθόνη πενθεῖ ἄλλη μιὰ

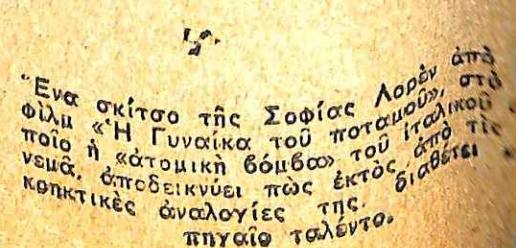
Λιτένιδα, την Μασγκερίτ Ντεβάλ που υπήρξε σε ηλικία 87 ετών. «Η Μασγκερίτ Ντεβάλ ανέβηκε στη σκηνή το 1882 και ήταν αυτοκρατορικής καταγωγής. Το 1932 έκανε την πρώτη εμφάνισή της στο δόθον. Έπαιξε σε πολλές ταινίες και σε ηλικία 83 ετών έπαιξε στην ταινία Παρίσι τραγουδά πάντα».

Ἡ Ρίτα Χαίτηγουαρντ πήγε πάλι στὴν Ἀμερική γιὰ νὰ κανονίσῃ τὴν διαμονή της μὲ τὴν ἑταιρεία Κολούμπια μὲ τὴν ὁποία εἶχε συμβάλῃ καὶ τὴν ἑγκατάστασιν. Ἡ ἑταιρεία τῆς ἔκανε μνησὶ γιατί ἐκαθυστέρησε τὴν ταῖνια «Ὁ Ἰωσήφ ὁ ἀδελφεὸς τοῦ». Τὸν ὁλοὺ τώρα τῆς Ρίτας Χαίτηγουαρντ τὸν πήρε ἡ νέα στὰ Κίη Νόβας τὴν ὁποίαν ἡ ἑταιρεία λανθάνει ὡς ἀντικατάστατο τῆς.

Πολλές φορές βλέπεις κανείς κι' άκο
πολλά πράγματα για την ιδιωτική ζω
άστών και θυάεις συμπεράσματα που
πέχουν πολύ, από την πραγματικότητα.
Ανάμεσα στις πιο ενδιαφέρουσες εί
σεκ για την ιδιωτική ζωή τους είναι η
ναγγελία ενός ειδικού που τις περισ
τερες φορές γίνεται κατά συνήθει η
διαφημιστικός σκοπούς. Κι' αυτό, όχι
νο στο Χόλλυγουντ, αλλά κι στην Ε
τη. Η Γαλλίδα στάρ Σιμόν Ντελάι
γινη διάσημη ως μνηστή του Σαλ Τ
έπι πέντε χρόνια. Ο Σαλ Τρενέ είναι
κόμη ανύπαντρος κι' ο διαφημιστής
κυκλοφορούσε, δόθεν μυστικά, την εί
γελισιοποίησε.

“Ένας άλλος Γάλλος ήθοποιός έγινε Ζουάν χωρίς να τὸ θέλῃ. Ὁ Ραλφ Βαλντ έπαιξε σχεδὸν μ’ ὅλες τὶς μεγάλες στολές τοῦ ὀπιοδίου συχνὰ διάφορα φαντάσματα ρομάντζα, ἀλλὰ ὁ Ραλφ Βαλντ εἶναι γὰρ νὰ παντρευμένος καὶ πιστὸς στὴ γυναῖκα του.

Φυσικά ώρισμαμένα είδύλλια που γεννι-
ται στο στούντιο είναι αληθινά. Συνα-
ναπτύσσεται αληθινός έρωτας ανάμεσα
δύο πρωταγωνιστές. Είναι παρμένο να
ρωτηθούν στ' αλήθεια δυο νέοι όταν
ζουν τους έρωτάς απ' το πρωί ως
βράδυ γύ? αρκετό διάστημα; Όχι,
είναι μεγάλος και δεν γλυτώνουν την
το αλλοτρίωση από την τήνη

“Ενα σκίτσο της Σοφίας Λορέν, στο
φύλλο «Η Γυναίκα του ποταμού»
ποιο ή «ατομική βομβά» του Ιταλού
νεμά, αποδεικνύει πως έκτος από τις
κοπτικές αναλογίες της, διαθέτει
πνυαίο ταλέντο.

ΤΗΝ Γκρέυς Κέλλυ θα μπορούσε να την πη κανείς σύγχρονη Σταχτοπούτα αν η μεγάλη περιουσία του πατέρα της δεν ήταν εμπόδιο σ' αυτό. Γιατί ο πατέρας της Γκρέυς Κέλλυ μπορεί ν' άρχισε μόνιμος πτόστης τη σταδιοδρομία του, σημερα όμως έχει τεράστια περιουσία και πολλά εργοστάσια που φτιάχνουν τούβλα.

Η Γκρέυς Κέλλυ αναδείχθηκε μέσα σε λίγα χρόνια μιά από τις πιο καλές στάρ του Χόλλυγουντ. Το μεγάλο της όπλο είναι η χάρι της. Χωρίς θά πη καί τόνουα

Ό Ρενιέ δέχθηκε κ' οι φωτογραφίες της Γκρέυς Κέλλυ δέχθηκαν περιφρόνηες. Ό ποιήκνης βαύαζε την όμορφη κ' άπλη κοπέλλα που ώστόσο η άμφανοσι κ' οι τρώποι της είχαν την μεγαλοπρέπεια μιάς πριγκίπισσας. Περπάτησε μαζί της άρκετά ώρα στον κήπο, συζητήσαν για διάφορα θέματα. Χαρίστηκαν με την ύπνοχσει ν' άλλαγογραφούν και συναντήθηκαν λίγες μέρες πριν αναγγείλουν τους άοραβάνες τους. Κανείς δεν ήξερε το αίσθημα που αναπτύχθηκε μεταξύ τους.

ναί ή χαρί της. Χωρίς θά πη και τονόμα της. 'Απλή, κομψή, έχει θρασευθι πολλές φορές γιά τήν κομψότητά της—έχει ένα χάρισμα να σαγηνεύη όσους τήν πλησιάζουν χωρίς καμμία προσπάθεια ή επιτήδευσι. 'Αλλωστε ό πρίγκιπας Ρενιέ του Μονακό τήν έρωτεύθηκε κραυνοβόλα μέσα σε λίγες ώρες. Κι' αυτή ή συνάντησι έγινε όλος διάλογος στην τύχη.

«Η Γκρέους είχε πει στις Κάννες πέρυσι για το φεστιβάλ όπου η φυσικότητα και απλότητα της έκανε αισθητή. Μιά μέρα ο δημοσιογράφος Πιέρ Γκαλάντ—που είναι τώρα σύζυγος της Όλβια ντε Χαβιλάντ—θέλησε να τη φωτογραφήση σ' ένα μεταλλοπρεπές πλαίσιο. Ζήτησε την άδεια από τον προήγουσα Ρενιέ για να τη φωτογραφιστεί στον κήπο των ανακτόρων του, στήμενοι με την τυχή της Γκρέους Κέλλυ, «Άποκτομή με την προκήρυξη να κάνουν με μία καλλιτέχνητα». Δεν δόσε οι μεγάλοι παραγωγοί. Και δεν έχουν δίκιο. Όσοι είδαν τις ταινίες της που παίζθηκαν κι' εδώ το καταλαβαίνουν. Η Γκρέους Κέλλυ έπαιξε στις ταινίες «Το τρένο θα συρρίξη τρεις φορές» με τον Γκάρυ Κούπερ, «Μοσκοκίμπο» με τους Κλάρκ Γκέμπυλ και «Αβα Γκάρντινερ», «Τίποκι με λαοπαιδευ-

χέρια» με τὸν Στιούαρτ Γκρέντζερ, «Τὸ
ἐγκλημα ἦταν σχεδὸν τέλει» με τὸν Ραίη
Μίλλαν, «Παράθυρο σπῆν αὐτῇ» με τὸν
Τζαίμς Στιούαρτ, «Ἐπαρχιωτοπούλα» με
τὸν Μπίγκ Κρόσμπι, «Τὸ κυνήγι τοῦ κλέ-
φτη» με τὸν Κάρι Γκραντ.

Η Γκρέυς Κέλλυ θα γυρίσει ένα δυο τα-
βίτες πριν παντρευθεί, όπως είναι υποχρεω-
μένη απ' το συμβόλαιό της. Τον Ιούνιο θ-
μως θα γίνει πριγκίπισσα του Μονακό, θα
πάει έναν έστωμενο πριγκίπισα, απόγονο
του Λουδοβίκου Β' και της αρχαιότερης α-
ριστοκρατικής οικογένειας της Ευρώπης.

Τὰ πλοῦτῃ δὲν θά συγκινηθῶσι δέσσεια
τὴν τυχερὴ Γκρέυς, ἀλλὰ ἡ δόξα καὶ οἱ
τίτλοι εἶναι κάτι πού δὲν τὰ μίσησε κα-
νεῖς σ' αὐτὸν τὸν κόσμον.

Πρὸ ἡμερῶν ἔγινον τὰ ἐγκαίνια τῶν νέων σπουσίου τῆς «Ἀνερβόδας» ποῦ ἐγκατεστάθηκα στὸ τέρμα Πατησίων, πρῶν κέντρον «Παλαί νη Γκλάς». Στὰ ἐγκαίνια παρευρέθησαν πολλοὶ φίλοι τῆς ὀνόνης, ἐκ πρῶτον: τοῦ θεάτρον καὶ κινήματογράφου καὶ ἀρκέτοι ἡθοιοί.

Η εταιρεία «Ανερδός» έχει γυρίσει ως τώρα 14 ταινίες και στα στούντιό της έχουν επεξεργασθεί άλλες 11 ξένων παραγωγών. Η ταινία που θα γυρισθεί τώρα είναι «Ο έραστής έρχεται», βασισμένη πάνω στο ομώνυμο έργο του Γ. Ρούσου με πρωταγωνιστές τον Β. Λογοθετίδη, Ίλνα Λιδουκάκη και άλλους.

Τὰ νέα στούντιο εἶναι πολὺ εὐρύχωρα ὥστε νὰ ἐπιτρέπεται τὸ στήσιμο πολλῶν σκηνικῶν καὶ νὰ μὴ διακόπτεται κάθε τό-
σο τὸ γύρισμα.

Ἐπίσης ὁ ὁπτατὴρ θὰ μπορῇ τώρα νὰ
κινῇ μετὰ μεγαλύτερη ἀνεστὶ τὸ φακό του καὶ
νὰ φωτογραφίξῃ σ' ἀρκετὸ βάθος. Ἐπὶ
πλέον διαθέτουν συγχρονισμένους παρα-
τηρηματικούς χώρους (καμარίνα, θεστιά-
ριο, καντίνα, γραφεῖο) καὶ εἰδικὰ διαμε-
ρίσματα ποιντῶν, φωνοληψίας καὶ μουσικίας.

Τὰ νέα στούντιο τῆς «Ἀνερθός» εἶναι τὰ πρῶτα συγχρονισμένα πρὸ διαθέτει σήμερα ὁ τόπος μας καὶ σίγουρα θ' ἀνοίξουν καινούργιους ὁρίζοντες γιὰ τὸν ἐλληνικὸ κινηματογράφο.

Ἡ Ἀνώτερη Σχολὴ Κινηματογράφου μαζί με τὴν «Ἀνερβός» γυρίζει τὴν ταινία «Ἡ ἀρπαγὴ τῆς Περσεφονης» στὴν ὁποία πρωταγωνιστοῦν ὁ Ὀρέστης Μακρῆς, ὁ Β. Διαναντόπουλος, ἡ Ἀλέκα Κασσι-

ο Β. Διαμαντόπουλος, η Άλεκα Κατσέλη και άλλοι. Επίσης εκτός από τους επαγγελματίες ήθοποιους λαμβάνουν μέρος και πολλοί μαθηταί της σχολής. Ο σκηνοθέτης Γ. Γρηγορίου τέλειωσε ήδη το μοντάζ και άρχισε τη φωνοληψία της

Ο σκηνοθέτης Μ. Κακογιάννης τέλειω-
σε το γύρισμα της ταινίας του «Το κο-
ρίτσι με τα μαύρα», στο οποίο πρωτα-
γωνιστούν η Έλλη Λαμπρότη και ο Δη-
μήτρης Χρόν.

«Η πιο θάσιμη συμπλοκή γυναικών που είδαμε ως τώρα στην όθνη είναι ασφαλώς η σκηνη στην ταινία «Σερβαίξ» όπου η Μαρία Σέλ αρπάζεται από την Σουζύ Νταλαιο. Η ταινία αυτή βασίλει-

Σουζου Ντελασιό. Η τακτική αυτή βασί-
ζειται πάνω στο ομώνυμο έργο του Ζολά
και το σκηνοθετεί ο Ρενέ Κλεμάν. Ο Ρε-
νέ Κλεμάν άπαιτείται όπως η σκηνή γυ-
ρισθί εκ του φυσικού κι' οι δύο πρωτα-
γωνίστριες έδωσαν όλα τα δυνατά τους
γι' αυτό. Σάν θυδ άριστημένες μαινάδες
έπαιξαν η μία πάνω στην άλλη κι' όταν
τέλειωσε η σκηνή ήταν κι' οι δύο γαρ-
τζουρισμένες, έρεοκισμένες, ξεμαλλιασμέ-
νες. Αυτό όμως δεν τις άμφοόισε να πάνε
νά φάνε μετά μαζί.

ΤΙ ΘΑ ΡΑΨΕΤΕ ΦΕΤΟΣ

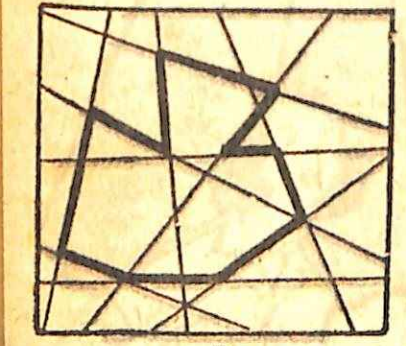
- 1 Άμπιγιέ φόρεμα σε γραμμή πρεσές φαρδιά. Όλο πιέτες κλειστές φορμάρον υπούστο έως τους γοφούς. Από κει και κάτω ανοίγουν και μένουν τελείως άτσακιστά.
- 2 Τουνίκ με στενή φούστα από κάτω. Η τουνίκ είναι ανοιχτή στα πλάγια και ρολοζιέται με άλλο χρώμα στο σημείο αυτό (ή με σατέν στο ίδιο χρώμα).
- 3 Μοντέρνο ντέ - πίες από λεπτό μαλλινάκι. Η μπλούζα έχει στην πλάτη κουμπιά.
- 4 Φόρεμα πρεσές με διακοσμητική πιάτ έμποδες, ή οποία μπορεί συγχρόνως να άποτέλει το κούμπωμα του φορέματος (να καμουφλάρε π.χ. έκλειο κλπ.).
- 5 Στενό μονοκόμματο φόρεμα έμπνευσμένο από κινέζικα πρότυπα. Κουμπιά στο ένα πλάι.
- 6 Φαρδιά ζώνη ένωμένη με το φόρεμα. άνεβαίνει σαν μπάντα - κορσέλι προς το στήθος πρός. Στη φούστα άτσακιστες πένες.
- 7 Βαθειές πένες βοηθούν στο φορμάρισμα του υπούστου. Κούμπωμα με πλάκε κουμπιών.
- 8 Πλίσε πανό ποικίλλουν ύφω - ύφω τη φούστα του φορέματος αυτού. Μανίκι ζαμπόν.
- 9 Ταιγέρ τουρντ. Ανάλογα με το χρώμα θα το φορέσετε πρωί - άπόγευμα ή και βράδυ.
- 10 Τρουά - πίες ή φόρεμα μονοκόμματο ντεκολτέ με γυριστό μοναχά το υπολέρο

ΠΕΡΝΑΤΕ ΤΗΝ ΩΡΑ ΣΑΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΣΚΗΣΕΩΝ ΤΗΣ ΣΕΛΙΔ. 57)

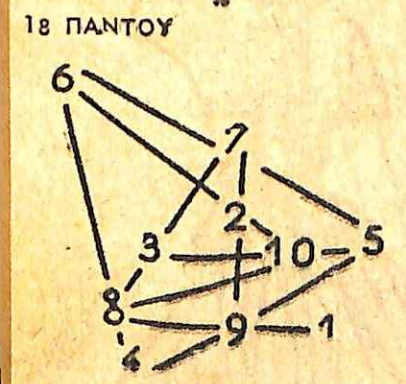
ΤΟ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟ
Ορίζονται: 1) ΤΟΥΡΚΙΑ, 2) ΝΤΟΡ, 3) ΙΟΥΔΑΣ, 4) ΒΙΒΑΤΣΕ, 5) ΟΚΑ - ΚΑΝ, 6) ΣΤΑΛΑ, 7) ΙΑΣ - ΤΑΜ, 8) ΟΣΤΡΑΚΑ, 9) ΣΩΣΤΟΙ, 10) ΤΑΞΙ, 11) ΤΑΡΑΜΑΣ - ΒΟΡΙΑΣ, 12) ΤΡΙΚ, 13) ΟΤΑ, 14) ΤΟ ΒΑΣΣΟΣ, 15) ΟΡΙΑ - ΣΤΟΑ, 16) ΟΤΡΑΝΤΟ, 17) ΡΟΥΣ - ΡΙΤΑ, 18) ΔΕΚΑΤΑ - ΑΣ, 19) ΙΝΑ - ΑΚΙΣ, 20) ΣΙΝΕΜΑ.

ΑΣ ΒΟΗΘΗΣΟΥΜΕ ΤΟΝ ΠΟΔΗΛΑΤΗ
Ίδου ποιά είναι ή διαδρομή που θα πρέπει να ακολουθήση ή ποδηλάτης:

Η ΜΑΓΙΚΗ ΡΑΒΔΟΣ
Το μεγαλύτερο από τα τρία κομμάτια πρέπει να είναι μικρότερο από το άθροισμα του μήκους των δύο άλλων.

ΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΗΓΑΙΝΕΤΕ ΣΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ...
1)3: Ζερρό Φιλίπ Τζίνα Λα-Λουμπογιότα, στο «Φανφάν Λα Τυλίπ» - 2)7: Μαρίνα Βλαντί - Μπερναρ Μπλιε, στο «Πρίν άπ' τον κατακλυσμό» - 4)5: Κλάρκ Γκέμπντλ - Γκρόες Κέλ-λν, στο «Μαγκάμπο» - 6)8: Όρσον Ουέλλς - Ρίτα Χαίλ-γουοθ, στο «Η Κυρία από τη Σαγκάπ».

Ίδου ή λύση του προβλήματος. Είχατε υπολογίσει όλες τις ευθείες:
ΤΟ ΔΩΡΟ ΤΟΥ ΝΙΚΟΥ
Αν οι κύβοι με τους αριθμούς 2, 3, 4, 5 και 8 μπουν από τη μία πλευρά και οι κύβοι 0, 1, 6, 7 και 9 από την άλλη, ή συνδυασμός που μπορεί να δώση το μικρότερο δυνατό γινόμενο (το και από τις δύο πλευρές) είναι

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΣΙΠΟΥΛΑΡΙΔΗΣ
Μαιευτήρ - Γυναικολόγος
Επιμελητής Μαιευτηρίου «Μαρίκα Ηλιάδη». Δέχεται καθ' έκαστην 11-1 και 5-8. Βησσαρίωνος 3. Τηλέφωνο 33-962. ΚΑΙΝΙΚΗ: Ίπποκράτους 175 Β' Τηλ. 662-962.

δ' ακολουθός: 3485 X 2 Ίσον 6. 970 και 6.970 X 1 Ίσον 6.970.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΣΕΛΙΔΕΣ

(ΟΙ ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΩΝ ΠΑΙΧΝΙΔΙΩΝ)

ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ
1) Όπτικός. 2) Λάμα. 3) Της Βικτωρίας. 4) 72. 5) Πο-ταμί.

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΣΤΗΛΗ
Μέγαρα
Αθήναι
Κύπρος
Έδεσσα
Δωδώνη
Όμαλος
Νάουσα
Ίόνιον
Αίγινα

ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΑΚΡΟΣΤΟΙΧΙΔΑ
Πόρνης
Ίθωμη
Νόμισ
Δίκτη
Όμαλος
Σκρά

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΣ
Κρήτη, ΑΥγός, Παπιάς, Ίκα-Ρος, Όμπρος, Αδάμας.

Η ΧΩΡΙΔΟΠΟΥΛΑ
1) Ένας κόκορας μέσα στο δέντρο άριστερά. 2) Ένα κου-νέλι μέσα στα σύννεφα. 3) Μία πάπια κοντά στο άριστερο πόδι της μικρής. 4) Ένα γουρούνι (γυρίζοντας ανάποδα την είκο-να) στην άκρη άπάνω δεξιά. 5) Μία πάπια, δεξιά, κάτω από το δέντρο (ανάποδα).

ΣΚΑΛΑ
Ζω
Ζωή
Ζωή
Ζωή
Ζωή
Ζωή
Ζωή
Ζωή
Ζωή
Ζωή

ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ
πρέπει ν' άποκτήση το πο-λύτιμο δίδλιό της γνωστής αισθητικού

ΜΕ ΚΕΤΤΥ
ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Γραμμένο σε πολύ γλαφυ-ρή γλώσσα, από μία γυ-ναίκα, που έθυσιασε τη ζωή 27 χρόνων για τη γυ-ναίκα ήμορφιά και ήγεια, κρίνεται άπαραίτητο για κάθε γυναίκα, που θέλει να διατηρήση την ήγεια και την ήμορφιά της.
Έκυκλοφόρησε παντού σε πολυτελή έκδοσι. Διαρκής παρακαταθήκη στο Ίνστι-τούτο Καλλονής ΜΕ ΚΕΤΤΥ Έρμου 44 και εις όλα τα δίδλιωπεία.

ΣΚΑΚΙ: Τ' ΩΡΑΙΟΤΕΡΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΠΑΙΧΝΙΔΙ Η ΠΡΩΣΙΚΗ ΠΑΡΤΙΔΑ

(Συνέχεια της άμυνας των δύο ίππων)

Συνεχίζουμε τη διδασκαλία της άμυνας των δύο ίππων με παράδειγμα μία όπισμένη παρ-τιδα που παίχτηκε το 1858 στη Νέα Ορλεάνη της Αμερικής ά-πό τον μεγαλοφύεστερο σκακι-πό, του κόσμου κατά τον 19ον αιώνα τον Αμερικανό Πωλ Μόρ-φου. Ό Μόρφου παίζει με τα Λευ-κά. 1. ε4 ε5. 2. Ιε3 Ιγ6. 3. Αγ4 Ιε6. (Αυτή ή 3η κίνηση των Μαυ-ρών, όπως είπαμε, χαρακτηρίζει την άμυνα των δύο ίππων) 4. ε4 ε5. 5. Ιγ5. 6. ε4 ε5. 7. Ιγ5. 8. Ιγ5. 9. Ιγ5. 10. Ιγ5. 11. Ιγ5. 12. Ιγ5. 13. Ιγ5. 14. Ιγ5. 15. Ιγ5. 16. Ιγ5. 17. Ιγ5. 18. Ιγ5. 19. Ιγ5. 20. Ιγ5. 21. Ιγ5. 22. Ιγ5. 23. Ιγ5. 24. Ιγ5. 25. Ιγ5. 26. Ιγ5. 27. Ιγ5. 28. Ιγ5. 29. Ιγ5. 30. Ιγ5. 31. Ιγ5. 32. Ιγ5. 33. Ιγ5. 34. Ιγ5. 35. Ιγ5. 36. Ιγ5. 37. Ιγ5. 38. Ιγ5. 39. Ιγ5. 40. Ιγ5. 41. Ιγ5. 42. Ιγ5. 43. Ιγ5. 44. Ιγ5. 45. Ιγ5. 46. Ιγ5. 47. Ιγ5. 48. Ιγ5. 49. Ιγ5. 50. Ιγ5. 51. Ιγ5. 52. Ιγ5. 53. Ιγ5. 54. Ιγ5. 55. Ιγ5. 56. Ιγ5. 57. Ιγ5. 58. Ιγ5. 59. Ιγ5. 60. Ιγ5. 61. Ιγ5. 62. Ιγ5. 63. Ιγ5. 64. Ιγ5. 65. Ιγ5. 66. Ιγ5. 67. Ιγ5. 68. Ιγ5. 69. Ιγ5. 70. Ιγ5. 71. Ιγ5. 72. Ιγ5. 73. Ιγ5. 74. Ιγ5. 75. Ιγ5. 76. Ιγ5. 77. Ιγ5. 78. Ιγ5. 79. Ιγ5. 80. Ιγ5. 81. Ιγ5. 82. Ιγ5. 83. Ιγ5. 84. Ιγ5. 85. Ιγ5. 86. Ιγ5. 87. Ιγ5. 88. Ιγ5. 89. Ιγ5. 90. Ιγ5. 91. Ιγ5. 92. Ιγ5. 93. Ιγ5. 94. Ιγ5. 95. Ιγ5. 96. Ιγ5. 97. Ιγ5. 98. Ιγ5. 99. Ιγ5. 100. Ιγ5. 101. Ιγ5. 102. Ιγ5. 103. Ιγ5. 104. Ιγ5. 105. Ιγ5. 106. Ιγ5. 107. Ιγ5. 108. Ιγ5. 109. Ιγ5. 110. Ιγ5. 111. Ιγ5. 112. Ιγ5. 113. Ιγ5. 114. Ιγ5. 115. Ιγ5. 116. Ιγ5. 117. Ιγ5. 118. Ιγ5. 119. Ιγ5. 120. Ιγ5. 121. Ιγ5. 122. Ιγ5. 123. Ιγ5. 124. Ιγ5. 125. Ιγ5. 126. Ιγ5. 127. Ιγ5. 128. Ιγ5. 129. Ιγ5. 130. Ιγ5. 131. Ιγ5. 132. Ιγ5. 133. Ιγ5. 134. Ιγ5. 135. Ιγ5. 136. Ιγ5. 137. Ιγ5. 138. Ιγ5. 139. Ιγ5. 140. Ιγ5. 141. Ιγ5. 142. Ιγ5. 143. Ιγ5. 144. Ιγ5. 145. Ιγ5. 146. Ιγ5. 147. Ιγ5. 148. Ιγ5. 149. Ιγ5. 150. Ιγ5. 151. Ιγ5. 152. Ιγ5. 153. Ιγ5. 154. Ιγ5. 155. Ιγ5. 156. Ιγ5. 157. Ιγ5. 158. Ιγ5. 159. Ιγ5. 160. Ιγ5. 161. Ιγ5. 162. Ιγ5. 163. Ιγ5. 164. Ιγ5. 165. Ιγ5. 166. Ιγ5. 167. Ιγ5. 168. Ιγ5. 169. Ιγ5. 170. Ιγ5. 171. Ιγ5. 172. Ιγ5. 173. Ιγ5. 174. Ιγ5. 175. Ιγ5. 176. Ιγ5. 177. Ιγ5. 178. Ιγ5. 179. Ιγ5. 180. Ιγ5. 181. Ιγ5. 182. Ιγ5. 183. Ιγ5. 184. Ιγ5. 185. Ιγ5. 186. Ιγ5. 187. Ιγ5. 188. Ιγ5. 189. Ιγ5. 190. Ιγ5. 191. Ιγ5. 192. Ιγ5. 193. Ιγ5. 194. Ιγ5. 195. Ιγ5. 196. Ιγ5. 197. Ιγ5. 198. Ιγ5. 199. Ιγ5. 200. Ιγ5. 201. Ιγ5. 202. Ιγ5. 203. Ιγ5. 204. Ιγ5. 205. Ιγ5. 206. Ιγ5. 207. Ιγ5. 208. Ιγ5. 209. Ιγ5. 210. Ιγ5. 211. Ιγ5. 212. Ιγ5. 213. Ιγ5. 214. Ιγ5. 215. Ιγ5. 216. Ιγ5. 217. Ιγ5. 218. Ιγ5. 219. Ιγ5. 220. Ιγ5. 221. Ιγ5. 222. Ιγ5. 223. Ιγ5. 224. Ιγ5. 225. Ιγ5. 226. Ιγ5. 227. Ιγ5. 228. Ιγ5. 229. Ιγ5. 230. Ιγ5. 231. Ιγ5. 232. Ιγ5. 233. Ιγ5. 234. Ιγ5. 235. Ιγ5. 236. Ιγ5. 237. Ιγ5. 238. Ιγ5. 239. Ιγ5. 240. Ιγ5. 241. Ιγ5. 242. Ιγ5. 243. Ιγ5. 244. Ιγ5. 245. Ιγ5. 246. Ιγ5. 247. Ιγ5. 248. Ιγ5. 249. Ιγ5. 250. Ιγ5. 251. Ιγ5. 252. Ιγ5. 253. Ιγ5. 254. Ιγ5. 255. Ιγ5. 256. Ιγ5. 257. Ιγ5. 258. Ιγ5. 259. Ιγ5. 260. Ιγ5. 261. Ιγ5. 262. Ιγ5. 263. Ιγ5. 264. Ιγ5. 265. Ιγ5. 266. Ιγ5. 267. Ιγ5. 268. Ιγ5. 269. Ιγ5. 270. Ιγ5. 271. Ιγ5. 272. Ιγ5. 273. Ιγ5. 274. Ιγ5. 275. Ιγ5. 276. Ιγ5. 277. Ιγ5. 278. Ιγ5. 279. Ιγ5. 280. Ιγ5. 281. Ιγ5. 282. Ιγ5. 283. Ιγ5. 284. Ιγ5. 285. Ιγ5. 286. Ιγ5. 287. Ιγ5. 288. Ιγ5. 289. Ιγ5. 290. Ιγ5. 291. Ιγ5. 292. Ιγ5. 293. Ιγ5. 294. Ιγ5. 295. Ιγ5. 296. Ιγ5. 297. Ιγ5. 298. Ιγ5. 299. Ιγ5. 300. Ιγ5. 301. Ιγ5. 302. Ιγ5. 303. Ιγ5. 304. Ιγ5. 305. Ιγ5. 306. Ιγ5. 307. Ιγ5. 308. Ιγ5. 309. Ιγ5. 310. Ιγ5. 311. Ιγ5. 312. Ιγ5. 313. Ιγ5. 314. Ιγ5. 315. Ιγ5. 316. Ιγ5. 317. Ιγ5. 318. Ιγ5. 319. Ιγ5. 320. Ιγ5. 321. Ιγ5. 322. Ιγ5. 323. Ιγ5. 324. Ιγ5. 325. Ιγ5. 326. Ιγ5. 327. Ιγ5. 328. Ιγ5. 329. Ιγ5. 330. Ιγ5. 331. Ιγ5. 332. Ιγ5. 333. Ιγ5. 334. Ιγ5. 335. Ιγ5. 336. Ιγ5. 337. Ιγ5. 338. Ιγ5. 339. Ιγ5. 340. Ιγ5. 341. Ιγ5. 342. Ιγ5. 343. Ιγ5. 344. Ιγ5. 345. Ιγ5. 346. Ιγ5. 347. Ιγ5. 348. Ιγ5. 349. Ιγ5. 350. Ιγ5. 351. Ιγ5. 352. Ιγ5. 353. Ιγ5. 354. Ιγ5. 355. Ιγ5. 356. Ιγ5. 357. Ιγ5. 358. Ιγ5. 359. Ιγ5. 360. Ιγ5. 361. Ιγ5. 362. Ιγ5. 363. Ιγ5. 364. Ιγ5. 365. Ιγ5. 366. Ιγ5. 367. Ιγ5. 368. Ιγ5. 369. Ιγ5. 370. Ιγ5. 371. Ιγ5. 372. Ιγ5. 373. Ιγ5. 374. Ιγ5. 375. Ιγ5. 376. Ιγ5. 377. Ιγ5. 378. Ιγ5. 379. Ιγ5. 380. Ιγ5. 381. Ιγ5. 382. Ιγ5. 383. Ιγ5. 384. Ιγ5. 385. Ιγ5. 386. Ιγ5. 387. Ιγ5. 388. Ιγ5. 389. Ιγ5. 390. Ιγ5. 391. Ιγ5. 392. Ιγ5. 393. Ιγ5. 394. Ιγ5. 395. Ιγ5. 396. Ιγ5. 397. Ιγ5. 398. Ιγ5. 399. Ιγ5. 400. Ιγ5. 401. Ιγ5. 402. Ιγ5. 403. Ιγ5. 404. Ιγ5. 405. Ιγ5. 406. Ιγ5. 407. Ιγ5. 408. Ιγ5. 409. Ιγ5. 410. Ιγ5. 411. Ιγ5. 412. Ιγ5. 413. Ιγ5. 414. Ιγ5. 415. Ιγ5. 416. Ιγ5. 417. Ιγ5. 418. Ιγ5. 419. Ιγ5. 420. Ιγ5. 421. Ιγ5. 422. Ιγ5. 423. Ιγ5. 424. Ιγ5. 425. Ιγ5. 426. Ιγ5. 427. Ιγ5. 428. Ιγ5. 429. Ιγ5. 430. Ιγ5. 431. Ιγ5. 432. Ιγ5. 433. Ιγ5. 434. Ιγ5. 435. Ιγ5. 436. Ιγ5. 437. Ιγ5. 438. Ιγ5. 439. Ιγ5. 440. Ιγ5. 441. Ιγ5. 442. Ιγ5. 443. Ιγ5. 444. Ιγ5. 445. Ιγ5. 446. Ιγ5. 447. Ιγ5. 448. Ιγ5. 449. Ιγ5. 450. Ιγ5. 451. Ιγ5. 452. Ιγ5. 453. Ιγ5. 454. Ιγ5. 455. Ιγ5. 456. Ιγ5. 457. Ιγ5. 458. Ιγ5. 459. Ιγ5. 460. Ιγ5. 461. Ιγ5. 462. Ιγ5. 463. Ιγ5. 464. Ιγ5. 465. Ιγ5. 466. Ιγ5. 467. Ιγ5. 468. Ιγ5. 469. Ιγ5. 470. Ιγ5. 471. Ιγ5. 472. Ιγ5. 473. Ιγ5. 474. Ιγ5. 475. Ιγ5. 476. Ιγ5. 477. Ιγ5. 478. Ιγ5. 479. Ιγ5. 480. Ιγ5. 481. Ιγ5. 482. Ιγ5. 483. Ιγ5. 484. Ιγ5. 485. Ιγ5. 486. Ιγ5. 487. Ιγ5. 488. Ιγ5. 489. Ιγ5. 490. Ιγ5. 491. Ιγ5. 492. Ιγ5. 493. Ιγ5. 494. Ιγ5. 495. Ιγ5. 496. Ιγ5. 497. Ιγ5. 498. Ιγ5. 499. Ιγ5. 500. Ιγ5. 501. Ιγ5. 502. Ιγ5. 503. Ιγ5. 504. Ιγ5. 505. Ιγ5. 506. Ιγ5. 507. Ιγ5. 508. Ιγ5. 509. Ιγ5. 510. Ιγ5. 511. Ιγ5. 512. Ιγ5. 513. Ιγ5. 514. Ιγ5. 515. Ιγ5. 516. Ιγ5. 517. Ιγ5. 518. Ιγ5. 519. Ιγ5. 520. Ιγ5. 521. Ιγ5. 522. Ιγ5. 523. Ιγ5. 524. Ιγ5. 525. Ιγ5. 526. Ιγ5. 527. Ιγ5. 528. Ιγ5. 529. Ιγ5. 530. Ιγ5. 531. Ιγ5. 532. Ιγ5. 533. Ιγ5. 534. Ιγ5. 535. Ιγ5. 536. Ιγ5. 537. Ιγ5. 538. Ιγ5. 539. Ιγ5. 540. Ιγ5. 541. Ιγ5. 542. Ιγ5. 543. Ιγ5. 544. Ιγ5. 545. Ιγ5. 546. Ιγ5. 547. Ιγ5. 548. Ιγ5. 549. Ιγ5. 550. Ιγ5. 551. Ιγ5. 552. Ιγ5. 553. Ιγ5. 554. Ιγ5. 555. Ιγ5. 556. Ιγ5. 557. Ιγ5. 558. Ιγ5. 559. Ιγ5. 560. Ιγ5. 561. Ιγ5. 562. Ιγ5. 563. Ιγ5. 564. Ιγ5. 565. Ιγ5. 566. Ιγ5. 567. Ιγ5. 568. Ιγ5. 569. Ιγ5. 570. Ιγ5. 571. Ιγ5. 572. Ιγ5. 573. Ιγ5. 574. Ιγ5. 575. Ιγ5. 576. Ιγ5. 577. Ιγ5. 578. Ιγ5. 579. Ιγ5. 580. Ιγ5. 581. Ιγ5. 582. Ιγ5. 583. Ιγ5. 584. Ιγ5. 585. Ιγ5. 586. Ιγ5. 587. Ιγ5. 588. Ιγ5. 589. Ιγ5. 590. Ιγ5. 591. Ιγ5. 592. Ιγ5. 593. Ιγ5. 594. Ιγ5. 595. Ιγ5. 596. Ιγ5. 597. Ιγ5. 598. Ιγ5. 599. Ιγ5. 600. Ιγ5. 601. Ιγ5. 602. Ιγ5. 603. Ιγ5. 604. Ιγ5. 605. Ιγ5. 606. Ιγ5. 607. Ιγ5. 608. Ιγ5. 609. Ιγ5. 610. Ιγ5. 611. Ιγ5. 612. Ιγ5. 613. Ιγ5. 614. Ιγ5. 615. Ιγ5. 616. Ιγ5. 617. Ιγ5. 618. Ιγ5. 619. Ιγ5. 620. Ιγ5. 621. Ιγ5. 622. Ιγ5. 623. Ιγ5. 624. Ιγ5. 625. Ιγ5. 626. Ιγ5. 627. Ιγ5. 628. Ιγ5. 629. Ιγ5. 630. Ιγ5. 631. Ιγ5. 632. Ιγ5. 633. Ιγ5. 634. Ιγ5. 635. Ιγ5. 636. Ιγ5. 637. Ιγ5. 638. Ιγ5. 639. Ιγ5. 640. Ιγ5. 641. Ιγ5. 642. Ιγ5. 643. Ιγ5. 644. Ιγ5. 645. Ιγ5. 646. Ιγ5. 647. Ιγ5. 648. Ιγ5. 649. Ιγ5. 650. Ιγ5. 651. Ιγ5. 652. Ιγ5. 653. Ιγ5. 654. Ιγ5. 655. Ιγ5. 656. Ιγ5. 657. Ιγ5. 658. Ιγ5. 659. Ιγ5. 660. Ιγ5. 661. Ιγ5. 662. Ιγ5. 663. Ιγ5. 664. Ιγ5. 665. Ιγ5. 666. Ιγ5. 667. Ιγ5. 668. Ιγ5. 669. Ιγ5. 670. Ιγ5. 671. Ιγ5. 672. Ιγ5. 673. Ιγ5. 674. Ιγ5. 675. Ιγ5. 676. Ιγ5. 677. Ιγ5. 678. Ιγ5. 679. Ιγ5. 680. Ιγ5. 681. Ιγ5. 682. Ιγ5. 683. Ιγ5. 684. Ιγ5. 685. Ιγ5. 686. Ιγ5. 687. Ιγ5. 688. Ιγ5. 689. Ιγ5. 690. Ιγ5. 691. Ιγ5. 692. Ιγ5. 693. Ιγ5. 694. Ιγ5. 695. Ιγ5. 696. Ιγ5. 697. Ιγ5. 698. Ιγ5. 699. Ιγ5. 700. Ιγ5. 701. Ιγ5. 702. Ιγ5. 703. Ιγ5. 704. Ιγ5. 705. Ιγ5. 706. Ιγ5. 707. Ιγ5. 708. Ιγ5. 709. Ιγ5. 710. Ιγ5. 711. Ιγ5. 712. Ιγ5. 713. Ιγ5. 714. Ιγ5. 715. Ιγ5. 716. Ιγ5. 717. Ιγ5. 718. Ιγ5. 719. Ιγ5. 720. Ιγ5. 721. Ιγ5. 722. Ιγ5. 723. Ιγ5. 724. Ιγ5. 725. Ιγ5. 726. Ιγ5. 727. Ιγ5. 728. Ιγ5. 729. Ιγ5. 730. Ιγ5. 731. Ιγ5. 732. Ιγ5. 733. Ιγ5. 734. Ιγ5. 735. Ιγ5. 736. Ιγ5. 737. Ιγ5. 738. Ιγ5. 739. Ιγ5. 740. Ιγ5. 741. Ιγ5. 742. Ιγ5. 743. Ιγ5. 744. Ιγ5. 745. Ιγ5. 746. Ιγ5. 747. Ιγ5. 748. Ιγ5. 749. Ιγ5. 750. Ιγ5. 751. Ιγ5. 752. Ιγ5. 753. Ιγ5. 754. Ιγ5. 755. Ιγ5. 756. Ιγ5. 757. Ιγ5. 758. Ιγ5. 759. Ιγ5. 760. Ιγ5. 761. Ιγ5. 762. Ιγ5. 763. Ιγ5. 764. Ιγ5. 765. Ιγ5. 766. Ιγ5. 767. Ιγ5. 768. Ιγ5. 769. Ιγ5. 770. Ιγ5. 771. Ιγ5. 772. Ιγ5. 773. Ιγ5. 774. Ιγ5. 775. Ιγ5. 776. Ιγ5. 777. Ιγ5. 778. Ιγ5. 779. Ιγ5. 780. Ιγ5. 781. Ιγ5. 782. Ιγ5. 783. Ιγ5. 784. Ιγ5. 785. Ιγ5. 786. Ιγ5. 787. Ιγ5. 788. Ιγ5. 789. Ιγ5. 790. Ιγ5. 791. Ιγ5. 792. Ιγ5. 793. Ιγ5. 794. Ιγ5. 795. Ιγ5. 796. Ιγ5. 797. Ιγ5. 798. Ιγ5. 799. Ιγ5. 800. Ιγ5. 801. Ιγ5. 802. Ιγ5. 803. Ιγ5. 804. Ιγ5. 805. Ιγ5. 806. Ιγ5. 807. Ιγ5. 808. Ιγ5. 809. Ιγ5. 810. Ιγ5. 811. Ιγ5. 812. Ιγ5. 813. Ιγ5. 814. Ιγ5. 815. Ιγ5. 816. Ιγ5. 817. Ιγ5. 818. Ιγ5. 819. Ιγ5. 820. Ιγ5. 821. Ιγ5. 822. Ιγ5. 823. Ιγ5. 824. Ιγ5. 825. Ιγ5. 826. Ιγ5. 827. Ιγ5. 828. Ιγ5. 829. Ιγ5. 830. Ιγ5. 831. Ιγ5. 832. Ιγ5. 833. Ιγ5. 834. Ιγ5. 835. Ιγ5. 836. Ιγ5. 837. Ιγ5. 838. Ιγ5. 839. Ιγ5. 840. Ιγ5. 841. Ιγ5. 842. Ιγ5. 843. Ιγ5. 844. Ιγ5. 845. Ιγ5. 846. Ιγ5. 847. Ιγ5. 848. Ιγ5. 849. Ιγ5. 850. Ιγ5. 851. Ιγ5. 852. Ιγ5. 853. Ιγ5. 854. Ιγ5. 855. Ιγ5. 856. Ιγ5. 857. Ιγ5. 858. Ιγ5. 859. Ιγ5. 860. Ιγ5. 861. Ιγ5. 862. Ιγ5. 863. Ιγ5. 864. Ιγ5. 865. Ιγ5. 866. Ιγ5. 867. Ιγ5. 868. Ιγ5. 869. Ιγ5. 870. Ιγ5. 871. Ιγ5. 872. Ιγ5. 873. Ιγ5. 874. Ιγ5. 875. Ιγ5. 876. Ιγ5. 877. Ιγ5. 878. Ιγ5. 879. Ιγ5. 880. Ιγ5. 881. Ιγ5. 882. Ιγ5. 883. Ιγ5. 884. Ιγ5. 885. Ιγ5. 886. Ιγ5. 887. Ιγ5. 888. Ιγ5. 889. Ιγ5. 890. Ιγ5. 891. Ιγ5. 892. Ιγ5. 893. Ιγ5. 894. Ιγ5. 895. Ιγ5. 896. Ιγ5. 897. Ιγ5. 898. Ιγ5. 899. Ιγ5. 900. Ιγ5. 901. Ιγ5. 902. Ιγ5. 903. Ιγ5. 904. Ιγ5. 905. Ιγ5. 906. Ιγ5. 907. Ιγ5. 908. Ιγ5. 909. Ιγ5. 910. Ιγ5. 911. Ιγ5. 912. Ιγ5. 913. Ιγ5. 914. Ιγ5. 915. Ιγ5. 916. Ιγ5. 917. Ιγ5. 918. Ιγ5. 919. Ιγ5. 920. Ιγ5. 921. Ιγ5. 922. Ιγ5. 923. Ιγ5. 924. Ιγ5. 925. Ιγ5. 926. Ιγ5. 927. Ιγ5. 928. Ιγ5. 929. Ιγ5. 930. Ιγ5. 931. Ιγ5. 932. Ιγ5. 933. Ιγ5. 934. Ιγ5. 935. Ιγ5. 936. Ιγ5. 937. Ιγ5. 938. Ιγ5. 939. Ιγ5. 940. Ιγ5. 941. Ιγ5. 942. Ιγ5. 943. Ιγ5. 944. Ιγ5. 945. Ιγ5. 946. Ιγ5. 947. Ιγ5. 948. Ιγ5. 949. Ιγ5. 950. Ιγ5. 951. Ιγ5. 952. Ιγ5. 953. Ιγ5. 954. Ιγ5. 955. Ιγ5. 956. Ιγ5. 957. Ιγ5. 958. Ιγ5. 959. Ιγ5. 960. Ιγ5. 961. Ιγ5. 962. Ιγ5. 963. Ιγ5. 964. Ιγ5. 965. Ιγ5. 966. Ιγ5. 967. Ιγ5. 968. Ιγ5. 969. Ιγ5. 970. Ιγ5. 971. Ιγ5. 972. Ιγ5. 973. Ιγ5. 974. Ιγ5. 975. Ιγ5. 976. Ιγ5. 977. Ιγ5. 978. Ιγ5. 979. Ιγ5. 980. Ιγ5. 981. Ιγ5. 982. Ιγ5. 983. Ιγ5. 984. Ιγ5. 985. Ιγ5. 986. Ιγ5. 987. Ιγ5. 988. Ιγ5. 989. Ιγ5. 990. Ιγ5. 991. Ιγ5. 992. Ιγ5. 993. Ιγ5. 994. Ιγ5. 995. Ιγ5. 996. Ιγ5. 997. Ιγ5. 998. Ιγ5. 999. Ιγ5. 1000. Ιγ5. 1001. Ιγ5. 1002. Ιγ5. 1003. Ιγ5. 1004. Ιγ5. 1005. Ιγ5. 1006. Ιγ5. 1007. Ιγ5. 1008. Ιγ5. 1009. Ιγ5. 1010. Ιγ5. 1011. Ιγ5. 1012. Ιγ5. 1013. Ιγ5. 1014. Ιγ5. 1015. Ιγ5. 1016. Ιγ5. 1017. Ιγ5. 1018. Ιγ5. 1019. Ιγ5. 1020. Ιγ5. 1021

ΜΙΛΟΥΝ Τ' ΑΣΤΡΑ

και προλέγουν το μέλλον για το διάστημα από 26 Ιανουαρίου - 8 Φεβρουαρίου για αυτές που γεννήθηκαν στους παρακάτω αστερισμούς

Κριός

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαρτίου): Σοβαρά προβλήματα θα δημιουργηθούν στον αίσθηματικό τομέα. Μείνετε προσγειωμένοι, μην πετάξετε στα σύννεφα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Απριλίου): Το περιβάλλον σας θα δείξει κατανόηση. Θ' αξιοποιήσετε το δεκαπενθήμερο με την εντύπωση μιας μικρής αισθηματικής απογοήτευσης.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 'Απριλίου): Πολύ καλές και πολύ σίγουρες προοπτικές σ' έναν τομέα που δεν είναι καθορισμένος.

Ταύρος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-30 'Απριλίου): "Αν μία μεγάλη άγνη απασχολή την καρδιά σας, θ' αναστατήσετε: «Μ' αγαπάς»; ή «Είμαι άξια να μ' αγαπάς»;

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Μαΐου): Έχετε πάντοτε αισιοδοξία κι' επιτίθεστε στο μέλλον και γι' αυτό δεν θ' απογοητευθείτε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-20 Μαΐου): Δημιουργείτε το φθόνο γύρω σας που, αν δεν προσέξετε, μπορεί να σας βλάψει.

Δίδυμοι

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (21-31 Μαΐου): "Αν η καρδιά σας δεν έχει δοθεί ακόμα στην αγάπη, θα ήπτε πολλούς άνδρες που θα σας αρέσουν και με τους οποίους θα φλερτάρετε, μα θα κοιμασθήτε γρήγορα.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουνίου): "Όλα είναι ακόμα υπερδεμένα και συγκεχυμένα, μα δεν θ' αργήσει η διευκρίνιση.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουνίου): Έχετε ανησυχίες και αγωνίες τις τελευταίες μέρες του δεκαπενθήμερου.

Καρκίνος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-30 'Ιουνίου): Θα έχετε επαφές με πολλά πρόσωπα του κύκλου σας. Θα στενοχωρηθείτε με τη στάση ενός.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 'Ιουλίου): Κάνετε απρόβλεπτα έξοδα που ανατρέπουν τον προϋπολογισμό σας.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 'Ιουλίου): Θ' αναγκασθείτε να παραδεχθείτε ότι δεν υπάρχει από την άλλη μεριά ανάλογη ανταπόκριση.

Λέων

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 'Ιουλίου): Οι δικοί σας θα είναι απασχολημένοι μ' ένα σοβαρό ζήτημα και δεν θα έχουν καιρό και διάθεση να σας άκουσουν.

2ο ΔΕΚΑΗΜ. (1-10 Αυγούστου): Εξελίξεις ευνοϊκές, μα όχι απόλυτα όπως την περιμένετε.

3ο ΔΕΚΑΗΜ. (11-22 Αυγούστου): Θέχετε αψινίες αυτό το δεκαπενθήμερο, από ωρισμένες σκέψεις που θα κάνουν.

Παρθένος

1ο ΔΕΚΑΗΜ. (23-31 Αυγούστου): Κάποια σκιά θα εμφοιλοχώσει ανάμεσα στους δικούς σας και σε σας για το ζήτημα που σας απασχολεί.

ΠΡΑΚΤΙΚΟ

σπόρ ντύσιμο

1 Έλαφρώς σουρωτή φούστα, που φοριέται με δ,τιδήποτε. Μα, και πουλόβερ ζεστού με διπλά γαζιά και τελείωμα λάστιχο στα μανίκια. Δύο πāt κουμπιές στους ώμους σαν επιμήδεις σας επιτρέπουν να περνάτε από μέσα μαντήλι που μ' αυτόν τον τρόπο συγκρατείται καλά στη θέση του.

2 Φούστα από τουρντ μαλακό, με κόψιμο ποδιάς εμπρός. "Αν

την κάνετε από σέκτο μάλ λινό θα μπορούσε να τη φοράτε ευκολότερα με ένα λίγο ντεκολτέ μαύρο πουλόβερ, στην περίπτωση που θα θελήσετε με την ίδια φούστα να εμφανισθείτε για βράδυ κάπως πιο άψιγιε στο ξενοδοχείο π.χ. αν έχετε πάει σε καμμία έκδρομή.

3 Κλασικό σπόρ ντύσιμο, φοριέται παντού. Αύσποδο μάλλινο πουκάμισο, φούστα, ίσια. Κουφά κουμπιές με έ κλαίο εμπρός. "Η φούστα με ραφή έμ, προς και διπλό γαζι (Πιέτα κάτω).

4 "Η φούστα είναι κομμένη κάτω απ' τις τσέπες και μαζεμένες εκεί σε άτσά-ζες που βλέπετε και μπλού-αλλάσσετε και μεταξύ τους.

ΕΚΠΤΩΣΕΙΣ

ΚΑΤΑΠΛΗΚΤΙΚΑΙ

ΠΡΩΤΟΦΑΝΕΙΣ

ΑΛΦΑ

Με το σύστημα τών μεγάλων Οίκων Μόδας ΠΑΡΙΣΙΩΝ - ΛΟΝΔΙΝΟΥ και ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ

Θα πωληθούν σε έκπληκτικές τιμές αúθεντικά ΠΑΡΙΖΙΑΝΙΚΑ μοντέλλα Παλτά, μαντώ, φορέματα, ταγιέρ, φούστες, μπλουζες, ρόμπες, λιζέζ, έσώρουχα Νάυλον περλόν.

ΠΛΟΥΣΙΩΤΑΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ

καλτσών, Εύρώπης και Αμερικής. Μοναδική εύκαιρία για προίκες

Αλφα

ΤΣΙΤΣΟΠΟΥΛΟΙ

"Γνώμη"

‘Η "ZINNIA,"

Σας προσφέρει ένα πλήρες
καὶ φυσικὸ Μακιγιάζ
ΟΜΟΡΦΙΑΣ καὶ ΥΓΕΙΑΣ

★ ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ "ZINNIA,"

Καθαρίσατε τὸ πρόσωπον καὶ τὸ λαιμό σας πρωτὶ καὶ
βράδυ μὲ τὸ μοναδικὸν ΓΑΛΑΚΤΩΜΑ "ZINNIA," καὶ
ἰδιαίτερως πρὶν ἀρχίσετε τὸ μακιγιάζ σας. Τὸ ΓΑΛΑ-
ΚΤΩΜΑ "ZINNIA" καθαρίζει, τონώνει καὶ ξεκουράζει
τὴν ἐπίδερμιν. Διατηρεῖ τὸ δέριμα, ἐλαστικὸ, ἀπαλὸ
καὶ λετὸ.

★ ΛΑΝΟ - ΚΡΕΜ "ZINNIA,"

Ἀπλώσατε συνεχῶς στὸ πρόσωπο καὶ τὸ λαιμό σας
ἀρκετὴν ποσότητα ΛΑΝΟΚΡΕΜ "ZINNIA," καὶ κάμετε
ἐλαφρὸν μασάζ, μέχρις ὅτου ἀπορροφηθῇ τελείως ἀπὸ
τὸ δέριμα. Ἡ ΝΕΑ ΤΡΟΦΟΤΟΝΩΤΙΚΗ ΚΡΕΜΑ τοῦ δερ-
ματος ΛΑΝΟ - ΚΡΕΜ "ZINNIA," περιέχει τὰ καθαρά καὶ
εὐγενῆ συστατικά τῆς Λανολίνης. Τρέφει, τόνώνει καὶ
ὁμορφαίνει τὴν ἐπίδερμιν. Ἀπαραίτητη βάση διὰ τὴν
πούδραν.

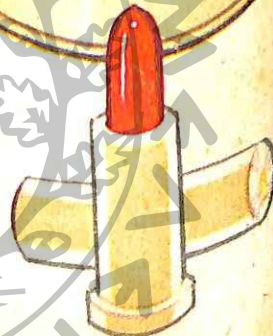
★ ΠΟΥΔΡΑ "ZINNIA,"

Κατόπιν πούδραριση τοῦ προσώπου μετὰ τὴν
χτυπώντας τὸ πομπὸν στὸ πρόσωπο χωρὶς νὰ τὸ τρίβετε.
Ἡ ΝΕΑ Ἀεροποιημένη ΠΟΥΔΡΑ "ZINNIA," παρασκευά-
ζεται μὲ τὰ εὐγενῆ καὶ καθαρά φυσικὰ μεταξί. Στρώνει
εὐκολὰ ἐπὶ ὅλα τὰ δέρματα καὶ διατηρεῖται ἐπὶ τοῦ
προσώπου, ἀπὸ 10 μοντέρνους καὶ φυσικοὺς χρωματι-
σμούς.

★ ΚΡΑΓΙΟΝ "ZINNIA,"

Βάψετε τὰ χεῖλη σας μὲ τὸ ΑΝΕΞΙΤΗΛΟΝ ΚΡΑΓΙΟΝ
"ZINNIA," διὰ νὰ τὰ ὁμορφύνετε καὶ νὰ τὰ προστατεύετε
ἀπὸ τὰς καιρικὰς μεταβολάς. Τὸ ΚΡΑΓΙΟΝ "ZINNIA,"
εἶναι ΑΝΕΞΙΤΗΛΟΝ, ΑΠΑΛΟΝ καὶ ΑΒΛΑΒΕΣ. Κυκλοφο-
ρεῖ σὲ 1 μοντέρνους καὶ φωτεινοὺς χρωματισμούς.

Zinnia

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ: Ἀποστέλλοντες τὴν διεύθυνσίν σας καὶ Δραχ. 2

εἰς Γραμματόσημα, δι' ἑξοδα ἀποστολῆς, θὰ σὰς ταχυδρομήσωμεν ΔΩΡΕΑΝ

ΔΕΙΓΜΑΤΑ ΔΩΡΕΑΝ: ἑξοδα ἀποστολῆς, θὰ σὰς ταχυδρομήσωμεν ΔΩΡΕΑΝ